

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 19

துணிவுடைய வீரன் துரியோதனன்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 19

துணிவுடைய வீரன் துரியோதனன்

ஆதிரா

துணிவுடைய வீரன் துரியோதனன்

1. ஆதிபருவம் 15
 - 1.1. துரியோதனன் பிறப்பு
 - 1.2. துரியோதனன் பாண்டவர்களிடம் பகை கொள்ளுதல்
 - 1.3. துரியோதனன் கர்ணனை நண்பனாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல்
 - 1.4. துரியோதனனின் பொறாமை
 - 1.5. துரியோதனன் தன் தந்தையிடம் கூறுதல்
 - 1.6. வாரணாவதத்தில் துரியோதனன் செய்த சதி
 - 1.7. துரியோதனன்-திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்
 - 1.8. துரியோதனன் தெரிவித்த ஆலோசனை
2. சபாபருவம் 20
 - 2.1. மயன் அமைத்த மாளிகையைத் துரியோதனன் பார்வையிடல்; கேலிக்கு உட்படுதல்; ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்
 - 2.2. துரியோதனன் தன் கவலைக்கான காரணத்தைச் சகுனியிடம் கூறுதல்
 - 2.3. துரியோதனன் திருதராஷ்டிரனிடம் மயன் சபையில் அவமானப்பட்டதைத் தெரிவித்தல்
 - 2.4. யுதிஷ்டிரருக்கு வந்த காணிக்கைப் பொருட்களை துரியோதனன் வருணித்தல்
 - 2.5. யுதிஷ்டிரரின் அபிஷேகச் சிறப்பினைத் துரியோதனன் வருணித்தல்; கூது ஏற்பாடு
 - 2.6. கூது நடைபெறுதல்; விதுரர் எச்சரிக்கை; துரியோதனன் கடுஞ்சொல்
 - 2.7. துரியோதனன் விதுரரிடம் திரௌபதியை சபைக்கு அழைத்து வரச் சொல்லுதல்; விதுரர் ஏச்சு; பிரதி காமியை அனுப்புதல்
 - 2.8. துரியோதனன் துச்சாதனனை அனுப்புதல்; சபை நிகழ்வுகள்; துரியோதனன் கூற்று
 - 2.9. துரியோதனனின் தீய நடத்தை; பீமன் சபதம்
 - 2.10. திருதராஷ்டிரன் கண்டிப்பு; பாண்டவர் விடுதலை
 - 2.11. துரியோதனன் ஆலோசனை; அர்ஜுனன் வீரம் பற்றி அச்சம்- திருதராஷ்டிரரிடம் மீண்டும் கூதினை வேண்டுதல்

- 2.12. துரியோதனன் கூதாடத் தெரிவிக்கும் புதிய நிபந்தனை; திருதராஷ்டிரன் உடன்படுதல்
- 2.13. பாண்டவர் வனவாசம் புறப்பாடு; விதுரர் கூற்று; துரியோதனாதியர் துரோணரைச் சரணடைதல்
- 2.14. துரியோதனன் முதலியோருக்கு துரோணரின் ஆறுதல்

3. வனபருவம்

32

- 3.1. விதுரர்-திருதராஷ்டிரர் சமாதானம்; துரியோதனன் நிலை
- 3.2. வியாசர் வருதல்; தடுத்தல்; பின் மைத்ரேயர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரையும் சாபமும் அளித்தல்
- 3.3. சகுனியும் கர்ணனும் துரியோதனனை தூண்டிவிடுதல்
- 3.4. துரியோதனன் திருதராஷ்டிரரின் அனுமதியோடு வனம் செல்லுதல்
- 3.5. துரியோதனன் பசுக்களைக் காணுதல்; கந்தர்வருடன் போர்
- 3.6. துரியோதனன் தோல்வி; கந்தர்வர்களால் கைது செய்யப்படுதல்
- 3.7. பாண்டவர்கள் துரியோதனனைக் காப்பாற்றுதல்
- 3.8. சேனையோடு திரும்பிய துரியோதனனைக் கர்ணன் பாராட்டுதல்; துரியோதனன் தன் தோல்வியைத் தெரிவித்தல்
- 3.9. துரியோதனன் இறக்கும் வரை உபவாசம் இருக்கத் தீர்மானித்தல்
- 3.10. உபவாசத்தில் அமர்ந்த துரியோதனன், தைத்யர்களிடம் ரசா தலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுதல்
- 3.11. துரியோதனன் உபவாசத்தைக் கைவிட்டு நாடு திரும்புதல்
- 3.12. பீஷ்மரின் அறிவுரையும் கர்ணனின் சபதமும்; துரியோதனன் ஆணையும்
- 3.13. கர்ணனின் வெற்றி; துரியோதனன் மகிழ்ச்சி; வைஷ்ணவ யாகம் செய்தல்
- 3.14. யாகம் பற்றிய புகழுரைகள்; கர்ணனின் சபதம்; துரியோதனன் ஆட்சி
- 3.15. துரியோதனன் பாண்டவர்களிடம் தூர்வாச முனிவரை அனுப்புதல்

4. விராட பருவம்

46

- 4.1. ஒற்றர்கள் துரியோதனனிடம் பாண்டவர்கள் பற்றி அறிய முடியவில்லை எனல்
- 4.2. துரியோதனனின் ஆலோசனை; கர்ணனும் துச்சாதனனும் துரியோதனன் கருத்தை ஏற்றல்
- 4.3. துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர் ஆலோசனை கேட்டுத் துரியோதனன் தீர்மானம்
- 4.4. துரியோதனன் விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்தல்; துரோணர் அறிவுரை; துரியோதனன் பதில்
- 4.5. துரியோதனன் இடத்தில் கர்ணன் யுக்தியுடன் பேசுவது
- 4.6. துரியோதனன் அர்ஜுனனுடன் போர் செய்தல்; அர்ஜுனனின் கடுஞ்சொற்கள்; போரில் தோற்ற துரியோதனன் பீஷ்மர் சொற்படி தலைநகர் திரும்புதல்

5. உத்தியோக பருவம்

53

- 5.1 துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் துணை வேண்டி துவாரகை செல்லுதல்; கிருஷ்ண பகவானிடம் உதவி பெற்று மகிழ்ச்சியடைதல்
- 5.2 துரியோதனன் பலராமரிடம் செல்லுதல்; கிருதவர்மாவிடம் சேனையைப் பெறுதல்
- 5.3 துரியோதனன் சல்யமன்னருக்கு உபசரிப்பு அளித்து அவரது உதவியைப் பெறுதல்
- 5.4 துரியோதனன் தீரட்டிய சேனை
- 5.5 கௌரவ சபையில் துருபதரின் புரோகிதர் கூறியவை
- 5.6 தொடர் நிகழ்வுகள்; கௌரவ சபை கூடுதல்
- 5.7 துரியோதனன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தைரியம் அளித்தல்; தன் மேன்மையை எடுத்துரைத்தல்
- 5.8 துரியோதனன் சஞ்சயனிடம் பாண்டவர்களின் தேர், குதிரை முதலியவற்றின் வருணனையைக் கேட்டல்
- 5.9 போர் வேண்டாம் எனத் திருதராஷ்டிரன் கூறுதல்; துரியோதனன் உறுதி

- 5.10. திருதராஷ்டிரன் மற்ற வீரர்களிடம் கூறியவை; சஞ்சயன் கிருஷ்ணாஜ்ஜுனர் செய்தியை தெரிவிப்பது; திருதராஷ்டிரன் பாண்டவ-கௌரவர் பலத்தை ஒப்பிடுதல்
- 5.11. திருதராஷ்டிரன் சொற்களைக் கேட்டுத் துரியோதனன் தன் வீரத்தை எடுத்துரைத்தல்
- 5.12. கர்ணனின் தற்புகழ்ச்சி; பீஷ்மரின் கேலி; கர்ணன் சபையை விட்டு வெளியேறுதல்
- 5.13. கர்ணன் சென்றபின் துரியோதனன் கூறுதல்; விதுரர் அடக்கத்தின் சிறப்பை உரைத்தல்
- 5.14. திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களிடம் சகோதரத்துவம் கொள்ள அறிவுறுத்துதல்
- 5.15. திருதராஷ்டிரன் கூறியவாறு துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்க ஓய்விடங்களை அமைத்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவற்றை அலட்சியம் செய்தல்
- 5.16. திருதராஷ்டிரர் கூற்று; விதுரர் உரை; துரியோதனன் தீர்மானம்
- 5.17. பீஷ்மர் அறிவுரை; துரியோதனன் பதில்; பீஷ்மர் வெளிநடப்பு
- 5.18. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூதுரை; பரசுராமர் அறிவுரை
- 5.19. துரியோதனனுக்கு கண்வ முனிவர் கூறிய அறிவுரை
- 5.20. கண்வர் கூறிய கருடனின் கர்வபங்க வரலாறு; துரியோதனன் அவமதிப்பு
- 5.21. நாரத மகரிஷி துரியோதனனுக்கு காலவ மகரிஷி தன் பிடிவாதத்தாலும், யயாதி தன் கர்வத்தாலும் துன்பம் அடைந்ததை எடுத்துரைத்தல்;
- 5.22. திருதராஷ்டிரன் கேட்டுக் கொண்டவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடத்தில் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூறுதல்
- 5.23. ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குத் துரியோதனன் அளித்த விடை
- 5.24. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கோபச் சொற்கள்; துரியோதனன் அவையிலிருந்து வெளியேறுதல்
- 5.25. காந்தாரியின் சொற்களையும் துரியோதனன் அலட்சியம் செய்தல்
- 5.26. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சிறைப்படுத்தத் திட்டமிடுதல்
- 5.27. துரியோதனனுக்கு மீண்டும் விதுரர் அறிவுரை; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிமைகள்

- 5.28. கௌரவ சபை நிகழ்வுகள்; மீண்டும் பீஷ்மர், துரோணர் இருவரும் துரியோதனனுக்கு எடுத்துரைத்தல்
- 5.29. துரியோதனன் தன் சேனையை ஆயத்தம் செய்தல்
- 5.30. துரியோதனன் சேனைகள் வகுத்தல்; சேனாதிபதிகளுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தல்
- 5.31. துரியோதனன் பீஷ்மரைத் தலைமை சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தல்
- 5.32. துரியோதனனிடம் பீஷ்மர் கூறுதல்; பீஷ்மரது நிபந்தனை
- 5.33. துரியோதனன் உலூகனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதாக அனுப்புதல்
- 5.34. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் தெரிவிக்குமாறு உலூகனுக்கு உரைத்தவை
- 5.35. துரியோதனன் பீமசேனன், நகுலன், சக தேவனிடம் தெரிவிக்குமாறு உலூகனிடம் கூறியது
- 5.36. விராடர், துருபதர், திருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் சிகண்டியிடம் கூறுமாறு உலூகனிடம் துரியோதனன் உரைத்தவை
- 5.37. துரியோதனன் அர்ஜுனனிடம் சொல்லுமாறு உலூகனிடம் கூறியவை
- 5.38. பாண்டவர்களிடமிருந்து திரும்பிய உலூகன் அவர்கள் அனைவரின் சொற்களையும் துரியோதனனிடம் கூறியது
- 5.39. துரியோதனன் கௌரவர் தரப்பு அதிரதிகளையும், பாண்டவர் தரப்பு அதிரதிகளையும் பீஷ்மரிடம் கேட்டு அறிதல்
- 5.40. கர்ணன்-பீஷ்மரின் வாக்குவாதமும், துரியோதனன் அதை விலக்குவதும்
- 5.41. பீஷ்மர் சிகண்டி மற்றும் குந்தி புதல்வர்களைக் கொல்ல மாட்டேன் எனல்
- 5.42. துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் சிகண்டியைக் கொல்ல மாட்டேன் என்பதற்கான காரணத்தைக் கேட்டல்; பீஷ்மர் சிகண்டியின் வரலாற்றைக் கூறுதல்
- 5.43. துரியோதனன் பீஷ்மர் முதலானோரிடம் அவரவரின் சக்தியைக் கேட்டறிதல்
- 5.44. கௌரவ சேனை போருக்குப் புறப்படுதல்; போர் முகாமின் சிறப்பு

6. பீஷ்ம பருவம்
- 6.1. போர் தொடர்பான நியமங்கள் அமைத்தல்
- 6.2. துரியோதனன் போர்க்களத்தில் துச்சாதனனிடம் கூறியவை
- 6.3. துரியோதனனின் சேனை வர்ணனை
- 6.4. கௌரவ மகாரதிகள் போருக்கு முன்னேறுதல்; அவர்களின் வியூகம், வாகனம், கொடி முதலியவற்றின் வர்ணனை
- 6.5. பீஷ்மர் துரியோதனன் சேனையில் பாதுகாக்கப்படுதல்
- 6.6. கௌரவ சேனையின் நிலையும், போருக்குப் புறப்படுதலும்
- 6.7. துரியோதனன் போர் முனையில் துரோணாசாரியாரிடம் கூறுதல்
- 6.8. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனன் சேனை பக்கம் வருதல்; படை வீரர்கள் கூற்று:
- 6.9. முதல்நாள் போர்; கௌரவர் மகிழ்ச்சி; இரண்டாம் நாள் வியூகம்
- 6.10. மூன்றாம் நாள் போர்; துரியோதனன் பீஷ்மரைப் பழித்து இடித்துரைத்தல்
- 6.11. நான்காம் நாள் போர்; சலனின் புதல்வன் வதம், துரியோதனன் யானைப் படையை ஏவுதல்
- 6.12. பீஷ்மரிடம் துரியோதனன் கேட்டது
- 6.13. பீஷ்மர் துரியோதனனுக்குப் பதிலுரைத்தல்
- 6.14. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தோற்றத்தையும் ஸ்திதியையும் அறிய விரும்புதல்
- 6.15. ஐந்தாம் நாள் போர்
- 6.16. ஆறாம் நாள் போர்
- 6.17. துரியோதனன் பீமசேனனின் போர்; துரியோதனன் தோல்வி
- 6.18. ஆறாம் நாள் போருக்குப்பின் துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறியது
- 6.19. எட்டாம் நாள் போர்
- 6.20. கடோதகஜன்-துரியோதனன் போர்
- 6.21. துரியோதனன்-பீமசேனன் போர்; கடோதகஜன் மாயை
- 6.22. துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் வந்து கூறியவை; பீஷ்மர் பதிலுரை
- 6.23. துரியோதனன் தன் மந்திரிகளுடன் ஆலோசனை செய்தல்; கர்ணன் கூற்று
- 6.24. துரியோதனன் பீஷ்மரின் கூடாரத்திற்குச் செல்லுதல்

- 6.25. துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறும் சொற்கள்
- 6.26. பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் அர்ஜுனன் பராக்கிரமத்தைக் கூறுதல்; போர்புரியச் சபதம் செய்தல்
- 6.27. துரியோதனன் துச்சாதனனிடம் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்கக் கூறுதல்
- 6.28. ஒன்பதாம் நாள் போர்
- 6.29. பத்தாம் நாள் போர்; துரியோதனன்-பீஷ்மர் உரையாடல்
- 6.30. துரியோதனன் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்கக் கட்டளையிடுதல்; தானும் போர் செய்தல்
- 6.31. பீஷ்மரின் வீழ்ச்சி; பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறுதல்
- 6.32. மறுநாள் பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் இருந்து துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்

7. துரோண பருவம்

118

- 7.1. பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்ட பின் கௌரவ சேனையின் நிலை
- 7.2. துரியோதனனிடம் கர்ணன் வருதல்; ஆலோசனையளித்தல்
- 7.3. துரியோதனன் துரோணாசாரியரிடம் தன் சேனாபதியாக வேண்டுதல்
- 7.4. துரோணாசாரியர் சம்மதம்; சேனாபதி அபிஷேகம்
- 7.5. துரோணர் போருக்காக வியூகம் அமைத்தல்; துரியோதனனுக்கு வரம் தர விரும்புதல்
- 7.6. துரோணாசாரியார் துரியோதனனிடம் வினவுதல்; துரியோதனனின் பதில்
- 7.7. துரோணாசாரியார் துரியோதனனிடம் தெரிவித்த நிபந்தனை
- 7.8. துரியோதனன் துரோணரின் சபதத்தைச் சேனையில் பரவச் செய்தல்
- 7.9. 12 ஆம் நாள் போர்
- 7.10. துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல்
- 7.11. பதின் மூன்றாம் நாள் போர்
- 7.12. அன்றைய தொடர் நிகழ்வுகள்; துரியோதனன் ஜயத்ருதனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 7.13. துரோணர் சக்ர-பத்ம வியூகம் அமைத்தல்; துரியோதனன் மகிழ்ச்சி
- 7.14. துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்

- 7.15. துரோணர் துரியோதனன் உரையாடல்
- 7.16. துரோணர் துரியோதனனுக்குத் தீவ்ய கவசம் அணிவித்துக் கூறுதல்
- 7.17. துரியோதனன் அர்ஜுனன் அருகில் வருதல்
- 7.18. துரியோதனன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைத்தல்
- 7.19. துரியோதனன்-அர்ஜுனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி
- 7.20. துரியோதனன் சாத்யகியிடம் தோல்வியடைதல்
- 7.21. மீண்டும் சாத்யகி-துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி
- 7.22. துரியோதனன் பாண்டவர்களோடு போர் செய்தல்
- 7.23. துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்
- 7.24. துரோணரின் பதிலும் ஆணையும்
- 7.25. துரியோதனன் யுதாமன்யு மற்றும் உத்தமௌஜாவோடு போரிடுதல்
- 7.26. மறுபடியும் போர் தொடங்குதல்; துரியோதனன் கர்ணனிடம் கூறுதல்
- 7.27. கர்ணன் துரியோதனனிடம் போரிட உறுதியளித்தல்
- 7.28. ஜயத்ருதன் வதம்; துரியோதனன் சிந்தனை
- 7.29. துரியோதனன் துரோணரிடம் கூறுபவை
- 7.30. துரியோதனனுக்குத் துரோணர் அளித்த பதில்
- 7.31. துரியோதனன் - கர்ணன் உரையாடல்
- 7.32. மீண்டும் போர் தொடங்குதல்; துரியோதனன் பாண்டவர் சேனையைத் தாக்குதல்
- 7.33. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனுடன் போரிடுதல்
- 7.34. துரியோதனன் சகுனியிடம் உரைப்பவை
- 7.35. துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல்
- 7.36. துரியோதனன் போரிட வருதல்; கிருபர் அஸ்வத்தாமாவிடம் துரியோதனனைத் தடுக்கக் கூறுதல்; துரியோதனன் ஆணை
- 7.37. அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுக்கு மறுமொழியுரைத்தல்
- 7.38. கௌரவ சேனையில் தீவட்டிகள் ஏற்றப்படுதல்
- 7.39. இரவுப்போர்; துரியோதனன் கூற்று
- 7.40. துரியோதனன் பீமன் போர்: துரியோதனன் தோல்வி
- 7.41. கர்ணன் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை அளித்தல்
- 7.42. துரியோதனன் சகுனிக்கு ஆணையிடுதல்

- 7.43. துரியோதனன் சாத்யகியுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்
- 7.44. துரியோதனனின் கோபச் சொற்கள்
- 7.45. துரியோதனன் துச்சாதனனிடம் கூறுபவை; அலம்புஷனுக்கும் போரிட அனுமதி
- 7.46. கடோதகஜன் அலம்புஷனை வதம் செய்து அவன் தலையைத் துரியோதனனிடம் வீசுதல்
- 7.47. அரக்கன் அலாயுதன் துரியோதனனிடம் வருகை
- 7.48. தொடர் நிகழ்வுகள்; சேனை போர்க்களத்தில் ஓய்வெடுத்தல்
- 7.49. துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்
- 7.50. துரோணாசாரியார், துரியோதனன் சொற்போர்
- 7.51. அதிகாலைப் பொழுதில் மீண்டும் போர் தொடக்கம்
- 7.52. 15 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்
- 7.53. துரியோதனன்-சாத்யகி இடையிலான உரையாடலும் போரும்
- 7.54. துரோணரின் வதமும், கௌரவ சேனையின் கலக்கமும்
- 7.55. கௌரவ சேனையும் சேனாபதிகளும் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடுதல்
- 7.56. துரியோதனனிடம் அஸ்வத்தாமா சேனை ஓடுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்டல்
- 7.57. அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் பகைவரின் சேனையை வதைக்க உறுதி கொள்ளுதல்
- 7.58. நாராயணாஸ்திரம் பாண்டவ, பாஞ்சால சேனையை அழிக்கத் தொடங்குதல்
- 7.59. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாராயணாஸ்திரத்திடம் இருந்து பாண்டவ சேனையைக் காப்பாற்றுதல்
- 7.60. துரியோதனன் மீண்டும் நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூறுதல்

8. கர்ணபருவம்

160

- 8.1. துரியோதனன் ஆலோசனை; அஸ்வத்தாமா கர்ணனைச் சேனாதிபதியாக்கக் கூறுதல்
- 8.2. துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் கர்ணனைச் சேனாதிபதியாகுமாறு வேண்டிடுதல்

- 8.3. பாண்டவ சேனை மீது துரியோதனனின் யானைப்படை தாக்குதல்
- 8.4. துரியோதனன் - யுதிஷ்டிரர் போர்; துரியோதனன் தோல்வி
- 8.5. கௌரவ சேனை கூடாரம் திரும்புதல்; இரவில் கௌரவர்களின் ஆலோசனை
- 8.6. கர்ணன் துரியோதனனிடம் தனக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் உள்ள உயர்வு தாழ்வுகளை ஒப்பிட்டுக் கூறுதல்
- 8.7. துரியோதனன் கர்ணனுக்குப் பதிலளித்தல்
- 8.8. துரியோதனன் சல்ய மன்னனிடம் கர்ணனின் சாரதியாகுமாறு வேண்டுகதல்
- 8.9. கோபம் கொண்ட சல்யன் துரியோதனனிடம் கூறுபவை
- 8.10. துரியோதனன் சல்ய மன்னரைச் சமாதானப்படுத்துதல்; சல்யர் சாரதியாக ஒப்புதல் அளித்தல்
- 8.11. துரியோதனன் சல்யனிடம் மகேஸ்வரன் திரிபுரம் எரித்த வரலாற்றையும், பரசுராமர் கர்ணனுக்கு வில் அளித்ததையும் எடுத்துரைத்தல்
- 8.12. சல்யன் - துரியோதனன் - கர்ணன் உரையாடல்
- 8.13. போருக்குப் புறப்பட்ட கர்ணனிடம் துரியோதனன் கூறுதல்
- 8.14. கர்ணன் - சல்யன் இடையே பரஸ்பர அவமதிப்பு; துரியோதனன் சமாதானப்படுத்துதல்
- 8.15. கௌரவ சேனையின் உற்சாகம்
- 8.16. துரியோதனனின் சகோதரர்கள் ஆறுபேர் பீமனால் கொல்லப்படுதல்
- 8.17. துரியோதனன், நகுல-சகதேவரை வென்று, த்ருஷ்டத்யுமனனிடம் தோல்வியடைதல்
- 8.18. துரியோதனன் வீரர்களுக்கு உற்சாகமளித்தல்
- 8.19. துரியோதனன் பீமசேனனிடம் தோல்வியடைதல்
- 8.20. கௌரவ வீரர்கள் குலிந்த மன்னர்களின் புதல்வர்களையும், யானைகளையும் அழித்தல்
- 8.21. அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு கூறுதல்
- 8.22. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிற்கு உரைத்த மறுமொழி
- 8.23. கர்ணவதம் நிகழ்தல்; கௌரவ சேனையின் ஓட்டம்; துரியோதனன் கண்ணீர்

- 8.24. துயரம் கொண்ட சல்ய மன்னன் துரியோதனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 8.25. கௌரவ சேனையின் நிலை
- 8.26. துரியோதனன் போரிட விரும்புதல்
- 8.27. பீமசேனன் காலாட்படையினரை வதம் செய்தல்
- 8.28. மறுபடியும் இருதரப்பினருக்கும் இடையில் போர் தொடருதல்
- 8.29. துரியோதனன் தன் சேனையை மீண்டும் திரட்ட விரும்புதல்
- 8.30. துரியோதனன் சொற்களைக் கேட்ட சல்ய மன்னர் அவனிடம் கூறுவது
- 8.31. துரியோதனன் துயரம்; அனைவரும் கூடாரம் திரும்புதல்

9. சல்யபருவம்

188

- 9.1. கிருபாசாரியார் துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளக் கூறுதல்
- 9.2. துரியோதனன் கிருபாசாரியாரின் சொற்களை ஏற்காமல் போரையே தீர்மானித்தல்
- 9.3. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவுடன் மேற்கொண்ட ஆலோசனை
- 9.4. துரியோதனன் சல்ய மன்னரைச் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்வித்தல்
- 9.5. 18 ஆம் நாள் போர்; துரியோதனன் மூலம் சேகிதான் வதம்
- 9.6. துரியோதனன் பாண்டவ சேனையைத் தடுத்தல்
- 9.7. துரியோதனன் சகுனி உரையாடல்
- 9.8. துரியோதனன் பாண்டவர்களைத் தடுக்க முயற்சி; பீமன் பராக்கிரமம்
- 9.9. துரியோதனன் பாண்டவர்களுடன் போரிடுதல்; தன் வீரர்களைப் போரிடத் தூண்டுதல்
- 9.10. துரியோதனன் பராக்கிரமம்; இரு தரப்பு வீரர்களின் போர்
- 9.11. துரியோதனனிடம் சகுனி கூறுதல்
- 9.12. அர்ஜுனன் கௌரவ ரதிகளை முற்றிலும் அழித்தல்; துரியோதனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்
- 9.13. கௌரவ சேனை முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுதல்; துரியோதனன் ஓட்டம்

- 9.14. துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்து கொள்ள எண்ணுதல்
- 9.15. சஞ்ஜயன் துரியோதனனைக் காணுதல்
- 9.16. துரியோதனன் சஞ்ஜயன் உரையாடல்
- 9.17. அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் குளக்கரைக்கு வருதல்
- 9.18. அஸ்வத்தாமா துரியோதனன் உரையாடல்; அஸ்வத்தாமா சபதம், வேடர்கள் அறிதல்
- 9.19. பாண்டவர்கள் வருகையும், அஸ்வத்தாமா முதலியோர் விலகுதலும்
- 9.20. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் போரிட அழைத்தல்; துரியோதனன் மறுமொழி
- 9.21. யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் போருக்கு அழைத்தல்; துரியோதனன் ராஜ்யம் வேண்டாம் எனல்
- 9.22. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனை மீண்டும் போருக்கு வற்புறுத்துதல்
- 9.23. துரியோதனன் குளத்திலிருந்தவாறே யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுவது
- 9.24. யுதிஷ்டிரர், துரியோதனன் இருவரும் போர் பற்றித் தீர்மானித்தல்
- 9.25. யுதிஷ்டிரர் தங்களில் ஒருவரோடு மட்டும் போரிடுமாறு துரியோதனனிடம் கூறுதல்
- 9.26. பீமன் துரியோதனனோடு போரிடத் தயாராகுதல்
- 9.27. பீமசேனன், துரியோதனன் சொற்போர்
- 9.28. பலராமரின் வருகை; அனைவரும் குருக்கூத்திரம் அடைதல்
- 9.29. போருக்குத் தயாரான பீமன், துரியோதனன் இருவரின் தோற்றம்
- 9.30. துரியோதனனுக்கு முன் அபசகுனங்கள் தோன்றுதல்
- 9.31. பீமசேனன் துரியோதனன் உரையாடல்
- 9.32. பீமசேனன், துரியோதனன் கதாயுத்தம்
- 9.33. அர்ஜுனனின் சங்கேதம்; பீமன் துரியோதனன் தொடைகளை உடைத்தல்
- 9.34. துரியோதனன் வீழ்ந்ததும் தொல்லைகள் வெளிப்படுதல்
- 9.35. பீமசேனன் துரியோதனனை அவமதித்துப் பேசுதல்
- 9.36. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் கண்ணீருடன் கூறும் சொற்கள்
- 9.37. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் நிந்தனைச் சொற்கள்
- 9.38. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நிந்தித்துப் பேசுதல்

- 9.39. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனனின் குற்றங்களை நினைவுபடுத்தல்
- 9.40. துரியோதனன் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்
- 9.41. துரியோதனன் சஞ்ஜயனிடம் அழகையுடன் கூறுதல்
- 9.42. துரியோதனன் தன் நண்பர்களுக்குச் செய்தியைக் கூறி அனுப்புதல்
- 9.43. அஸ்வத்தாமா முதலியோர் துரியோதனனிடம் வருதல்; துரியோதனன் நிலையைக் கண்டு துயரம் கொள்ளுதல்
- 9.44. அஸ்வத்தாமா-துரியோதனன் உரையாடல்
- 9.45. அஸ்வத்தாமாவின் சபதமும் சேனாதிபதி அபிஷேகமும்

10. ஸௌப்திக பருவம்

227

- 10.1. அஸ்வத்தாமாவின் யோசனை; பாஞ்சாலர் அழிவு
- 10.2. மூன்று மகாரதிகளும் துரியோதனனிடம் வருதல்; அழகு புலம்புதல்
- 10.3. அஸ்வத்தாமா கருணையுடன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்
- 10.4. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் மகிழ்ந்து பேசி உயிர் விடுதல்

1. ஆதிபருவம்

1.1. துரியோதனன் பிறப்பு

வியாசர் அளித்த வரத்தினால் காந்தாரியின் வயிற்றிலிருந்து நழுவி விழுந்த மாமிசப்பிண்டம் நூறு பகுதிகளாக்கப்பட்டு நெய்க் குடங்களில் இடப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் பாதுகாக்கப்பட்டன. பின் அக்குடங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வரிசையிலேயே குழந்தைகள் பிறக்கலாயினர். இவர்களில் முதலில் பிறந்தவன் துரியோதனன். துரியோதனன் பிறந்ததும் கழுதையைப் போலக் கத்தி அழலானான். அவன் குரலைக்கேட்ட கழுதைகளும் கத்தின. கழுகும், வெளவாலும் காக்கையும் கோலாஹலம் செய்தன. பெரும் புயல் அடித்தது. திசைகளில் வெப்பம் உண்டாயிற்று. அதனால் மிகவும் அச்சமடைந்த திருதராஷ்டிரன் விதுரர், பீஷ்மர் முதலியோரை அழைத்து யோசனை செய்தான். குழந்தை பிறந்ததும் ஏற்பட்ட அபசகுனங்களால் “இவன் குலம் முழுவதையும் அழிப்பவன். இவனைக் காப்பாற்றினால் எதிர் காலத்தில் மிகப்பெரும் உபத்திரவம் உண்டாகும். இவனைத் துறந்து தியாகம் செய்துவிடுவதே நல்லது” என விதுரர் முதலியோர் மன்னனிடம் கூறுகின்றனர். ஆனால் பிள்ளைப் பாசத்தால் திருதராஷ்டிரன் அவ்வாறு செய்யவில்லை.

1.2. துரியோதனன் பாண்டவர்களிடம் பகை கொள்ளுதல்

பாண்டுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு குந்தி பாண்டவர்கள் ஐவருடனும் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினாள். கௌரவர்கள் மற்றும் பாண்டவர்கள் ஆகிய அரச குமாரர்கள் கிருபரிடமும், துரோணரிடமும் அனைத்துப் போர்க்கலைகளையும், சாஸ்திரங்களையும் கற்கின்றனர். பீமனுடைய வலிமையைக் கண்டு துரியோதனன் மிகுந்த பொறாமை கொள்ளுகிறான். பீமனை எவ்வாறாவாது கொன்று விட்டால் மற்ற பாண்டவர்கள் வலிமையிழந்து விடுவர் என்று நினைக்கிறான். நீர் விளையாட்டு என்ற காரணம் காட்டி கங்கைக் கரையில் தான் அமைத்த வீட்டிற்குப் பாண்டவர்களை அழைத்துச் செல்லுகிறான். அங்கே பீமனுக்குக் கால கூட விஷத்தை உணவில் கலந்து கொடுத்து அவன் மயங்கியதும் கொடிகளால் கை கால்களைக் கட்டிக் கங்கை நீரில் மூழ்கடிக்கிறான். ஆனால் நாகலோகம் சென்று மேலும் பலம் பெற்றுப் பீமன் திரும்புகிறான். மீண்டும் பீமனுக்கு உணவில் விஷம் கலந்து துரியோதனன் கொடுத்த போதும் அவ்விஷம் பீமனை ஒன்றும் செய்வதில்லை. பாண்டவர்களுடைய புகழ், வீரம், மக்களால் விரும்பப்படுதல் ஆகியவற்றால் அவர்கள் மீது மிகுந்த பொறாமை கொள்ளுகிறான். அரச குமாரர்களின் போர்ப் பயிற்சி முடிந்ததும் துரோணர் அவையின் முன் அவர்களது திறமைகளைக் காட்டும் விதமாகப் போர்க்கலை

அரங்கேற்றம் செய்விக்கிறார். அந்நிகழ்ச்சியில் கதாயுதப் போரில் வல்லவர்களான துரியோதனனுக்கும், பீமனுக்கும் இடையில் கடும் போர் நடக்கிறது. வெறும் பயிற்சியாக இல்லாமல் ஒருவரோடு ஒருவர் யுத்தம் செய்வதைக் கண்ட அசுவத்தாமா அவர்கள் இருவரையும் விலக்கி விடுகிறான்.

1.3. துரியோதனன் கர்ணனை நண்பனாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல்

அர்ஜுனன் இவ்வரங்கேற்ற நிகழ்ச்சியில் பல்வேறு அஸ்திரப் பிரயோகங்களை நிகழ்த்திக்காட்டி மக்களின் பாராட்டினைப் பெறுகிறான். அப்போது அரங்கினுள் நுழையும் கர்ணன் அர்ஜுனன் செய்த அனைத்துப் பிரயோகங்களையும் தானும் செய்து காட்டுகிறான். அர்ஜுனனைத் தன்னோடு தனியே போருக்கு அழைக்கிறான். கிருபர் கர்ணனுடைய அரச குலத்தைப் பற்றி அவையில் தெரிவிக்க வேண்டுகிறார். அவன் குலம் தெரிந்த பின்னேயே அர்ஜுனன் அவனுடன் போரிடுவான் எனக் கூறுகிறார். தேரோட்டியிடம் வளர்ந்து வரும் கர்ணன் அவையில் அவமதிக்கப்பட்டுத் தலை குனிகிறான். உடனே துரியோதனன் கர்ணனை அங்க தேசத்து மன்னனாக அறிவித்துப் பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரன் அனுமதியுடன் கர்ணனுக்கு அங்க தேச மன்னனாக அபிஷேகம் செய்விக்கிறான். மன்னருக்கான அணிகலன்களையும் சின்னங்களையும் வழங்கி நட்பு பாராட்டுகிறான். கர்ணனைப் போன்ற தலைசிறந்த வீரன் துணை கொண்டே பாண்டவர்களை வெல்ல முடியும் என்பதால் கர்ணனைத் தனது நண்பனாகத் துரியோதனன் அன்புடன் ஏற்றுக் கொள்கிறான். கர்ணனை நண்பனாகப் பெற்றதால் துரியோதனனுக்கு அர்ஜுனனிடம் இருந்த பயம் விலகிற்று.

1.4 துரியோதனனின் பொறாமை

ஓராண்டிற்குப்பின் திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரனுக்கு யுவராஜனாக அபிஷேகம் செய்து வைக்கிறான். பாண்டவர்களில் வெற்றிச் செயல்களால் குருதேசத்தின் செல்வமும் புகழும் பெருகியது. யுதிஷ்டிரனின் நற்குணங்களால் கவரப்பட்ட மக்கள் யுதிஷ்டிரன் விரைவில் மன்னனாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று சபைகளிலும் பொது இடங்களிலும் வெளிப்படையாகப் பேசத் தொடங்கினர். பாண்டவர்களின் புகழால் பொறாமை கொண்ட துரியோதனன் எப்போதும் எரிச்சல் அடைந்து பெரும் துக்கத்தில் இருந்தான். கர்ணனும் சகுனியும் துரியோதனனுடன் பாண்டவர்களைக் கொல்ல பல உபாயங்களை யோசித்தனர்.

1.5. துரியோதனன் தன் தந்தையிடம் கூறுதல்

மக்களின் பேச்சை சகிக்க முடியாத துரியோதனன் தந்தை

திருதராஷ்டிரனிடம் சென்று பேசலானான். “தந்தையே மக்கள் உங்களை மதிக்காமல் யுதிஷ்டிரனுக்கு ராஜ்ய அபிஷேகம் செய்ய விரும்புகிறனர். பீஷ்மர் இதனை ஏற்றுக்கொண்டு விடுவார். பாண்டு தன் நற்குணங்களால் ராஜ்யத்தைப் பெற்றார். தாங்கள் குருடரானதால் உரிமை இருந்தும் அரசைப் பெற இயலவில்லை. பாண்டுவின் வாரிசான யுதிஷ்டிரன் ராஜ்ஜியத்தைப் பெற்று விட்டால் அவருக்குப் பின் அவரது புதல்வன் ராஜ்யத்திற்கு உரிமை உடையவனாகி விடுவான். அதன் பின் அவர்களது பரம்பரையே தொடரும். இந்நிலையில் நாம் நமது பிள்ளைகளுடன் ராஜ பரம்பரையில்லாமல் வஞ்சிக்கப்பட்டு மக்களின் அவமானத்திற்கு ஆளாவோம். தாங்கள் முதலிலேயே ராஜ்ய உரிமையைப் பெற்றிருந்தால் இன்று நாங்கள் நிச்சயம் அதைப் பெற்றிருப்போம். மற்றவருடைய அபிமானத்தால் வாழும் நரகத்திற்கினையான கஷ்டத்தை அனுபவிக்காமல் இருக்க ஏதேனும் உபாயம் செய்யுங்கள்” என்று கூறுகிறான்.

1.6. வாரணாவதத்தில் துரியோதனன் செய்த சதி

திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களை வாரணாவதம் அனுப்பும் உபாயத்தைச் செய்ததும் துரியோதனன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறான். தன் நம்பிக்கைக்குரியவனான புரோசனன் என்பவனை அழைத்துக் கூறுகிறான். “புரோசனா, நீ என் நம்பிக்கைக்கு உரியவன். பாண்டவர், மன்னர் ஆணைப்படி வாரணாவதத்தில் வாழச் செல்லுகிறார்கள். நீ அவர்களுக்கு முன்பே அங்கு சென்று மிகவும் எளிதில் தீப்பற்றக்கூடிய பொருட்களைக் கொண்டு ஒரு மாளிகையைக் கட்டச் செய். இம்மாளிகை எளிதில் தீப்பற்றக்கூடியது என்பதை யாரும் அறியக்கூடாது. அங்கு பாண்டவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை நிறைவாகச் செய்து கொடுத்து அவர்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய். அந்நகரில் வாழும் மக்களுக்கு எந்த ஐயமும் ஏற்படக்கூடாது. பாண்டவர்கள் நம்பிக்கையோடு அங்குத்தங்கிச் சிறிதுகாலம் சென்றபின் இரவில் அவர்கள் உறங்கிய பின் மாளிகையின் வாயிலில் தீ வைத்துவிடு. “அப்போதுதான் மாளிகை தீப்பிடித்துப் பாண்டவர்கள் மரணமடைந்ததாக மக்கள் எண்ணுவார்கள்” எனக் கூறி அவனை அனுப்பிவைக்கிறான். புரோசனன் ஏற்பாட்டின் படி அரக்குமாளிகையில் பாண்டவர்கள் தங்கவைக்கப்படுகின்றனர். மாளிகை எரியூட்டப்படுகிறது. பாண்டவர்களுடன், புரோசனனும் எரிந்து போனான் என்ற செய்தி துரியோதனனுக்குக் கிடைக்கிறது. துரியோதனன் மகிழ்ச்சியடைகிறான்.

1.7. துரியோதனன்-திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்

இச்சமயம் துருபதநாட்டு இளவரசி திரௌபதிக்குச் சுயம்வரம் என்ற செய்தி கிடைத்து அனைவரும் துருபதனின் பாஞ்சாலம் செல்லுகின்றனர்.

ஆனால் ஒருவராலும் சுயம்வரத்தில் வெற்றி பெற முடியவில்லை. பெரும் வில்வீரனான அந்தணன் ஒருவன் சுயம்வரத்தில் வெற்றி பெற்றுத் திரௌபதியைப் பெறுகிறான். எனவே அனைவரும் நாடு திரும்புகின்றனர். பிறகு நம்பிக்கையான ஒற்றர்கள் பாண்டவர்கள் உயிருடன் இருப்பதையும் திரௌபதியை திருமணம் செய்ததையும் தெரிவிக்கின்றனர். பலநாட்டு மன்னர்களும் இதை அறிகின்றனர். கௌரவர்களே பாண்டவர்களுக்கு எதிராகச் சதி புரிந்தனர் என அவர்களை நிந்தித்தனர். சுயம்வரச் செய்தியை அறிந்த துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், திருதராஷ்டிரன் அனைவரும் பாண்டவர்களை எவ்விதம் அழிப்பது என ஆலோசிக்கின்றனர். திருதராஷ்டிரன் விதுரரிடம் பாண்டவர்களைப் பாராட்டிப் பேசியதை அறிந்த துரியோதனன் தந்தையிடத்தில் தாங்கள் எப்போதும் பகைவரின் மேன்மையையே உன்னதமாகக் கருதுகிறீர்கள். இப்போதுள்ள நிலையில் பாண்டவர்களை அழிக்க நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசியுங்கள் எனக் கூறினான். திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனிடத்தில், நீங்கள் விரும்பும் பாண்டவர் அழிவையே நானும் விரும்புகிறேன். ஆனால் என் மனோபாவத்தை விதுரருக்கு எதிரில் வெளிப்படுத்த விரும்பவில்லை. எனவே அவர் முன் பாண்டவர்களைப் புகழ்கிறேன். நீங்கள் செய்ய விரும்புவதை எனக்குத் தெரிவியுங்கள் எனச் சொல்கிறார்.

1.8. துரியோதனன் தெரிவித்த ஆலோசனை

துரியோதனன் தந்தையிடம் பாண்டவர்களை அழிக்கக்கூடிய ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கிறான். குந்தி மாத்ரி புதல்வர்களிடையே விரோதம் ஏற்படுத்தலாம். துருபதனுக்குப் பெரும் செல்வமளித்து யுதிஷ்டிரரை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றச் சொல்லலாம் அல்லது பிறர் மூலம் பாஞ்சால நாட்டிலேயே பாண்டவர்கள் வாழுமாறு விருப்பத்தை ஏற்படுத்தலாம். திறமையானவர்கள் மூலம் பாண்டவர்களிடையே விரோதத்தை ஏற்படுத்தலாம். அல்லது கிருஷ்ணா தன் கணவர்களைத் துறந்து விடும்படிச் செய்யலாம். பாண்டவர்கள் திரௌபதியை விலக்குமாறு செய்யலாம். உபாயம் செய்து பீமனைக் கொன்று விடலாம். பீமனில்லையென்றால் பாண்டவர்கள் தங்கள் பலத்தால் அரசைப் பெற முயலமாட்டார்கள். பாண்டவர்களை இங்கு அழைத்து வந்து நம்பத் தகுந்தவர்கள் மூலம் கொன்று விடலாம் என்றெல்லாம் கூறிய துரியோதனன் கர்ணனின் ஆலோசனையைக் கேட்கிறான். ஆனால் கர்ணன் இந்த யோசனைகள் சரிப்பட்டு வராது. எனவே வீரத்தாலேயே அவர்களை வெல்ல முடியும் என்று கூறுகிறான். திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் இவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று கூறுகிறார்.

இறுதியில் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோரின் அறிவுரைப்படி பாண்டவர்களை அழைத்து வர திருதராஷ்டிரன் விதுரரை அனுப்புகிறார். விதுரரால் பாண்டவர்கள் ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வரப்படுகின்றனர். பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோருடைய அறிவுரையால் திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யத்தை அளிக்கிறார். ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து காண்டவப்பிரஸ்தம் சென்று அங்கு தலைநகரை ஏற்படுத்தி ராஜ்யத்தை ஆண்டு வருமாறு கூறுகிறார். அதன்படி பாண்டவர்கள் காண்டவப்பிரஸ்தம் அடைந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உதவியோடு இந்திரப் பிரஸ்தம் என்ற தலைநகரை நிர்மாணிக்கின்றனர். மயன் சபை அமைக்கப்படுகிறது. ராஜகூய யாகம் செய்யப்படுகிறது. பாண்டவர்கள் ராஜகூய யாகத்திற்கு அழைப்பு விடுத்ததின் பேரில், கௌரவர் அனைவரும் பீஷ்மர், துரோணர், சகுனி, கர்ணன் அனைவரோடும் ராஜகூய யாகத்தில் கலந்து கொள்ளுகின்றனர். யாகத்தின் போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் சிசுபாலன் கொல்லப்படுகிறான். யாகம் முடிந்ததும் மன்னர்கள் அனைவரும் விடைபெறுகின்றனர். துரியோதனனும், சகுனியும் மயன் சபையைப் பார்வையிடுகின்றனர்.

2. சபாபருவம்

2.1. மயன் அமைத்த மாளிகையைத் துரியோதனன் பார்வையிடல்; கேலிக்கு உட்படுதல்; ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

மயன் அமைத்த சபையைத் துரியோதனன் சகுனியுடன் பார்வையிட்டான். ஹஸ்தினாபுரத்தில் காண முடியாத பல திவ்யமான காட்சிகளைக் கண்டான். ஸ்படிகமணிமயமான இடத்திற்குச் சென்று நீர் என்று நினைத்து ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்தான். மற்றொரு பகுதியில் தூய நீர் நிரம்பிய தடாகத்தைத் தரை என நினைத்துக் கால் வைத்து நீரில் விழுந்தான். அதனைக் கண்ட பீமன் சிரித்தார். அவரது பணியாட்களும் கேலி செய்தனர். அவர்கள் நீரில் நனைந்த ஆடைகளுக்கு மாற்று ஆடை அளித்தனர். துரியோதனனின் நிலையைக் கண்டு பீமனுடன் அர்ஜுனன், நகுல சஹாதேவரும் நகைத்தனர். அதன்பின் துரியோதனன் ஒரு ஸ்படிகமணிக் கதவைக் கண்டான். அது உண்மையில் முடியிருந்தாலும் திறந்திருந்தது போலத் தென்பட்டது. அதனுள் நுழைய முற்பட்ட போது துரியோதனன் தலை மோதி மயக்கம் அடைவது போலாயிற்று. அதே போல மற்றொரு இடத்தில் ஸ்படிகத்தால் ஆனா கதவு திறந்திருந்தது. அது முடியிருப்பதாக எண்ணி இரு கைகளாலும் தள்ள முற்பட்ட போது தானே வெளியே வந்து விழுந்தான். மேலே சென்றதும் இன்னொரு கதவைக் கண்டான். மீண்டும் பழைய சம்பவம் நிகழக் கூடாது என்று வந்த வழியே திரும்பினான். இவ்வாறு மயன் சபையில் பலமுறை ஏமாந்தான். ராஜசூய யாகத்தில் பாண்டவர்களிடம் வந்து சேர்ந்த பெரும் செல்வத்தையும், பிறமன்னர்கள் பாண்டவர்களுக்கு அளித்த பரிசுகளையும், அவர்கள் செய்த சேவையையும் கண்டு துரியோதனன் மிகுந்த எரிச்சல் அடைந்தான். யுதிஷ்டிரரிடம் விடைபெற்று ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினான். வழியில் பலவகை யோசனைகளுக்கு உட்பட்டான். கவலைக்கு ஆளானான். பெருமூச்சு விட்டான். இதனைக் கண்ட சகுனி துரியோதனனது நிலைக்கான காரணத்தைக் கேட்டான்.

2.2. துரியோதனன் தன் கவலைக்கான காரணத்தைச் சகுனியிடம் கூறுதல்

துரியோதனன் சகுனியிடம், “மாமா, அர்ஜுனன் வீரத்தால் இவ்வுலகு யுதிஷ்டிரருக்கு அடிபணிந்தது. அவர் செய்த ராஜசூய யாகம் இந்திரனின் யாகத்தைப் போல நடந்து முடிந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிசுபாலனைக் கொன்று வீழ்த்திய போதும் யாரும் அதை எதிர்க்கவில்லை. பழி வாங்கத் தயாராகவில்லை. வரி அளிக்கும் வியாபாரி வைஸ்யன் பலவகை ரத்தினங்களைப் பரிசாக எடுத்துக் கொண்டு மன்னரின் சேவைக்கு வந்ததைப்

போல மன்னர்கள் அனைவரும் பலவகை அளவற்ற உயர்ந்த நவரத்தினங்களோடு யுதிஷ்டிரருடைய சேவைக்கு வந்தனர். இந்த செழிப்பைக் கண்டு நான் பொறாமையால் எரிகிறேன். இந்தத் தீய எண்ணம் ஏற்றதல்ல என்று தெரிந்தும் என் மனம் எரிகிறது. நான் தீயில் பிரவேசித்தோ, விஷம் அருந்தியோ, நீரில் மூழ்கியோ உயிர் விட விரும்புகிறேன். பகைவனின் வளர்ச்சியைக் கண்டு சக்திமிக்க ஒருவன் எவ்வாறு பொறுத்துக்கொள்வான்? திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களான நாங்கள் நஷ்டமடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். குந்தியின் புதல்வர்கள் மேன்மை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் பொறாமைத் தீயில் வெந்து கொண்டிருக்கிறேன். எனக்கு உயிர் விட அனுமதி தாருங்கள். மன்னர் திருதராஷ்டிரரிடம் என் நிலைமையை விளக்குங்கள் என்று கூறுகிறான். சகுனி, துரியோதனனுக்குப் பதில் உரைக்கிறான்.

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபதன் அவன் புதல்வர் துணையிருப்பதாலேயே பாண்டவர் இத்தகைய பெரும் வெற்றியைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்களைப் போரில் வெல்ல முடியாது. அவர்களை வெல்ல மற்றொரு வழி உள்ளது. யுதிஷ்டிரனுக்குச் சூதாட்டத்தில் விருப்பம் உண்டு. ஆனால் ஆடத் தெரியாது. நான் சூதாட்டத்தில் வல்லவன்; யாராலும் வெல்ல முடியாதவன். எனவே சூதாட தருமரை அழைத்தால் அவர் ஏற்றுக் கொள்வார். நான் அவரை வென்று அவரது ராஜ்யத்தையும், ஐசவரியத்தையும் கைப்பற்றி உனக்கு அளிப்பேன்” எனச் சகுனி துரியோதனனிடம் பாண்டவரை வெல்ல ஒரு யுக்தியைத் தெரிவிக்கிறான். துரியோதனன் இவ்விஷயத்தைத் தன் தந்தையிடம் தெரிவிக்குமாறு சகுனியிடம் வேண்டுகிறான். சகுனி துரியோதனின் மனத்துயரத்தைத் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறான். திருதராஷ்டிரன், “பெரிய நாட்டின் அரசனாக இருக்கிறாய். இந்திரனைப் போல போகங்களை அனுபவிக்கிறாய்; பின் ஏன் துயரம் கொள்ளுகிறாய்”? என்று மகனிடம் கேட்கிறார். துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரின் ராஜகூய யாகத்தின் சிறப்பையும், பாண்டவர்களின் செல்வச் செழுமையையும் திருதராஷ்டிரனிடம் தெரிவிக்கிறான். மயன் அமைத்த மாளிகையில் நீர் எது தரை எது எனத் தெரியாமல் தான் மயங்கியதையும், பீமன், அர்ஜுனன் நகுல சகாதேவர்களின் கேலிச் சிரிப்புக்கு ஆளானதையும் எடுத்துக் கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரர் பெற்ற பெரும் செல்வத்தைப் பட்டியல் இடுகிறான்.

2.3. துரியோதனன் திருதராஷ்டிரனிடம் மயன் சபையில் அவமானப்பட்டதைத் தெரிவித்தல்

“மயன் மாளிகையில் பிந்து சரோவரில் இருந்து கொண்டு வந்த இரத்தினங்கள் மூலம் ஒரு செயற்கைத் தடாகம் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தது. அது நீரால் நிரம்பியதைப் போலத் தோற்றம் அளித்தது. நான் அதில்

இறங்குவதற்காக ஆடையைத் தூக்கியதும் பீமன் உரக்கச் சிரித்தார். அங்கேயே பீமனை அடித்து வீழ்த்த நினைத்தேன். அவ்வாறு செய்திருந்தால் என் நிலைமையும் சிசுபாலனுடையது போலாகி இருக்கும். மறுபடி ஒரு குளத்தைக் கண்டேன். இதுவும் முதல் தடாகத்தைப் போல ஸ்படிகக் கற்களால் நிறைந்து சமதளமாக இருக்கும் என எண்ணினேன். ஆனால் அது நீர் நிரம்பியிருந்தது. அதில் நான் விழுந்து விட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் இதைக் கண்டு சிரித்தார்கள். பெண்களோடு திரௌபதியும் நான் விழுந்ததைக் கண்டு நகைத்தாள். என் ஆடைகள் நீரில் நனைந்தன. எனக்கு மாற்று ஆடைகள் வழங்கப்பட்டன. இன்னுமொரு வஞ்சனையைக் கேளுங்கள். வாயில் இல்லாமலேயே வாயில் போல இருந்த வழியில் சென்று கல்லில் மோதிக் கொண்டு நெற்றியில் காயம் பட்டேன். நகுல சஹாதேவர் விரைந்து வந்து என்னைத் தாங்கிப் பிடித்தனர். பீமன் என்னைத் திருதராஷ்டிரப் புதல்வா என்றழைத்து வாயில் இங்கே இருக்கிறது எனத் தெரிவித்தார். அந்த மானிகையில் நான் கண்ட ரத்தினங்களை அதற்கு முன்பு பெயரைக் கூடக் கேட்டதில்லை” எனத் துரியோதனன் திருதராஷ்டிரனிடம் தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைத் தெரிவித்தான்.

2.4. யுதிஷ்டிரருக்கு வந்த காணிக்கைப் பொருட்களைத் துரியோதனன் வருணித்தல்

மன்னா, நான் யுதிஷ்டிரருக்கு வந்த காணிக்கைகளையும், பரிசுப்பொருட்களையும் வாங்கி வைக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டேன். அங்கு மன்னர்கள் மூலம் அளிக்கப்பட்ட எல்லையற்ற ரத்தினக் குவியலை ஏற்று ஏற்று என் கைகள் களைத்துப்போயின. மன்னர்கள் பெரும் ரத்தினக் குவியல்களுடன் வெகுதூரம் நின்றனர். மேலும் தருமராஜனுக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிசுகளைக் கேள்.

கலிங்க மன்னன் ச்ருதாயு உத்தம ரத்தினங்களோடு தென் கடல் அருகே இருந்த மன்னர்கள் வழங்கிய பொருட்களையும் தான் எடுத்து வந்து அளித்தார். பாண்டிய மன்னன் மலய மலையின் சிறந்த சந்தனம் 96 பாரம் மற்றும் அதே அளவுள்ள சங்கினையும் அளித்தார். சோழ, கேரள மன்னர்கள், சந்தனம், அகில், முத்து, வைடூர்யம், சித்ரகம் எனும் ரத்தினமும் அளித்தார். அஷ்டமக மன்னன் கன்றுகளோடு பத்தாயிரம் பசுக்களை அளித்தான். சிந்து தேச மன்னன் தங்கமாலையணிந்த 25000 சிந்து தேசத்துக் குதிரைகளைப் பரிசளித்தான். அவந்தி தேச மன்னன் பல்லாயிரம் இரத்தினம், தோள்வளை, ஹாரம், பல ஆபரணங்கள் பல்வகைப் பரிசுகளுடன் அரண்மனை வாசலில் காத்து இருந்தார். காசி மன்னன் எண்பதாயிரம் பசுக்களும் எண்ணூறு யானைகளும் அளித்தான். தசாரண மன்னன், சேதிராஜன், சூரசேனன், வசு, வைஷ்வ மன்னன், த்ரிகர்த்தன்

முதலியோரும் ஏராளமான ரத்தின முத்து ஹாரங்களைப் பரிசாக அளித்தனர். கார்பாசிக் தேசத்தைச் சேர்ந்த லட்சம் பணிப்பெண்கள் யாகத்தில் சேவை செய்தனர். ப்ருகத்சத்த சூத்திரர்கள் 'ரங்கு' என்ற மான்தோலும் காந்தார தேசக் குதிரைகளையும் கொண்டு வந்தனர். பல, வைரம், ஆபீர், கிதவ இனமக்கள் பல பரிசுப்பொருட்களுடன் வெளியே தடுத்து நிறுத்தப்பட்டனர். ப்ராக்க்யோதிஷ்டுர மன்னனும் மிலேச்சர்களின் தலைவனுமான பகதத்தன் யவனர்களுடன், குதிரைகளையும் பரிசுப்பொருட்களையும் கொண்டுவந்தார். இன்னும் வாஹ்லீக, சீன கம்பளங்கள், சிறந்த ஆடைகள், விலையுயர்ந்த ஆசனங்கள், வாகனங்கள், யானைத்தந்தத்தால் ஆன கட்டில்கள், சிறந்த குதிரை பூட்டிய தேர்கள் முதலியவற்றைக் கிழக்கு நாட்டு மன்னர்கள் அளித்தனர். எறும்புகளால் எடுக்கப்படும் பிப்லகம் என்னும் தங்கக் குவியல்களை மேரு-மந்த்ராசல் இடையே வாழ்ந்தோர் அளித்தனர். கிராத, தரத, தர்வ, சூர, யமக, பாரத, வாஹ்லீக, காஷ்மீர், சிபி, த்ரிகர்த்த, பத்ர, கேகய, மாளவ, அங்க, வங்க, புண்ட்ர நாட்டு இளவரசர்கள் வரிசையாக நின்று அஜாதசத்ரு யுதிஷ்டிரருக்குப் பெரும் செல்வத்தை அர்ப்பணித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பத்தாயிரம் உத்தம யானைகளை அளித்தார்.

அவரது யாகத்தில் ஒவ்வொரு முறை லக்ஷம் பேர் உணவுண்டதும் ஒரு சங்கு ஒலிக்கப்பட்டது. ஒரு நாளின் பகல் நேரத்தில் பலமுறை இச்சங்கொலி கேட்டது. யாகத்தில் ஓரிடத்தில் உணவுப் பொருட்கள் எடையிடப்பட்டன. சில இடங்களில் சமைக்கப்பட்டன. சில இடங்களில் பரிமாறப்பட்டன. உணவு உண்ணாதவரோ, அணிகலன் அணியாதவரோ, மரியாதை செய்யப்படாதவரோ அங்கு ஒருவரும் இல்லை யுதிஷ்டிரர் இடத்தில் வாழும் 88000 ஸ்னாதகர்கள், கல்விப்பயிற்சி முடித்தவர்கள் நன்கு உபசரிக்கப்பட்டு சிறந்த உணவளிக்கப்பட்டு மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கின்றனர். அவர்களது ஆசியால் அவருக்குப் பகைவர் அழிவு ஏற்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் கண்டு துக்கத்தாலும் துயரத்தாலும் எனக்கு இறந்து விடத் தோன்றுகிறது என்று மிக விரிவாக யுதிஷ்டிரரின் காணிக்கைப் பொருட்களையும், பரிசுப் பொருட்களையும் துரியோதனன் தந்தையிடம் பட்டியலிட்டான்.

2.5. யுதிஷ்டிரரின் அபிஷேகச் சிறப்பினைத் துரியோதனன் வருணித்தல்; சூது ஏற்பாடு

தந்தையே, ஆரிய, சத்யப்பிரதிக்கு, மகாவிரதி, அவப்ருதஸ்நானம் செய்தவர் தர்மாத்மா, புகழுடையவர், பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர் ஆகிய மன்னர்களனைவரும் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரை உபாசித்தனர். தருமரின் அபிஷேகத்திற்காக மன்னர்களே மதிப்புமிக்க பாத்திரங்களைக் கொண்டு வந்திருந்தனர். வாஹ்லீக மன்னர் தங்கத்தால் பொலிந்த தேரைக்

கொண்டுவந்தார். சுதசூழிணன் காம்போஜக் குதிரைகளைப் பூட்டினான். சுந்தன் தாங்கு கட்டையைப் போட்டார். சேதிராஜன் தேரில் கொடியைப் பறக்க விட்டார். தென்னாட்டு மன்னன் கவசம் அளித்தார். மகத மன்னன் மாலையையும், தலைப்பாகையையும் முன் வைத்தார். வசுதானன் ஒரு யானையை அளித்தார். மத்ஸ்ய மன்னன் தேருக்குத் தங்க அச்சாணி அளித்தார். ஏகலவ்யன் கால்களுக்கு அருகில் காலணிகளை வைத்தார். அவந்தி மன்னன் அபிஷேகத்திற்காகப் பல புண்ணிய தீர்த்தங்களின் நீரைச் சேகரித்து வந்திருந்தார். காசிராஜன் வில்லையும், சேகிதான் தூணிரையும், சல்யன் வாளையும், தங்கக் கலசத்தையும் அளித்தனர். பின் வேத வியாசரும், தெளம்யரும் நாரத, தேவ, அசித முனிவர்களை முன்னிறுத்தி யுதிஷ்டிரருக்கு அபிஷேகம் செய்தனர். ஏராளமான முனிவர்கள், ரிஷிகள் மந்திர உச்சாடனம் செய்தனர். சாத்யகி யுதிஷ்டிரருக்குக் கொற்றக் குடைபிடித்தார். பீமசேனன் விசிறி வீசினார். நகுல சகாதேவர் சாமரம் ஏந்தினர். முன்பு இந்திரனுக்காகப் பிரஜாபதி அளித்த வருண தேவனின் சங்கிணைக் கடல் யுதிஷ்டிரருக்குப் பரிசளித்தது. தங்க நாணயங்கள் வைக்கப்பட்ட தங்கக் கலசத்தில் இருந்த புனித நீரை அச்சங்கினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அபிஷேகம் செய்தார். அச்சமயம் இதையெல்லாம் கண்டு எனக்கு மயக்கம் வந்தது. தந்தையே! கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு கடல் வரை நீர் கொண்டு வர மக்கள் செல்லுகின்றனர். ஆனால் பறவைகள் மட்டும் செல்லக்கூடிய வடகடல் வரை அர்ஜுனன் சென்றுள்ளார். பின் அர்ஜுனன் ஐநூறு தங்கம் மூடிய கொம்புகளைக் கொண்ட காளைகளைத் தானம் அளித்தார்,

ரந்திதேவனோ, நாபாகனோ, மாந்தாதாவோ, மனுவோ, வேனன் மகன் ப்ருதுவோ, பகீரதனோ, யயாதியோ, நஹுஷனோ இன்று யுதிஷ்டிரர் இருப்பது போல செல்வ வளத்துடன் இருந்ததில்லை. யுதிஷ்டிரர் ராஜசூய யாகத்தை முடித்து விட்டு மிக மிகச் சிறந்த உன்னத ராஜ்யலக்ஷ்மியை அடைந்துள்ளார். இதைக் கண்டு நான் இன்னும் உயிரோடிருப்பது எவ்வகையில் நல்லதென்று நினைக்கிறீர்கள்? இதை யோசித்து யோசித்தே எனக்கு அமைதியில்லை; துயரத்தில் ஆழ்ந்துள்ளேன், எனத் துரியோதனன், திருதராஷ்டிரனிடம் கவலைக்குக் காரணத்தைத் தெரிவிக்கிறான். திருதராஷ்டிர மன்னர் துரியோதனனிடம், “பாண்டவர்களிடம் பகை கொள்ள வேண்டாம். நீ விரும்பினால் ரித்விஜ்க்களைக் கொண்டு ராஜசூய யாகம் செய். மன்னர்கள் உனக்கும் மகிழ்வுடன் பரிசுப் பொருட்களை அளிப்பர். பாண்டவர்களும் உன் குலத்தவரே; அவர்களின் முன்னோர்களும் உன்னுடைய முன்னோர்களே; எனவே துரியோதனா மகிழ்ச்சியுடன் இரு” என அறிவுரை கூறினார். ஆனால் துரியோதனன் அதனை ஏற்கவில்லை; சகுனி தான் சூதின் மூலம் பாண்டவரை வெல்ல முடியும் என்றும்,

யுதிஷ்டிரருக்குச் சூதாட்டத்தில் விருப்பம் உண்டு ஆனால் ஆடத்தெரியாது, எனவே எளிதாகப் போரின்றிப் பாண்டவரின் செல்வத்தைக் கைப்பற்றி விடலாம் என துரியோதனனிடம் தெரிவிக்கிறான். திருதராஷ்டிரன் சூதாட்டத்தை விரும்பாத போதும் துரியோதனனது வற்புறுத்தலால் சூதாட்டத்திற்குரிய சபையை நிர்மாணிக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார். விதூரை அனுப்பி யுதிஷ்டிரரை அழைத்துவரச் செய்கிறார்.

2.6. சூது நடைபெறுதல்; விதூரர் எச்சரிக்கை; துரியோதனன் கடுஞ்சொல்

சூது தொடங்குகிறது. தருமபுத்திரர் துரியோதனனுக்காக சூது விளையாடும் சகுனியிடம் தனது பெரும் செல்வத்தை ஒவ்வொன்றாக இழக்கிறார். நிலைமை விபரீதம் ஆவதைக் கண்ட விதூரர் திருதராஷ்டிரரிடம் இச்சூதினால் கேடு விளையும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறார். சூதினைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார். துரியோதனன் விதூரரது சொற்களைக் கேட்டுக் கடும் சொற்களால் சுடுகிறான். “விதூரா எப்போதும் எங்களது பகைவர்களின் புகழையே பாடுகிறாய். எங்களை நிந்திக்கிறாய். எங்களை முட்டாளாகக் கருதி எப்போதும் எங்களை அவமானம் செய்து வருகிறாய். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நீ மடியில் அமர்ந்த பாம்பு. யஜமான துரோகியான உன்னை யாரும் பாவி என்று கூறுவதில்லை. தினமும் எங்களிடம் கடுமையான, கசப்பான விஷயத்தைப் பேசுகிறாய். நான் என் நன்மைக்கான விஷயம் பற்றி உன்னிடம் ஆலோசனை கேட்கவில்லை. பகைவனைப் புகழும் போது கூட மக்கள் தங்கள் மனத்தின் இரகசியத்தை மறைத்து வைக்கிறார்கள். வெட்கமற்ற விதூரா, ஏன் உன் எண்ணங்களை மறைப்பதில்லை. எங்களுடைய காரியத்தை ஏன் தடுக்கிறாய்? மனத்தில் தோன்றுவதை எல்லாம் உளறாதே. இவ்வுலகத்தை ஆள்பவன் ஒருவன்தான் இன்னொருவன் கிடையாது. நடத்தை கெட்ட பெண்ணிற்கு எவ்வளவுதான் ஆறுதல் அளிக்கப்பட்டாலும் அவள் கணவனை விட்டு விரிகிறாள். பகைவனிடம் நட்பு கொள்பவனை, தன்னிடம் துவேஷம் கொள்பவனை, தீமை செய்பவனை ஒருவன் தன் வீட்டில் வாழ விடக் கூடாது. ஆகவே நீ விரும்பும் இடத்திற்குச் சென்றுவிடு” என்று துரியோதனன் கூறுகிறான். ஆனாலும் விதூரர் தான் கௌரவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டுமென்றே விரும்புகிறேன். நீ விரும்பியபடி இரு என்று துரியோதனனிடம் கூறுகிறார். சூது தொடர்கிறது. யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யம் சகோதரர் அனைவரையும் இழந்து தன்னைத்தானே பணயம் வைத்து இழக்கிறார். சகுனியின் தூண்டுதலின் பேரில் பெண் குல இரத்தினமான திரௌபதியையும் பணயப் பொருளாக வைத்து யுதிஷ்டிரர் இழக்கிறார்.

2.7. துரியோதனன் விதூரிடம் திரௌபதியை சபைக்கு அழைத்து வரச் சொல்லுதல்; விதூரர் ஏச்சு; பிரதி காமியை அனுப்புதல்

சகுனி திரௌபதியையும் வென்றதால் களிப்படைந்த துரியோதனன் “விதுரா, இங்கு வா. நீ போய்ப் பாண்டவரின் மனதிற்குப் பிடித்த மனைவி திரௌபதியை இங்கு அழைத்து வா. அவள் விரைவில் இங்கு வரட்டும். என் மாளிகையைப் பெருக்கட்டும். அவள் இங்கே வேலைக்காரியாக இருக்கட்டும்” என்ற கொடூரமான சொற்களைக் கூறுகின்றான். விதுரர் துரியோதனனது சொற்களால் மிகுந்த கோபம் கொண்டு மிகக் கடுமையாக அவனை நிந்திக்கிறார். இவன் நிச்சயம் குருகுலத்தை அழிக்கப்போகிறான் என்று பலவாறு ஏசுகிறார்.

விதுரர் துரியோதனன் கட்டளையை ஏற்க மறுத்து விடுகிறார். அத்துடன் துரியோதனனது அழிவும், குருகுலத்தின் அழிவும் நிச்சயம் என அவனது தீய செயலுக்காகப் பலவிதமாக நிந்திக்கிறார். கர்வத்தால் பித்தனாகி இருந்த துரியோதனன் ப்ராதிகாமி மன்னனிடம் திரௌபதியைச் சபைக்கு அழைத்து வருமாறு கூறுகிறான். ப்ராதிகாமி அவன் கட்டளையை ஏற்று விரைந்து சென்றான். ஆனால் திரௌபதி தன்னை இழந்த பின் தர்மர் என்னைத் தோற்றாரா எனக் கேட்டுவரச் சொல்கிறான். ப்ராதிகாமியும் இதனை அவைக்குச் சென்று தெரிவிக்கிறார். தருமர் பதிலளிக்காத நிலையில் துரியோதனன் ப்ராதிகாமியிடம் திரௌபதியை அவைக்கு வந்து இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கச் சொல் என்று மீண்டும் அவனிடம் அனுப்புகிறான். திரௌபதி அவையில் இருக்கும் தருமமும், நீதியும் அறிந்த மஹாபுருஷர்கள் ஆணைப்படி தான் நடப்பதாகவும், அவர்களது எண்ணம் என்ன என்பதை அறிந்து வருமாறும் ப்ராதிகாமியை அனுப்பி விடுகிறான். இதைப் ப்ராதிகாமி அவையில் தெரிவிக்க யாரும் எதுவும் பேசவில்லை. துரியோதனன் மீண்டும் சூதனிடம் நீ இங்கேயே திரௌபதியை அழைத்து வா என்று கூறுகிறான். திரௌபதியின் கோபத்திற்குப் பயந்த ப்ராதிகாமி அவையினரிடம் “நான் திரௌபதியிடம் என்ன விடையளிப்பது” என்று கேட்டார்.

2.8. துரியோதனன் துச்சாதனனை அனுப்புதல்; சபை நிகழ்வுகள்; துரியோதனன் கூற்று

துரியோதனன் தன் தம்பி துச்சாதனனைப் பார்த்துக் கூறுகிறான். “துச்சாதனா, இச்சூத புத்திரன் ஒரு முட்டாள். இவனுக்கு பீமனிடம் பயம். நீ சென்று திரௌபதியைப் பற்றி இழுத்துவா. இப்போது பாண்டவர்கள் நம் அடிமைகள். அவர்கள் நம்மை என்ன செய்ய முடியும்? என்று துச்சாதனனைத் திரௌபதியை இழுத்துவா எனக் கூறுகிறான். துச்சாதனன் அவ்வாறே திரௌபதியை அவையில் இழுத்து வருகிறான். திரௌபதி அவையில் தான் தர்மப்படி வெல்லப்பட்டேனா என்று நீதி கேட்கிறாள். பீஷ்மர் இவ்வினாவிற்கு என்னால் பதிலளிக்க இயலவில்லை என்று

தெரிவிக்கிறார். மற்றவர்கள் அமைதியாக இருக்கின்றனர். கர்ணன் அடிமைப்பட்டவர்களின் ஆடைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகின்றான். பாண்டவர்கள் தம் மேலாடைகளைத் தாங்களே நீக்குகின்றனர். துச்சாதனன் திரௌபதியின் ஆடையைப் பற்றியிழுக்க முற்படுகிறான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை ஸ்மரணம் செய்த திரௌபதியின் ஆடைகள் வளர்ந்து குவிந்தன. துச்சாதனன் ஆடைகளை இழுக்க முடியாமல் சோர்வடைந்தான். இந்நிலையில் மீண்டும் திரௌபதி தன் வினாவிற்கு விடையளிக்க அவையினரை வேண்டுகிறாள். அப்போது துரியோதனன், “திரௌபதி உன்னுடைய வினா பலசாலி கணவர்களான பீம, அர்ஜுன, நகுல, சகாதேவரிடம் விடப்படுகிறது. இவர்கள் நீ கேட்டதற்குப் பதில் கூறட்டும். இந்த அவையில் இவர்கள் யுதிஷ்டிரருக்கு உன்னைப் பந்தயம் வைக்க அதிகாரமில்லை என்று கூறி யுதிஷ்டிரரைப் பொய்யன் என்று நிரூபிக்கட்டும். இந்த தருமத்தில் நிலைத்திருக்கும் யுதிஷ்டிரர் உன்னைப் பணயம் வைக்கத் தனக்கு அதிகாரம் உண்டா இல்லையா என்று தெரிவிக்கட்டும். பின் இவரது சொற்படியே நீ அடிமைத் தனத்தையோ, சுதந்தரத்தையோ ஏதேனும் ஒன்றை ஏற்கலாம். சபையினர் அனைவரும் உனக்காக வருத்தப்படுகின்றனர். ஆனால் உனது மந்த புத்தியுள்ள கணவர்களால் உனது கேள்விக்குப் பதிலளிக்க முடியவில்லை” என்று கூறுகிறான். அப்போது பீமன், தான் அண்ணனின் கௌரவம் கருதிப் பேசாமல் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார். கர்ணன் திரௌபதியிடம் பாண்டவர்களை விடுத்து வேறு கணவனைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள் என்றான். பீமன் யுதிஷ்டிரரிடம் நீங்கள் திரௌபதியைப் பந்தயமாக வைக்காமலிருந்தால் இந்தப் பகைவர்கள் நம்மிடம் இவ்வாறு பேச முடியுமா? என்று கேட்கிறார்.

2.9. துரியோதனனின் தீய நடத்தை; பீமன் சபதம்

துரியோதனன் பீமன் சொற்களைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரரிடம் சொல்லுகிறான். “பாண்டவர்களாகிய உமது தம்பிகள் தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளனர். எனவே திரௌபதியின் கேள்விக்குப் பதில் கூறுங்கள். நீங்கள் கிருஷ்ணாவைத் தோற்றீர்களா இல்லையா?” என்று கேட்கிறான். சூதில் வெற்றி பெற்ற மதத்தால் கர்ணனிடம் கண் ஜாடை காட்டுகிறான். பீமனை அலட்சியப்படுத்தித் தனது தொடையின் வஸ்திரத்தை விலக்கித் திரௌபதியைச் சிரித்தபடி பார்த்தான். பருத்த, யானையின் துதிக்கை போன்ற, வஜ்ரம் போன்ற உறுதியான தனது இடது தொடையைத் திரௌபதியின் பார்வைக்கு எதிரே காட்டுகிறான். பீமன் இதனைக்கண்டு கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, “துரியோதனா, பெரும் போரில் உனது இந்தத் தொடைகளை எனது கதையால் உடைப்பேன்” என்று சபதம் செய்கிறார். இச்சமயத்தில் விதுரர் சகுனியின் பேச்சைக் கேட்டு

தர்மத்திலிருந்து பிறழாதீர்கள் என்று வேண்டுகிறார். ஆனால் துரியோதனன் மீண்டும் திரௌபதியிடம் “யுதிஷ்டிரருக்கு உன்னைத் தோற்க அதிகாரம் இல்லை என்று அவரது தம்பியராகிய பாண்டவர்கள் கூறட்டும். நீ அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு விடலாம்” என்று கூறுகிறான்.

2.10. திருதராஷ்டிரன் கண்டிப்பு; பாண்டவர் விடுதலை

இச்சமயத்தில் அவையில் தோன்றும் தீய சகுனங்களை விதூரரும் காந்தாரியும் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கின்றனர். திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனை நிந்தித்துப் பேசுகிறார். பின்னர் திரௌபதியிடம் ஆறுதலாகப் பேசி அவளுக்கு வரம் அளிப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார். திரௌபதி தான் பெற்ற இரண்டு வரங்களின் படி யுதிஷ்டிரரின் விடுதலையையும், ஏனைய பாண்டவர்கள் தம் ஆயுதம், தேர் முதலியவற்றோடு அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் தெரிவிக்கிறாள். அதனைத் திருதராஷ்டிர மன்னர் ஏற்று பாண்டவர்களுக்கு நாடு உட்பட அனைத்துச் செல்வத்தையும் மீண்டும் அளித்து இந்திரப் பிரஸ்தம் செல்லக் கட்டளையிடுகிறார். பாண்டவரும், திரௌபதியும் விடைபெற்றுத் தம்நாடு நோக்கித் திரும்புகின்றனர்.

2.11. துரியோதனன் ஆலோசனை; அர்ஜுனன் வீரம் பற்றி அச்சம்- திருதராஷ்டிரரிடம் மீண்டும் கூதினை வேண்டதல்

பாண்டவர் சென்ற பிறகு துச்சாதனன் பெரும் துயரத்தோடு துரியோதனரிடம் நாம் கஷ்டப்பட்டுப் பெற்ற பெரும் செல்வத்தை நம் கிழட்டுத் தந்தையால் இழந்து விட்டோம் எனக் கூறுகிறான். துரியோதனன், கர்ணன் சகுனி அனைவரும் சேர்ந்து ஆலோசனை செய்கின்றனர். பாண்டவரை எவ்வாறாவது பழிவாங்க வேண்டும் என்று முடிவுடன் துரியோதனன் திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று இனிய குரலில் பேசுகிறான். முதலில் தந்தையிடம் அர்ஜுனனின் வீரச் செயல்களை விவரிக்கின்றான்.

“தந்தையே, உலகில் அர்ஜுனுக்கு நிகரான வில் வீரன் யாரும் இல்லை. கார்த்த வீரியார்ஜுனனைப் போன்றவர் அவர். தன் வீரத்தால் திரௌபதியை வென்றார். நாகராஜன் மகளாகிய உலூபியை மணந்தார். தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்டார். முதலை உருவில் இருந்த அப்சரஸ்களுக்கு சாபவிமோசனம் அளித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கட்டளைப்படி சுபத்ராவை கவர்ந்து மணந்தார். காண்டவ வனத்தை அக்னி தேவனுக்கு உணவாக்கி அவரிடமிருந்து தேர், வில், அம்பு, கவசம் முதலியவற்றைப் பெற்றார். காண்டவ வனத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்னோடு போரிட்ட தேவர் அனைவரையும், இந்திரனையும் தான் ஒருவனாகவே வென்றார். மயாசுரனுக்கு உதவி ஒப்பற்ற சபா மண்டபத்தையும் அமைக்கப்பெற்றார்.

வடதிசை நோக்கித் திக்விஜயம் மேற்கொண்டு ஜம்புத்வீபத்தின் ஒன்பது வர்ஷங்களையும் வென்று எல்லோருக்கும் வரி விதித்து ஒப்பற்ற எல்லா வகை ரத்தினங்களையும் பெற்று இந்திரப் பிரஸ்தம் திரும்பினார். பின் யுதிஷ்டிரர் ராஜகுய யாகம் செய்யப் பேருதவியானார். உலகில் தேவ, தானவ, யக்ஷ, பிசாசு, நாக, ராக்ஷஸர்களும், பீஷ்ம, துரோண போன்ற கௌரவ மகாரதிகளும் அர்ஜுனுக்கு ஈடாக முடியாது.

தந்தையே! நான் அர்ஜுனனின் விஷயமாக எப்போதும் மன உளைச்சலோடு இருக்கிறேன். எனக்கு ஒவ்வொரு வீட்டிலும், ஒவ்வொரு இடத்திலும் கையில் பாசத்துடன் யம தர்மனைப் போல காண்டபம் ஏந்திய அர்ஜுனனே தென்படுகிறார். நான் கனவிலும் அர்ஜுனனையே காண்கிறேன். ‘அ’ என்ற முதல் எழுத்தோடு தொடங்கும் சொற்களே பெரும் பயத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அளவிற்கு நான் கலக்கம் அடைந்துள்ளேன். அர்ஜுனன் போரில் பிரஹ்லாதனையும் மஹாபலியையும் கூட வெல்ல முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஸ்ரீ ராமரிடம் மாரீசனுக்குப் பயம் உண்டானது போல் எனக்கு அர்ஜுனனிடம் பயம் உண்டாகிறது எனத் துரியோதனன் கூறுகிறான். திருதராஷ்டிரர் தன் மகனிடம் தானும் அர்ஜுனனின் வீரத்தை அறிவேன் என்றும், அர்ஜுனனோடு எப்போதும் நட்புடனும் அன்புடனும் இருந்து பயமின்றி இருப்பாயாக என்றும் அறிவுறுத்துகிறார்.

ஆனால் துரியோதனன், “தந்தையே, தனக்கு எதிரியான பகைவனைப் போரிலோ, போரின்றியோ எல்லா உபாயங்களாலும் கொன்று விட வேண்டும் எனப் பிருகஸ்பதி இந்திரனுக்கு நீதி உபதேசம் செய்துள்ளார். இங்கிருந்து செல்லும்போது காண்டபத்தைக் கையில் ஏந்திய அர்ஜுனனும், பீமனும், யுதிஷ்டிரர் மற்றும் நகுல சஹாதேவர்களும் தத்தம் குறிப்புகளால் தாங்கள் செய்ய விரும்பியதைத் தெரிவித்துள்ளனர். திரௌபதிக்கு அளிக்கப்பட்ட கஷ்டத்தை அவர்களில் யார் சகித்துக் கொள்வார்கள்? அவர்கள் பெரும் சேனையைத் திரட்டச் சென்றுள்ளனர். வேறு ஏதேனும் உபாயத்தால் அவர்களைக் கொன்று விட முடியவில்லை என்றால் மீண்டும் ஒரு முறை சூதாட பாண்டவர்களை அழையுங்கள் என்று வேண்டுகிறான்.

2.12. துரியோதனன் சூதாடத் தெரிவிக்கும் புதிய நிபந்தனை; திருதராஷ்டிரன் உடன்படுதல்

“தந்தையே, வனவாச நிபந்தனை வைத்துப் பாண்டவர்களோடு ஒருமுறை சூதாடலம். சூதில் தோற்றுவிட்டால் அவர்களோ, நாங்களோ மான் தோல் தரித்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் புரிய வேண்டும். பதின்மூன்றாம் ஆண்டில் மக்கள் அறியாமல் ஒரு நகரத்தில் அஞ்ஞாத வாசம் புரிய வேண்டும். பதின்மூன்றாம் ஆண்டில் யார் மூலமாவது

அறியப்பட்டு விட்டால் மீண்டும் 12 ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்ய வேண்டும். நாங்கள் தோற்றால் இதைச் செய்வோம். அவர்கள் தோற்றாலும் இதைச் செய்ய வேண்டும். இந்த நிபந்தனையோடு பாண்டவர்கள் மீண்டும் சூது விளையாட்டும். சகுனி மாமா பகடை உருட்டும் கலையை நன்கு அறிந்தவர். அவர்களை வென்று 13 ஆண்டுகள் வனவாசம் அனுப்பி விட்டால் நாம் ஏராளமான மன்னர்களை வசப்படுத்திப் பெரிய சேனையைத் திரட்டிக் கொள்வோம். அவர்கள் வனவாச நிபந்தனையை முடித்து மீண்டும் அரசு வேண்டி வந்தால் போரால் அவர்களை வெல்வோம். இதனை நீங்கள் சிந்தியுங்கள் என்று வேண்டுகிறான். மகன் பாசத்தால் கட்டுண்ட திருதராஷ்டிரர், பாண்டவர்கள் நீண்ட தூரம் சென்றிருந்தாலும் அவர்கள் இங்கு வரட்டும். இந்தப் புதிய பந்தயத்தில் மீண்டும் சூது நடைபெறட்டும் எனக் கட்டளையிடுகிறார். அவைச் சான்றோர்கள் கடுமையாக எதிர்த்த போதும் பாண்டவர்கள் மீண்டும் சூதாட அழைக்கப்படுகின்றனர்.

2.13. பாண்டவர் வனவாசம் புறப்பாடு; விதுரர் கூற்று; துரியோதனாதியர் துரோணரைச் சரணடைதல்

திருதராஷ்டிரரால் அழைக்கப்பட்டு திரும்பி வந்து சூதாடிய பாண்டவர் தோல்வியடைந்தனர். நிபந்தனைப்படி காட்டு வாசிகளைப் போல மான் தோல் உடுத்தி வனவாசம் புறப்பட்டனர். குந்தி அழுது பிரலாபிக்கிறாள். நகர மக்கள் கௌரவர்கள் செய்தது அநியாயம் என்று கூறி நிந்திக்கின்றனர். வனவாசம் சென்ற போது பாண்டவர்களின் நடத்தை எவ்விதம் இருந்தது; நகர மக்கள் என்ன பேசினார் என்று திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் கேட்டார். பாண்டவர்கள் போரில் கௌரவர்களை அழிப்போம் என்ற உறுதியை வெளிப்படுத்திச் சென்றதையும், திரௌபதியின் துயர மிகுந்த சாபச் சொற்களையும், நகரம் சோபையிழந்து போனதையும் ஸ்ரீ ராமன் வனம் ஏகியபோது அயோத்தி இருந்தது போல இன்று ஹஸ்தினாபுரம் இருந்தது என்பதையும் விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கின்றார். இதைக் கேட்ட கௌரவர்கள் துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி முதலியோர் கலங்குகின்றனர். திருதராஷ்டிரர் மூர்ச்சையானார். துரியோதனன் முதலியோர் துரோணரைப் புகலடைந்து தமது ராஜ்யத்தை அவரது காலடியில் சமர்ப்பிக்கின்றனர்.

2.14. துரியோதனன் முதலியோருக்குத் துரோணரின் ஆறுதல்

துரோணர் கௌரவர்களிடம் கூறுகிறார், “பாண்டவர்கள் தேவர்களின் புதல்வர்கள். எனவே அவர்கள் வதைக்க முடியாதவர்கள் என்று பிராமணர்கள் கூறுகின்றனர். நான் முடிந்தவரை முழுமனதோடு உங்களுக்குத் துணைபுரிவேன். பக்தியோடு என்னைச் சரணடைந்த உங்களைப்

பாதுகாப்பேன். பாண்டவர் 12 ஆண்டுகள் வனத்தில் வாழ்ந்து பின் திரும்பி வந்ததும் அவசியம் பழிக்குப் பழி வாங்குவார்கள். மன்னா நான் நட்பினால் கலகம் செய்து துருபதனை ராஜ்யம் இழக்கச் செய்தேன். துருபதன் என்னை அழிப்பதற்காகவே யாகம் புரிந்து அக்னியில் இந்து த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பெற்றார். அவன் பாண்டவர்களின் நண்பன். த்ருஷ்டத்யும்னனுக்காக அர்ஜுனன் உயிரையும் தியாகம் செய்வான். அர்ஜுனனோடு போர் செய்வதைவிட துக்கமளிப்பது உலகில் வேறு ஒன்றுமில்லை. எனது மரணத்திற்கு த்ருஷ்டத்யும்னன் காரணமாவான் என்பது உலகில் அனைவரும் அறிந்ததாகி விட்டது. உனக்கு அவனை அழிக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிட்டியுள்ளது. பாண்டவர்கள் வனவாசம் சென்றதாலேயே உன் எண்ணமும் நிறைவேறியதாகாது. இந்த ராஜ்யம் பனைமர நிழலைப் போல இரண்டே நாழிகை தான் உனக்கு சுகமளிக்கும். இப்போது மிகப் பெரிய யாகங்களைச் செய்யுங்கள். விரும்பியபடி தானம் அளியுங்கள். இன்றிலிருந்து 14 ஆம் ஆண்டில் நீங்கள் மிகப் பெரிய போரை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்” என்று துரோணர் கூறினார்.

3. வனபருவம்

3.1. விதுரர்-திருதராஷ்டிரர் சமாதானம்; துரியோதனன் நிலை

தன் தந்தையால் பாண்டவரிடம் செல்லுமாறு அனுப்பப்பட்ட விதுரர் மீண்டும் அவராலேயே ஹஸ்தினாபுரத்துக்கு அழைக்கப்பட்டதால் துரியோதனன் மிகுந்த மன உளைச்சலுக்கு ஆளானான். துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனனிடத்தில் கூறுகிறான், “விதுரன் திரும்பி வந்து விட்டான். அவன் அறிவாளி; அத்துடன் பாண்டவர் நன்மையை நாடுபவன். இவன் தந்தையின் மனத்தை மாற்றிப் பாண்டவரை மறுபடி திரும்பி அழைத்து வர முயற்சிப்பான். அதற்குள் எனது நன்மைக்கான உபாயத்தைக் கூறுங்கள். மறுபடி பாண்டவர்கள் இங்கு அழைத்து வரப்படுவார்களானால் நான் விஷம் குடிப்பேன்; தூக்கில் தொங்குவேன்; தீயில் பிரவேசிப்பேன். ஆனால் பாண்டவர்கள் மீண்டும் செல்வம் பெற்று வளர்வதைப் பார்க்க மாட்டேன்” என்று கூறுகிறான். சகுனி, பாண்டவர்கள் திரும்பிவர மாட்டார்கள். அப்படி வந்தால் மறைமுகமாகப் பாண்டவருக்குத் துன்பம் அளித்துக்கொண்டே இருப்போம் என்று கூறுகிறான். கர்ணன், பாண்டவர்கள் திரும்ப மாட்டார்கள். திரும்பி வந்தாலும் மீண்டும் சூதாடி வென்று விடலாம் என்று தெரிவிக்கிறான். ஆனாலும் இவர்களின் பேச்சால் துரியோதனனுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படவில்லை. அவன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறான். கர்ணன் நாம் அனைவரும் ஒன்றாகத் தேர் ஏறிச் சென்று பாண்டவர்களைக் கொன்று துரியோதனனுக்கு நன்மையளிக்கலாம் என்று கூறுகிறான்.

3.2. வியாசர் வருதல்; தடுத்தல்; பின் மைத்ரேயர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரையும் சாபமும் அளித்தல்

இச்சமயம் அங்கு வரும் வியாசபகவான் அவர்களைத் தடுத்து திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவரிடத்தில் அன்புடன் இருக்குமாறும், துரியோதனனைக் கட்டுப்படுத்தி வைக்குமாறும் கூறுகிறார். திருதராஷ்டிரர் தன் புதல்வரிடத்தில் கொண்ட பாசத்தால் சூதுக்கு உடன்பட்டதைத் தெரிவிக்கிறார். காட்டில் பாண்டவர் எவ்வாறு உள்ளனர் என்று கேட்கிறார். வியாசர் அதை இங்கு வந்து கொண்டிருக்கும் மைத்ரேய மகரிஷி கூறுவார் என்று சொல்லிச் சென்று விடுகிறார். அங்கு வந்த மைத்ரேயர் துரியோதனனைப், பாண்டவரிடத்தில் அன்புடன் இருக்கும் படி கூறுகிறார். பகன், ஹிடம்பன், ஜராசந்தன் கிர்மிர் ஆகியோரைப் பீமனே கொன்று இருக்கிறார். பெரும் பலமும், வீரமும் உள்ள பீமனிடம் பகை கொள்ள வேண்டாம். உன் நன்மை கருதியே இதனைக் கூறுகிறேன் என்று சொல்கிறார். ஆனால் இதனைக் கேட்டுத் தன் தொடையைத் தன் கையால் தட்டுகிறான் துரியோதனன். அத்துடன் பதில் ஏதும் கூறாமல் மகரிஷி

மைத்ரேயரின் சொற்களை அலட்சியப் படுத்துவதுடன் தலையைக் குனிந்து கொண்டு கால்களால் பூமியைக் கிளறிக் கொண்டிருக்கிறான். தான் கூறுவதை அவன் விரும்பவில்லை என்பதை அறிந்து கொண்ட மைத்ரேய மகரிஷி நீ பாண்டவர்களிடம் அன்புடன், இணக்கமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்றால் போரில் தன் கதையால் பீமன் உன் தொடையைப் பிளப்பார் என்று சாபமிடுகிறார். ஆனாலும் துரியோதனன் தன் மனநிலையை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. பாண்டவர்களிடம் இருந்து அபகரித்த ராஜ்யத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஆண்டு வந்தான்.

3.3. சகுனியும் கர்ணனும் துரியோதனனைத் தூண்டிவிடுதல்

பாண்டவர்கள் தங்களது 11 ஆண்டு கால வனவாசத்தை முடித்து 12 ஆவது ஆண்டில் காமயக வனம் வந்தனர். அங்கு அவர்கள் மெலிந்து, களைத்து, துயரத்துடன் வருந்தத்தக்க நிலையில் இருந்ததைக் கண்ட பிராமணன் ஒருவன் திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்களது நிலையைத் தெரிவித்தான். திருதராஷ்டிர மன்னர் அவர்களிடம் கருணை கொண்டு, இந்நிலை தனது புத்திர பாசத்தால் அல்லவா ஏற்பட்டது; பாண்டவர்களின் கோபம் துரியோதனாதியரை அழித்து விடும் என்று கவலையில் ஆழ்ந்தார். இதனை அறிந்த சகுனி, கர்ணனுடன் துரியோதனனிடம் சென்று பாண்டவர்களைக் காட்டில் சென்று காணுமாறு தூண்டி விடுகிறான். ராஜ்யலஷ்மியை இழந்து ஆடை அணிகலன்கள் இன்றி மான் தோலும் மரஉரியும் தரித்திருக்கும் பாண்டவர்களைத் துரியோதனன் அரசனுக்குரிய ஆடம்பரங்களோடும், செல்வச் செழிப்போடும் சென்று பார்த்து, அவர்களது பரிதாபமான நிலையைக் கண்டு மகிழவேண்டும் என்று தூண்டி விடுகிறான். துரியோதனனும் அவ்வாறு செய்வது தனக்கு மிகவும் சுகத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கும் என உரைக்கிறான். மரஉரி தரித்த பாண்டவர்களையும், காட்டில் துவராடை அணிந்து இருக்கும் துருபதராஜ குமாரியையும் காண்பதே சிறந்த மகிழ்ச்சி, எனது வாழ்வின் பயன் எனத் துரியோதனன் சகுனியிடமும் கர்ணனிடமும் கூறுகிறான். ஆனால் தன் தந்தை அவ்வாறு தான் பாண்டவர்களைக் காண்பதற்கு அனுமதி அளிக்க மாட்டார். எனவே அவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்குச் செல்வதற்கான உபாயத்தை யோசியுங்கள் என்று கூறினான். அதன் பின் மறுநாள் துரியோதனனிடம் வந்த கர்ணன், ‘மன்னா உனது பசுக்கள் இப்போது தவைத வனத்தில் தான் உள்ளன. எனவே தாங்கள் தங்களின் பசுக்களைக் காணும் பாசாங்கில் மன்னருக்கு எந்த ஐயமும் ஏற்படாமல் சென்று விடலாம். உன் தந்தையும் கோஷயாத்திரைக்கு உனக்கு அனுமதி வழங்குவார்’ என்று வழி கூறினான். சகுனியும் இந்த வழியை ஏற்றுக் கொண்டான். மூவரும் மகிழ்ச்சியுடன் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தனர்.

3.4. துரியோதனன் திருதராஷ்டிரரின் அனுமதியோடு வனம் செல்லுதல்

மூவரும் திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று ‘கோஷயாத்ரா’ விற்காக வனம் செல்லும் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தனர். மன்னர் பாண்டவர்களால் துரியோதனாதியருக்குத் துன்பம் நேரக் கூடும் அல்லது துரியோதனர்கள் பாண்டவர்களின் கோபத்தைத் தூண்டும் படியான செயலைச் செய்து அவர்களது கோபத்தினால் கொல்லப்படலாம் என அஞ்சி வேறு நம்பிக்கையானவர் மூலம் பசுக்களைக் கணக்கெடுக்குமாறு ஆலோசனை கூறினார். ஆனால் சகுனி சாதுரியமாக, பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடம் செல்ல மாட்டோம் அவர்கள் தர்மாத்மாக்கள் என்பதால் எங்களுக்குத் துன்பம் அளிக்க மாட்டார்கள் எனப் பேசி திருதராஷ்டிரரிடம் வனம் செல்ல அனுமதி பெறுகிறான். இவ்வாறு மன்னரிடம் அனுமதி பெற்ற துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி, துச்சாதனன் மற்ற சகோதரர்களோடு பெரும் சேனையுடன் பெண்கள் குழுவைத் தவிர வனம் புறப்பட்டான். நகர மக்களும் துரியோதனனோடு சென்றனர். தேர்களும், யானைகளும், குதிரைகளும், நூற்றுக்கணக்கான வண்டிகளும், கடைகளும், ஆடையணி பொருட்களும் உடன் சென்றன. வணிகர்களும் அரசன் புகழ் பாடும் வந்திகளும், வேட்டை விருப்பமுள்ளவர்களும் ஆயிரக் கணக்கில் உடன் சென்றனர். நகரில் இருந்து நான்கு மைல் தூரம் சென்று முகாம் அமைத்த துரியோதனன் பிறகு அங்கிருந்து த்வைத வனக் குளம் நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

3.5. துரியோதனன் பசுக்களைக் காணுதல்; கந்தர்வருடன் போர்

துரியோதனன் கோசாலைக்கு அருகில் ஆங்காங்கு முகாம் அமைத்தான். பிறகு தனது ஆயிரக் கணக்கான பசுக்களை மேற்பார்வை இட்டான். அவற்றை எண்ணச் செய்தான். அவற்றிற்குக் குறியிடச் செய்தான். மிகச் சிறிய கன்றுகள் 3 ஆண்டுகள் ஆன கன்றுகள் தனித்தனியாக கணக்கிடப்பட்டன. தேவையானவற்றிற்கு மூக்கணாங்கயிறுகள் பூட்டப்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் முடித்துவிட்டு, தன் மனைவியரோடு கோபர்களின் ஆடல் பாடல்களைக் கண்டுகளித்தான். அவர்களுக்கு உணவையும், பரிசுகளையும் அளித்தான். பிறகு அனைவரும் காட்டு விலங்குகளை வேட்டையாடலானார்கள். துரியோதனன் த்வைத வனக் குளத்தருகில் சென்று கிரீடா மண்டபங்களை அமைக்க ஆணையிட்டான். அக்குளத்தின் கரையிலேயே யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியுடன் ‘சாத்யஸ்க’ என்று ராஜரிஷி யாகத்தில் வனவாசி பிராமணர்கள் சூழ ஈடுபட்டிருந்தார். யுதிஷ்டிரர் இருந்த இடத்திற்கு அருகில் துரியோதனன் சேனாதிபதி சென்று கால் வைத்ததுமே கந்தர்வர்கள் அவனைத் தடுத்தனர்.

கந்தர்வ மன்னன் சித்திரசேனன் முன்னமேயே தன்னுடைய

வீரர்களுடன் அங்கு வந்திருந்தார். துரியோதனன் வீரர்கள் கந்தருவர்கள் தங்களைத் தடுப்பதை அவனிடம் தெரிவித்தனர். துரியோதனன் அவர்களை அடித்து விரட்டுமாறு ஆணையிட்டான். வீரர்கள் கந்தர்வர்களிடம் துரியோதனன் ஆணையை ஏற்று அவ்விடத்தைக் காலி செய்யுமாறு கூறினர். இதனைக் கேட்டுச் சிரித்த கந்தருவர்கள் “உங்களுடைய முட்டாள் மன்னன் துரியோதனனுக்குச் சிறிதும் அறிவில்லை. தேவலோக வாசிகளான கந்தர்வர்களுக்கு அவன் எவ்வாறு ஆணையிட முடியும்? உங்களுக்கும் அறிவு கெட்டு விட்டது. உடனே துரியோதனனிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள்; அல்லது யமனுலகு அடையத் தயாராகுங்கள்” எனக் கூறினர். இதைக் கேட்ட சேனைத் தலைவனும் வீரர்களும் ஓடி விட்டனர். அனைவரும் ஒன்றாகச் சென்று துரியோதனனிடம் நடந்ததைத் தெரிவித்தனர்.

கோபம் கொண்ட துரியோதனன், தேவர் அனைவரும் இந்திரனுடன் வந்தாலும் அவர்கள் எனக்குப் பிடிக்காததைச் செய்பவராவார். நீங்கள் அவர்களுக்குத் தண்டனையளியுங்கள் என்று கூறினான். உடனே அவனது வீரர்கள் அனைவரும் கந்தருவர்களை மிதித்தவாறு த்வைத வனத்திற்குள் நுழைந்தனர். கந்தர்வர்கள் அமைதியான சொற்களால் துரியோதனனின் வீரர்களைத் தடுத்தும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. கந்தருவர்கள் தங்கள் மன்னன் சித்திரசேனனிடம் இதைத் தெரிவித்தனர். சித்திரசேனன் கோபத்துடன் துரியோதனனின் படைகளை அடக்கும்படி கட்டளையிட்டார். கந்தர்வர்கள் தங்களது ஆயுதங்களோடு தங்களைத் தாக்க வருவதைக் கண்ட கௌரவ வீரர்கள் போரைத் துறந்து நாற்புறமும் சிதறி ஓடினர். ஆனால் கர்ணன் புறமுதுகிடாமல் பெரும் அம்பு மழை பொழிந்து நூற்றுக்கணக்கான கந்தர்வர்களைத் தாக்கிச் சின்னாபின்னமாக்கினான்.

இதைக் கண்ட கந்தருவர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் அங்கு வந்து போரில் ஈடுபட்டனர். துரியோதனன், சகுனி, துச்சாதனன், விகர்ணன் முதலிய அனைவரும் கர்ணனை முன்னிறுத்திப் போரில் ஈடுபட்டனர். கந்தர்வர்கள் போரில் சிறிது தளர்ச்சியுற்றனர். அதைக்கண்ட சித்திரசேனன் தானே போரில் ஈடுபட்டுப் பல மாயா மயமான அஸ்திரங்களைக் கௌரவர்கள் மீது செலுத்தினார். துரியோதனனது படை வீரர்கள் பயந்து ஓடினர். கர்ணன், துரியோதனன், சகுனி ஆகியோர் காயம் அடைந்த போதும் போர் செய்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது கந்தருவர்கள் மிகப் பெரும் சேனையோடு கர்ணனைக் கொன்று விட எண்ணித் தாக்கத் தொடங்கினர். கர்ணனின் தேரின் அச்ச முறிக்கப்பட்டது; கொடி வெட்டப்பட்டது. சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டனர். அப்போது தேர் உடைந்து போன கர்ணன் விகர்ணனுடைய குதிரையில் ஏறித் தப்பிச் சென்றான்.

3.6. துரியோதனன் தோல்வி; கந்தர்வர்களால் கைது செய்யப்படுதல்

மகாரதியான கர்ணன் ஓடிச் சென்றதும், துரியோதனன் கண் முன்னே அவன் சேனை சிதறி ஓடியது. கந்தர்வர்களின் பெரும் சேனை துரியோதனனைக் கொன்று விடும் நோக்கத்தோடு அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டது. துரியோதனன் கந்தர்வர்களை எதிர்த்து அம்புமழை பொழிந்த போதும் அவனுடைய தேர், ஆசனம், கொடி, சாரதி, குதிரைகள் அனைத்தையும் கந்தர்வர்கள் அழித்தனர். துரியோதனன் தேரினை இழந்து பூமியில் விழுந்தான். சித்திரசேனன் உடனே துரியோதனனைக் கைது செய்தான். அவனுடன், துச்சாதனன், விவிம்சதி, விந்த, அனுவிந்தன் அரசகுலப் பெண்கள் அனைவரும் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டனர். துரியோதனன் சேனையும், வீரர்களும், தங்களுடன் வந்த வணிகர்களுடன் வண்டிகள் ஆடை அணிகள் முதலிய பொருட்களுடன் பாண்டவர்களிடம் சரணடைந்தனர். போர் வீரர்கள் பாண்டவர்களிடம், கந்தருவர்கள் துரியோதனனைக் கட்டி இழுத்துச் செல்லுகின்றனர். தாங்கள் அவர்களைக் காப்பற்றுங்கள் என்று வேண்டினர். துரியோதனனின் மூத்த மந்திரிகள் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களுடன், குருகுலப் பெண்களும் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதைத் தெரிவித்து யுதிஷ்டிரரிடம் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினர். பீமன் இதனைக் கண்டு நாம் செய்ய வேண்டிய வேலையைக் கந்தர்வர்கள் முடித்து விட்டார்கள். இங்கு வந்து நம்மைக் கேலி செய்ய நினைத்தவனின் தோல்வி இது எனக் கூறினார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் பீமனைத் தடுத்து அறிவுரை கூறிக் கௌரவர்களைக் காக்க வேண்டியது நமது கடமை குலதர்மம் என உரைத்தார்.

இந்த நேரத்தில் சித்திரசேனனால் கைது செய்யப்பட்ட துரியோதனன் துக்கத்தோடு உரத்த குரலில் புலம்பலானான், “குருவம்சத் தர்மாத்மாத்களின் மிகுந்த புகழ் கொண்ட யுதிஷ்டிரா! என்னைக் கந்தருவர்கள் பலவந்தமாக இழுத்துச் செல்லுகின்றனர். உன் சகோதரனாகிய இந்த துரியோதனனையும் உன்னுடைய மற்ற சகோதர்களையும், எங்களது ராணிகளான குருகுலப் பெண்களையும் அபகரித்துச் செல்லும் இந்தப் பகைவர்களிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்று; பாண்டு குமாரா விரைவில் இவர்களைப் பின் தொடர்ந்து எங்களைக் காப்பாற்று; நீண்ட கைகளையுடைய வ்ருகோதரா! பெரும் புகழ் கொண்ட தனஞ்ஜயா! எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்; நகுல-சகாதேவராகிய சகோதரர்களே அஸ்திர சஸ்திரங்களுடன் ஓடி வந்து எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்; குருகுலத்திற்கு ஏற்பட்ட அபகீர்த்தியை விலக்குங்கள். உங்களுடைய பராக்கிரமத்தால் இந்த கந்தர்வர்களை வென்று அடித்து விரட்டுங்கள்” என்ற துரியோதனனுடைய அழுகையைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் இரக்கத்தால் உள்ளம் உருகிவிட்டார்.

3.7. பாண்டவர்கள் துரியோதனனைக் காப்பாற்றுதல்

யுதிஷ்டிரர் தான், யாக காரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததால் தனது நான்கு சகோதர்களிடமும் துரியோதனாதியரைக் காப்பாற்றுமாறு கூறினார். அவர்களிடம், “துன்பத்தில் சிக்கி உங்களுடைய வீரத்தின் நம்பிக்கையால் துரியோதனன் தன்னுடைய வாழ்வைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறான் என்பதை விட உங்களுக்கு ஆனந்தம் அளிக்கக்கூடிய விஷயம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? பீமா! இந்த யாகம் தொடங்கவில்லை என்றால் நானே இக்காரியத்தில் ஈடுபட்டிருப்பேன். கந்தருவர்களிடம் மென்மையாக எடுத்துக் கூறி கௌரவர்களை விடுவிக்க முயற்சி செய்யுங்கள். அவர்கள் உடன்படாவிட்டால் அவர்களைக் கைது செய்து கௌரவர்களை விடுவியுங்கள்” எனச் சகோதர்களிடம் யுதிஷ்டிரர் ஆணையிட்டார்.

அர்ஜுனன், பீமன், நகுல சகதேவர் நால்வரும் போருக்கு ஆயுத்தமாகி கந்தர்வர்களிடம் கௌரவர்களை விடுவிக்க வேண்டினர். ஆனால் கந்தருவர்கள் தங்கள் தலைவனுக்கே தாங்கள் கட்டுப்படுவோம் எனத் தெரிவித்து விட்டனர். எனவே பாண்டவர்கள் அவர்களோடு கடும் போர் புரிந்தனர். பாண்டவர்களால் கந்தர்வர்கள் அழிவதைக் கண்டு சித்திரசேனன் கதையுடன் வந்து அர்ஜுனனைத் தாக்கினார். அர்ஜுனனும் சித்திரசேனனைத் தாக்கினார். சித்திரசேனன் அர்ஜுனனது பராக்கிரமத்தால் தளர்ந்து போரை நிறுத்தினார். சித்திரசேனனும், பாண்டவர்களுடன் மகிழ்ந்து உரையாடினார். அப்போது அர்ஜுனன் எதற்காகக் கௌரவர்களைக் கைது செய்தாய் எனக் கேட்டார். சித்திரசேனன், துரியோதனன் உயர்ந்த நிலையில் இருந்த போதும் பாண்டவர்களைக் கேலி செய்து அவமானப்படுத்த விரும்பிக் கானகம் வந்தான். அதனை அறிந்து கொண்ட இந்திரன் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றித் துரியோதனனை மனைவியரோடு கைது செய்து அழைத்து வரக் கட்டளையிட்டார். அதன் படியே நான் இங்கு வந்தேன் என்று தெரிவித்தார். துரியோதனன் எனது கைதி. நான் இந்திரனுடைய கட்டளைப்படி இவனை அங்கு அழைத்துச் செல்லப்போகிறேன் என அர்ஜுனனிடம் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் சித்திர சேனனிடம் துரியோதனன் எங்களுடைய சகோதரன். எனவே தர்மராஜரின் கட்டளைப்படி இவனை விட்டுவிடு எனக் கூறினார். சித்திரசேனன், “இந்தப் பாவி ராஜசகம் அனுபவிப்பதால் எப்போதும் மதம் கொண்டுள்ளான். ஆகவே இவனை விடுவது உசிதமல்ல; இவன் தர்மராஜரை ஏமாற்றியுள்ளான். திரௌபதியை அவமானப்படுத்தியுள்ளான். யுதிஷ்டிரர் இவனது கோணல் புத்தியை அறிய மாட்டார். இனி உன் விருப்பப்படி செய்து கொள்” என்று பதிலளித்தார்.

பிறகு அனைவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றனர். அவரிடம் துரியோதனனுடைய தீய எண்ணத்தைக் கந்தருவர்கள் தெரிவித்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் கந்தர்வர்களிடம், “பலசாலிகளான நீங்கள் துரியோதனனை சகோதரர்களுடனும் பெண்களுடனும் வதம் செய்யவில்லை என்பது சௌபாக்கியமான விஷயம். நாங்கள் உங்கள் தரிசனத்தால் மகிழ்ந்தோம். உங்களுக்கு விருப்பமான பொருட்களைப் பெற்று இங்கிருந்து செல்லுங்கள்” என்று கூறினார். கந்தருவர்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களிடம் மகிழ்வுடன் விடைபெற்றுச் சென்றனர். இவ்வாறு கௌரவர்கள், சகோதரர்கள், உறவினர்கள், அரச குலப்பெண்கள் அனைவரும் கந்தர்வர்களிடமிருந்து பாண்டவர்களால் விடுவிடுவிக்கப் பட்டனர். யுதிஷ்டிரர், துரியோதனனிடம், “சகோதரா! மறுபடி ஒருபோதும் இத்தகைய காரியத்தைச் செய்யாதே! இவ்வாறு செய்பவன் சுகமடைவதில்லை. உன் சகோதரர்களுடன் நலமாக வீட்டிற்குச் செல். எங்களிடம் பகையை வைக்காதே” எனக் கூறினார். பாண்டவர்களால் காப்பாற்றப்பட்ட துரியோதனன், யுதிஷ்டிரரை வணங்கி தன் நகருக்குத் திரும்பினான். பாண்டவர்களை அவமானப்படுத்த நினைத்த தன் நோக்கம் நிறைவேறாததோடு, அவர்களாலேயே காப்பாற்றப்பட்டதை எண்ணி வெட்கமும் வேதனையும் இதயத்தைப் பிளக்க துரியோதனன் நகர் திரும்பினான்.

3.8. சேனையோடு திரும்பிய துரியோதனனைக் கர்ணன் பாராட்டுதல்; துரியோதனன் தன் தோல்வியைத் தெரிவித்தல்

தர்மராஜனிடமிருந்து விடைபெற்ற துரியோதனன் வெட்கத்தோடு தலை குனிந்தவாறு தனது சேனையுடன் நகரத்தை நோக்கிச் சென்றான். வழியில் புல்லும் நீரும் நிறைந்திருந்த இடத்தில் தனது படைகளோடு தங்கினான். கிரகணத்தால் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரனைப் போலத் தோன்றினான். கர்ணன் அப்போது துரியோதனனிடம் வந்து, “காந்தாரி மகனே! நீ உயிரோடு இருப்பது சௌபாக்கியம்; நாம் ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்பதும் சௌபாக்கிய வசத்தால் தான். நீ கந்தர்வர்களை வென்றது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். நான் கந்தர்வர்களால் பெரிதும் காயமடைந்து ஓட நேரிட்டது. நீ அமரனுஷமான போரிலிருந்து தப்பி இங்கு மனைவி யரோடும் சேனை வாகனங்களோடும் நலமாகக் காணப்படுகிறாய். சகோதரர்களோடு நீ செய்து காட்டிய பராக்கிரமத்தை வேறு யாராலும் உலகில் செய்ய முடியாது” எனப் பாராட்டினான். துரியோதனன் கர்ணனிடம் நான் கந்தர்வர்களைத் தோற்கடித்ததாக நீ கருதுகிறாய். விஷயம் அதுவல்ல என்று நடந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் தெரிவித்தான். பாண்டவர்களின் கருணையால் தான் உயிர் பிழைத்ததைக் கூறினான். கந்தருவர்கள், பாண்டவர்களிடம் இந்தக் கௌரவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்ட பாண்டவர்களின், திரௌபதியின் துயர நிலையைக் காண்பதற்காக வந்துள்ளனர்” என தெரிவித்ததையும் அதனால் தான் அவமானத்துடன் வெட்கம் கொண்டதையும் கூறினான்.

3.9. துரியோதனன் இறக்கும் வரை உபவாசம் இருக்கத் தீர்மானித்தல்

“நான் பகைவராக யாரை நினைத்தேனோ, யாரை அவமானப்படுத்தினேனோ அவர்களாலேயே பகைவர்களிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்டேன். அவர்களே எனக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளித்தனர். நான் அந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருந்தால் எனக்கு நன்மை கிடைத்திருக்கும். கந்தர்வர்களால் கொல்லப்பட்டிருந்தாலும் என் புகழ் பரவியிருக்கும். இப்போது நான் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை. உயிர் போகும் வரை உபவாசம் இருக்கப் போகிறேன். நீங்கள் அனைவரும் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புங்கள். நான் இன்று பகைவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்துள்ளேன். ஹஸ்தினாபுரம் சென்று நான் மன்னரிடம் என்ன கூறுவேன்?

பிதாமகர் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் முதலியோருக்கும் மக்களுக்கும் என்ன பதில் கூறுவேன்? நான் அகங்காரத்தால் போதை கொண்டு என் கௌரவத்தை இழந்து விட்டேன். தீய புத்தியினால் துயரம் தரும் தீய செயலைச் செய்து விட்டேன். என் வாழ்க்கையே ஐயத்திற்கு இடமாகி விட்டது. எனவே இனி உயிர் வாழ விரும்பவில்லை. இறக்கும் வரை உபவாசம் செய்வேன்; துச்சாதனா! நான் உனக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்கிறேன். கர்ணன் சகுனியோடு நீ பூமியை ஆள்வாயாக! பிராம்மணர்களையும், மக்களையும், உறவினர்களையும், நண்பர்களையும் பாதுகாப்போடு பரிபாலித்துப் பூமியைக் காப்பாற்று” எனத் துயரத்துடன் கூறினான். துச்சாதனனும், சகுனியும், கர்ணனும் பலவாறாக எடுத்துக் கூறிய போதும் துரியோதனன் தனது முடிவில் இருந்து பின் வாங்கவில்லை.

சகுனி துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறினான். பாண்டவர்கள் செய்த நன்மையை நினைத்து, திருப்தியோடு அவர்களது ராஜ்யத்தை அவர்களுக்குத் திருப்பிக்கொடு. அவ்விதம் செய்து புகழையும், தர்மத்தையும் அடைவாயாக! பாண்டவர்களைச் சகோதரராக ஏற்று அவர்களை அரியணையில் அமர்த்திச் சுகம் பெறுவாய் என்று துரியோதனனிடத்தில் தெரிவித்தான். ஆனாலும் சகுனியின் பேச்சையும் துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. எனவே சகோதரர்களும், நண்பர்களும் துரியோதனன் இல்லாமல் ஹஸ்தினாபுரம் செல்லமாட்டோம் எனக் கூறினர். ஆனாலும் மனம் மாறாத துரியோதனன் பூமியில் மீது தர்ப்பையைப் பரப்பி, உபவாசத்தில் அமர்ந்து கொண்டான்.

3.10. உபவாசத்தில் அமர்ந்த துரியோதனன், தைத்யர்களிடம் ரசா தலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுதல்

துரியோதனனுடைய இந்தத் தீர்மானத்தை அறிந்த தைத்யர்கள் துரியோதனன் உயிரிழந்தால் நம்முடைய பக்கமே நஷ்டமாகிவிடும் என

யோசித்தார்கள். அவர்கள் யாக காரியங்களைச் செய்து ஒரு ஏவலை உண்டாக்கினார்கள். அதனிடம் உண்ணாவிதம் இருக்கும் துரியோதனனைத் தங்களிடம் அழைத்து வருமாறு கூறினர். ஏவலும் துரியோதனனுடன் இருநாழிகைப் போதில் ரசாதலம் வந்து சேர்ந்தது. தானவர்கள் துரியோதனன் இடத்தில் பேசலானார்கள். “பரதவம்ச சுயோதனா! தாங்கள் எதற்காக இறக்கும் வரை உபவாசம் இருக்கத் துணிந்தீர்கள்? தற்கொலை செய்து கொள்ளும் மனிதன் அதோகதியை அடைகிறான். இத்தகைய அசுப கர்மத்தில் தங்களைப் போன்ற அறிவுள்ளவர் ஈடுபடுவதில்லை. நீங்கள் ஒரு ரகசியத்தை அறிந்து கொள்ளுங்கள். உங்களது சரீர அமைப்பு அற்புதமானது. முன்பு நாங்கள் தவத்தின் மூலம் சிவபிரானை ஆராதனை செய்து தங்களைப் பெற்றோம். உங்களது உடல் நாபிக்கு மேல்பகுதி வஜ்ரத்தால் ஆனது. எந்த அஸ்திரத்தாலும் பிளக்க முடியாதது. நாபிக்குக் கீழ் உள்ளபகுதி பார்வதி தேவியால் மலர் மயமாக அமைக்கப்பட்டது. பெண்களின் மனத்தைக் கவர்வது. உங்களது சரீரம் சாஷாத் சிவபெருமானும் பார்வதி தேவியும் அமைத்தது. தாங்கள் திவ்ய புருஷர்.

பகதத்தன் முதலிய கூத்திரியர்கள் தங்களுடைய பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்வார்கள். உங்களுடைய உதவிக்காக ஏராளமான வீர தானவர்கள் புவியில் தோன்றியுள்ளனர். பல அசுரர்கள் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலியவர்களின் சரீரத்தில் பிரவேசித்து உங்களுடைய பகைவர்களுடன் போர்புரிவர். கூத்திரிய யோனியில் தோன்றியுள்ள தைத்ய அரக்க சமுதாயம் உங்களுடைய பகைவரை அழிக்கும். நீங்கள் அர்ஜுனனிடம் பயம் கொள்ள வேண்டாம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் கொல்லப்பட்ட நரகாசுரனின் ஆன்மா கர்ணனின் சரீரத்தில் நுழைந்துள்ளது. கர்ணன் அர்ஜுனனை வெற்றி கொள்வான். இதையறிந்து இந்திரன் கர்ணனின் கவச குண்டலத்தை அபகரிக்கப் போகிறார்.

நாங்களும் ‘சம்சப்தகர்’ என்ற பிரசித்தி பெற்ற லக்ஷம் தைத்யர்களை அர்ஜுனனைக் கொல்ல அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர்கள் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவார்கள். நீங்கள் இந்தப் புவியைத் தடையின்றி ஆளப்போகிறீர்கள். எனவே துயரப்படவேண்டாம். நீங்கள் இல்லையென்றால் எங்கள் பக்சுமே அழிந்து விடும். தேவர்கள் பாண்டவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்துள்ளார்கள். ஆனால் தைத்யர்களான எங்களுக்கு தாங்களே கதி. எனவே தாங்கள் வேறு வகையில் யோசிக்க வேண்டாம்” என்று கூறி துரியோதனனுக்கு தைத்யர்கள் விடையளித்தனர். அதே ஏவல் மீண்டும் துரியோதனனைப் பழைய இடத்திலேயே சேர்த்தது. இவை அனைத்தும் துரியோதனனுக்குக் கனவுபோல் இருந்தது. தைத்யர்கள் கூறிய சொற்களையோசித்து, பாண்டவர்களைப் போரில் வென்று விடுவேன் என்று மனதில் சங்கல்பம் செய்து கொண்டான்.

3.11. துரியோதனன் உபவாசத்தைக் கைவிட்டு நாடு திரும்புதல்

தைத்யர்களிடம் இருந்த திரும்பிய துரியோதனன் அவர்கள் கூறிய சொற்களைச் சிந்தித்தான். சம்ஷப்தக கணங்களும், கர்ணனும் பகைவரை அழிக்கவும் அர்ஜுனனை வதைக்கவும் தீர்மானித்துள்ளார்கள் என்பதை அறிந்ததால் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது. தானவர் இரவில் ஏவல் மூலம் தங்கள் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று கூறிய விஷயங்களைத் துரியோதனன் யாரிடமும் கூறவில்லை. பொழுது விடிந்ததும் கர்ணன் துரியோதனனிடத்தில் வந்து யுக்தியாகப் பேசினான். “இறந்தவனுக்கு எப்போதும் பகைவரை வெற்றி கொள்ள முடியாது. இப்போது பயப்படவோ, துயரம் கொள்ளவோ, மரணமடையவோ சமயம் இல்லை” என்று கூறித் துரியோதனனை அணைத்துக் கொண்டான். 13 வது ஆண்டு கழிந்ததுமே பாண்டவர்களை உன் வசத்தில் சேர்ப்பேன் என்று சபதம் செய்தான். துரியோதனன் பாண்டவர்களோடு போர் புரியும் உறுதியான நோக்கத்தோடு தனது தேர், படைகளுடன், சகுனி, கர்ணன், சகோதரர்கள், பெண்களுடன், பிராமணர்களுடைய ஸ்துதியுடன் ஹஸ்தினாபுரம் பிரவேசித்தான்.

3.12. பீஷ்மரின் அறிவுரையும் கர்ணனின் சபதமும்; துரியோதனன் ஆணையும்

பாண்டவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டு ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பிய துரியோதனனிடத்தில் பீஷ்மர் அறிவுரை கூறினார். “நீ கந்தருவரால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட போதும் பாண்டவர்களே உன்னைக் காப்பாற்றினர். சூத புத்திரனான கர்ணனோ அவனது வீரமோ உன்னைக் காக்கவில்லை. பாண்டவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டதற்காக நீ வெட்கம் கொள்ள வில்லையா? நீ அவர்களோடு சமாதானம் செய்து ராஜ்யத்தைத் திருப்பி அளிப்பது இந்தக் குலத்திற்கு மேன்மை தரும்” எனக் கூறினார். அவரது சொற்களைத் துரியோதனன் அலட்சியப்படுத்தி உடனே அந்த இடத்தை விட்டு அகன்று பீஷ்மரை அவமானம் செய்தான். பீஷ்மரது சொற்களைக் கேட்டுக் கர்ணன், துரியோதனனிடம் “எப்போதும் என்னை நிந்தனை செய்வதையே பீஷ்மர் மேற்கொள்ளுகிறார். உன்னிடம் துவேஷம் கொள்ளுவதால் என்னிடமும் துவேஷம் கொள்ளுகிறார். மன்னா! நீ ஆணையிடு. நான் திக்விஜயம் மேற்கொண்டு உனக்குப் பெரும் வெற்றியைத் தேடித் தருகிறேன். பாண்டவர்கள் நால்வர் பெற்ற பூமியை நான் ஒருவனாக உனக்கு வென்று அளிக்கிறேன். என்னை நிந்தனை செய்த பீஷ்மர் எனது வீரத்தைத் தன் கண்களால் காணட்டும். உன்னுடைய வெற்றி உறுதியானது என்று என் ஆயுதத்தைத் தொட்டு சத்தியமாகச் சபதம் செய்கிறேன். மன்னா! எனக்கு அனுமதி தந்து ஆணையிடு” என்று சபதம் உரைத்தான். அதைக் கேட்ட

துரியோதனன் கர்ணன் திக்விஜயம் செய்ய அனுமதியளித்தான்.

3.13. கர்ணனின் வெற்றி; துரியோதனன் மகிழ்ச்சி; வைஷ்ணவ யாகம் செய்தல்

துரியோதனனது அனுமதியும் ஆணையும் பெற்றுப் பெரும் சேனையுடன் நான்கு திசைகளிலும் திக்விஜயம் செய்த கர்ணன் அனைத்து தேசத்து மன்னர்களையும் வென்று பெரும் செல்வத்தை வரியாகப் பெற்று ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினான்; துரியோதனன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டு கர்ணனைப் புகழ்ந்து பாராட்டினான். பீஷ்மரோ, துரோணரோ, கிருபரோ தனக்குத் தேடித்தராத பெரும் பொருள் கர்ணனால் கிடைத்தது என்றான். ஆண் சிங்கமான கர்ணனின் வீரத்தில் 16 இல் ஒரு பங்கு கூடப் பாண்டவர்கள் சமமாக மாட்டார்கள் எனப் பாராட்டினான். பின் திருதராஷ்டிரன், காந்தாரியிடத்தில் அழைத்துச் சென்று அவர்களின் ஆசியைப்பெற வைத்தான். கர்ணனின் இந்த வெற்றியால் துரியோதனனும், சகுனியும் எதிர்வரும் போரில் பாண்டவர்கள் கர்ணனிடம் தோற்றதாகவே கருதினர். பிறகு துரியோதனன் கர்ணனிடம் தனது ராஜகூய யாக விருப்பத்தை வெளியிட்டான். யுதிஷ்டிரர் போல தான் செய்ய விரும்பும் ராஜகூய யாக காரியத்தை நிறைவேற்றுமாறு கர்ணனிடம் கூறினான். கர்ணன், “மன்னா! இப்போது மன்னர்கள் உன் வசத்தில் உள்ளனர். உத்தம பிராமணர்கள் மூலம் முறைப்படி யாகப் பொருட்களையும், உபகரணங்களையும் சேகரிக்குமாறும், வேதமறிந்த ரித்விக்குகள் மூலம் யாக காரியம் நிறைவேற்றப்பட்டு அன்ன, பானங்களோடும் பெரும் தானத்தோடும் நடைபெறட்டும்” என்று துரியோதனனுடைய எண்ணத்தை ஆமோதித்தான்.

துரியோதனன், கர்ணன் ஆமோதித்ததைக் கேட்டு, தன் புரோகிதரை அழைத்து உத்தம தக்ஷிணைகளோடு கூடிய ராஜகூய யாகத்தை முறைப்படி அனுஷ்டானம் செய்வியுங்கள் என்று கூறினார். புரோகிதர், அந்தணர்களுடன் “கௌரவா! யுதிஷ்டிரர் மற்றும் தங்களுடைய நீண்ட ஆயுளுடைய தந்தை திருதராஷ்டிரரும் உயிரோடு இருப்பதால் ராஜகூய யாகம் தங்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்காது. ராஜகூய யாகத்திற்குச் சமமான வைஷ்ணவ யாகத்தை அனுசரியுங்கள். தங்கத்தால் ஒரு ஏர் செய்யப்பட்டு அந்த ஏரால் யாக மண்டப பூமி உழப்படட்டும். உழுத அந்த பூமியில் யாகம் உசிதப்படி தொடங்கட்டும்” என்று தெரிவித்தனர். மேலும், “விஷ்ணு பகவானைத் தவிர இதுவரை யாரும் இந்த யாகத்தைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. இந்த யாகம் ராஜகூயத்திற்குச் சமமானது. எனவே உங்களுடைய இந்த யாகம் தொடங்கலாம்” என்றும் கூறினர். பிராமணர்களின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் தன் சகோதரர்களிடம் இதைத் தெரிவித்து அனைவரின் சம்மதத்துடன் சிற்பிகளிடம் தங்கத்தில் ஏர் செய்யக் கட்டளையிட்டான்.

யாகத்துக்குரிய அனைத்து ஏற்பாடுகளும் விரைவில் செய்யப்பட்டன. தங்க ஏரும் தயாரானது. எல்லா மன்னர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. பாண்டவர்களிடமும் யாகத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டி அழைப்புடன் ஒரு தூதன் அனுப்பப்பட்டான். யுதிஷ்டிரர் யாகச் செய்தியைக் கேட்டுத் துரியோதனன் யாகம் செய்வது சௌபாக்கியம். ஆனால் நாங்கள் 13 ஆண்டுகள் காட்டில் வசித்து எங்கள் சபதத்தை முடிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்து விட்டார். ஆனால் பீமசேனன் 13 ஆண்டுகள் கழிந்ததும், ரண யக்ஞத்தில் யுதிஷ்டிரர் அஸ்திர சஸ்திரங்கள் மூலம் கொழுந்து விட்டு எரியும் கோபத்தீயில் துரியோதனனையும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வரையும் ஆஹுதி அளிப்பார். அப்போது பீமனாகிய நான் அங்கு வருவேன் எனத் தெரிவித்தார். மற்றவர்கள் ஏதும் கூறவில்லை.

தூதன் பாண்டவர்களிடம் சென்று வந்த விஷயத்தைத் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தான். பல்வேறு தேசங்களின் மன்னர்களும், பிராமணர்களும் ஹஸ்தினாபுரம் வந்தனர். அனைவருக்கும் தகுந்த சேவையும் பூஜையும் செய்யப்பட்டது. துரியோதனனின் உபசரிப்பால் மன்னர்கள் அனைவரும் மகிழ்ந்து ஆனந்தம் அடைந்தனர். திருதராஷ்டிரருக்கும் மிகவும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர் விதுரர் மூலம் அனைவருக்கும் விருந்துபசாரம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார். விதுரரும் மகிழ்ச்சியுடன் அதிதிகள் அனைவரையும் உத்தமமான நால்வகை அன்னம், நறுமண மலர் மாலைகள், உயர்ந்த வஸ்திரங்களை அளித்து உபசரித்தார், யாகம் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று முடிந்தது. ஆயிரக்கணக்கான ரத்தினங்களையும், செல்வத்தையும் பரிசாக அளித்துப் பெருந்திரளான மன்னர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் துரியோதனன் விடையளித்தான்.

3.14. யாகம் பற்றிய புகழுரைகள்; கர்ணனின் சபதம்; துரியோதனன் ஆட்சி

யாகம் முடிந்ததும் அரசரின் புகழ் பாடுபவர்கள் பெரும் வில்லாளியான துரியோதனனைப் புகழ்ந்துரைத்தனர். பொரி, சந்தனப் பொடியினைத் தெளித்து யாகம் தடையின்றி நிறைவேறியது. சௌபாக்கியமே எனப் பாராட்டினர். ஒரு சில மக்கள் யாகம் யுதிஷ்டிரருடைய யாகத்திற்கு ஈடாகாது என்றும் பேசினார். மன்னனின் நண்பர்கள் இந்த யாகம் எல்லா யாகங்களைக் காட்டிலும் சிறந்தது. யயாதி, நகுஷன், மாந்தாதா, பரதன் அனைவரும் இந்த யாகத்தை அனுசரித்து சொர்க்கம் புகுந்துள்ளனர் என்று கூறினார். பாராட்டுகளால் மகிழ்ந்த துரியோதனன் முதலில் தான் தாய் தந்தையரை வணங்கினான். பின் வரிசையாகப் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், விதுரர் ஆகியோருக்குத் தலை வணங்கினான். அரியணையில் அமர்ந்த துரியோதனனிடம், கர்ணன், “பாரதா உன்னுடைய இந்தப் பெரும் யாகம்

நலமாக முடிந்தது சௌபாக்கியத்திற்குரியது. போரில் பாண்டவர்கள் கொல்லப்படும் சமயம் உன்னால் செய்யப்படும் ராஜகூயத்தின் முடிவில் மறுபடி இதேபோல உன்னைப் பாராட்டி வாழ்த்துவேன்” எனக் கூறினான்.

துரியோதனன் “உன் சொல் சத்தியமானது. பாண்டவர்கள் கொல்லப்பட்ட பின் நடைபெறும் ராஜகூய யாகத்தில் நிச்சயம் நீ என்னைப் பாராட்டுவாய்” எனக் கூறி அவனை அணைத்து ராஜகூய யாகம் பற்றிச் சிந்தித்தான். தன் சகோதரர்களிடம், நான் பாண்டவர்களைக் கொன்று ராஜகூய யாகம் செய்யும் நேரம் எப்போது வரும் என்று கேட்டான். அப்போது கர்ணன் துரியோதனனிடம் ஒரு சபதத்தைத் தெரிவித்தான். “மன்னா என்னுடைய சபதத்தைக் கேள்! அர்ஜுனன் என் கையால் கொல்லப்படாதவரை நான் மற்றவர்களால் கால் கழுவப் பெற மாட்டேன். நீரில் இருந்து தோன்றிய பொருட்களைச் சாப்பிட மாட்டேன். அசுர விரதங்களைத் தரிக்க மாட்டேன். யார் எது கேட்டாலும் இல்லை என்று கூற மாட்டேன்” என்று சபதம் செய்தான். அர்ஜுனனுடைய வதம் பற்றிய கர்ணனின் சபதத்தைக் கேட்ட கௌரவர்கள் சிம்மநாதம் செய்தனர்.

துரியோதனன் தனது வீர சகோதரர்களுடன், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன், சகுனியோடு எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன் புவியை ஆண்டு வந்தான். தனக்கு ஆதரவான மன்னர்களுக்குப் பிரியமானதைச் செய்யலானான். ஏராளமான யாகங்கள் செய்து பிராமணர்களுக்குத் தகூறினை அளித்தான். தன்னுடைய சகோதரர்களுக்குப் பிரியமானதைச் செய்தான். செல்வத்திற்கு இரண்டே பலன்கள் தானம், போகம் எனத் தீர்மானித்து இவற்றிலேயே செல்வத்தைப் பயன்படுத்தி வந்தான்.

3.15. துரியோதனன் பாண்டவர்களிடம் துர்வாச முனிவரை அனுப்புதல்

பாண்டவர்கள் பழையபடி காட்டில் தானங்கள் அளித்துப் புண்ணிய செயல்களுடன் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதைத் துரியோதனன் கேள்விப்பட்டான். அவர்களுக்குத் தீமை செய்யக் கர்ணன், துச்சாதனனுடன் ஆலோசனை செய்தவாறு இருந்தான். அப்போது மிகவும் முன் கோபம் கொண்டவரான துர்வாசா முனிவர் தனது பத்தாயிரம் சிஷ்யரோடு துரியோதனனிடம் வந்தார். துரியோதனன் தன் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி, பணிவுடன் வினயமாக அவரை வரவேற்றுப் பூஜித்து விருந்துபசாரம் செய்தான். தானே அடிமையைப் போல அவரது சேவையில் நின்று பணிவிடை செய்தான். துர்வாசா திடீரென்று பசி என்பார். உணவு தயாரானதும் எனக்குப் பசி இல்லை என்பார். திடீரென்று எங்கிருந்தோ வந்து போஜனம் அளிக்கக் கூறுவார். பாதி இரவில் எழுந்து போஜனம் வேண்டும் என்பார். உணவளிக்கப்பட்டதும் அதனை நிந்தித்து உண்ண மறுப்பார். இவ்வாறு பலமுறை செய்தார்.

ஆனால் துரியோதனன் மிகவும் பொறுமையுடன் மாறுதலோ, கோபமோ கொள்ளவில்லை. எனவே துர்வாசா முனிவர் அவனிடம் மிகவும் மகிழ்ந்து வரமளிக்க விரும்பினார். முனிவரின் விருப்பத்தைக் கேட்டுத் துரியோதனன் ஏற்கனவே கர்ணன் முதலியோருடன் ஆலோசனை செய்திருந்தபடி, துர்வாசாவிடம் காட்டில் வாழும் யுதிஷ்டிரரிடமும் சிஷ்யர்களோடு அதிதியாகச் செல்ல வேண்டும் என்று கூறினான். துருபத ராஜகுமாரி பிராமணர்களுக்கும், கணவர்களுக்கும் போஜனம் அளித்து, தானும் போஜனம் செய்து ஓய்வெடுக்கும் சமயம் தாங்கள் அங்கு செல்ல வேண்டும் என்று வரம் கேட்டான். துர்வாசா, உன்னிடம் அன்பு கொண்டதால் நான் அவ்வாறே செய்வேன் என்றார். துரியோதனன் பாண்டவர்கள் துர்வாசரின் கோபத்துக்கு ஆளாகி சபிக்கப்படுவது நிச்சயம் என்று எண்ணிக் கர்ணனுடன் தன் மகிழ்ச்சியினைப் பகிர்ந்து கொண்டான்.

ஆனால் திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சரணடைந்து அவர் அருளால் துர்வாசா அங்கிருந்து தாமாகவே செல்லுமாறு ஆகிவிடுகிறது. கிருஷ்ண பகவானின் அருளால் நீராடச் சென்ற துர்வாசாவும் அவரது சிஷ்யர்களும் பெரும் விருந்துண்டது போல் வயிறு நிரம்பப் பெற்றனர். பாண்டவரிடத்தில் திரும்பினால் அவர்கள் அளிக்கும் உணவை உண்ண முடியாமல் அவர்களது கோபத்துக்கு ஆளாக நேரிடும் என அஞ்சிய முனிவர் தனது சிஷ்யர்களுடன் பாண்டவர் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பாமலே சென்று விடுகிறார். இவ்வாறு கௌரவர்கள் பாண்டவர்களுக்குத் துன்பம் அளிக்க மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் வீணாயின. இச்சமயம் பாண்டவர்களின் வனவாச காலம் முடிவடைந்து. அவர்கள் விராட தேசத்தில் அஞ்ஞாத வாசம் மேற்கொண்டனர்.

4. விராட பருவம்

4.1. ஒற்றர்கள் துரியோதனனிடம் பாண்டவர்கள் பற்றி அறிய முடியவில்லை எனல்

விராட நகரத்தில் அஞ்ஞாத வாசத்தில் இருந்த பாண்டவர்கள் தங்களைப் பற்றிப் பிறர் அறியாதவாறு எச்சரிக்கையுடன் இருந்து வந்தனர். துரியோதனன் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து கணக்கற்ற ஒற்றர்களைப் பல தேசங்களுக்கும் அனுப்பிப் பாண்டவர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான். அஞ்ஞாத வாசம் முடியச் சில நாட்களே இருந்த நிலையில் துரியோதனனின் ஒற்றர்கள் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். துரியோதனன் அரசவையில் துரோணர், கர்ணன், கிருபாசாரியார், பீஷ்மர், திரிகர்த்தர்கள் மற்றும் சகோதரர்களோடும் அமர்ந்திருந்தான்.

ஒற்றர்கள் துரியோதனனிடம் வந்து கூறலாயினர். “நரேந்திரா! நாங்கள் பெரும் காடுகளிலும், விலங்குகள் நிரம்பிய இடங்களிலும் பாண்டவர்களின் அடையாளத்திற்காகத் தேடினோம். மலைகளிலும், பல்வேறு தேசங்களிலும், குடியிருப்பு நிரம்பிய இடங்களிலும், கடை வீதிகளிலும், நகரங்களிலும், கணவாய்களிலும் அவர்களை நன்றாகத் தேடினோம். அவர்கள் சென்ற இடமும், இருக்கும் இடமும் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய சாரதிகளைப் பின் தொடர்ந்தோம். பாண்டவர்கள் இல்லாமலேயே இந்திரசேனன் முதலிய பாண்டவர்களின் சாரதிகள் துவாரகைக்குச் சென்று விட்டார்கள். துவாரகையில் திரௌபதியும் இல்லை. சபதம் ஏற்ற பாண்டவர்களும் இல்லை. அவர்கள் முற்றிலும் அழிந்து விட்டனர் என்று தோன்றுகிறது. பாண்டவர்களைப் பற்றிய எந்த விவரத்தையும் எங்கும் பெற இயலவில்லை. ஆனால் நீங்கள் விரும்பும் ஒரு செய்தி உள்ளது. மத்ஸ்யராஜன் விராடனின் பலமிக்க சேனாதிபதி கீசகன் அவன் உடன் பிறந்தவர்களோடு கந்தர்வர்களால் இரவில் மறைவாகக் கொல்லப்பட்டு விட்டான். கீசகனுடைய மரணத்திற்கு ஒரு பெண்ணே காரணம் எனச் சொல்லப்படுகிறது. கௌரவா! தங்கள் பகைவனான விராடரின் சேனாதிபதி கீசகன் கொல்லப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டுத் தாங்கள் மகிழ்ச்சியடையுங்கள்” என்றனர்.

4.2. துரியோதனனின் ஆலோசனை; கர்ணனும் துச்சாதனனும் துரியோதனன் கருத்தை ஏற்றல்

ஒற்றர்கள் கூறியதைத் துரியோதனன் வெகுநேரம் யோசித்தான். பிறகு அவையோரிடம் பேசினான். “செயல்களின் இறுதி விளைவை சரியாக அறிவது மிகவும் கடினம். எனவே நீங்கள் அனைவரும் பாண்டவர்

எங்கு சென்றார்கள் என்பதைக் கண்டறியுங்கள். அஞ்ஞாத வாசத்திற்குச் சில நாட்களே மீதமிருக்கும் நிலையில், அக்காலத்தையும் அவர்கள் மறைவாகக் கழித்துச் சபதத்தை நிறைவேற்றி விடுவார்கள். அவர்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டால் தான் மீண்டும் 12 ஆண்டுகள் காட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். அப்போது தான் என்னுடைய இந்த ராஜ்யம் எதிரியின்றி நீண்ட காலத்திற்கு நிலைக்கும். எனவே தூதர்களே நீங்கள் விரைந்து அவர்களைக் கண்டறிய முயற்சி செய்யுங்கள்” என்று ஒற்றர்களிடம் கூறினான்.

கர்ணன், அப்போது “விரைவில் வேறு திறமைமிக்க ஒற்றர்களை அனுப்பலாம். கபடத்துடன், மறைந்திருந்து தம் வேலையைச் செய்வதை ஒற்றர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் மறைந்திருந்து உணவு நிறைந்த, மக்கள் விரும்பி வாழும் தேசங்களுக்குச் சென்று பார்க்கட்டும். அரசவையிலும், சந்நியாசிகளின் ஆசிரமங்களிலும், பல புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும், மிக உத்தமமான இடங்களிலும் சென்று அங்குள்ளவர்களிடம் விநயத்தோடு புத்திசாலித் தனமாகப் பேசிப் பாண்டவர்களைப் பற்றி அறியட்டும். பாண்டவர்கள் மறைந்து ரகசியமான இடங்களில் வசிக்கலாம். எனவே மிகவும் கை தேர்ந்த ஒற்றர்கள் பலர் நதிக்கரைகளிலும், தீர்த்தங்களிலும், நகர, கிராமங்களிலும், ஆசிரமங்களிலும், மலைக் குகைகளிலும் பாண்டவர்களைத் தேடட்டும்” என்று துரியோதனன் இடம் தெரிவித்தான். துச்சாதனனும், கர்ணனுடைய கருத்தை ஏற்று, “ஒற்றர்களுக்குத் தகுந்த சாதனங்களை அளித்து மறுபடியும் பாண்டவர்களைத் தேட அனுப்பலாம். ஒரு வேளை அவர்கள் அக்கரைக்குச் சென்றிருக்கலாம். மலைப்பாம்புகள் விழுங்கியிருக்கலாம். அல்லது கடினமான சூழலில் அகப்பட்டு உயிரிழந்திருக்கலாம். எனவே உற்சாகத்தோடு மனதை நலமாக வைத்து, சரியாக யோசித்து உற்சாகத்தோடு செயல்படலாம்” என்று துரியோதனனிடத்தில் நம்பிக்கையுடன் பேசினான்.

4.3. துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர் ஆலோசனை கேட்டுத் துரியோதனன் தீர்மானம்

துச்சாதனன் ஒரு வேளை பாண்டவர்கள் மரணமடைந்திருக்கலாம் என்று கூறியதைக் கேட்ட துரோணாசாரியார் கூறினார்; “பெரும் வீரர்களும் தர்மம் அறிந்தவர்களுமான பாண்டவர்கள் நஷ்டமடைவதற்கும், யாராலும் திரஸ்கரிக்கப்படுவதற்கும் வாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் உரிய காலத்திற்காகக் காத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே விரைவாக பிராமணர், ஒற்றர், சித்தர் அல்லது அவர்களைப் புரிந்து கொள்ளுபவர் மூலம் தாமதிக்காமல் தேட வேண்டும் என்று கூறினார். பீஷ்மர், தர்மாத்மாக்களான பாண்டவர்கள், உத்தம சத்தியவானாகிய யுதிஷ்டிரர்

மறைந்து வாழும் இடத்தில் மழை நன்கு பொழியும். தானியங்கள் நன்கு விளையும். வேதங்கள் ஒலிக்கும்; யாகங்கள் நடக்கும். மக்கள் தர்மத்தின் வழி நடப்பர். சூதும், கபடமும், அகுயையும் அவர்களிடம் இருக்காது. எனவே அத்தகைய தேசத்தில் பாண்டவர்களைத் தேட வேண்டும் எனக் கூறினார். கிருபாசாரியார், பகைவர் யாராக இருந்தாலும் படைபலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; பொக்கிஷத்தை நிறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பகைவரின் பலத்தை விட துரியோதனன் தன் பலத்தை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். சேனைகளுக்கு அன்பான பேச்சுடன் நல்ல சம்பளம் கொடுத்து அனுகூலமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூறினார்.

துரியோதனன் இம்மகாத்மாக்களின் சொற்களைக் கேட்டுச் சிறிது யோசித்துப் பின் தன் மந்திரிகளைப் பார்த்துக் கூறலானான். “அமைச்சர்களே! நான் முன்பு ஜனங்களின் சபையில் மனிதர்களின் பலம்-பலவீனம் பற்றிய அறிவைப் பெறும் விஷயங்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். இப்போது மனிதருலகில் புவியில் நான்கு ஆண் சிங்கங்கள், ஆத்மபலம், பாஹுபலம், தைரியம் சரீரசக்தி இவற்றில் இந்திரனுக்குச் சமமானவர்கள் இருக்கின்றனர். பலத்தில் அவர்களுக்கு நிகரானவர்கள் கிடையாது. அவர்கள் பலதேவர், பீமசேனன், மத்ரராஜன் சல்லியன், கீசகன் என்பவர் ஆவர். இவர்களில் கீசகனுக்கு நான்காவது இடம். இவர்கள் பரஸ்பரம் சமமான பலசாலிகள். மல்யுத்த வீரர்கள். இதன் அடிப்படையில் நான் பீமசேனைனைப் புரிந்து கொண்டு விட்டேன். பாண்டவர்கள் உயிரோடு இருக்கிறார்கள் என்னும் விஷயம் என் மனதில் தெளிவாகப் புரிந்து விட்டது. விராட நகரத்தில் பீமசேனனே கீசகனைக் கொன்றுள்ளார். சைரந்திரியாக இருப்பவள் திரௌபதியே. திரௌபதியின் காரணமாகப் பீமசேனனே கந்தர்வனின் பெயரில் கீசகனைக் கொன்றிருக்கலாம். கீசகன் கொல்லப்பட்ட முறையும் இதனை உறுதி செய்கிறது. பீஷ்ம பிதாமகர் யுதிஷ்டிரர் வாழும் பிரபாவத்தால் தேசத்தின் குணங்களைப் பற்றிக் கூறினார். அத்தகைய குணங்கள் மத்ஸ்ய தேசத்தில் உள்ளன என ஒற்றர் மூலம் கேள்விப்பட்டேன். பாண்டவர்கள் கபட வேஷத்துடன் விராட நகரத்தில் மறைந்து சஞ்சரிக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

எனவே மத்ஸ்ய நாட்டிற்குச் சென்று விராடரின் பசுச் செல்வத்தை நாம் கவர்ந்து கொள்வோம். அப்போது பாண்டவர்கள் நிச்சயம் நம்மோடு போரிடுவார்கள். அந்நிலையில் அஞ்ஞாத வாச காலம் முடியும் முன்பே நாம் பாண்டவர்களைப் பார்த்து விட்டால் அவர்களை 12 ஆண்டுகள் வன வாசத்திற்கு அனுப்புவோம். இரண்டில் ஒன்று நடந்தாலும் நமக்கு லாபமே உண்டாகும். இந்தப் போர் யாத்திரையால் நமது பொக்கிஷம் பெருகும்.

பகைவர் அழிவர். அத்துடன் மத்ஸ்ய மன்னர் விராடர், யுதிஷ்டிரர் கைப்பற்றிய நாடும் துரியோதனனது அதிகாரத்திற்கு எப்படி வர முடியும் என்று கூறிவருகிறார். எனவே நிச்சயம் மத்ஸ்ய தேசத்தின் மீது ஆக்கிரமிப்போம். இக்காரியம் நீதிக்கு உட்பட்டது என்று கருதுகிறேன்” என்று கூறினான். அதன்படி த்ரிகர்த்தன் சுசர்மா முதலில் சென்று விராடருடைய பசுச் செல்வத்தைக் கவர்ந்தான்.

4.4. துரியோதனன் விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்தல்; துரோணர் அறிவுரை; துரியோதனன் பதில்

விராட மன்னர் தனது பசுக்களைக் கவர்ந்து சென்ற த்ரிகர்த்தன் சுசர்மாவோடு போரிடச் சென்ற சமயம், துரியோதனன் திட்டமிட்டபடி விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்தான். பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, சகுனி, துச்சாதனன் இன்னும் மற்ற சகோதரர்களுடன் விராட தேசத்தின் வடதிசையிலிருந்து தாக்குதல் நடத்தினர். விராடரின் 60000 பசுக்களைத் தேர்களால் சூழ்ந்து கௌரவர்கள் ஓட்டிச் சென்றனர். பசுக் கொட்டில்களின் காவலர்களான இடையர்கள் துயரக்குரல் எழுப்பியவாறு தலை நகரை நோக்கிச் சென்றனர். இச்சமயம் விராட நகரில் அர்ஜுனன் அரசகுமாரன் உத்தரனுடன் தன் சுய உருவை ஏற்று, கௌரவர்களின் படையினைத் தாக்கிப் பசுக்களை மீட்கப் போர்க்களம் வந்தார். அர்ஜுனன் வெளிப்பட்டதைக் கண்டு பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோர் கவலை கொண்டனர். துரோணர் அங்கு ஏற்பட்ட அசுப நிகழ்வுகளைக்கண்டு கௌரவ சேனைகளுக்குப் பெரும் அழிவு ஏற்படப் போகிறது. எனவே பசுக்களை ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கி அனுப்பிவிட்டு நாம் பகைவரோடு போரிடலாம் எனத் துரியோதனனிடம் கூறினார்.

அதைக் கேட்ட துரியோதனன் ஆசார்யர்களிடத்தில் கூறலானான். “ஆசாரியார்களே! நானும், கர்ணனும் இந்த விஷயத்தைப் பலமுறை உங்களிடம் கூறியுள்ளோம். சூதில் தோற்பவர் 12 ஆண்டு வனவாசம் ஒரு ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசம் ஏற்க வேண்டும் என்பதே நிபந்தனை. இன்னும் பாண்டவர்களுடைய 13 ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞாத வாச காலம் நிறைவடையவில்லை என்றாலும் அஞ்ஞாத வாசம் இருக்கும் அர்ஜுனன் இன்று வெளிப்படையாகப் போருக்கு வந்து விட்டான். அப்படியானால் பாண்டவர்கள் மறுபடியும் 12 ஆண்டு காலம் வனவாசம் ஏற்க வேண்டும். இவர்களின் 13 ஆம் வருஷம் நிறைவடைந்ததா இல்லையா என்பதைப் பீஷ்மர் கூற முடியும். நாம் மத்ஸ்ய நாட்டுடன், த்ரிகர்த்தர்களுக்கு உதவும் நோக்கத்துடனேயே போருக்கு வந்துள்ளோம். சப்தமியன்று படையெடுத்த த்ரிகர்த்தர்களின் பின்னால் விராடர் சென்றிருப்பார். அஷ்டமியன்று காலை நாம் மத்ஸ்ய நாட்டின் மீது படையெடுப்போம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

த்ரிகர்த்தர்கள் வென்று விட்டால் விராடரைக் கைப்பற்றி அழைத்து வருவார்கள். த்ரிகர்த்தர் தோற்று விட்டால் நம்மோடு சேர்ந்து மீண்டும் மத்ஸ்ய நாட்டின் மீது போர் புரிவார். நம்மை நோக்கி வருபவர் ஒரு பெரும் வீரனாகவோ, அல்லது மத்ஸ்ய ராஜனாகவே கூட இருக்கலாம். இந்திரன் அல்லது யமராஜனே எதிர்க்க வந்தாலும் அவர்களை எதிர்ப்பதை விட்டு யார் அஸ்தினாபுரம் திரும்புவார்கள்,” என்று துரியோதனன் கூறினான்.

4.5. துரியோதனன் இடத்தில் கர்ணன் யுக்தியுடன் பேசுவது

துரியோதனன் கூறியதைக் கேட்ட கர்ணன், “மன்னா! துரோணாசாரியாரைப் படைகளின் பின்னால் வைத்து வெற்றி கிடைக்குமாறு செய்யுங்கள். இவர் எப்போதும் பாண்டவர் பக்கமே பேசுவார். அர்ஜுனனிடம் அதிக அன்பு கொண்டவர். அர்ஜுனைப் பார்த்து இவர் புகழ்வதால் சேனை சோர்வு அடையக் கூடும். இப்போது நாம் பகைவர் நாட்டில் உள்ளோம். குதிரைகள் எப்போதும் கனைத்துக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன. காற்று எப்போதும் வீசுகிறது. இந்திரன் எப்போதும் மழை பொழிகிறார். மேகங்கள் எப்போதும் இடி முழக்கம் செய்கின்றன. இதில் அர்ஜுனுடைய திறமை எங்கிருந்து வந்தது. இவர் எதற்காக அர்ஜுனைப் புகழ்கிறார்? நம்மிடம் இவருக்குத் தேவஷ, ரோஷ பாவமே சஞ்சரிக்கிறது. இவரைப் போன்ற பண்டிதர்கள் யக்கும், யாகம் செய்வதினாலேயே புகழ் பெறுகிறார்கள். மனிதர்களின் தினசரிச் செயல்களைக் கூறுவதிலும், சுப முகூர்த்த நேரத்தை வரையறுப்பதிலும், வீடுகளில் செய்யப்படும் மங்களக் காரியங்களிலும் பண்டிதர்களின் ஆலோசனையைப்பெற வேண்டும். பகைவர்களைப் பாராட்டும் பண்டிதர்களைப் பின்னால் நிறுத்தி, பகைவரோடு போர் செய்வதற்குரிய வியூகத்தை வகுக்க வேண்டும். பசுக்களை நடுவில் நிறுத்தி, நாற்புறமும் பகைவரோடு போர் செய்யும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டும்” என்றான். துரோணரின் சொற்களைத் துரியோதனன் அலட்சியப்படுத்தும் வகையில் கர்ணன் பேசினான்.

4.6. துரியோதனன் அர்ஜுனுடன் போர் செய்தல்; அர்ஜுனனின் கடுஞ்சொற்கள்; போரில் தோற்ற துரியோதனன் பீஷ்மர் சொற்படி தலைநகர் திரும்புதல்

இவ்வாறு ஆணவத்தோடு பேசிய கர்ணனோடு அர்ஜுனன் முதலில் போர் செய்து அவனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடச் செய்தார். பின் கிருபர், துரோணர், அஸ்வத்தாமா அனைவரையும் தளர்ச்சியடையச் செய்தார். மீண்டும் கர்ணன் போர்க்களத்திற்கு வந்து மீண்டும் தோற்று ஓடினான். பிதாமகன் பீஷ்மர் அர்ஜுனனால் வெல்லப்பட்டார். இறுதியாகத் துரியோதனன் போர்க்களத்திற்கு வந்தான். அரவக் கொடி பறக்கத் தேர் ஏறி வந்த துரியோதனன் பகைவரின் சேனை நடுவில் இருந்த அர்ஜுனனின்

நெற்றியில் தைக்குமாறு அம்பைச் செலுத்தினான். அம்பு தைத்ததால் பார்த்தனின் நெற்றியில் இருந்து இரத்தம் வழிந்தோடியது. இருவரும் பரஸ்பரம் வேகத்தோடு தாக்கிக் கொண்டனர். அச்சமயம் துரியோதனனைப் பாதுகாக்க யானையின் மீது ஏறிவந்த விகர்ணனையும் அவனைச் சுற்றி வந்த தேரோட்டிகள் நால்வர் மீதும் அம்புகளைப் பார்த்தன் எய்தார். விகர்ணன் ஏறிவந்த யானையின் கும்பஸ்தலத்தைத் துளைத்து அதனை அர்ஜுனன் கீழே வீழ்த்திவிட்டார். விகர்ணன் ஓடலானான். அர்ஜுனன் துரியோதனன் மீது அம்பு செலுத்திக் காயமுண்டாக்கினார். கௌரவர்கள் அனைவரும் ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனன் தானும் தேரைத் திருப்பி வேறு திசைக்குச் செல்லலானான்.

அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்டு இரத்தம் பெருக்கிட பயங்கரமான ரூபத்துடன் தோல்வியுற்ற துரியோதனனை, கிரீடியான அர்ஜுனன் தொடைதட்டி வலுவில் போருக்கு அழைத்தார். “திருதராஷ்டிரனின் புதல்வனே! நீ உன் கீர்த்தியையும், புகழையும் இழந்து ஏன் புறமுதுகிட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாய். நீ ராஜ்யத்தில் இறக்கிவிட்ட அதே யுதிஷ்டிர மன்னனின் ஆசார விவகாரம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைத்துக் கொள். உனக்கு துரியோதனன் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. நீயோ போரை விட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாய். துரியோதனா! உன் அருகில் காவலர் யாரும் தென்படவில்லை. பாண்டுவின் மைந்தன் அர்ஜுனன் கையிலிருந்து உன் அன்பான உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்” என்றார்.

அர்ஜுனன் போருக்கு வலுவில் அழைத்ததும், அர்ஜுனனின் கடுஞ்சொற்களால் அவமானம் தாங்காத துரியோதனன், காலால் மிதிக்கப்பட்ட நாகம் பழி வாங்கத் திரும்பி வருவதைப்போல் தேரோடு திரும்பி வந்தான். துரியோதனனைப் பாதுகாப்பதற்காகத் துரோணர், கர்ணன் முதலான மஹாரதிகள் அனைவரும் மீண்டும் வந்தனர். அர்ஜுனன் அருகில் வந்து பாண மழை பொழியலாயினர். அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் அம்புகளைத் தடுத்து ‘சம்மோஹனம்’ எண்ணும் யாராலும் வெல்ல முடியாத அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். காண்டிபத்தின் டங்கார ஒலியும், அர்ஜுனன் எழுப்பிய சங்கநாதமும் கௌரவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்க, அனைவரும் மூர்ச்சையடைந்தனர். இச்சமயம் அர்ஜுனன் உத்தரன் மூலம் துரோணர், கிருபர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் ஆகியோருடைய வஸ்திரங்களை எடுத்து வரச் செய்தார். பிறகு அர்ஜுனன் விரும்பியவாறு உத்தரன் தேரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியே செலுத்தலானான்.

இதனைக் கண்ட பீஷ்மர் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினார். அர்ஜுனன் பீஷ்மரை விடுத்து அவரது சாரதியையும்,

குதிரைகளையும் பலமாகத் தாக்கிப் போர்க்களத்தில் இருந்து நீங்கினார். சிறிது நேரம் கழித்து நினைவு திரும்பிய கௌரவர்கள் அர்ஜுனன் வெளியேறித் தனியாக நிற்பதைப் பார்த்தனர். துரியோதனன் அச்சமயம் பீஷ்மரிடம், “இவன் தங்களிடமிருந்து எவ்வாறு தப்பினான். இவன் தப்ப முடியாதவாறு இவனைக் கடைந்தெடுங்கள்” என்று கூறினான். அப்போது பீஷ்மர் சிரித்தபடி அவனிடம் “துரியோதனா! நீ உன் விசித்திரமான வில்லையும் அம்பையும் துறந்து இங்கு நினைவின்றிக் கிடந்த போது உன் அறிவு எங்கு சென்றிருந்தது. பராக்கிரமம் எங்கே இருந்தது? அர்ஜுனன் ஒருபோதும் இரக்கமற்ற செயலைச் செய்வதில்லை. இவர் மனம் ஒருபோதும் பாவச் செயலை விரும்பியதில்லை. இவர் முவுலக சாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்றாலும் தனது தர்மத்தை விடமாட்டார். இவர் அதனால் தான் நம் அனைவரின் உயிரையும் எடுக்கவில்லை. இப்போது நீ விரைந்து குருதேசத்திற்குத் திரும்பிச் செல். அர்ஜுனன் பசுக்களுடன் செல்லட்டும். இப்போது உன் சுயநலமும் வீணாக வேண்டாம். எல்லோரும் தனக்கு நன்மையளிக்கும் காரியங்களையே செய்ய வேண்டும்” என்று கூறினார். உள்ளுக்குள் இருந்த கோபச்சுமையுடன் பெரு மூச்சு விட்ட துரியோதனன் பதில் பேசாமல் கௌரவ சேனையுடன் பீஷ்மரின் சொற்படி நாடு திரும்பலானான்.

5. உத்தியோக பருவம்

5.1 துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் துணை வேண்டி துவாரகை செல்லுதல்; கிருஷ்ண பகவானிடம் உதவி பெற்று மகிழ்ச்சியடைதல்

விராட தேசத்தில் இருந்து அர்ஜுனனால் விரட்டியடிக்கப்பட்டு அஸ்தினாபுரம் திரும்பிய துரியோதனன், ஒற்றர்கள் மூலம் பாண்டவர்கள் வெளிப்பட்டதையும் போருக்கு ஆயத்தமாவதையும் அறிந்து கொண்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விராட நகரில் இருந்து துவாரகை திரும்புகிறார் என்பதை அறிந்தான். உடனே விரைவாகச் செல்லும் குதிரைகளோடும் சிறிய படையோடும் துவாரகையை அடைந்தான். இதே நேரத்தில் அர்ஜுனனும் விராட தேசத்தில் இருந்து துவாரகைக்குப் புறப்பட்டார். முதலில் துவாரகையை அடைந்த துரியோதனன் அவர் சயன காலத்தில் முதலில் அவருடைய மாளிகையில் பிரவேசித்து அவரது தலைப்பக்கம் இருந்த ஒரு அரியணையில் அமர்ந்து கொண்டான். பின்னர் வந்த அர்ஜுனன் பகவானின் திருவடிகள் பக்கம் பணிவுடன் கைகுவித்து நின்று கொண்டார்.

கண் விழித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலில் அர்ஜுனனையும் பிறகு துரியோதனனையும் கண்டார். இருவரையும் உபசரித்துத் தன்னிடம் வந்த காரணத்தைக் கேட்டார். அப்போது துரியோதனன் பகவானிடம் கூறலானான். “மாதவா! பாண்டவர்களோடு நடைபெற உள்ள போரில் தாங்கள் எனக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும். என்னோடும் அர்ஜுனனோடும் உங்களுக்கு ஒரே மாதிரியான நட்புள்ளது. உறவு முறையும் சமமானது. மது சூதனா! இன்று நான் தங்களிடம் முதலில் வந்துள்ளேன். சத்புருஷர்கள் முதலில் வந்து பிரார்த்தனை செய்பவனுக்கே உதவி புரிகிறார்கள். தாங்கள் சத்புருஷர்கள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். எல்லோராலும் எப்போதும் மதிக்கப்படுபவர். எனவே தாங்கள் தகுந்த நடத்தையைக் கடைப்பிடியுங்கள்” என்றான்.

துரியோதனனுடைய சொற்களைக் கேட்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறலானார், “மன்னா! நீங்கள் தான் என் வீட்டிற்கு முதலில் வந்துள்ளீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் நான் பார்த்ததையே முதலில் பார்த்தேன். ஆதலால் நான் இருவருக்கும் உதவி செய்வேன். முதலில் வயதில் சிறியவர்க்கே அவர்கள் விரும்பும் பொருளை அளிக்க வேண்டும் என்பது நீதியாகும். ஆதலால் வயதில் சிறிய அர்ஜுனனே தான் விரும்பிய பொருளைப் பெறத் தகுந்தவன் ஆவான். என்னிடம் பத்து கோடி ஆயர்களின் பெரும் படையுள்ளது. அவர்கள் அனைவரும் எனக்குச் சமமான பலமும், நாராயணன் என்ற பெயரும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஒரு புறம் இருப்பார்கள். நான் மட்டும் மற்றொரு புறம் இருப்பேன். ஆனால் நான் போரும் செய்ய மாட்டேன். அஸ்திரத்தையும் தரிக்க மாட்டேன்.

இந்த நிபந்தனையுடன் நான் அல்லது என் பெரும்படை இரண்டில் ஒன்றை அர்ஜுனா! தர்மத்தின் படி நீ தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்வாறு கூறியதும் தனஞ்ஜயன் போர் செய்ய மாட்டேன் என்ற நிபந்தனை விதித்த பகவானையே தனக்குத் துணையாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெரும் படை முழுவதையும் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டான். பெரும் படையைப் பெற்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை ஏமாற்றி விட்டதாகக் கருதித் துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான். தான் பெரும் பலமுடைய சேனையைப் பெற்றிருப்பதை எண்ணிப் பெருமையடைந்தான். பின் ரோஹிணி மைந்தன் பலராமரிடம் சென்றான்.

5.2. துரியோதனன் பலராமரிடம் செல்லுதல்; கிருதவர்மாவிடம் சேனையைப் பெறுதல்

துரியோதனனிடம் பலராமர் கூறலானார். “ஆண் சிங்கமே! விராட தேசத்தில் திருமண விழாவின் போது நான் கூறியது அனைத்தையும் நீ அறிந்திருப்பாய். உனக்காக நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் நமக்கு இருபக்கத்தினரின் உறவும் சமமானது என்று கூறியிருந்தேன். பலமுறை இதை வற்புறுத்தியும் அவர் ஏற்கவில்லை. நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விட்டு வேறெங்கும் ஒரு கணம் கூடத் தங்க முடியாது. எனவே, நான் மனத்திற்குள் அர்ஜுனனுக்கும் உதவமாட்டேன். துரியோதனனுக்கும் உதவி புரிய மாட்டேன் என்று தீர்மானித்து விட்டேன். நீ மன்னர்கள் அனைவராலும் மதிக்கப்படும் பரத வம்சத்தில் தோன்றியவன். போ. கூடித்திரிய தர்மத்திற்கேற்றவாறு போர் செய்” என்றார். பலராமர் இவ்வாறு கூறியதும் துரியோதனன் அவரை அன்போடு அனைத்துக் கொண்டான். போரில் தனது வெற்றி நிச்சயம் என்று கருதி விடைபெற்றான். பின் துரியோதனன் கிருதவர்மாவிடம் சென்று உதவி கேட்டான். கிருதவர்மாவிடம் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையைப் பெற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அஸ்தினாபுரம் திரும்பினான்.

5.3. துரியோதனன் சல்யமன்னருக்கு உபசரிப்பு அளித்து அவரது உதவியைப் பெறுதல்

பாண்டவரிடமிருந்து அழைப்பு பெற்ற மத்ரராஜன் சல்யர் தனது சகோதரி மாத்ரியின் புதல்வர்களுக்கு உதவப் பெரும் சேனையுடன் யுதிஷ்டிரரைச் சந்திக்கப் புறப்பட்டார். இதனையறிந்த துரியோதனன் அவர் அறியாமல் அவரது பெரும் சேனை வந்த வழியில் மன்னர் ஓய்வெடுக்க உரிய சபா மண்டபங்களை அழகான இடங்களில் அமைத்தான். அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்மண்டபங்களில் சோறும், நீரும் குறைவின்றிக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தான். சல்யரின் பயண வழியில் பல இடங்களில் இத்தகைய ஏற்பாடுகளைப் பணியாட்களைக் கொண்டு விரைவாகச் செய்து

முடித்தான். சல்யர் பயண வழியில் இத்தகைய உபசரிப்பினையும், சேவையையும் பெற்று யுதிஷ்டிரரே அவற்றை ஏற்பாடு செய்ததாக எண்ணி மகிழ்ந்தார். மறைவாக ஒளிந்திருந்த துரியோதனன் சல்யர் மகிழ்ந்ததை அறிந்து அவருக்கு முன்னால் சென்றான். சல்யர் துரியோதனனே இத்தகைய ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளான் என்பதை அறிந்து அவனுக்கு விரும்பிய வரம் அளிக்க முன்வந்தார். துரியோதனன் சல்ய மன்னரிடம், “தங்களுக்குப் பாண்டவர்களைப் போலவே நானும் உறவினன் ஆவேன். நான் தங்களுடைய பக்தன். தாங்கள் வரமளித்தவாறு என்னுடைய சேனை முழுவதற்கும் தலைவராக வேண்டும்” என்று வேண்டினான். சல்ய மன்னரும் துரியோதனனுக்குத் தான் அவனது படைத் தலைவனாவேன் என உறுதியளித்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்த பின் மீண்டும் அவனிடம் திரும்பி வருவதாகக் கூறினார். துரியோதனன் மீண்டும் அவர் தங்களுக்கு வரமளித்தவாறு அதனை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை உறுதியுடன் கூறி அஸ்தினாபுரம் திரும்பினான்.

5.4. துரியோதனன் திரட்டிய சேனை

பாண்டவர்களிடம் திரண்ட சேனையைப் போலவே துரியோதனனும் படை திரட்டலானான். அவனுடைய நண்பர்கள் துரியோதனனின் உதவிக்கு வரலாயினர். பகதத்தன், பூரிச்ரவா, க்ருதவர்மா, சிந்து தேச மன்னன் ஐயத்ருதன், காம்போஜ மன்னன் சுதகூழினன், மாகிஷ்மதி மன்னன் நீலன், அவந்தி தேச மன்னர்கள் விந்தர், அனுவிந்தர், கேகய தேசத்தின் ஐந்து சகோதரர்கள், முதலிலேயே துரியோதனன் உபசரித்த மத்ரராஜன் சல்லியனின் சேனை என எல்லா மன்னர்களின் சேனைகளும் துரியோதனனிடம் வந்து சேர்ந்தன. இவ்வாறு துரியோதனனிடம் மொத்தம் 11 அக்ஷௌஹினி சேனை சேர்ந்து, இம்மாபெரும் சேனை அஸ்தினாபுரத்தில் தங்குவதற்கு இடம் இன்றிக் கங்கைக்கரையிலும், குருஜாங்கால பிரதேசத்திலும் காடுகளிலும் மலைகளிலும் கூட தங்கியிருந்தது. பாஞ்சாலராஜன் துருபதனால் அனுப்பப்பட்ட புரோகிதரான தூதுவர் இப்பெரும் சேனையின் கூட்டத்தைக் கண்டார்.

5.5. கௌரவ சபையில் துருபதனின் புரோகிதர் கூறியவை

பின்னர் துருபதனின் புரோகிதர் திருதராஷ்டிரர், பீஷ்மர், விதுரர் முதலியோரிடம் சென்று நலம் விசாரித்தார். அவர்களுக்கு மதிப்பளித்தார். தானும் மதிக்கப்பட்டார். பிறகு சேனைத் தலைவர்கள் நிறைந்திருந்த சபையில் தன் கருத்தினை முன் வைத்தார். புரோகிதர் கூறலானார். “நீங்கள் அனைவரும் சனாதனமான ராஜ தர்மத்தை அறிவீர்கள். உங்கள் கருத்தை அறியும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று இதைக் கூறுகிறேன். திருதராஷ்டிரரும், பாண்டுவும் ஒரே தந்தையின் புதல்வர்கள். இருவருக்கும்

சமமான சொத்துரிமை உண்டு. திருதராஷ்டிரருடைய புதல்வர்கள் தந்தையின் சொத்தைப் பெற்று விட்டனர். ஆனால் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய தந்தையின் சொத்து ஏன் கிடைக்கவில்லை? திருதராஷ்டிரன் செல்வம் அனைத்தையும் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டார். பாண்டுவின் புதல்வர்கள் சொத்தினையும் பெறவில்லை. பலமுறை துரியோதனன் முதலியவர்கள் பாண்டவர்களைக் கொல்ல முயன்றனர். பாண்டவர்கள் தங்கள் வீரத்தால் புதிய ராஜ்யத்தைத் தொடங்கி அதனைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். ஆனால் சகுனியோடு சேர்ந்து நீசனான திருதராஷ்டிர புத்திரன் கபடமாக அதைப் பிடுங்கிக் கொண்டான். திருதராஷ்டிரரும் இதனை ஆமோதித்தார். பாண்டவர்கள் 13 ஆண்டுகள் காட்டில் வாழத் துரத்தப்பட்டனர். பாண்டவர்களுக்கும் அவர்களின் பத்தினிக்கும் கௌரவ சபையில் பெரும் துயரம் அளிக்கப்பட்டது. விராட நகரத்திலும் பாண்டவர்கள் பெரும் துயரங்களைச் சகிக்க நேர்ந்தது. தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை மறந்து பாண்டவர்கள் இப்போதும் கௌரவர்களுடன் நட்பை விரும்புகின்றனர்.

பாண்டவர்களைப் பற்றியும் துரியோதனனைப் பற்றியும் அறிந்த நண்பர்கள் துரியோதனனிடத்தில் எடுத்துக் கூற வேண்டும் கடமையைக் கொண்டுள்ளனர். பாண்டவர்கள் கௌரவர்களோடு போரிட விரும்பவில்லை. மக்களுக்கு எவ்விதத் துன்பமும் இல்லாமல் ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்புகின்றார்கள். பாண்டவர்கள் பலமற்றவர்கள் என்று துரியோதனன் கருதினால் அது உண்மையல்ல; அவர்களிடம் ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனை திரண்டுள்ளது. சாத்யகி, பீமசேனன், நகுல சகதேவர் பலம் அனைவரும் அறிந்ததே. அர்ஜுனன் மட்டுமே போர் புரிந்து கௌரவர்களுடைய 11 அக்ஷௌஹிணி சேனையை அழித்து விடுவார். அர்ஜுனனின் பாராக்கிரமம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய அறிவு இரண்டையும் அறிந்தும் யார் அவர்களோடு போர் புரிய விரும்புவார்கள்? எனவே நீங்கள் தர்மத்தின் படியும், முன்பு செய்த சபதத்தின் படியும் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய பாதி ராஜ்யத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள். அது அவர்களுக்குக் கிடைத்தே ஆகவேண்டும். இந்த நல்ல வாய்ப்பை உங்கள் கையில் இருந்து நழுவ விட்டுவிடாதீர்கள்” என்று துருபதனின் புரோகிதர் பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தைத் திருப்பித்தர வற்புறுத்தினார்.

5.6. தொடர் நிகழ்வுகள்; கௌரவ சபை கூடுதல்

துருபதனின் புரோகிதர் பாண்டவர்களின் தூதராக வந்து திரும்பிய பின், திருதராஷ்டிரன் தன் சார்பாக சஞ்சயனைப் பாண்டவர்களிடத்தில் தூதராக அனுப்பினார். சஞ்சயன் பாண்டவர்களைச் சந்திக்கிறான். யுதிஷ்டிரனின் கருத்துக்களையும், அர்ஜுனனின் செய்தியையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண

பகவானின் நிலையையும் அறிந்து கொள்கிறார். ராஜ்யத்தை அளிக்காவிடில் ஐந்து கிராமங்களாவது வேண்டும் என்ற யுதிஷ்டிரரின் சொற்களையும் அறிந்து வருகிறார். ஆனால் யுத்தம் உறுதி என்ற நிலைப்பாட்டினையும் புரிந்து கொள்ளுகிறார். பாண்டவர்கள் போருக்குத் தயாராக இருப்பதைத் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் மட்டும் முதலில் தெரிவித்து இல்லம் செல்லுகிறார். திருதராஷ்டிரர் விதுரரை அழைத்து இரவு முழுவதும் அவரது உயர்ந்த நீதிகளைக் கேட்கிறார். சனத் சுஜாதரிஷியும் திருதராஷ்டிரருக்கு நீதிகளையும் ஆத்மாவின் உயர்வுக்கான வழியையும் எடுத்துரைத்தார்.

மறுநாள் காலை கௌரவ சபை கூடுகிறது. பாண்டவர்களிடம் தூதராகச் சென்ற சஞ்சயன் சபை முன் அனைத்து விஷயங்களையும் எடுத்துக் கூறி, ராஜ்யம் அளிக்கப்படவில்லை என்றால் பாண்டவர்கள் மூலம் கௌரவர் அழிவு உறுதி எனத் தெளிவுபடத் தெரிவிக்கிறார். பீஷ்மர் அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் நர நாராயணர்களின் அவதாரம் எனத் தெரிவித்து சமாதானத்தை விரும்புகிறார். துரோணரும் அதனை ஆமோதிக்கிறார். கர்ணன் மட்டுமே எதிர்க்கிறான். இச்சமயம் சஞ்சயனிடம் பாண்டவர்களின் படைபலம் பற்றிக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் பீமன், அர்ஜுனன் இவர்களின் வீரத்தை எண்ணிப் பயம் கொள்கிறார். போரால் ஏற்படும் அழிவை, (கௌரவர்கள் அழிவு நிச்சயம்) என்பதை உணர்ந்து தானே யுதிஷ்டிரரிடம் அமைதிக்காகப் பேச விரும்புவதைத் தெரிவித்தார். இச்சமயம் சஞ்சயன், பாண்டவர்களுக்குப் பல குற்றங்களைச் செய்து மகிழ்ந்த திருதராஷ்டிரர் இன்று பயம் கொள்வது ஏன் எனக் கேட்கிறான். துரியோதனன் மற்றும் அவனது நண்பர்களை எவ்வழியிலாவது மன்னரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைக்க வேண்டும்; அவனை அடக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார். இவ்வளவு நிகழ்வுகளிலும் அமைதியாக இருந்த துரியோதனன் தன் தந்தை திருதராஷ்டிரன் தைரியம் பெறும் வகையில் பேசலானான்.

5.7. துரியோதனன் திருதராஷ்டிரருக்குத் தைரியம் அளித்தல்; தன் மேன்மையை எடுத்துரைத்தல்

துரியோதனன் கூறினான், “மாகாராஜா! தாங்கள் பயப்பட வேண்டாம். நாங்கள் போர்க்களத்தில் பகைவரை வெல்லும் பலமும் சக்தியும் உடையவர்கள். பாண்டவர்களை நாம் காட்டிற்கு அனுப்பிய போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், திருஷ்டகேது, திருஷ்டத்யுமனன் மேலும் பல மன்னர்கள் இந்திரப் பிரஸ்தம் வந்து உம்மை நிந்தனை செய்தனர். யுதிஷ்டிரரிடம் மீண்டும் நாட்டைக் கைப்பற்றுமாறு கூறினர். வாசுதேவ கிருஷ்ணன் நம் அனைவரையும் முழுவதுமாக அழித்து விட விரும்புகிறார். விதுரரைத் தவிர ஏனைய அனைவரையும் கொன்று விட எண்ணுகிறார்.

இப்போது நாம் அவர்கள் காலில் விழுந்து புறமுதுகிட்டு ஓடுவதா? அல்லது உயிரைத் துச்சமாகக் கருதிப் பகைவரை எதிர்ப்பதா? போர் நிகழ்ந்தால் நமது தோல்வி உறுதியானது.

இந்த ராஜ்யத்தில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் நம்மை வெறுக்கிறார்கள். தந்தையே! என் மகிழ்ச்சிக்காகவே என் சகோதரர்கள் பகைவர்களைத் துன்புறுத்தினர். நான் போரை நினைத்துக் கவலைப்படுவதை அறிந்த துரோணாசாரியார், பிதாமகர் பீஷ்மர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா அனைவரும் போரில் பகைவரைப் பொடிப் பொடியாக்குவதாக உறுதியளித்துள்ளனர். தன் தந்தை சாந்தனு மறைந்த பிறகு பீஷ்மர் தனியாகவே குருக்ஷேத்திரத்தில் பல மன்னர்களைக் கொன்று வெற்றி பெற்றார். அத்தகைய பீஷ்மர் இன்று நம்மோடு இருக்கிறார். பாண்டவர்களிடம் குறைந்த அளவு சேனையே உள்ளது. நமக்குத் துணைநிற்கும் மன்னர்கள் அனைவரும் நம் சுக-துக்கத்தைத் தங்கள் சுக-துக்கமாகக் கருதுகிறார்கள். இவ்வளவு இருந்தும் இன்று ஏன் பகைவர்களின் பொய்யான புகழைக் கேட்டுப் பித்தனைப் போலப் புலம்புகிறீர்கள். இதனைக் கண்டு இங்குள்ள ஒவ்வொரு மன்னரும் சிரிக்கின்றனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பாண்டவர்களோடு போர் செய்து வெற்றிபெற விரும்புகிறார்கள். எனவே உங்கள் பயம் விலக வேண்டும்.

என்னுடைய சேனை இந்திரனாலும் வெல்ல முடியாது. பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தை விட்டுவிட்டு ஐந்து கிராமங்களைக் கேட்கும் அளவிற்குப் பயந்து போய் உள்ளனர். கதை யுத்தத்தில் எனக்கு நிகரானவர் இப்புவிபில் இல்லை. பலராமரிடமிருந்து கதைப் பயிற்சியைப் பெற்றுள்ளேன். போரில் பீமன் என் கதையின் அடியைத் தாங்க முடியாது. போரில் பீமனோடு கதை யுத்தம் செய்யும் நாளை விரும்பி நான் காத்திருக்கிறேன். இமயமலையையும் கதையால் அடித்துச் சிதறச் செய்யும் ஆற்றல் என் கதைக்கு உண்டு. பீமசேனனும், அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கூட இதை அறிவார். எனவே பீமனை நினைத்துப் பயப்பட வேண்டாம். நமது பெரும் வீரர்கள் பீஷ்மர், கிருபர், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், பூரிச்ரவா, பகதத்தன், சல்யன், ஜெயத்ருதன் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பாண்டவர்களைக் கொல்லும் சக்தி படைத்தவர்கள்.

மன்னா! பீஷ்மரைக் கொல்வதற்கு யாரும் கிடையாது. அவர் தானே விரும்பினால் அன்றி மரணத்தைப் பெற மாட்டார் என்ற வரத்தைத் தந்தையிடமிருந்து பெற்றுள்ளார். துரோணர், கிருபர் இருவரும் அயோனிஜர்கள் யாராலும் வெல்ல முடியாதவர்கள். அஸ்வத்தாமாவும் அத்தகையவரே. அர்ஜுனன் இவர்கள் முன் நிற்கவும் முடியாது. கர்ணனும்

இவர்களைப் போன்ற பராக்கிரமியே. தேவராஜன் இந்திரன் கர்ணனிடம் இருந்து கவச குண்டலங்களைப் பெற்று விட்டாலும் பயங்கரமான ‘அமோகம்’ என்னும் சக்தியை அளித்துள்ளார். அதன் முன் அர்ஜுனன் எவ்வாறு பிழைக்க முடியும்? அர்ஜுனனைக் கொல்லச் சபதம் ஏற்றுள்ள “சம்ஷப்தம்” என்னும் கூடித்திரியர்களும் நம்மோடு உள்ளனர்.

பல மன்னர்கள் தாங்களே அர்ஜுனனைக் கொல்ல விரும்புகின்றனர். அர்ஜுனனும், பீமசேனனும் கொல்லப்பட்டபின் பாண்டவர்களிடையே போர் புரிய வேறு யார் இருக்கின்றனர்? மன்னா! நம் பக்கம் மிகச் சிறந்த போர் வீரர்கள் உள்ளனர். 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் உள்ளன. பகைவர்களிடம் ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனைகளே உள்ளன. பகைவனிடம் நம்மை விட மூன்றில் ஒரு பங்கு சேனை இருந்தாலே வெற்றி நிச்சயம். நம்மிடம் 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைகள், (மூன்றில் ஒரு பங்கை விட அதிகமான எண்ணிக்கை) உள்ளன. பாரதா! பகைவரின் பலம் மிகக்குறைவு. எல்லா வகையிலும் என்னுடைய பலம் அதிகம். எனவே தாங்கள் கவலையோ, அதைரியமோ அடைய வேண்டாம் என்று கூறினான்.

5.8. துரியோதனன் சஞ்சயனிடம் பாண்டவர்களின் தேர், குதிரை முதலியவற்றின் வருணனையைக் கேட்டல்

துரியோதனன் சஞ்சயனிடம் போரை விரும்பி இப்போது யுதிஷ்டிரர் எவ்வாறு உள்ளார் என்று கேட்டான். சஞ்சயன் கூறினான், “பாண்டவர்கள் அனைவரும் போரை விரும்பி மிக மகிழ்ச்சியுடன் உள்ளனர். அர்ஜுனன் தேரைப் பூட்டித் தயாராக வைத்துள்ளார். தன் அஸ்திரப் பிரயோக மந்திரங்களைப் பிரயோகிக்க ஆவலோடு உள்ளார். போரில் நிச்சயம் வெல்லப் போகிறோம் எனக் கூறினார்” என்று பதிலுரைத்தான். துரியோதனன், “சூதில் தோற்ற பாண்டவர்களைப் புகழ்ந்து பாராட்டுகிறாய். அர்ஜுனன் தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்த குதிரைகளையும், கொடியையும் பற்றிக் கூறு” என்று கேட்டான். சஞ்சயன் அர்ஜுனனின் கொடியையும் தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்த குதிரைகளையும் வருணித்தான். “மன்னா! விஸ்வகர்மா த்வஷ்டா, பிரஜாபதி, இந்திரன் மூவரும் அர்ஜுனனின் கொடியில் தேவ மாயையின் மூலம் பல சிறிய, பெரிய திவ்ய உருவங்களை நிர்மாணித்துள்ளனர். பீமனுக்கு உரைத்தபடி போர் சமயத்தில் ஹனுமான் கொடியில் தன் சக்தியை ஸ்தாபிக்கப் போகிறார்.

அர்ஜுனனின் ஹனுமக் கொடி 1 யோஜனை வரை திசைகள் அனைத்திலும் வியாபித்துள்ளது. எவ்வகையிலும் தடுக்கப்படாதவாறு அமைக்கப்பட்டது. விசித்திர ஒளியும், உருவமும், வண்ணமும் கொண்டது. தடையற்றது. தேரின் பாரத்தை அதிகரிக்காதது. சித்திரசேனனால் அளிக்கப்பட வெண்மையான உத்தம ஜாதிக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன.

நாறு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட அந்தத் தேரில் ஒன்று கொல்லப்பட்டால் இன்னொன்று அதன் இடத்தை நிரப்பி விடும்.

யுதிஷ்டிரரின் தேரிலும் வெண் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன. பீமசேனனின் தேரில் பூட்டப்பட்ட குதிரைகள் கருமையானவை. சகதேவனின் தேரில் அர்ஜுனன் அளித்த விசித்திர வண்ணம் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன. இவை அர்ஜுனனின் குதிரைகளைக் காட்டிலும் சிறந்தவை. நகுலனின் தேரில் இந்திரன் அளித்த பச்சை வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன. அபிமன்யு, திரௌபதியின் புதல்வர்களுடைய தேர்களிலும் தேவர்களால் அளிக்கப்பட்டுள்ள குதிரைகளே பூட்டப்பட்டுள்ளன” என்று தெரிவித்தான். பின்னர் சஞ்சயன் திருதராஷ்டிர மன்னன் கேட்டவாறு பாண்டவரில் யார் யார் கௌரவரில் யார் யாருடன் போர் செய்யப் போகின்றனர் என்பதைச் சஞ்சயன் எடுத்துரைத்தார்.

5.9. போர் வேண்டாம் எனத் திருதராஷ்டிரன் கூறுதல்; துரியோதனன் உறுதி

சஞ்சயன் கூறியதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனிடம் போரில் இருந்து விலகுமாறு வற்புறுத்தினார். துரியோதனன் மகிழ்வுடன் வாழப் பாதி ராஜ்யமே போதுமானது. கௌரவ சபையினர் அனைவரும் பாண்டவருக்கு ராஜ்யம் அளித்து சமாதானத்துடன் வாழ்வதையே விரும்புகின்றனர். நானும், வாஹ்லீகர் இன்னும் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலிய யாருமே போரை விரும்பவில்லை. சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் ஆகியவர்களே உன்னைப் போருக்குத் தூண்டுகின்றனர் என திருதராஷ்டிரன் தன் கருத்தைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். ஆனால் துரியோதனன் தந்தையின் சொற்களை ஏற்கவில்லை. அவன் கூறலானான், “தந்தையே! நான் தாங்கள் கூறும் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலிய வீரர்களை நம்பிப் பாண்டவர்களைப் போருக்கு அழைக்கவில்லை. நானும் கர்ணனும் போர் என்னும் யாகத்தை விரும்பியுள்ளோம். அதில் யுதிஷ்டிரரைப் பலியாக ஆஹுதி அளித்து விட யாக தீக்ஷை எடுத்துள்ளோம். நாங்கள் இருவரும் போர்க்களத்தில் இந்த யாகத்தின் மூலம் யமராஜனை மகிழ்ச்செய்து பகைவர்களைக் கொன்று விஜயலஷ்மியோடு தலைநகர் திரும்புவோம். ஒன்று நான் பாண்டவர்களைக் கொன்று இந்தப் புவியை ஆளப்போகிறேன் அல்லது என்னைக் கொன்று பாண்டவர்கள் புவியை ஆளட்டும். மன்னா! நான் வாழ்க்கை, செல்வம், ராஜ்யம் அனைத்தையும் விடுவேன். ஆனால் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து ஒருபோதும் வசிக்க மாட்டேன். தந்தையே! ஊசி முனையளவு பூமியைக் கூடப் பாண்டவர்களுக்கு அளிக்க முடியாது” என்று உறுதியுடன் மறுத்து விடுகிறான். திருதராஷ்டிரனின் முயற்சி தோல்வியடைந்தது.

5.10. திருதராஷ்டிரன் மற்ற வீரர்களிடம் கூறியவை; சஞ்சயன் கிருஷ்ணார்ஜுனர் செய்தியைத் தெரிவிப்பது; திருதராஷ்டிரன் பாண்டவ-கௌரவர் பலத்தை ஒப்பிடுதல்

துரியோதனன் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் சபையில் இருந்த மற்ற வீரர்களைப் பார்த்துக் கூறலானார். “கௌரவர்களே! நான் துரியோதனனைத் துறந்து விட்டேன். போரில் அனைவருக்கும் முன் நின்று பீமசேனன் கௌரவ சேனை முழுவதையும் தன் கோபத்தியால் எரிக்கப்போகிறான். அப்போது என் பேச்சு நினைவிற்கு வரும். உங்களுக்கு மிகப்பெரிய பயம் உண்டாகப் போகிறது. பாண்டவர்களோடு நீங்கள் போரிட வேண்டாம் என நான் விரும்புகிறேன். போர் செய்ய நேரிடுமானால் பீமனுடைய கதையால் கொல்லப்படுவீர்கள். கௌரவ சேனை பீமசேனனால் கொன்று வீழ்த்தப்படும் போது என் சொற்கள் நினைவு கூறப்படும்” என்று கௌரவ வீரர்களைப் போரில் இருந்து விலக்க முயற்சித்தார்.

பின் திருதராஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டவாறு சஞ்சயன் தான் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அவர்களது அந்தப்புரத்தில் தனிமையில் சந்தித்ததையும் அவர்கள் கூறிய செய்தியையும் எடுத்துரைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீஷ்மர், துரோணர் முன்னிலையில் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறச் சொன்ன சொற்களைச் சஞ்சயன் தெரிவித்தார். “கௌரவர்கள் இப்போதே யாகம் முதலியவற்றைச் செய்து தகூழினைகள் அளிக்கட்டும். மனைவி மக்களுடன் சுகமாக இருக்கட்டும். பிரியமானவர்களுக்கு விரும்பியதைக் கொடுக்கட்டும். ஏன் எனில் யுதிஷ்டிரர் கௌரவர்களை வெல்ல ஆவலோடு இருக்கிறார். கௌரவ சபையில் திரௌபதியின் ஆடை இழுக்கப்பட்டது. அப்போது அவள் எழுப்பிய கோவிந்தா என்ற அபயக்குரலின் கடன் இன்னும் எனக்குத் தீர்க்கப்படாமல் வளர்ந்து கொண்டே செல்கிறது. அர்ஜுனனோடு பகையை வளர்த்துள்ளீர்கள். விராட தேசத்தில் அர்ஜுனனின் வீரத்தைக் கண்கூடாகக் காண்பீர்கள். என்னுடைய உதவியைப் பெற்ற மாவீரனான அர்ஜுனனை வெல்ல விரும்புகிறீர்கள். தேவ, அசுர, யக்ஷ, கந்தர்வ, மனிதர் யாரும் அவரை வெல்ல முடியாது என்பதே ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்கள்; இவை சஞ்சயனால் சபையில் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதனைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் கௌரவ-பாண்டவர் இருவரது பலத்தையும் ஒப்பிட்டு மனத்தில் யோசித்தார். பாண்டவர்கள் தெய்வபலம் பெற்றவர்கள். எனவே அவர்கள் அதிக சக்திசாலிகள். எனவே போர் வேண்டாம். அமைதியையே நான் விரும்புகிறேன் எனச் சபையில் கூறினார்.

5.11. திருதராஷ்டிரன் சொற்களைக் கேட்டுத் துரியோதனன் தன் வீரத்தை எடுத்துரைத்தல்

தந்தையின் பேச்சைக் கேட்டுப் பொறுமையிழந்த துரியோதனன்

மனத்தில் பெரும் கோபத்துடன் மறுபடியும் பேசலானான். “பாராதா! தாங்கள் குந்தியின் புதல்வர்களை வெல்ல முடியாது என்று கூறுவது சரியல்ல; தேவர்கள் அவர்களுக்கு உதவி புரிகிறார்கள் என்கிறீர்கள். தேவர்கள் காமக்ரோத, லோப, துரோகத்தை விலக்கி சமத்தன்மையுடன் இருப்பதாலேயே தெய்வத்துவத்தை அடைந்துள்ளனர் என வியாசர், நாரதர், பராசரர் ஆகியோர் முன்பு தெரிவித்துள்ளனர். எனவே அவர்கள் பாண்டவர்கள், கௌரவர்களிடம் சமமாகவே நடந்து கொள்வர். தேவர்கள், தர்மன், இந்திரன், வாயு, அக்னி, அஸ்வினி குமாரர்கள் பாண்டவர்களுக்கு உதவியிருந்தால் அவர்கள் எப்போதும் துன்பம் அடைய வேண்டியிராது. தேவர்களுடைய சக்தி நம் மீது எந்த ஆளுமையையும் காட்ட முடியாது. மன்னா! நானும் மந்திர பலம் பெற்றவன். பிளக்கப்பட்ட பூமியையும், உடைந்த மலைச் சிகரங்களையும் மந்திர சக்தியால் முன்பு இருந்தது போல என்னால் செய்ய முடியும். கல் மழை, புயலைக் கூடத் தடுத்து அமைதியாக்க முடியும். நீரை ஸ்தம்பிக்கச் செய்ய முடியும்.

என்னுடைய ராஜ்யத்தில் பாம்பு முதலிய பயங்கர ஜந்துக்கள் கிடையாது. என் ராஜ்யத்தில் மேகங்கள் நன்றாக மழை பொழிகின்றன. மழையின்மையோ, பெரும் மழையோ இல்லை. நான் துவேஷிப்பவர்களைப் பாதுகாக்கும் தைரியம் உடையவன். இந்திரன், தர்மராஜன், வாயு, அஸ்வினி குமாரர்கள், அக்னி ஆகிய தேவர்களிடம் கூட இது இல்லை. இவர்கள் என் பகைவர்களை ரக்ஷிக்க வல்லவர் என்றால் குந்திகுமாரர்கள் 12 ஆண்டுகள் கஷ்டப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். தந்தையே! நான் தங்களிடம் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். இந்த தேவர்களுக்கு என் பகைவர்களைக் காக்கும் வல்லமை இல்லை. நான் கூறிய எதுவும் பொய்யானது இல்லை. எனவே மக்கள் என்னை சத்தியவாதி என்றே கருதுகிறார்கள். மன்னா! என்னுடைய இந்தப் பெருமை மக்களிடையே பிரசித்தமானது. தங்களுடைய ஆறுதலுக்காகவே கூறினேன். தற்பெருமைக்காக இவற்றைக் கூறவில்லை. நான் பாண்டவர்களையும், அவர்களது உதவியாளர்களையும் வென்று விட்டேன் என்பதைத் தாங்கள் கேட்கப் போகிறீர்கள். அறிவு, தேஜஸ். வித்தை, முயற்சி அனைத்தும் பாண்டவர்களை விட என்னிடம் அதிகமாக உள்ளது” என்று திருதராஷ்டிரரிடம் துரியோதனன் கூறினான்.

5.12 கர்ணனின் தற்புகழ்ச்சி; பீஷ்மரின் கேலி; கர்ணன் சபையை விட்டு வெளியேறுதல்

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் கூறலானான். நான் பிரமாணன் என்று பொய் கூறிப் பரசுராமரிடம் பிரம்மாஸ்திர வித்தையைப் பெற்றேன். அது தெரிந்த பின்னும் பரசுராமர் என்னிடம் கோபம் கொண்டு சாபம் அளிக்கவில்லை. என்னிடம் அருள் காட்டினார். பிரம்மாஸ்திரம்

இன்னும் என்னிடம் உள்ளது. எனவே பாண்டவர்களை வெல்லும் பாரத்தை, பொறுப்பை என் மீது விட்டு விடுங்கள். பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோர் இங்கேயே இருக்கட்டும். கௌந்தேயர்களைக் கொல்லும் பொறுப்பை, பாரத்தை நானே ஏற்றுக்கொள்வேன் என்றார். பீஷ்மர் இதைக் கேட்டுக் கர்ணனிடம் “எதற்காக நீ வீண் பெருமை பேசுகிறாய்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் காண்டவ வனத்தை எரித்த போது காட்டிய பராக்கிரமத்தைக் கேட்டு உன் பேச்சை அடக்குவதே தகுந்தது. இந்திரன் உனக்களித்த அமோக சக்தி ஆயுதம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சக்ராயுதத்தால் அடிக்கப்படும். நீ பூஜிக்கும் பிரம்மாஸ்திரம் அர்ஜுனனால் சின்னாபின்னமாக்கப்படும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை எப்போதும் காப்பாற்றுகிறார்; போரில் அனைவரையும் அழிக்கப் போகிறார் என்று கூறினார். கர்ணன் பீஷ்மர் அர்ஜுனனைப் புகழ்வதைக் கேட்டுப் பொறுக்க முடியாதவனானான். பீஷ்மர் கூறிய கடுமையான சொற்களைக் கேட்டு, “பீஷ்ம பிதாமகர் இருக்கும் வரை இந்தச் சபையிலும், போர்க்களத்திலும் பிரவேசிக்க மாட்டேன். என் ஆயுதங்களைத் தொட மாட்டேன்” என்று சபதம் உரைத்துச் சபையிலிருந்து வெளியேறினான். பீஷ்மர் “கர்ணன் தான் எத்தகைய சத்தியவானாக இருக்கிறான் என்பதைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

5.13 கர்ணன் சென்றபின் துரியோதனன் கூறுதல்; விதுரர் அடக்கத்தின் சிறப்பை உரைத்தல்

கர்ணன் அவையை விட்டு நீங்கியதும், துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் சொன்னான்; “பிதாமகரே! நாங்களும் பாண்டவர்களும் ஒரே குலத்தில் பிறந்தவர்கள். சமமான கல்விப் பயிற்சியைப் பெற்றவர்கள். பல பராக்கிரமம், வயது, அறிவு, சாஸ்திர ஞானம் அனைத்திலும் சமமானவர்கள்; அஸ்திரபலம், படை திரட்டுதல் சுறுசுறுப்பு, போர்த்திறமை இவற்றிலும் இணையானவர்கள். பின் எவ்வாறு போரில் குந்தி குமார்கள் வெல்லுவார்கள் எனக் கூறுகின்றீர்கள்? “தாத்தா! நான், தங்களை, துரோணரை, கிருபர், மற்ற மன்னர்களின் பராக்கிரமத்தை நம்பிப் போரைத் தொடங்கவில்லை. நான், கர்ணன், விகர்ணன் மூவருமே பாண்டவர்களைக் கொன்று விடுவோம். அதன்பின் பல்வேறு யாகங்களைச் செய்து பிராமணர்களுக்குத் தகூறினை அளிப்போம். என் வீரர்கள் வேடனிடத்தில் சிக்கிய மான் குட்டியைப் போலப் பாண்டவர்களைத் துன்புறுத்தப் போகிறார்கள். அப்போது பாண்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தங்கள் அகங்காரத்தைப் துறக்கப் போகிறார்கள்” என்றான்.

துரியோதனன் பேச்சைக் கேட்ட விதுரர் அவனிடம் பேசலானார். “இவ்வுலகில் அடக்கமே நன்மைக்கு பரமசாதனம் என முதியவர்கள் கூறுகின்றனர். தமம் என்ற அடக்கமுடையவனுக்கே தானம், பொறுமை,

சித்தி முதலியன கிடைக்கின்றன. அடக்கமே தவம், தானம், ஞானம் மற்றும் ஸ்வாத்யாயத்தைச் சம்பாதிக்கிறது. அடக்கம் தேஜஸைப் பெருக்குகிறது. ஹிம்சை முதலிய தீய கர்மங்களில் இருந்து தடுப்பதற்காக பிரம்மா கூடித்திரிய ஜாதியைச் சிருஷ்டித்துள்ளார். நான்கு ஆஸ்ரமங்களிலும் அடக்கமே உத்தம விரதமாகக் கூறப்படுகிறது. அடக்கமுள்ளவன், காமம், லோபம், கர்வம், கோபம் முதலிய குணங்களைத் தன்னிடம் நெருங்க விடுவதில்லை. முன்னோர்கள் மேற்கொண்ட தர்மங்களைப் பின்பற்றும் சம-தமமுள்ள மனிதன் எப்போதும் ஆனந்தமாக இருக்கிறான். ஒரு சமயம் வேடன் ஒருவன் தன் வலையில் சிக்கிய இரு பறவைகள் வலையோடு வானத்தில் பறப்பதைக் கண்டு பின் தொடர்ந்து ஓடினான். அதைக் கண்ட முனிவர் இது விசித்திரமான செயல் என்றார். வேடன் ஒற்றுமையுள்ள இப்பறவைகள் சண்டையிடும் போது வலையைப் பெறுவேன் என்று கூறிப் பறவைகளைத் தொடர்ந்தான். சிறிது நேரத்திலேயே பறவைகள் தமக்குள் சண்டையிட்டுப் பூமியில் விழுந்தன; வேடன் கையில் சிக்கின. இதுபோல ஒரு குடும்பத்தினர், தங்களுக்குள் கலகம் செய்து பகைவர்கள் வசமாகின்றனர்.

ஒன்றாக அமர்ந்து உண்ணுதல், தங்களுக்குள் அன்போடு பேசுதல், ஒருவர் மற்றொருவரின் சுக-துக்கத்தைக் கேட்டல், அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்ளுதல் இவையே சகோதரர் அல்லது உறவினர்களின் வேலையாகும். செல்வத்தைப் பெற்றும் பேராசை கொள்ளுபவன் தன் செல்வத்தைப் பகைவருக்கு அளிப்பவனாவான். குடும்பத்து மக்கள் பகை காரணமாகத் தனித்து இருந்தால் சக்தியற்றவர்களாகிறார்கள். கந்தமாதன மலை மீது கண்ட விஷயத்தை உனக்குக் கூறுகிறேன். ஒரு கடக்க முடியாத குகையில், கரையேதும் இல்லாத விழுவதற்கான வாய்ப்புள்ள இடத்தில் ஒரு தேன் கூடு இருந்தது. குபேரனுக்குப் பிரியமான அந்தத்தேன் அற்புத குணங்கள் நிறைந்தது. அமரத்துவம் அளிக்க வல்லது. அதனைப் பெற விரும்பிய மலை ஜாதியினர், ஆபத்தைச் சிந்திக்காமல் பாம்புகள் நிறைந்த அக்குகைக்குள் சென்று அழிந்து போயினர்.

அதுபோல துரியோதனன் தனியாகவே உலகனைத்தையும் அனுபவிக்க விரும்புகிறான். இவன் தேனை மட்டுமே பார்க்கிறான். ஆபத்தையும், அழிவையும் பார்க்கவில்லை. அர்ஜுனனைப் போன்ற தேஜஸோ, பரக்கிரமமோ இல்லாமல் அர்ஜுனனிடம் போர் புரிய விரும்புகிறான். விராட நகரத்தில் தனியாகவே அனைவரையும் விரட்டிய அர்ஜுனன் முன்னால் துரியோதனன் என்ன செய்ய முடியும்? தங்களுடைய நட்பை விரும்பும் பாண்டவர்கள் கௌரவர்களுடைய குற்றங்கள் அனைத்தையும் மன்னிக்க முடியும். பாண்டவர்கள் போரில் யாரையும்

உயிரோடு விடமாட்டார்கள். மகாராஜா! யுதிஷ்டிரரை மடியில் அமர்த்திக் கொள்ளுங்கள் (அவரை ஏற்றுக்கொண்டு ராஜ்யத்தை அளியுங்கள்) போர் தொடங்கினால் வெற்றி யாருக்கு என்பது தெரியாது” என்றார்.

5.14. திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களிடம் சகோதரத்துவம் கொள்ள அறிவுறுத்துதல்

விதுரர் கூறியதைத் தொடர்ந்து திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் துரியோதனனிடத்தில் கனிவுடன் வேண்டலானார். யுதிஷ்டிரர் தர்மத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார் என்றும், பீமனைத் திட்டுவதால் பயன் இல்லை என்றும் கூறுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனுக்குத் துணை இருப்பதால் உலகமே ஒன்று சேர்ந்தாலும் அர்ஜுனனை வெல்ல இயலாது என்றார். பீஷ்மர், துரோணர் போன்ற அனைவரும் உன் நன்மையையே விரும்புகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு மதிப்பளித்து அவர்கள் கூறுவதைக் கேள். இவர்கள் இருபக்கமும் அன்பு கொண்டவர்கள். விராட நகரத்தில் அர்ஜுனன் காட்டிய அற்புதமான வீரம் அனைவராலும் புகழப்படுகிறது. அவன் தனியாகவே இந்த செயலைச் செய்தான் என்றால் சகோதரர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து என்ன தான் செய்ய முடியாது என்று யோசித்துப்பார். எனவே பாண்டவர்களை உன் சகோதரர்களாகவே எண்ணி அவர்களுடைய ராஜ்யத்தை அளித்து விடு. அவர்களுடன் நட்பு கொண்டு சகோதரனாகவே வாழ விருப்பம் கொள் என்று திருதராஷ்டிரர் மகனிடம் கூறினார்.

5.15. திருதராஷ்டிரன் கூறியவாறு துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வரவேற்க ஓய்விடங்களை அமைத்தல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவற்றை அலட்சியம் செய்தல்

திருதராஷ்டிரன் தூதர்கள் மூலம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வருகையைப் பற்றி அறிந்தார். தன் மகன் துரியோதனனை அழைத்து கிருஷ்ண பகவான் வரும் வழியில் சிறந்த ஓய்விடங்களை அமைக்கக் கட்டளையிட்டார். “உலகின் ஈஸ்வரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சிறந்த முறையில் கௌரவிக்க வேண்டும். நன்றாக மதிக்கப்பட்டால் அவர் நமக்கு நன்மை செய்வார். மதிக்கப்படவில்லை என்றால் துன்பத்திற்குக் காரணமாகிவிடுவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை நம்முடைய உபசரிப்பால் திருப்தி கொள்ளச் செய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உன்னிடம் அன்பு கொள்ளும்படி அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்” என்று கூறினார். துரியோதனனும் மன்னரின் கட்டளைப்படி ஆங்காங்கு சபா மண்டபங்களையும், ஓய்விடங்களையும் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். விசித்திரமான இருக்கைகள், நறுமணப்பொருட்கள், ஆபரணங்கள் மெல்லிய, மென்மையான ஆடைகள், சிறந்த அன்னம், பருகுதற்குரிய பானங்கள், மணமிக்க மலர்மாலைகள் முதலியவற்றை அவ்வோய்விடங்களில் நிறைத்து வைத்தான். ‘வ்ருகஸ்தலம்’ எண்ணும்

கிராமத்தில் மிகப்பெரியதும், அழகியதும், ரத்தினக் குவியல்கள் நிறைந்ததுமான ஓய்விடத்தைச் சிறப்பாக அமைத்தான். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவ்வழகிய இடங்களைத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் அஸ்தினாபுரியை நோக்கிச் சென்றார்.

5.16. திருதராஷ்டிரர் கூற்று; விதுரர் உரை; துரியோதனன் தீர்மானம்

இச்சமயம் திருதராஷ்டிரன் தான் கிருஷ்ண பகவானை மிகச் சிறப்பாக உபசரித்துப் பரிசுகள் அளிக்கப் போகிறேன் என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகச் சிறப்பாக வரவேற்கப்பட வேண்டும். நகரத்தில் தோரணங்கள் கட்டப்பட்டுக் கொடிகள் பறக்கவிடப்பட்டு அலங்கரிக்கப்பட வேண்டும். நகர் மக்கள் திரண்டு மது சூதனைத் தரிசித்து வரவேற்கட்டும். பெரும் நவரத்தினக் குவியல்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள துச்சாதனனின் சிறந்த மாளிகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தங்கி தனக்கு வேண்டிய செல்வம் பெறட்டும் என்று திருதராஷ்டிரன் அவையில் கூறினார். இதனைக் கேட்ட விதுரர், “மன்னா, தாங்கள் பகவானிடம் கொண்ட அன்பினால் இவற்றைச் செய்ய நினைக்கவில்லை. சிறந்த உபசரிப்பினாலும், பரிசுகள், செல்வத்தினாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தங்கள் பக்கம் சேர்த்துக் கொள்ள எண்ணுகிறீர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அவரது தோழனான அர்ஜுனனிடமிருந்து ஒருக்காலும் உங்களால் பிரிக்க முடியாது. ஏன் எனில் பகவானிடத்தில் அர்ஜுனன் கொண்ட பக்தி அத்தகையது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நீர் நிறைந்த கலசம், பாதங்களைக் கழுவுவதற்கான நீர், நலச் செய்தி ஆகியவற்றைத்தவிர வேறொன்றையும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்” என்று கூறினார். துரியோதனன் தந்தையிடம், “விதுரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தொடர்பாக கூறுவது அனைத்தும் சரியாகும். பாண்டவர்களிடம் அவர் மிகுந்த அன்பு கொண்டுள்ளார். எனவே அவரை அவர்களிடமிருந்து பிரிக்க முடியாது. தாங்கள் அவருக்கு உயர்ந்த மதிப்பளித்துப் பெரும் செல்வத்தைப் பரிசளிக்க விரும்புகிறீர்கள். அவற்றை நீர் ஒருபோதும் அவருக்கு அளிக்க வேண்டாம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவற்றிற்கு உரிமையுடையவர் என்பதற்காக அல்ல. தற்போதைய தேச காலம் அதற்கு ஏற்றதல்ல என்பதால் கூறுகிறேன். இப்போது நான் பயம் காரணமாகப் பரிசளிப்பதாகவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எண்ணுவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் மூவுலகிலும் எல்லோரையும் விடச் சிறந்தவர், பூஜிக்கத்தக்கவர் என்றாலும் இந்த சமயமவருக்கு எதுவும் தரக்கூடாது என்பது என் கருத்து” என்றான்.

5.17. பீஷ்மர் அறிவுரை; துரியோதனன் பதில்; பீஷ்மர் வெளிநடப்பு

துரியோதனன் பேச்சைக் கேட்ட பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறினார். “மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு யார் மரியாதை செய்தாலும் செய்யா விட்டாலும் அவர் கோபிக்கப் போவதில்லை. ஆனால் அவர்

அவமதிப்பிற்குரியவரல்ல. யாரும் அவரை அவமதிப்போ அவமானமோ செய்ய முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் செய்ய நினைத்துள்ள காரியத்தை யாரும் எந்த வழியிலும் மாற்ற முடியாது. எனவே அவர் கூறுவதை நிச்சயம் செய்ய வேண்டும். மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நடுவராக்கிப் பாண்டவர்களோடு விரைவில் சமாதானம் செய்து கொள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்கள் தர்ம அர்த்தத்திற்கு அனுகூலமானவை. எனவே அனைவரும் அவரிடம் அன்பாகப் பேச வேண்டும் என்று கூறினார். இதைக்கேட்டுத் துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறினான். “பிதா மகரே! நான் பாண்டவர்களோடு இந்த ராஜ்யத்தை என் வாழ்நாள் முழுவதும் அனுபவிப்பது என்பது நடக்க முடியாத விஷயம். நான் இப்போது தீர்மானித்துள்ளதைக் கேளுங்கள். பாண்டவர்களின் நண்பரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இங்கு வந்ததும் நான் அவரைக் கைது செய்யப் போகிறேன். அவர் கைதானதும், பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்துடன், யது வம்சத்தவரும் என்னுடைய ஆணையில் கீழ் வந்து விடுவார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாளைக்காலை சபைக்கு வரத்தான் போகிறார். எனவே அதுவரை நான் அவரைக் கைது செய்ய தீர்மானித்துள்ள விஷயம் தெரியாமல் இருக்கவும், அதில் தடை நேராமல் இருக்கவும் யோசனை கூறுங்கள்” என்றான்.

துரியோதனனின் இந்த வஞ்சகம் நிறைந்த பயங்கரமான சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரரும், மற்றவர்களும் துயரடைந்தனர். மகனிடம் மன்னர் கூறினார். “துரியோதனா! இவ்வாறு பேசாதே. இது சனாதன தர்மமல்ல. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இப்போது தூதுவனாக வருகிறார். அவர் நமது அன்பிற்குகந்த உறவினர். கௌரவர்களுக்கு எந்தக் கெடுதலும் செய்யவில்லை. இந்தநிலையில் அவர் எவ்வாறு கைது செய்வதற் குரியவராவார்? என்று கேட்டார். பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “திருதராஷ்டிரா! உன்னுடைய இந்த மந்த புத்தி மகன் காலத்தின் வசப்பட்டு விட்டான். இவனுக்கு நன்மையை விரும்பும் நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறியும் அர்த்தத்தை விட்டு அனர்த்தத்தையே எடுத்துக் கொள்கிறான். நீயும் உற்றார் உறவினர் பேச்சைக் கேட்காமல் இந்தப் பாவாத்மாவையே பின்பற்றுகிறாய். அநாயாசமாக மிகப்பெரும் செயல்களைச் செய்யும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு மோதி தீய அறிவுடைய இவன் தன் மந்திரிகளுடன் ஒரு நொடியில் அழிந்து விடப் போகிறான். தர்மத்தை முற்றிலும் விட்டொழித்த இந்தப்பாவி, கொடியவனுடைய பேச்சை நான் இனி கேட்கப் போவதில்லை” என்று கூறிய பீஷ்மர் கோபத்தோடு சபையிலிருந்து வெளியேறி விட்டார்.

5.18. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூதுரை; பரசுராமர் அறிவுரை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஹஸ்தினாபுரம் வந்து முதலில் திருதராஷ்டிரன் சபையில் அனைவரையும் அன்புடன் நலம் விசாரித்தார். பின்னர் விதுரர்

மானிகையில் ஓய்வெடுத்தார். துரியோதனன் அளித்த விருந்துபசாரத்தை மறுத்து விதுரர் இல்லத்தில் உணவருந்தினார். தன் அத்தை குந்தியைச் சந்தித்து ஆறுதல் கூறினார். மறுநாள் துரியோதனனும், சகுனியும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வந்தனர். திருதராஷ்டிரன் சபைக்கு அழைத்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தன் படை, பரிவாரங்கள் புடைசூழ சபையில் பிரவேசித்தார். சபையினர் செய்த மரியாதையை ஏற்று ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். தேவரிஷிகளும் அச்சமயம் திருதராஷ்டிரன் சபைக்கு வந்தனர்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியபடி ஆசனம் அளிக்கப்பெற்றனர். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் இனிமையான சொற்களால் பாண்டவர்கள் அடைந்த துன்பம், அவர்களின் வீரம், துரியோதனனின் வஞ்சகம் அனைத்தையும் எடுத்துரைத்து, தந்தையான திருதராஷ்டிரன் தன் புதல்வர்களைக் காக்க வேண்டும், சமாதானம் மேற்கொண்டு பாண்டவர்களுக்கு அவர்கள் ராஜ்யத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று எடுத்து உரைத்தார்.

இச்சமயம் பரசுராமரும் தம்போத்பவன் என்னும் மன்னனின் வரலாற்றைக் கூறினார். தம்போத்பவன் தன் வீரத்தால் கர்வம் கொண்டு திரிந்ததையும், நர நாராயணர்களை வலியப் போருக்கழைத்ததையும், தவசியான நரன் வெறும் துரும்புகளையே அஸ்திரமாக்கித் தம்போத்பவனை தோல்வியுறச் செய்ததையும் சொன்னார். கர்வ பங்கமடைந்த தம்போத்பவன் நர-நாராயணர்களைச் சரணடைந்து, பின் அவர்கள் கூறியவாறு தர்மப்படி ஆட்சி செய்ததையும் தெரிவித்தார். தம்போத்பவனின் செருக்கை அடக்கிய நர-நாராயணர்களே இப்போது அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ரூபத்தில் தோன்றியுள்ளனர்; அவர்களை யாராலும் வெல்ல இயலாது; எனவே பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து உன் நலத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள் என்று பரசுராமர் திருதராஷ்டிரனுக்கு அறிவுரை கூறினார். இச்சமயம் கண்வ முனிவரும் துரியோதனனிடம் கூறலானார்.

5.19. துரியோதனனுக்கு கண்வ முனிவர் கூறிய அறிவுரை

“மன்னா! உலகத்தின் பிதாமகரான பிரம்மா அழிவற்றவர் என்பது போல நர-நாராயண ரிஷிகளும் அழிவற்றவர்கள் ஆவர். விஷ்ணு ஒருவரே வெல்ல முடியாதவர், அழிவற்றவர், நித்தியமானவர். மற்றவர்கள் ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் மரணத்தை அடைகின்றனர். சந்திர, சூரியனும், பஞ்ச பூதங்களும் அனைத்தும் உலகத்தோடு சேர்ந்து அழிந்து மறுபடி சிருஷ்டி காலத்தில் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றனர். உலகத்தில் சஞ்சரிக்கும் பல்வேறு பிறவிகளுள்ள பிராணிகள் அற்ப காலத்தில் காலனுகாட்படுகின்றனர். மன்னர்களும் ராஜ்ய லக்ஷ்மியை அனுபவித்து, ஆயுள் முடிந்தபின் மரணமடைந்து பின் தன் பாவ புண்ணியத்தின் பலனை அனுபவிப்பதற்காக மறுபடி புதிய பிறவியை ஏற்கிறார்கள். மன்னா! நீங்கள் தர்ம புத்திரர்

யுதிஷ்டிரருடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளுங்கள். பாண்டவரும் கௌரவரும் சேர்ந்து இப்புவிசைக் காக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். சுயோதனா! நீ உன்னை அதிக பலசாலி என்று கருதக் கூடாது. சேனை பலத்தைப் பலமென்று கருதாதே. பாண்டவர்கள் தேவர்களுக்கு நிகரானவர்கள். எனவே அவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்” என்று அறிவுறுத்தினார்.

5.20. கண்வர் கூறிய கருடனின் கர்வபங்க வரலாறு; துரியோதனன் அவமதிப்பு

கண்வ முனிவர் இந்திரனின் சாரதியான மாதலி தன் மகள் குணகேசிக்கு வரன் தேடிய வரலாற்றை விளக்கமாக கூறினார். மாதலியும் நாரதரும் மாதலியின் மகளுக்கான வரன் தேடி வருணலோகம், பாதாளலோகம், ஹிரண்யபுரம், கருடலோகம், ரஸாதலம் ஆகியவற்றில் சஞ்சரித்து விரும்பிய வரன் கிடைக்காமல் கருடலோகம் அடைந்தனர். அங்கே ஆர்யகன் பேரனான சுமுகனை மாதலி மணமகனாக்கிக் கொள்ள விருப்பம் தெரிவித்தார். ஆனால் ஒரு மாத காலம் கழிந்தபின் சுமுகன் கருடனின் உணவாகிவிடுவான். இந்நிலையில் எவ்வாறு மணம் செய்வது என்று சுமுகனின் பிதாமகர் ஆர்யகன் கூறுகிறார். மாதலி ஆர்யகன் அனுமதியுடன் சுமுகனை அழைத்துக் கொண்டு நாரதருடன் இந்திரலோகம் அடைந்தார். இந்திரனின் அருளால் சுமுகன் நீண்ட ஆயுளை வரமாகப் பெற்றான். குணகேசியுடன் திருமணமும் நடந்தது.

கருடன் இதைக் கேள்விப்பட்டார். தனக்கு உணவாக வேண்டிய சுமுகனுக்குத் தாங்கள் எப்படி நீண்ட ஆயுளை வரமளிக்க முடியும்? என்று இந்திரனிடம் கேட்டார். அத்துடன் காஸ்யப முனிவரைத் தந்தையாகவும், தகூபப் பிரஜாபதியின் மகள் வினதையைத் தாயாகவும் கொண்ட தான் மிகுந்த பலம் மிக்கவன், மூவுலகையும் தாங்கும் ஆற்றல் பெற்றவன் என்றும் மிகுந்த கர்வத்துடன் பேசினார். பகவான் விஷ்ணுவிடம் தான் அவரைச் சுமப்பதாலேயே இவ்வாறு அவமதிக்கப்பட்டதாகவும் கூறுகிறார். பகவான் விஷ்ணு தன் வலது கரத்தைக் கருடனின் தோள் மீது மெல்ல வைத்து அதன் பாரத்தைத் தாங்குமாறு கூறினார். ஆனால் பகவானின் ஒரு கரமே பூமியின் மலைகளோடு கூடிய பெரும் பாரமாக இருந்தது. அந்தப் பாரத்தைத் தாங்க முடியாத கருடன் உணர்விழந்தார். பின் தெளிந்த கருடனிடம் பகவான் விஷ்ணு தானே மூவுலகையும் தரிப்பதையும் தன்னைத் தானே தாங்கிக் கொள்வதையும் தெரிவித்தார். மூவுலகின் பாரத்தையும் பகவான் விஷ்ணு தரிப்பதை உணர்ந்து கொண்ட கருடன் தன் குற்றத்தை மன்னிக்கும்படி அவருடைய திருவடிகளில் பணிந்து வேண்டினார். இவ்வாறு தன்னைத்தானே பலசாலியாகக் கருதிக் கொண்ட கருடன் விஷ்ணு

பகவானால் கர்வபங்கம் அடைந்தார்; அன்றிலிருந்து கர்வத்தைத் துறந்து விட்டார்.

இந்த வரலாற்றினை எடுத்துக் கூறிய கண்வர், “துரியோதனா! இதே போலப் போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களைச் சந்திக்காதவரை உயிர் வாழ்வாய். பீமன் வாயுவின் புதல்வன்; இந்திரனின் புதல்வன் அர்ஜுனன். இரு அஸ்வினி குமாரர்கள் நகுலனும் சகாதேவனும். தர்மத்தின் வடிவம் யுதிஷ்டிரர் இத்தனை தேவர்களும் உனக்கு எதிராக உள்ளனர். எந்தக் காரணத்தால் இவர்களைப் பகைக்கத் துணிந்தாய்? ராஜகுமாரா! இந்த விரோதத்தால் எந்த நன்மையும் உனக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உதவியோடு உன் குலத்தைக் காத்துக் கொள். பெரும் தபஸ்வியான நாரதர் விஷ்ணு பகவானின் மகிமையைப் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்த்துள்ளார். சக்கரமும், கதையும் தரிக்கும் பகவான் விஷ்ணுவே இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாவார்” என்று மீண்டும் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறினார். கண்வரின் இந்தப் பேச்சைக் கேட்டுக் கோபத்தால் புருவம் நெரித்த துரியோதனன் கர்ணனைப் பார்த்துப் பெரிதாகச் சிரித்தான். தன் பருத்த தொடை மீது கையால் அடித்து, “மகரிஷியே! என்னை ஈஸ்வரன் எவ்வாறு அமைத்துள்ளானோ, எது நிகழப் போகிறதோ, என்னுடைய நிலை எதுவோ அதற்கேற்ப நான் நடந்து கொள்ளுகிறேன். உங்களுடைய இந்த அழகைப் பேச்சு என்னை என்ன செய்யும்?” என்று அவரை அவமதித்தான்.

5.21. நாரத மகரிஷி துரியோதனனுக்கு காலவ மகரிஷி தன் பிடிவாதத்தாலும், யயாதி தன் கர்வத்தாலும் துன்பம் அடைந்ததை எடுத்துரைத்தல்;

துரியோதனன் கண்வரை அலட்சியப்படுத்தியதைப் பார்த்தும் நாரதர் அவனுக்கு நன்மை தரும் பேச்சுக்களை எடுத்துக் கூறினார். விசுவாமித்திரரின் சீடரான காலவமகரிஷி தன் குரு கேட்காமலேயே குரு தக்ஷிணை அளிப்பதாகக் கூறினார். விசுவாமித்திரர் மறுத்தும் பிடிவாதம் கொண்டார். எனவே விசுவாமித்திரர் காலவரிடம் வெண்மை நிறமும் கருமையான காதுகளும் கொண்ட 800 குதிரைகளை குரு தக்ஷிணையாகக் கேட்டார். செல்வமற்றவரான காலவர் இதனால் மிகுந்த கவலை கொண்டார். கருடனின் ஆலோசனைப்படி கருடனுடன் யயாதியிடம் பொருள் தேடிச் சென்றார். யயாதி தன்னிடம் அவ்வளவு செல்வமில்லை என்று கூறி, தன் மகள் மாதவியைக் காலவருக்கு அளித்தார். மாதவிக்கான வரதக்ஷிணை பெற்று அதனைக் குரு தட்சிணையாக அளிக்குமாறு யயாதி காலவரிடம் கூறினார். நான்கு குழந்தைகள் பெரும் பாக்கியம் கொண்ட மாதவியை, புதல்வனைப் பெற்றதும் மீண்டும் கன்னியாகும் வரம் பெற்ற மாதவியை,

அயோத்தி மன்னன் ஹரியஸ்வனுக்கு முதலில் மனம் செய்வித்தார். 200 குதிரைகளை தக்ஷிணையாகப் பெற்றார். அவரிடம் மாதவி வசுமனாவைப் பெற்றாள். அதன்பின் மீண்டும் கன்னியான காசி மன்னர் திவோதாஸனை மணந்த மாதவி பிரதர்தன் என்ற புதல்வனைப் பெற்றாள். காலவர் காசி மன்னனிடம் 200 குதிரைகளைப் பெற்றார். மீண்டும் கன்னியான மாதவியை சிபிதேச மன்னரிடம், 200 குதிரைகளைப் பெற்று மணமுடித்து வைத்தார். அவரிடம் 200 குதிரைகளைப் பெற்றார். மாதவி மன்னர் உஷ்ணரிடம் சிபி என்ற புதல்வனைப் பெற்றாள். இவ்வாறு 600 குதிரைகள் கிடைத்தன. அத்தகைய குதிரைகள் வேறு எங்கும் இல்லாததால் விசுவாமித்திரருக்கே மாதவியைக் காலவர் 200 குதிரைகளுக்கு ஈடாக அளித்தார். விசுவாமித்திரர் அஷ்டகன் என்னும் வாரிசை மாதவியிடம் பெற்றார். பின்னர் காலவர் தன் குரு தக்ஷிணை சபதத்தை நிறைவேற்றி, மாதவியை மீண்டும் யயாதியிடம் ஒப்படைத்தார்.

மாதவி வேறு யாரையும் மணம் புரிய விரும்பாமல் தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டாள். யயாதியும் மரணமடைந்து சொர்க்கம் புகுந்தார். சொர்க்க வாழ்வில் மிகுந்த கர்வம் கொண்ட யயாதி பிற தேவரிஷி, மகரிஷிகளை அவமதித்ததால் சொர்க்கத்திலிருந்தே தள்ளப்பட்டார். அவர் நைமிசாரண்யம் என்ற காணகத்தில் வாஜபேய யாகம் செய்யக் கூடியிருந்த மாதவியின் மகன்கள் வசுமனா, பிரதர்தன், சிபி, அஷ்டகன் ஆகியோரிடையே பூமிக்கு அருகில் விழ இருந்தார். அந்நிலையில் அங்கு வந்த யயாதியின் மகள் மாதவி, மகள் வயிற்றுப் பேரன்கள் வசுமனா, பிரதர்தன், சிபி, அஷ்டகன் ஆகியோரும் காலவ மகரிஷியும் அளித்த புண்ணிய பலனை ஏற்று மீண்டும் சொர்க்கம் சேர்ந்தார். அங்கு அவர் பிரம்மாவிடம் தான் சொர்க்கத்தில் இருந்து தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம் என்ன என்று கேட்டார். பிரம்மா யயாதி யாரையும் மதிக்காமல் செருக்குக் கொண்டதாலேயே அவ்வாறு தள்ளப்பட்டார் என்று தெரிவித்தார்.

இவ்வாறு குரு தக்ஷிணை பெற விரும்பாத விசுவாமித்திரரிடம் காலவர் பிடிவாதமாக இருந்ததாலும் யயாதி கர்வம் கொண்டதாலும் எவ்வாறு துன்பத்திற்காளானார்கள் என்பதை நாரத மகரிஷி துரியோதனனுக்கு விரிவாக கௌரவ சபையில் எடுத்துக் கூறினார். “துரியோதனா! உன் நன்மையை விரும்புவோரின் சொல்லைக் கேட்க வேண்டும். வீண் பிடிவாதம் செய்யக் கூடாது. நீ கோபத்தைத் துறந்து, கர்வத்தை விட்டு பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்துகொள். மனிதன் செய்த நன்மை தீமையை, அதன் பலனை அவனே அனுபவிக்க வேண்டும். எந்த தானம் செய்தாலும் ஹோமம் யக்ஞம் செய்தாலும் தீவினைப் பயன் அழிவதோ குறைவதோ இல்லை. எனவே நன்கு யோசித்துப் பாண்டவர்களுடன்

சமாதானம் செய்து கொள்” என்று நாரதமகரிஷி எடுத்துரைத்தார். நாரத மகரிஷியின் சொற்களைத் திருதராஷ்டிரரும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

5.22. திருதராஷ்டிரன் கேட்டுக் கொண்டவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடத்தில் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூறுதல்

இவ்வாறு பராசரர், கண்வர், நாரதர் அனைவரும் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறியதைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் வேண்டுகோள் வைத்தார். தன்னுடைய முட்டாள் புதல்வனான துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறிச் சமாதானத்திற்கு வழி செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அதற்கு உடன்பட்டார். முதலில் துரியோதனனுடைய நற்குணங்களையும். அவனது குலச் சிறப்பையும் வருணித்தார். துரியோதனனுடைய நற்குணங்கள் அவனது விபரீத நடத்தையால் மறைக்கப்படுவதைச் சுட்டிக் காட்டினார். தந்தை-தாய், மற்றும் மூத்தவர்களான பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலிய அனைவரின் விருப்பம் சமாதானமே என்பதை எடுத்துரைத்தார். நல்லவர்களின் தொடர்பை விலக்கித் தீயவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வது அழிவிற்குக் காரணமாகும் என அறிவித்தார். இளம் பருவத்திலிருந்தே துரியோதனன் பாண்டவர்களிடம் விரோதம் பாராட்டியதையும் ஆனால் பாண்டவர்கள் துரியோதனனின் நடப்பையே விரும்புகின்றனர் என்பதையும் தெரிவித்தார். தர்மத்தைத் துறக்க வேண்டாம்; யாரையும் அவமதிக்க வேண்டாம். பொறாமை கொள்ள வேண்டாம் என்பதைக் கூறினார்.

துரியோதனன் அனுபவிக்கும் ராஜ்யம் பாண்டவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்பதை நினைவூட்டினார். இறுதியாக, பீமன், அர்ஜுனன் இவர்களின் வீரத்தைப் புகழ்ந்துரைத்தார். அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தை எரித்ததையும், விராட தேசத்தில் தனி ஒருவனாக துரியோதனனின் படையை வென்றதையும், சிவபிரானுடன் போர் புரிந்து அவரை மகிழ்வித்ததையும் தெரிவித்தார். பின் தான் சாரதியாக அமரும் போது உலகில் யாராலும் அர்ஜுனனை வெல்ல இயலாது என்பதை அறிவித்தார். குலத்தை அழித்தவன் என்ற பெயர் எடுக்காமல் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொள்; உன் தந்தை மகாராஜாவாகவும் நீ யுவராஜாவாகவும் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்யுங்கள். பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யம் அளித்து அனைவரையும் காப்பாற்றிக்கொள். சமாதானம் செய்துகொள் என்று பகவான் கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடம் பக்குவமாக எடுத்துரைத்தார்.

5.23. ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குத் துரியோதனன் அளித்த விடை

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் துரியோதனனிடத்தில் இதமான சொற்களால் எடுத்துக் கூறியும் அவன் மனம் மாறவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு

விடையளிக்கத் தொடங்கினான். “கேசவா! நீங்கள் நன்றாக யோசித்தே இத்தகைய சொற்களைக் கூற வேண்டும். தாங்கள் என்னையே குற்றவாளியாக்குகிறீர்கள். எப்போதும் பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டு காரணம் இன்றியே எங்களை நிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? தாங்கள் தங்களுடைய பலத்தை எண்ணி அவ்வாறு கூறுகிறீர்களா? உங்களுடன் விதுரர், என் தந்தை, குரு, பீஷ்ம பிதாமகர் அனைவரும் என் மீதே குற்றம் சுமத்துகிறீர்கள். வேறு யார் மீதும் குற்றம் சாட்டவில்லை. ஆனால் எந்தக் குற்றமும் நான் புரிந்ததாக நினைக்கவில்லை. நான் எவ்வளவு யோசித்தும் எனக்கு எந்த மிகச்சிறிய குற்றமும் புலப்படவில்லை. மதுகுதனா! பாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தை மிகவும் விரும்பினர். அதனால் அதில் ஈடுபட்டனர். சுகுனி மாமா எனக்காகச் சூதாடி அவர்கள் ராஜ்யத்தை வென்றார். இதில் நான் செய்த குற்றம் என்ன? அந்த சூதாட்டத்தில் பாண்டவர்கள் தோற்றது அனைத்தும் அவர்களுக்கே திருப்பியளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் மீண்டும் சூதாடித் தோற்றுக் காட்டிற்குச் சென்றால் அது எங்களுடைய குற்றமல்ல. அவ்வாறு இருக்கும் போது எதற்காகப் பாண்டவர்கள் பகைவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு எங்களை எதிர்க்க வேண்டும்? நாங்கள் அவர்களை என்ன கெடுத்தோம். அவர்கள் எதற்காக எங்களை வதம் செய்ய நினைக்கிறார்கள். நாங்கள் யாருடைய பயமுறுத்தலுக்கோ, அல்லது பயங்கர செயலுக்கோ அஞ்சி கூடித்திரிய தர்மத்திலிருந்து விலக முடியாது. யாருக்கும், அது இந்திரனாக இருந்தாலும் தலை வணங்க முடியாது. பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் மற்றும் கர்ணனை தேவர்களாலும் போரில் வெல்ல முடியாது. பாண்டவர்களை வெல்லுவது அவர்களுக்குக் கடினமல்ல. ஒரு வேளை போரில் நாங்கள் மரணமடைந்து விட்டால் அதுவும் எங்களைச் சொர்க்கத்தில் சேர்க்கும்.

ஆகவே, மாதவா! நாங்கள் எங்கள் பகைவர்களுக்கு முன் தலை வணங்காமல், போரில் வீர மரணம் அடைந்தால் எங்கள் உற்றார், உறவினர் துயரமடைய மாட்டார்கள். வீர புருஷர்கள் எப்போதும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். யாருக்கு முன்பும் தலை வணங்கக் கூடாது. வீரர்கள் அகாலத்திலேயே மரணமடையலாம். ஆனால் பகைவர்களுக்கு முன் தலை வணங்கக் கூடாது. ஆகவே என் போன்றவன் பிராமணனையும், தர்மத்தையும் மட்டுமே வணங்க முடியும். கேசவா! என்னுடைய தந்தை எனக்கு ராஜ்ய பாரத்தை அளித்துள்ளார். நான் உயிருடன் இருக்கும் வரை இதனை மறுபடி யாரும் ஒரு போதும் பெற முடியாது. திருதராஷ்டிர மன்னர் உயிருடன் இருக்கும் வரை நாங்களும் பாண்டவர்களும் போரில் ஈடுபடாமல் அமைதியாக வாழ்வைக் கழிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! முன்பு பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தில் பாகம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அது சரியல்ல;

ஆனால் நான் அப்போது சிறுவன். ஆனால் இப்போது பாண்டவர்கள் அதைப் பெற முடியாது. துரியோதனன் உயிருடன் இருக்கும் வரை ஊசி முனையளவு இடத்தைக் கூடப் பாண்டவர்களுக்கு அளிக்க முடியாது” என்று கோபத்துடன் மறுத்துப் பேசினான்.

5.24. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கோபச் சொற்கள்; துரியோதனன் அவையிலிருந்து வெளியேறுதல்

துரியோதனின் பேச்சைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உனக்குப் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் கிடைக்கும். உன் விருப்பம் நிறைவேறும் என்றார். மேலும், துரியோதனன் சகுனியோடு சேர்ந்து பாண்டவர்களைச் சூதாட அழைத்ததையும், திரௌபதியை சபையில் அவமானப்படுத்தியதையும், பாண்டவர்கள் காட்டிற்குச் சென்ற போது கடும் சொற்களால் ஏசியதையும், வாரணா வதத்தில் குந்தியுடன் பாண்டவர்களை எரிக்க முயன்றதையும், பீமசேனனுக்கு விஷமளித்ததையும், பாம்பால் கடிக்கச் செய்ததையும், கை கால்களைக் கட்டிக் கங்கையில் வீசியதையும் கூறினார். பாண்டவர்களிடம் எப்போதும் வஞ்சகமாக நடந்து கொண்டு அவர்களுடைய தந்தை வழி ராஜ்யத்தை அளிக்க விரும்பாமல் குற்றமற்றவனைப் போல் நடந்து கொள்வதையும், தாய், தந்தை பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோருடைய பேச்சையும் அவமதிப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் அவரை அவமதித்து, துச்சாதனனால் தூண்டப்பட்டு அவையிலிருந்து வெளியேறினான். திருதராஷ்டிர மன்னர் துரியோதனனை எவ்வாறாவது சமாதானத்தை ஏற்கச் செய்ய வேண்டி, விதுரர் மூலமாகக் காந்தாரியை சபைக்கு அழைத்து வரச் செய்தார்.

5.25. காந்தாரியின் சொற்களையும் துரியோதனன் அலட்சியம் செய்தல்

திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியிடம் துரியோதனன் அவனுடைய நன்மைக்காகச் சொல்லப்பட்டவற்றை அலட்சியம் செய்து அவையிலிருந்து வெளியேறியதைத் தெரிவித்தார். காந்தாரி தேவி துரியோதனனை மீண்டும் சபைக்கு அழைத்து வரச் செய்தாள். அவனுக்கு அறிவுரை கூறினாள். “மகனே! துரியோதனா! நீ என் பேச்சைக் கேள். உன்னுடைய தந்தை, பீஷ்ம பிதாமகர், துரோணர் மற்றும் விதுரர் ஆகியோருடைய சொற்களைக் கேள். புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தாதவனும், மனத்தை வெல்லாதவனும் ராஜ்யம், வாழ்க்கை இரண்டிலிருந்தும் வஞ்சிக்கப் படுகிறான். போர் செய்வதால் தர்ம அர்த்தத்தையும் சுகத்தையும் பெற முடியாது. பாதி ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்களுக்கு அளித்து அமைதியை நிலைநிறுத்து.

பாண்டவர்களை 13 ஆண்டுகள் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியேற்றியது பெரும் குற்றமாகும். இப்போது சமாதானத்தின் மூலம் இதை அமைதிப்படுத்து. குந்தி புதல்வர்களின் செல்வத்தை நீ அபகரிக்க விரும்புகிறாய். ஆனால் அவ்வாறு செய்ய உனக்கோ, அல்லது கர்ணன் மற்றும் துச்சாதனனுக்கோ சக்தி கிடையாது. உன்னால் பூமி முழுவதும் அழிந்து விடக்கூடும். துரோணர், கிருபர், பீஷ்மர் முதலியோர் ஆத்ம ஞானிகள்; உன்னையும், யுதிஷ்டிரரையும் சமமாகக் கருதுபவர்கள். உன் நிழலில் தங்கி உன்னுடைய அன்னத்தை உண்டதால் உன் பக்கம் இருந்து போர் செய்வார்கள். ஆனால் போரில் உயிரைத் துறந்தாலும் துறப்பார்களே தவிர ஒரு போதும் யுதிஷ்டிரரை வதைக்க மாட்டார்கள்” என்று கூறினான். ஆனால் தாயின் சொல்லை அவமதித்துத் துரியோதனன் மீண்டும் வெளியேறினான்.

5.26. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சிறைப்படுத்தத் திட்டமிடுதல்

காந்தாரியின் சொற்களை அவமதித்துத் துரியோதனன் வெளியேறிய பிறகு கர்ணன், சகுனி, துச்சாதனன் ஆகியோருடன் ஆலோசனை செய்யலானான். அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், திருதராஷ்டிரருடனும், பீஷ்மருடனும் சேர்ந்து நம்மைக் கைது செய்வதற்கு முன் நாம் பலவந்தமாக ரிஷிகேசனைக் கைது செய்து விடுவோம் என்று தீர்மானித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சிறைப்படுத்தப்பட்டால் பாண்டவர் பல் பிடுங்கப்பட்ட பாம்பைப் போலாகி விடுவார்கள். இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை பாண்டவர்களைக் கவசத்தைப் போலக் காப்பாற்றுவவராவார். இது நடந்தால் பாண்டவர்கள் செயலற்று விடுவார்கள். திருதராஷ்டிர மன்னர் கத்திக் கூச்சலிட்டாலும் கூட கைது செய்து பகைவர்களோடு யுத்தம் செய்வோம்” என்று ஆலோசித்து முடிவெடுத்தனர்.

5.27. துரியோதனனுக்கு மீண்டும் விதுரர் அறிவுரை: ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிமைகள்

துரியோதனனின் தீய எண்ணத்தைச் சாத்யகி யுகித்து விடுகிறார். அவையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், திருதராஷ்டிரர், விதுரர் அனைவரிடமும் துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்ய நினைப்பதைத் தெரிவிக்கிறார். இதைக்கேட்ட விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் பகவானின் மகிமைகளை எடுத்துரைக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோ திருதராஷ்டிரரிடம் நீங்கள் என்னைக் கைது செய்ய ஆணையிடுங்கள். பிறகு இவர்கள் என்னைப் பிடிக்கிறார்களா என்பதைப் பார்ப்போம் என்றார். திருதராஷ்டிர மன்னர் விதுரர் மூலம் துரியோதனனையும் அவன் நண்பர்களையும் அவைக்கு அழைத்து வரச் செய்தார். அவனிடம், அவனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்ய இயலாது. நீ ஒரு சிறுவனைப் போல் பேசுகிறாய் என்றார்.

இந்நிலையில் விதுரர் துரியோதனனிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கொன்ற பகைவர்களைப் பற்றி விவரித்தார். த்விதன் எண்ணும் குரங்குகளின் தலைவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிடிக்க விரும்பித் தோல்வியடைந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நரகாசுரனைக் கொன்றது; நிர்மோசனத்தில் 6000 பெரிய அசுரர்களை அடக்கியது. பால பருவத்தில் கொக்கு வடிவ பகாசுரன், அரிஷ்டாசுரன், தேனுடன், சாணூரன், கேசி மற்றும் கம்சனைக் கொன்றது. பின்னர், ஜராசந்தன், தந்தவக்ரன், சிசுபாலன், இவர்களைக் கொன்றது. அக்னி தேவன், வருணன், இந்திரனையும் வென்றது. ஏகார்ணவ ஜலத்தில் துயில் கொண்டபோது மது-கைடபர்களைக் கொன்றது. ஹயக்ரீவனை அழித்தது என அனைத்தையும் விளக்கினார். இவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், யாராலும் வெல்ல இயலாதவர்; அனைத்துயிர்களுக்கும் ஆதாரமானவர்; தான் ஆதி மூலமானவர் விரும்புவதைச் செய்யும் ஆற்றலுடையவர். நல்லவர்களால் புகழப்படும் இவரை எதிர்த்துத் தீயில் விழுந்த விட்டிலைப் போல ஆகிவிடாதே என்று விதுரர் கூறினார்.

5.28. கௌரவ சபை நிகழ்வுகள்; மீண்டும் பீஷ்மர், துரோணர் இருவரும் துரியோதனனுக்கு எடுத்துரைத்தல்

துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்யத் திட்டமிட்டதை சாத்யகி உணர்ந்து கொண்டார். பகவான் கிருஷ்ணரிடமும், அவையினரிடமும் அதைத் தெரிவித்தார். பகவான், அவ்வாறெனில் துரியோதனன் என்னைக் கைது செய்யப்படும் என்று கூறி அவையில் தன் விசுவரூப தரிசனத்தை அளித்தார். பார்வையற்ற திருதராஷ்டிரனுக்குப் பார்வையளித்துத் தன் விசுவரூபத்தைக் காணச் செய்தார். பின் சாத்யகியுடனும், கிருதவர்மாவுடனும் தன் அத்தை குந்தியிடத்தில் சென்றார். கௌரவர்கள் பகவானைப் பின் தொடர்ந்தனர். குந்தி போர் புரிந்து ராஜ்யத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற செய்தியைத் தன் புதல்வர்களிடம் கூறுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவித்தாள். இதனைக்கேட்ட பீஷ்மரும், துரோணரும் மீண்டும் துரியோதனனிடம் எடுத்துரைத்தனர். யுதிஷ்டிரரோடு சமாதனம் செய்து கொண்டு குரு குலத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கூறினார்.

பீஷ்மரும், துரோணரும் மீண்டும் மீண்டும் கூறியதைக் கேட்டு துரியோதனன் சலிப்படைந்தான். தன் புருவங்களைச் சுருக்கிக்கொண்டு, ஓரக் கண்ணால் பார்த்தபடி தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டான். ஆனாலும் தொடர்ந்து துரோணர் அவனது நன்மைக்கான செய்தியை எடுத்துரைத்தார். தனக்கும் பீஷ்மருக்கும் ஆயுட்காலம் முடிந்து விட்டது என்றும் ஆனால் வாழ வேண்டிய துரியோதனன் பாண்டவர்களுடன் யுத்தம் செய்து மிகப்பெரிய ஆபத்தில் சிக்க வேண்டாம் என்றும் கூறினார். அத்துடன் தன் நண்பர்கள் ஆபத்து என்னும் கடலில் மூழ்கும் போது அவர்களுடைய

நன்மையை விரும்பும் ஒரு நண்பனின் கடமையையே தான் செய்வதாகவும், அதனாலேயே மறுபடி, மறுபடி எடுத்துரைப்பதாகவும் தெரிவித்தார். இறுதியாக, போரால் எந்த லாபமும் கிடையாது என்றும் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறும் புதல்வர்களோடும், சேனைகளோடும் யமலோகத்திற்குச் செல்ல விரும்பாதே என்றும் துரோணாசாரியார் துரியோதனனுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

5.29. துரியோதனன் தன் சேனையை ஆயத்தம் செய்தல்

திருதராஷ்டிர சபை நிகழ்வுகளுக்குப்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபபல்லவம் திரும்பினார். துரியோதனன், யுதிஷ்டிரர் குருக்ஷேத்திரம் அடைந்து தன் சேனையுடனும், பெரும் வீரர்களான சேனாதிபதிகளுடனும் முகாம் அமைத்து விட்டார் என்பதை அறிந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சென்ற பிறகு கர்ணன், துச்சாதனன், சகுனி ஆகியோரிடம் கூறினான், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இங்கிருந்து தன் காரியம் கைகூடிச் செல்லவில்லை. இதற்காக அவர் கோபம் கொண்டு பாண்டவர்களைப் போருக்குத் தூண்டுவார். உண்மையில் நான் பாண்டவரோடு போர் செய்ய வேண்டும் என்பதையே விரும்புகிறார். பீமனும், அர்ஜுனனும் இதைனையே விரும்புகிறார்கள், யுதிஷ்டிரரை அவரது சகோதரர்களுடன் நான் முன்பு அவமதித்திருக்கிறேன். துருபதனும், விராடரும் என்னோடு முதலில் இருந்தே பகை கொண்டுள்ளனர். ஆகவே இப்போது நம்முடன் பாண்டவர் மேற்கொள்ள உள்ள இப்போர் மிகப் பயங்கரமானது; மெய் சிலிர்க்க வைப்பது. மன்னர்களே! நீங்கள் அனைவரும் போருக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள். குருக்ஷேத்திரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கூடாரங்களை அமையுங்கள். அருகிலேயே நீர், பிறகு கிடைக்கும் வசதி இருக்கட்டும். உணவுப் பொருட்கள் தடையின்றிக் கொண்டு செல்லும் வசதி இருக்க வேண்டும். பகைவர்களால் அது அழிக்கப்படக் கூடாது. கூடாரங்களைப் பலவகை அஸ்திர சஸ்திரங்களால் நிரப்ப வேண்டும். கூடாரங்களின் நகரத்தில் கூடாரங்களுக்குச் செல்லுவதற்குரிய சமதளமான வழிகள் அமைக்கப்பட்டும். நாளைக் காலையே போருக்காகப் புறப்பட வேண்டும் என்று அறிவியுங்கள்” என்று ஆணையிட்டான்.

கர்ணன் முதலியோர் இதனைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பொழுது விடிந்ததுமே கூடாரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மன்னர்கள் அனைவரும் போருக்காக ஆயத்தங்களைச் செய்தனர். ரதங்களும், குதிரைகளும், யானைகளும் அவற்றிற்குரிய வீரர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. படைவீரர்கள் பல விசித்திரமான கவசங்களை அணிந்து கொண்டனர். பலவகை அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தரித்துக் கொண்டனர். போர் ஆயத்தங்களால் ஹஸ்தினாபுர நகரமே உற்சவம் நடைபெறுவதைப் போலக்

காட்சியளித்தது. சந்திரோதய காலத்தில் கடலில் பெரும் அலைகள் தோன்றுவது போல் துரியோதனனின் சேனை படைவீரர்களின் பெருக்கத்தால் உல்லாசமாகக் காணப்பட்டது.

5.30. துரியோதனன் சேனைகள் வகுத்தல்; சேனாதிபதிகளுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தல்

இரவு கழிந்தது; பொழுது புலர்ந்தது; துரியோதனன் தன் சேனைகளைப் பகுத்தான். அவன் காலாட்படை, தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை ஆகிய சேனைகளில் உத்தம, மத்திய, தாழ்ந்த வகுப்புகளைத் தனிதனியாக்கி உரிய இடங்களில் நியமித்தான். அந்த சேனை அனுகஷம், தூணீர், தோமரம், சக்தி, நிஷங்கம், கொடி, வில், அம்பு, கயிறுகள், பாசம், படுக்கை, எண்ணெய், வெல்லம், மணல், விஷப்பாம்புகள் உள்ள பாணைகள், குங்குலியப் பொடி, கத்தி முதலிய இரும்பு ஆயுதங்கள், கொதிக்க வைத்த வெல்லத் தண்ணீர், கேடயங்கள், சால், ஏல், பிந்திபால், விஷம் தடவிய அம்புகள், முறம், கூடைகள், அங்குசம், தோமரம், முள் கவசம், புலி, உடும்புத் தோலால் மூடிய தேர்கள், கொம்பு, பராசம், பலவகை ஆயுதங்கள், கோடாலி, எண்ணெயில் நனைத்த பட்டு வஸ்திரங்கள், நெய் முதலியவற்றை நிறையப் பெற்றிருந்தது. வீரர்கள் அனைவரும் தங்கக் கவசமணிந்து பலவகையான ஆபுஷணங்களைத் தரித்திருந்தனர்.

சேனையின் தேர்களில் அமங்கலத்தை விலக்க யந்திரங்களும், மூலிகைகளும் கட்டப்பட்டன. தேர்களின் மீது கொடிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு தேரிலும் நான்கு நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்படிருந்தன. ஒவ்வொரு தேரிலும் பிராசம், வருஷடி, நூறு, நூறு வில்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு தேரின் இரண்டு இரண்டு குதிரைகளுக்கு ஒரு பாதுகாவலன் நியமிக்கப்பட்டான். இரண்டு சக்கரப் பாதுகாவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். ரதிகளும் ரதங்களைச் செலுத்துவதில் நிபுணர்களாயிருந்தனர். தேர்களைப் போல யானைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு யானையின் மீதும் ஏழு வீரர்கள் இருந்தனர். இரண்டு பேர் அங்குசத்தை ஏந்திப் பாகனின் காரியத்தைச் செய்தனர். இரண்டு வில் வீரர்களும், இரண்டு கத்தியேந்திய வீரர்களும், சக்தியும், சூலமும் ஏந்திய வீரனும் இருந்தனர். துரியோதனனின் சேனையில் லட்சக்கணக்கான குதிரைகள் இருந்தன. அவை நன்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டவை. வீரர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தன. பல லட்சம் காலாட்படை வீரர்களும் துரியோதனனுடைய சேனையில் இருந்தனர். ஒவ்வொரு தேருக்குப் பின்னும் பத்துப் பத்து யானைகளும், ஒவ்வொரு யானைக்குப் பின்னால் பத்துப் பத்து குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரைக்குப் பின்னாலும் பத்துப் பத்து காலாட்படை வீரர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

குழுவிலிருந்து தனித்து விட்ட படைப்பகுதியைச் சேர்ப்பதற்காகத் தனியாக ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பிரிவில் ஒவ்வொரு தேருக்குப் பின்னும் 50 யானைகளும், ஒவ்வொரு யானைக்குப் பின்னும் 100 குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரைக்குப் பின்னும் ஏழு காலாட்படை வீரர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஐந்நூறு யானைகள் 500 தேர்களின் ஒரு சேனை இருந்தது. பத்து சேனைகளுக்கு ஒரு பிரதனா, பத்து பிரதனாக்களின் ஒரு வாஹினி இருந்தது. குருஷேத்திரத்தில் துரியோதனனின் 11 அக்ஷௌஹினியும் பாண்டவர்களின் 7 அக்ஷௌஹினி சேனைகளும் ஒன்று திரண்டன. 55 காலாட்கள் கொண்டது ஒருபத்தி 3 பத்திகள் சேர்ந்தது ஒரு சேனாமுகம். சேனாமுகம் குல்மம் என்றும் கூறப்படும். 3 குல்மங்கள் ஒரு கணமாகும். துரியோதனனின் சேனையில் இத்தகைய கணங்கள் பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமாக இருந்தன.

கிருபாசாரியார், துரோணாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, மத்யராஜர் சல்யர், சிந்து ராஜன் ஜயத்ருதன், காம்போஜ ராஜன் சுதக்ஷிணன், கிருதவர்மா, கர்ணன், பூரிசீரவா, சகுனி, வாஹ்லீகன் முதலியவர்களைத் தனது ஒவ்வொரு அக்ஷௌஹினி படைகளுக்கும் சேனாதிபதியாக நியமித்து முறைப்படி அபிஷேகம் செய்வித்தான்.

5.31. துரியோதனன் பீஷ்மரைத் தலைமை சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தல்

அதன் பிறகு மன்னர்கள் அனைவருடனும் பீஷ்மரிடம் சென்று அவரைக் கை கூப்பி வணங்கினான். பின் அவரிடம் கூறலானான், “பிதாமகரே! எத்தனை பெரிய சேனையாயிருந்தாலும் தகுதியுள்ள சேனாபதி இல்லையெனில் படை சின்னாபின்னமாகி விடும். தகுந்த சேனாதிபதியை உடையவரே போரில் வெல்ல முடியும். தாங்கள் எப்போதும் என் நன்மையை விரும்புகிறவர். நீதியில் சுக்ராசாரியாருக்கு நிகரானவர். தங்களை உங்கள் விருப்பமின்றி யாரும் கொல்ல முடியாது. எப்போதும் தர்மத்திலேயே நிலைத்துள்ளவர். தாங்கள் எங்களுடைய பிரதான சேனாதிபதியாக வேண்டும். ஒளிமிக்க பொருட்களுக்குச் சூரியனும், மரம், மூலிகை ஆகியவற்றிற்குச் சந்திரனும், யக்ஷர்களுக்குக் குபேரனும், தேவர்களுக்கு இந்திரனும், மலைகளுக்கு மேருவும், பறவைகளுக்குக் கருடனும், தேவர்களுக்குக் கார்த்திகேயனும், வசுக்களுக்கு அக்னியும் போல நமது சேனைகளுக்கு நீங்களே தலைவரும் பாதுகாவலரும் ஆவீர்கள். இந்திரன் தேவர்களைக் காப்பது போல் உங்கள் பாதுகாப்பில் நாங்கள் வெல்ல முடியாதவர்கள் ஆவோம். கார்த்திகேயன் தேவர்களுக்கு முன்னால் செல்லுவது போல் தாங்கள் எங்களுக்கு முன் தலைவர் ஆவீர்கள். கன்று காளையின் பின் செல்வது போல் நாங்கள் தங்களைப் பின்பற்றுவோம்” என்று கூறினான்.

5.32. துரியோதனனிடம் பீஷ்மர் கூறுதல்; பீஷ்மரது நிபந்தனை

பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறலானார்; “பாரதா! நீ கூறுவது சரி. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை நீயும் பாண்டவர்களும் எனக்குச் சமமானவர்களே. பாண்டவர்கள் என்னிடம் கேட்டால் அவர்களுக்கு நன்மையுடையதைக் கூறுவேன். உனக்காகப் போர் புரிவேன். அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரையும் போரில் எனக்குச் சமமாகக் கருதவில்லை. அர்ஜுனன் பல திவ்யாஸ்திரங்களை நன்கு அறிந்தவர். ஆனால் அவர் என்னுடன் வெளிப்படையாகப் போரிட மாட்டார். நானும் விரும்பினால் என் சஸ்திரங்களின் பலத்தால் இப்புவி முழுவதையும் ஒரு நொடியில் அழிக்க முடியும். ஆனால் மன்னா! நான் பாண்டுவின் புதல்வர்களை ஒருபோதும் கொல்ல மாட்டேன். பாண்டவர்கள் இந்தப் போரில் முதலிலேயே என்னைக் கொல்லாவிட்டால் நான் ஒவ்வொருநாளும் 10000 போர் வீரர்களை வதம் செய்து கொண்டே இருப்பேன். எனக்கு ஒரு நிபந்தனை உள்ளது. அதனை நீ கேட்டுக் கொள். ஒன்று முதலில் கர்ணன் போர் செய்யட்டும்; அல்லது நான் போர் செய்வேன். ஏனெனில் கர்ணன் என்னோடு போரில் எப்போதும் போட்டியிடுகிறான்” என்றார்.

இதைக்கேட்ட கர்ணன் நான் பீஷ்மர் உயிரோடு இருக்கும் வரை போர் செய்யமாட்டேன் என்று கூறினான். அதன் பின் பீஷ்மர் தலைமைச் சேனாதிபதியாக முறைப்படி அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். ஆயிரக்கணக்கான முரசுகளும், சங்கங்களும் முழங்கப்பட்டன. மேகமின்றி வானத்தில் ரத்தமழை பொழிந்தது. இடி இடித்தது; பூமி அசைந்தது; யானைகள் பிளிறின. நரிகள் அமங்கலத்தை அறிவித்து ஒலி எழுப்பின. இத்தகைய அபசகுனங்கள் தோன்றியபோதும், துரியோதனன் பிராமணர்களுக்குத் தானங்கள் அளித்தான். பீஷ்மரை முன்னிட்டுக் கொண்டு படைவீரர்கள் சூழ ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து குருகேஷத்திரம் புறப்பட்டான். குருகேஷத்திரத்தை அடைந்த பின் சமதளமான பகுதியில் பூமியை அளக்கச் செய்து கூடாரங்களை அமைத்தான்.

5.33. துரியோதனன் உலூகனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதாக அனுப்புதல்

குருகேஷத்திரத்தில் பாண்டவர்கள் ஹிரண்யவதி நதிக்கரையில் முகாம் அமைத்திருந்தனர். கௌரவர்களும் வேறு இடத்தில் தங்கள் முகாம்களை அமைத்தனர். துரியோதனன் மன்னர் அனைவருக்கும் சமமாக மரியாதை செய்தான். அனைவரின் பாதுகாப்பிற்காகவும் வீரர்களின் “குல்ம” குழுக்கள் பலவற்றை அமைத்தான். பின் கர்ணன், துச்சாதனன், சகுனி ஆகியோரோடு இரகசியமாக ஆலோசனை செய்தான். பின் சகுனியின் மகனான உலூகனை அழைத்து அவனிடம் கூறலானான்.

“உலூகா! நீ சோமகர்களிடமும், பாண்டவர்களிடமும் சென்று வாசதேவனுக்கு முன்னிலையிலேயே அவர்களிடம் என்னுடைய செய்தியைக் கூறு. “எத்தனையோ ஆண்டுகளாக யோசிக்கப்பட்டு வந்த கௌரவ பாண்டவப்போர் இப்போது தலைமீது வந்து விட்டது. யுதிஷ்டிரா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உதவியைப்பெற்று சஞ்சயனிடம் தற்பெருமையோடு கூறிய விஷயங்களை நிறைவேற்றும் நேரம் வந்து விட்டது.

யுதிஷ்டிரா! நீ பெரிய தர்மாத்மா என்று கூறிக் கொள்ளுகிறாய். இன்று எவ்வாறு அதர்மத்தில் ஈடுபட்டு உலக உயிர்களின் அழிவைக் காண விரும்புகிறாய்? முன்பு தேவர்கள் அனைவரும் பிரஹ்மலாதனின் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டனர். தர்மக் கொடியைப் பறக்கவிட்டுக் கொண்டே ரகசியமாகப் பாவச் செயல்களையும் செய்கின்றனர். இதனை விடால் விரதம் என்பார்கள். தேவர்கள் இதை மேற்கொண்டார்கள். இன்று யுதிஷ்டிரரும் அதையே செய்கின்றார். கங்கைக் கரையில் ஒரு பூனை தவம் செய்வது போல் ஏமாற்றிப் பூனைகளைக் கொன்றது போல் நீயும் பூனை விரதம் தரித்துள்ளாய். தர்மப்படி நடப்பதாகப் பாசாங்கு செய்கிறாய். உன்னுடைய சொற்கள் வேறு; செயல்கள் வேறாகக் காணப்படுகின்றன. உன்னுடைய வேத அத்யயனமும், சாந்தஸ்வரூபமும் மக்களுக்குக் காட்டுவதற்கான வெளிவேஷம் மட்டுமேயாகும்.

மன்னா! நீ தர்மநிஷ்டன் என்றால் இந்தக் கபடத்தை விட்டு கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றி அதன்படி காரியங்களைச் செய். உன் பலத்தால் உலக ராஜ்ஜியத்தைப் பெற்று நீ பிராமணர்களுக்குத் தானம் செய். பித்ருக்களுக்கு உசிதமான பாகத்தை அர்ப்பணம் செய். பல ஆண்டுகளாகக் கஷ்டப்படும் உன் தாயின் கண்ணீரைத் துடைத்துவிடு. நீ ஐந்து கிராமங்களை மட்டுமே கேட்டாய். ஆனால் உன்னுடைய அந்த விருப்பத்தை மறுத்து விட்டோம். உங்களைக் கோப மூட்டிப் போரிடத் தூண்டியே அதனைச் செய்தோம்.

உனக்காகவே துஷ்டனான விதுரரை நான் விலக்கி விட்டேன். அரக்கு மாளிகையில் உன்னை எரிப்பதற்குச் செய்ததை நினைத்துப்பார். இப்போதாவது ஆண்மையுடன் நடந்து கொள். நீ கௌரவ சபைக்கு வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அமைதி, போர் இரண்டிற்கும் தயார் என்ற செய்தியை அனுப்பியிருந்தாய். இப்போது போருக்கான வாய்ப்பு வந்துள்ளது. யுதிஷ்டிரா! நான் போருக்காகவே இவையனைத்தையும் செய்தேன்.. கூடித்திரியன் போரை விட வேறு எதற்கும் மகத்துவம் அளிப்பதில்லை. பாரதா! துரோணரிடமும், கிருபரிடமும் அஸ்திர வித்தை பயின்று ஜாதியில் எங்களுக்குச் சமமாக இருந்தாலும் நீ வாசதேவனைச் சார்ந்துள்ளாய்” என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுமாறு தெரிவித்தான்.

5.34. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் தெரிவிக்குமாறு உலூகனுக்கு உரைத்தவை

அடுத்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கான தனது செய்தியை உலூகனிடம் கூறினான்; உலூகா நீ வாசுதேவனிடம் இவற்றைக் கூறு; “ஐனார்த்தனா! இப்போது அனைத்து ஏற்பாடுகளுடனும் உன்னுடைய நன்மைக்காகவும், பாண்டவர்களின் நன்மைக்காகவும் என்னுடன் போரிடு. நீ சபையில் மாயையின் மூலம் வெளிப்படுத்திய அதே ஸ்வரூபத்தை மீண்டும் வெளிப்படுத்து. இந்திரஜாலம் மாயை அல்லது ஏவல் மூலம் போரில் ஆயுதம் தங்கிய வீரர்களின் கோபத்தை மேலும் அதிகரிக்கவே முடியும். பயப்படச் செய்ய முடியாது. வருஷணி குலத்தவனே! போரில் திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் அனைவரையும் கொன்று அவர்களுடைய ராஜ்யத்தைக் குந்தி புதல்வர்களுக்கு அளிப்பதாகக் கூறி வந்தாய். உன்னுடைய பேச்சு அனைத்தையும் சஞ்ஜயன் எனக்குக் கூறிவிட்டான். நீ உதவி செய்யும் ஸவ்யசாசி அர்ஜுனுடன் கௌரவர்களின் பகை வளர்ந்து வருகிறது என்று கூறினாயல்லவா! இப்போது பாண்டவர்களுக்காக உன் பராக்கிரமத்தைக் காட்டு. போருக்குத் துணிந்து நில். நான் உன்னை எதிர்பார்க்கிறேன். உன் வீரத்தை வெளிப்படுத்து. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உலகில் தற்செயலாகவே உன் பெரும் புகழ் பரவி விட்டதாக நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இப்போது உன்னைப் பூசிப்பவர்கள் உண்மையில் ஆண்மைச் சின்னங்களைத் தரித்துக் கொள்ளும் அலிகள் என்பதை நான் அறிந்து விட்டேன். என் போன்ற ஒரு மன்னன் கம்சனின் சேவகனான உன்னோடு போரிடுவதற்கு போர்க்களத்தில் இறங்குவது எந்த வகையிலும் உசிதமல்ல” என்று கிருஷ்ணனுக்கான செய்தியைக் கூறினான்.

5.35. துரியோதனன் பீமசேனன், நகுலன், சக தேவனிடம் தெரிவிக்குமாறு உலூகனிடம் கூறியது

பின்னர் பீமசேனன், நகுலன் மற்றும் சக தேவனிடம் கூறுமாறு பின்வருவனவற்றைத் தெரிவித்தான். உலூகா! மீசையில்லாத அதிகம் சாப்பிடும் முட்டாளான பீமசேனனிடம் இதனைக் கூறு; “குந்தி மைந்தா! முன்பு விராட நகரத்தில் பல்லவன் என்ற பெயரில் சமையற்காரனாக இருந்தாய். அச்செயல் என்னுடைய புருஷார்த்தமாகும். முன்பு கௌரவ சபையில் சபதம் பொய்க்காமல், உன்னிடம் சக்தி இருக்குமானால் துச்சாதனனின் ரத்தத்தைக் குடி. நீ போரில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை விரைந்து கொன்று விடுவேன் என்று கூறுவது வழக்கம். அதற்கான சமயம் வந்து விட்டது. நீ வெறும் சாப்பாட்டு ராமன். அதிகம் சாப்பிடுவதிலும், பருகுவதிலும் பரிசு பெறத் தகுந்தவன். போர் எங்கே? போஜனம் எங்கே? சக்தி இருந்தால் போரிடு. போர்க்களத்தில் என்னால் கொல்லப்பட்டுக்

கதையோடு நிரந்தரமாகத் தூங்கிவிடு. உலூகா! நகுலனிடம் இதைக் கூறு. பாரதா! நீ நிலையாகப் போரிடு. யுதிஷ்டிரரிடம் உன் அன்பையும், என்னிடம் துவேஷத்தினையும் திரௌபதியின் கவலையையும் நன்றாக நினைத்துக் கொள். சக தேவனிடம் முன்பு பாண்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட துயரங்களை நினைத்துப் போர்க்களத்தில் போரிடுமாறு கூறு” என்று துரியோதனன் உலூகனிடம் தெரிவித்தான். பின்னர் விராடரிடமும், துருபத மன்னர், திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி இவர்களிடம் கூறுமாறு மேலும் தெரிவித்தான்.

5.36. விராடர், துருபதர், திருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் சிகண்டியிடம் கூறுமாறு உலூகனிடம் துரியோதனன் உரைத்தவை

உலூகா! யுதிஷ்டிரர் சிரத்தை கொள்ளத் தகுந்தவரல்ல என்றாலும் நீங்கள் அவரை மன்னராகக் கருதிப் போரிட வந்துள்ளீர்கள் ஆகையால் நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து என்னை வதம் செய்ய முயற்சி செய்யுங்கள் என்று விராட மன்னரிடமும் துருபத மன்னரிடமும் நான் கூறியதைச் சொல். பாஞ்சால ராஜகுமாரன் திருஷ்டத்யும்னனிடம், “ராஜகுமாரா! உனக்குத் தகுந்த சமயம் வந்துள்ளது. துரோணாசாரியார் உனக்கு எதிரிலேயே நின்று போர் புரிவார். குருவின் வதம் என்னும் கொடிய பாவத்தைச் செய்துவிடு” என்று கூறு; அத்துடன் சிகண்டியிடமும் இதனைச் சொல்; வில்லேந்தியவர்களில் சிறந்தவரான கங்கையின் மைந்தன் பீஷ்மர் உன்னைப் பெண் என்று கருதிப் போரிட மாட்டார். ஆகவே இப்போது பயமின்றிப் போரிடு. நாங்கள் உன்னுடைய வீரத்தைப் பார்க்கப்போகிறோம்” என்று சொல் என்றான் துரியோதனன்.

5.37. துரியோதனன் அர்ஜுனனிடம் சொல்லுமாறு உலூகனிடம் கூறியவை

உலூகா நீ பகவான் வாசுதேவ கிருஷ்ணனுக்கு எதிரிலேயே அர்ஜுனனிடம் கூறு; இவையே என்னுடைய சொற்கள் ஆகும். “வீரதனஞ்ஜயா! போரில் எங்களைக் கொன்று இப்புவிையைப் பெற்றுக்கொள். அல்லது எங்களால் கொல்லப்பட்டு நிரந்தரமாகத் தூங்கிவிடு. ராஜ்யத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டதையும், காட்டில் வாசம் புரிந்ததையும், திரௌபதி அவமானப்படுத்தப்பட்டதையும் நினைவுகூர்ந்து இனியாவது ஆணாக நடந்து கொள். கூடித்திரியப் பெண் புதல்வனைப் பெறுவதன் பயனுக்கான நேரம் வந்து விட்டது. போரில் உன் பலம், வீரம், சுறுசுறுப்பு அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தி உன் கோபத்தை அமைதிப்படுத்திக் கொள். பலவகையான துயரங்களை அனுபவித்த சுய கௌரவமுடைய மனிதன், உத்தம குலத்தில் தோன்றியவன், தன் ராஜ்யத்தைப் பிறர் அபகரித்ததைப் பார்த்தும் கோபம் அடையாமல் இருப்பானா? நீ பெரிதாகப் பேசியவற்றை

யெல்லாம் காரியத்தில் காட்டு. வாய்ச்சொல் வீரன் கோழையாகவே கருதப்படுவான். பகைவரின் கையில் உள்ள உன் ராஜ்யத்தை மறு ஸ்தாபனம் செய்.

நீ சூதில் தோற்றாய், உன் மனைவி திரௌபதி சபையில் அவமானப்படுத்தப்பட்டாள். தன்னை ஆண் என்று கூறுபவன் இதற்காகக் கோபமடைய வேண்டும். 12 ஆண்டுகள் காட்டில் இருந்தாய்; ஒரு வருடம் விராட தேசத்தில் பணியாளனாக இருந்தாய். இந்த அவமானங்களை நினைத்து ஆண் ஆகு. எங்கள் மீது கோபம் காட்டு. ஏனெனில் கோபமே பௌருஷம் ஆகும். இங்கு மக்கள் உனது கோபம், பலம், வீரியம், அஸ்திரப் பிரயோகம் அனைத்தையும் காணட்டும். உனது புஷ்டியான குதிரைகளோடு நாளைக் காலையிலேயே கேசவனோடு வந்து போர் செய். இந்தப் போரில் பீஷ்மரை எதிர்க்காமல் ஏன் உன்னை பொய்யாகப் புகழ்ந்து கொள்கிறாய்? பொய்யான தற்புகழ்ச்சி செய்து கொண்டிராதே. கர்ணன், சல்யன், துரோணர் ஆகியோரைப் போரில் தோற்கச் செய்யாமல் நீ எவ்வாறு ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்புகிறாய்? பிரம்ம வேதம், தனுர் வேதம் இரண்டிலும் சிறந்த சஞ்சலமற்ற, மகா தேஜஸ்வியான ஆசாரியாரை நீ வெல்ல விரும்புவது பொய்யான துணிச்சலாகும். பகைவரை அழிக்கும் துரோணாசாரியாரிடம் சென்று எந்த வீரன் உயிருடன் திரும்ப முடியும்? பீஷ்மரும் துரோணரும் யாரைக் கொல்லத் தீர்மானிக்கிறார்களோ அவன் எப்படி உயிருடன் தப்ப முடியும்.

தேவர்கள் சுவர்க்கத்தைக் காப்பது போல் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு திசைகளின் மன்னர்களும், காம்போஜம், சகம், கசம், சால்வம், மத்ஸ்யம், குரு நாட்டின் படை வீரர்களும், மிலேச்ச, புலிந்த, த்ரவிட, ஆந்திர, காஞ்சி நாட்டுப் போர் வீரர்களும் ஒன்று சேர்ந்த, அடக்க முடியாத இந்த கௌரவராஜனின் சேனையை நீ கிணற்றுத் தவளையைப் போல அறிந்து கொள்ள முடியவில்லையா? அற்ப அறிவுள்ள முட்டாள் அர்ஜுனா! இந்தப் பெரும் சேனையுடன் நீ எவ்வாறு போரை விரும்புகிறாய்? உன்னிடம் இரண்டு அக்ஷய தூணர்கள் உள்ளன. அக்னி தேவன் அளித்த தேர் இருக்கிறது. போர் சமயத்தில் அதன் மீது திவ்யமான கொடி பறக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். அர்ஜுனா! வாய் பேசாமல் போரிடு, வீண் பெருமை பேசாதே.

அர்ஜுனா! வீண் பேச்சால் காரியம் நிறைவேறும் என்றால் எல்லோரும் தம் காரியத்தில் சித்தி பெற்று விடுவர். உன் உதவியாளன் வாசுதேவன்; உன்னிடம் காண்டீவவில் இருக்கிறது. உனக்குச் சமமான போர் வீரன் யாருமில்லை என்பதை அறிந்தே நான் உன்னுடைய இந்த ராஜ்யத்தை அபகரித்தேன். நான் 13 ஆண்டுகள் உன் ராஜ்யத்தை சுகமாக

அனுபவித்தேன். இப்போது உன்னை உன் சகோதரர்களோடு வதம் செய்து விட்டு இனிமேலும் நானே ராஜ்யத்தை ஆளப்போகிறேன். அர்ஜுனா! நீ சூதாட்டத்தில் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட போது காண்டீபம் எங்கு இருந்தது? பீமசேனனின் பலம் அந்த சமயம் எங்கு சென்று விட்டது? அந்த சமயத்தில் திரௌபதியின் உதவியாலேயே உங்களுடைய அடிமைத்தனம் விலகப் பெற்றது. அன்று நான் உங்களை அலி, நபும்சகன் என்று கூறியது சரியாயிற்று. ஏன் எனில் அஞ்ஞாத வாசத்தில் விராட நகரில் அர்ஜுனனாகிய நீ பெண்களைப் போல் தலையில் பின்னலைத் தரித்தாய். பீமன் சமையலறையில் வேலை செய்தான். இவையனைத்தும் என்னுடைய புருஷார்த்தமாகும்.

கூத்திரியர்கள் எப்போதும் இதே போல் தன் பகைவனுக்குத் தண்டனை அளித்துள்ளனர். பல்குனா! உன் பயத்தாலோ, வாசதேவனின் பயத்தாலோ நான் ராஜ்யத்தைத் திருப்பித்தர மாட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு வந்து நீ போர் செய். மாயை, இந்திர ஜாலம், ஏமாற்றுதல் வீரனின் கோபத்தையே அதிகப்படுத்தும். ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், நூற்றுக்கணக்கான அர்ஜுனனும் கூட என்னருகில் வந்தால் பத்து திசைகளுக்கும் ஓடிவிடுவார்கள். நீ பீஷ்மரோடு போரிடு, தலையால் மலையை உடை; அல்லது படை வீரர்களின் பெருங்கடலை நீந்திக் கரையேறு.

என்னுடைய பெரும் படைக்கடலில் கிருபாசாரியார் பெரும் மீனாவார். விவிம்சதி கடலில் இருக்கும் பெரும் பாம்பாவான். பிருஹத் பலன் கடலில் எழும் அலைகள், பூரிச்ரவா திமிங்கலம்; துரோணாசாரியார் என்னும் முதலை இருப்பதால் இதனுள் பிரவேசிப்பது கடினமாகும். பீஷ்மர் அதன் எல்லையற்ற வேகமாவார். கர்ணனும், சல்யனும் மீனும், சுழலுமாவார். காம்போஜ மன்னன் சுதகூஷிணன் கடலில் உள்ள தீயாகிய 'பட்வானல்' ஆவார். துச்சாதனன் அதன் பிரவாகம். சலனும், சல்யனும் மீன்கள்; சுகேஷணனும், சித்ராபுதனும் நாகம், மகரம் ஆவர். ஜயத்ருதன் மலையாவான்; துர்மர்ஷனன் நீர்; சகுனி அருவி; பலவகையான சஸ்திரங்கள் படைக்கடலின் நீர்ப்பிரவாஹம். இதில் பிரவேசித்தால் உன் உணர்வு அழிந்து விடும்; உன் உறவினர்கள் கொல்லப்படுவார்கள். அப்போது உன் மனம் துயரடையும். அப்போது உன் மனம் புவியை ஆள்வதிலிருந்து அவ நம்பிக்கையடைந்து விலகிவிடப் போகிறது. அர்ஜுனா! அமைதியாக அமர்ந்து கொள். ராஜ்யம் அடைவது உனக்குக் கிடைத்தற்கரியது" என்று துரியோதனன் உலூகனிடம் அர்ஜுனனுக்குக் கூறுமாறு தெரிவித்தான்.

5.38. பாண்டவர்களிடமிருந்து திரும்பிய உலூகன் அவர்கள் அனைவரின் சொற்களையும் துரியோதனனிடம் கூறியது

உலாகன் பாண்டவர்களிடம் சென்றான்; துரியோதனனின் நிந்தனைச் சொற்களை அப்படியே ஒவ்வொருவரிடமும் தெரிவித்தான். பாண்டவர்கள் துரியோதனனின் சொற்களுக்கு அளித்த பதிலைக் கேட்டு வந்து துரியோதனனிடம் உள்ளவாறே, கூறுவதாகத் தெரிவித்தான். அர்ஜுனன் கூறியதாக உலாகன் தெரிவித்தது. “எவன் தன் பல பராக்கிரமத்தை நம்பிப் பகைவர்களை வலுவில் போருக்கு அழைக்கிறானோ, பயமின்றிப் போரிடுகின்றானோ, அவனே புருஷன் என்று அழைக்கப்படுகிறான். முட்டாளே! நீ மற்றவர்களின் பராக்கிரமத்தால் உன்னை பலமும் வீரமும் உடையவனாகக் கருதுகிறாய். முதியவரும் மஹா ஞானியும், புலன்களை வென்றவருமான பிதாமகரை மரணத்திற்காக ரண தீக்ஷையளித்து உன் வீரத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறாய். தீயவனே உன் கருத்தை நாங்கள் புரிந்து கொண்டோம். பாண்டவர்கள் இரக்கம் காரணமாகக் கங்கை மைந்தனை வதம் செய்ய மாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறாய்.

நீ யாரை நம்பிப் பெரிதாகப் பேசுகிறாயோ அந்த பீஷ்ம பிதாமகரையே முதலில் உங்கள் கண் முன் கொன்றுவிடப் போகிறேன். உன் அறை கூவலை நான் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டேன். இன்றிரவு கழிந்ததும் போர் தொடங்கிவிடப் போகிறது என்று சொல். துரியோதனா! நான் துரோணாசாரியார் துணை இல்லாமலே உலகை அழித்து விடுவேன், உனக்குப் பாண்டவர்களால் பயம் ஏதுமில்லை என்ற பீஷ்மரின் வாக்கை நம்பிவிட்டாய். ராஜ்யம் உனக்குக் கிடைக்கப் போகிறது, பாண்டவர்கள் பெரும் விபத்தில் சிக்கி விட்டார்கள் என்று எண்ணிக் கர்வம் கொண்டுள்ளாய். அதனால் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள சங்கடத்தை உணர முடியவில்லை. நான் முதலில் பீஷ்மரையே உன் கண் முன் வதம் செய்யப் போகிறேன். நீ நாளைக் காலை முடிந்தால் பீஷ்மரைக் காப்பாற்று. நாளைக் காலை பிதாமகர் என் பாணங்களால் வீழும் போது நீ பெருமையாகப் பேசியதன் விளைவு தெரியும். பீமசேனன் உன் தம்பி துச்சாதனனைப் பற்றிக் கூறிய சபதம் சத்தியமாவதையும் நீ பார்க்கப் போகிறாய். உன்னுடைய கர்வம், நிஷ்டூரம், அகங்காரம், தற்பெருமை, குருரம், அதர்மம், அதிக பேச்சு, முதியவர்களை அவமானம் செய்தல், மற்றும் அநியாயமான கொடுமைகளுக்கும் கோரமான பலனை விரைவில் காணப்போகிறாய்.

முடா! நராதமா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு கோபம் கொண்டு நீ எப்படி உயிர் ராஜ்ஜியம் ஆகியவற்றை விரும்ப முடியும்? பீஷ்மரும், துரோணரும், சூதபுத்திரனும் கொல்லப்பட்ட பிறகு உனக்கு உன் வாழ்க்கை, ராஜ்யத்தின் மீது அவ நம்பிக்கை வந்துவிடும். சயோதனா! நீ உன் சகோதரர்களின் மரணத்தைக் கேட்பாய். பீமசேனனால் கொல்லப்படுவாய். அப்போது உன் பாவங்களைப் பற்றி நினைக்கப் போகிறாய். நான் இன்னொரு முறை

சபதம் செய்ய விரும்பவில்லை. உண்மையைக் கூறுகிறேன். இவையனைத்தும் நடந்தே தீரும்” என அர்ஜுனன் சொற்களைத் தெரிவித்தான்.

யுதிஷ்டிரரின் செய்தியை உலூகன் கூறுவது, “குழந்தாய் உலூகா! நீ துரியோதனனிடம் சென்று என் சொற்களைக் கூறு. உன் நடத்தையைப் போலவே என் நடத்தையும் இருக்கும் என்று நீ புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. நான் இருவரின் நடத்தையின் பொய்-மெய் வித்தியாசத்தை அறிபவன். பூச்சிகளுக்கும், எறும்புகளுக்கும் கூட கஷ்டமளிக்க விரும்புவதில்லை. பின் என் சகோதரர் மற்றும் குடும்பத்து ஜனங்களின் வதத்தை எவ்வாறு விரும்பிச் செய்ய முடியும்? அதனாலேயே நான் முன்பு ஐந்து கிராமங்களை மட்டுமே கேட்டேன். உனக்கு எந்த வகையிலும் பெரும் ஆபத்து வருவதைப் பார்க்க விரும்பாமலேயே அவ்வாறு கேட்டேன். நீ முட்டாள் தனத்தால் உன்னைப் புகழ்ந்து கொள்ளுகிறாய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் நன்மை தரும் சொற்களையும் நீ கேட்கவில்லை. இப்போது பேசி என்ன பயன்? நீ உன் சகோதரர்களோடு வந்து போர் செய். உன் விருப்பப்படியே நடக்கட்டும்” என்ற யுதிஷ்டிரரின் செய்தியையும் துரியோதனனிடம் உலூகன் கூறினான்.

அடுத்து பீமசேனனுடைய சொற்களை உலூகன் தெரிவித்தான்; நராதமா! நீ இறந்து கழுகின் வயிற்றில் வாசம் செய்ய வேண்டும் அல்லது ஹஸ்தினாபுரம் சென்று மறைந்து கொள்ள வேண்டும். நான் செய்த சபதத்தை சத்தியமாக்கிக் காட்டுவேன். போரில் துச்சாதனனைக் கொன்று அவன் ரத்தத்தைக் குடித்தே தீருவேன். உன்னுடைய தொடையை உடைத்தே காட்டுவேன். நான் உன் சகோதரர்கள் அனைவரின் மரணமாவேன். இதே போல் அபிமன்யுவே அரசகுமாரர்கள் மரணத்திற்குக் காரணமாவான். என் பராக்கிரமத்தால் உன்னைத் திருப்தி செய்வேன். உன் சகோதரர் அனைவரையும் கொன்று தர்மராஜர் கண்முன் உன் தலையைக் காலால் நசுக்குவேன்” என்று பீமன் கூறியதைத் தெரிவித்தார்.

பிறகு நகுலன், துரியோதனன் அளிக்கும் உபதேசப்படியே தான் செய்வேன் எனக் கூறுமாறு தெரிவித்தார். சகதேவன், “எங்களுடைய பெரும் துயரத்திற்கு நீ மகிழ்ச்சியோடு விழா கொண்டாடுகிறாய். இதன் பலன் நீ உன் புதல்வர்களுடனும், உற்றார் உறவினர்களுடனும் சோகத்தில் மூழ்குவதாகும்” என்று தெரிவிக்குமாறு உலூகனிடம் கூறினார். பின்னர் துருபதனும், விராடரும் கூறினர். “எங்கள் கருத்து சாதுக்களுக்குத் தாசனாவதே; விராடரும், துருபதரும் தாங்களா இல்லையா என்பது போரில் நிரூபணமாகும்” என்றனர். பின் சிகண்டி, மன்னா! நீ யாரை நம்பிப் போரில் வெற்றியைக் கருதுகிறாயோ அந்தப் பிதாமகரை, நான் தேரில் இருந்து கொண்டு வீழ்த்தப் போகிறேன். கடவுள் பீஷ்மரை வதைப்பதற்காகவே

என்னைச் சிருஷ்டித்துள்ளார்” என்று தெரிவித்தார்.

இதன் பின் த்ருஷ்டத்யும்னன் போரில் துரோணாசாரியாரைப் படையோடு கொன்று, யாரும் காட்டாத பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவேன் என்று கூறினார். இறுதியாக யுதிஷ்டிரர் கூறினார், “நான் எந்த வகையிலும் என்னுடைய குடும்பத்தினரை வதம் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் தீயவனே! இவை அனைத்தும் உன் குற்றத்தால் விளைந்தவையாகும். உலாகா! நீ விரும்பினால் நீ இங்கேயும் இருக்கலாம். ஏன் எனில் நாங்களும் உனக்குச் சகோதரர்களைப் போன்றவர்களே” எனத் தெரிவித்தார்.

இவ்வாறு பாண்டவர்களும் மற்றவர்களும் கூறியவற்றை உலாகன் அப்படியே துரியோதனனிடம் தெரிவித்தான். இதைக்கேட்ட துரியோதனன் கர்ணன், சகுனி, மற்றும் துச்சாதனனிடம் நாளை சூரியோதயத்திற்கு முன்பாகவே போருக்குத் தயாராகப் போர்க்களத்தில் நிற்க வேண்டும் என்று ஆணையிடுங்கள் என்று கூறினான். கர்ணன் கட்டளையிட்டான் அதன் படி சேனைகள் தயாராகத் தொடங்கின.

5.39. துரியோதனன் கௌரவர் தரப்பு அதிரதிகளையும், பாண்டவர் தரப்பு அதிரதிகளையும் பீஷ்மரிடம் கேட்டு அறிதல்

சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் தேவ சேனாதிபதியாகிய கார்த்திகேயனை வணங்கி உன் படைக்குத் தலைவனாவேன். நான் பலவகை வியூகங்களை அமைப்பதில் தேர்ந்தவன். திவ்ய அஸ்திரங்களுக்குப் பதில் செலுத்த வேண்டிய அஸ்திரங்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவன், தேவ, கந்தர்வ, மனிதரின் போர் வியூக அமைப்பினை நன்கு அறிந்தவன். எனவே போர் பற்றிய கவலையை விலக்கிவிடு என்று கூறினார். பீஷ்மரின் இந்தச் சொற்களினால் துரியோதனன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். நீங்களும் துரோணரும் இருக்கும் போது எனக்குத் தேவர்களின் ராஜ்யமும் கிடைத்ததற்கரியது அல்ல; குருசிரேஷ்டா! தாங்கள் நம் தரப்பு மற்றும் பகைவர்கள் தரப்பு அதி ரதிகளையும் நன்கு அறிவீர்கள். அவர்களைப்பற்றித் தாங்கள் வாயால் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் என்றான். பீஷ்மரும் துரியோதனன் சேனையின் ரதி அதிரதிகளைப் பற்றிக் கூறலானார்.

ராஜேந்திரா! உன் சேனையின் பிரதானமான ரதி-அதிரதிகளைக் கேள். எல்லோருக்கும் முன் உன் சகோதரர் 100 பேரோடு நீ மிகப்பெரிய ரதியாவாய். நான் என்னுடைய பிரதான சேனாதிபதியான அதிரதியாவேன். போஜவம்சத்து கிருதவர்மா, மத்ஸ்யராஜன் சல்யன் இவர்கள் அதிரதிகள். சல்யன் தன் சகோதரி மகன்கள் நகுல-சகதேவரைத் தவிர மற்ற பாண்டவரோடு போரிடுவார். சோமதத்தன் புதல்வன் பூரிச்ரவாவும் ரதிகளின்

குழுத்தலைவருக்கும் குழுத் தலைவராவார். சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் இரு ரதிகளுக்கிணையானவன்.

முன்பு சகதேவனோடு பகை கொண்ட காம்போஜமன்னன் சுதக்ஷணன் ஒரு ரதியாவான். அவந்திநாட்டு அரச குமாரர்கள் விந்தன், அனுவிந்தன் இருவரும் சிறந்த ரதிகளாவர். திரிகர்த்த நாட்டு ஐந்து சகோதரர்களும் ரதிகள் சத்தியரதன் அவர்களின் சிறந்த ரதியாவான். உன் புதல்வன் லக்ஷ்மணன், துச்சாதனனுடைய புதல்வன் இவ்விருவரும் வீர ரதிகள். கோசல மன்னன் பிருகத் பலனும் பெரும் ரதி, சரத்வானின் புதல்வர் கிருபாசாரியார் ரத-யூதபதிகளின் தலைவராவார். உன்னுடைய மாமா சகுனியும் ஒரு ரதியே. துரோணரின் புதல்வன் அஸ்வத்தாமா ரதிகளின் சிறந்தவன். அர்ஜுனனை எதிர்க்கக் கூடியவன். ஆனால் தன் உயிரின் மீது பற்றுக் கொண்டவன். துரோணாசாரியார் மிகுந்த தேஜஸ்வி. முதியவரானாலும் அக்னிக்கு நிகரானவர். பரத்வாஜரின் புதல்வரான இவர் ரத-யூதபதிகளின் குழுவிருகத் தலைவர். ஆனால் இவருக்கு அர்ஜுனன் மிகப் பிரியமானவன். அவனைக் கொல்ல மாட்டார். உன்னுடைய சேனையில் உள்ள மன்னர் பௌரவரும் சிறந்த ரதியே கர்ணனுடைய புதல்வன் வருஷசேனனும் மகாரதி எனப்படுகிறான். மது வம்ச மன்னர் ஜலசந்தனும் உன் படையில் ரதியாவார். தேர், மற்றும் யானைப் போரில் வல்லவர். வாஹ்லீகன் அதிரதி வீரர். போரிலிருந்து பின் வாங்காதவர். உன் சேனாதிபதி சத்தியவானும் ஒரு ரதியாவார். ராக்ஷஸராஜன் அலம்பஷன் மகாரதியாவான். பிரக்ஜோதிஷபுரத்து மன்னன் பகதத்தனும் பெரும் வீரன் ஐராவதத்தின் மீதமர்ந்த இந்திரனைப் போலப் பகைவரோடு போரிடுவான்.

காந்தார தேசத்துப் பிரதான வீரர்களான அசலன், வருஷக் இருவரும் அடக்க முடியாத ரதிகள் ஆவார். இந்தக் கர்ணன் உன்னுடைய மந்திரி, தலைவன் மற்றும் சகோதரனைப் போன்ற இவன் அதிரதி, ரதி என்று கூறும் தகுதியை இழந்துவிட்டான். தன் கவச குண்டலங்களை இழந்ததாலும் பரசராமர் அளித்த சாபத்தாலும் இவனை நான் அர்த்தரதி என்றே கருதுகிறேன் என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

5.40. கர்ணன்-பீஷ்மரின் வாக்குவாதமும், துரியோதனன் அதை விலக்குவதும்

பீஷ்மர் தன்னை அர்த்தரதி என்று வருணித்ததால் கர்ணன் மிகுந்த கோபமும் வேதனையும் அடைந்தான். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் பீஷ்மர் தன்னை அவமானப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பதையும், துரியோதனன் அதை உணராமல் இருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினான். பீஷ்மர் தன் விருப்பு, வெறுப்பிற்கேற்ப மன்னர்களை அதிரதி, ரதிகளாகப் பகுப்பதாகக் குற்றம் சாட்டினான். போர் முகத்தில் நிற்கும் போது சேனைக்குள் கலகத்தை

ஏற்படுத்த பீஷ்மர் முனைவதாகக் கூறினான். போருக்கான ரகசிய ஆலோசனையின் போது நல்ல விஷயங்களைக் கூறாமல் படைக்குள் பகை ஏற்படுத்த பீஷ்மர் முயற்சி செய்கிறார் என்றான். முதியவர்களின் பேச்சைக் கேட்க வேண்டும் என்பது சாஸ்திரம் என்றாலும், மிகவும் கிழவனாகி விடுபவர்கள் சிறுவர்களைப் போலாகிவிடுவதால் அவர்கள் பேச்சு கேட்கத் தக்கதல்ல; நான் தனியாகப் பாண்டவ சேனையை அழிப்பேன். ஆனால் போரில் எனது வெற்றியின் புகழ் சேனாதிபதியாகிய பீஷ்மரையே அடையும்; எனவே பீஷ்மர் உயிருடன் இருக்கும்வரை போர் புரிய மாட்டேன்; பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபின் பகைவரின் மகாரதிகளை எதிர்ப்பேன் என்று கோபத்துடன் கூறினான்.

பீஷ்மர் இதற்குப் பதில் பேசலானார். ‘சூதபுத்திரா! நான் துரியோதனனின் கடல் போன்ற பெரும் பாரத்தை என் தோள்களில் சுமந்து கொண்டுள்ளேன். பல ஆண்டுகளாக நான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த துயரம் தரும் சமயம் இப்போது வந்து விட்டது. இதனால் தான் பரஸ்பரம் பேதம் செய்யக் கூடாது என நினைக்கிறேன். எனவே தான் நீ இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறாய். ஜமதக்னியின் புதல்வர் பரசுராமராலும் தனது அஸ்திரங்களால் என்னைத் துன்புறுத்த முடியவில்லை. நீ என்னை என்ன செய்ய முடியும்? தற்புகழ்ச்சி இழிவானது என்றாலும் உன்னிடம் இதைக் கூறுகிறேன். காசிராஜன் தன் பெண்களுக்காக ஏற்படுத்திய சுயம் வரத்தில் கூடித்திரிய மன்னர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடியிருந்தனர். இங்கிருப்பதைவிட அதிக மன்னர்களை அப்போது வென்று அக்கன்னியரை அழைத்து வந்தேன். குருகுலத்தின் அழிவிற்காகவே உன் உதவியோடு மிகப் பெரிய அநியாயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்போது அக்குலத்தைக் காப்பாற்று. நீ எப்போதும் போட்டியிடும் அர்ஜுனனோடு போரிட்டுக்காட்டு” என்று கூறினார்.

இவ்விருவரின் பரஸ்பர கடும் குற்றச்சாட்டுக்களையும் கேட்ட துரியோதனன் இருவரையும் அமைதிப்படுத்தினான். நீங்கள் இருவரும் என்னுடைய பெரிய காரியத்தை வெற்றிபெறச் செய்பவர்கள். என்னுடைய நன்மையை யோசியுங்கள் என்றான். பாண்டவர் பக்கத்து ரதி, அதிரதி, யூதபதிகளின் விவரங்களைத் தெரிவிக்குமாறு பீஷ்மரிடம் வேண்டினான். பீஷ்மரும் பாண்டவதரப்பு அதிரதிகள், ரதிகள் பற்றிக் கூறலானார்.

5.41. பீஷ்மர் சிகண்டி மற்றும் குந்தி புதல்வர்களைக் கொல்ல மாட்டேன் எனல்

பாண்டவர்கள் தரப்பில், யுதிஷ்டிரர், பீமன், நகுல-சகதேவர், விராடர், துருபதர், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், வீரன் அபிமன்யு, விராட புதல்வன் உத்தரன், சாத்யகி, உத்தமௌஜா, யுதாமன்யு, த்ருஷ்டத்யுமனன், அவன் மகன் கூத்தர தர்மா, சிசுபாலன் மகன் த்ருஷ்டகேது, சத்ரதேவன், ஜயந்தன்,

அமித உஜா, அஜன், போஜன், கேகய ராஜகுமாரர்கள் இவர்களுடன் சுகுமாரன், காசிகன், நீலன், சூரியதத்தன், சங்கன், மதிராஸ்வன், வார்தகேஷமி, சித்ராபுதன், சத்யக்ருதி, வியாக்ரதத்தன், சந்திரசேனன், சேனாபிந்து மன்னன், காசிமன்னன், ஸ்ரேணிமான், வசுதான், துருபதனின் புதல்வன் சத்யஜித், பீமன் ஹிடும்பி புதல்வன் கடோதகஜன், குந்தி போஜன் மகன் புருஜித், மற்றும் பாண்டிய தேசத்து மன்னன் ஆகிய அனைவரையும் ரதிகளாகவும், மகாரதிகளாகவும் பீஷ்மர் வருணித்தார்.

வாசுதேவன், அர்ஜுனன் இவர்களையும் போர் முனையில் நான் எதிர்ப்பேன். ஆனால் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சிகண்டியை ஒரு போதும் கொல்ல மாட்டேன். தந்தையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற பிரம்மச்சரிய விரதம் பூண்டு ராஜ்யத்தைத் துறந்து சத்தியவதியின் புதல்வர்கள் சித்திராங்கதனை மன்னனாகவும், விசித்திர வீரியனை யுவராஜனாகவும் அபிஷேகம் செய்வித்துத் தேவவ்ரதன் என்று உலகால் புகழப்பட்ட நான் ஒரு போதும் பெண்ணை, அல்லது பெண்ணாக இருந்து ஆணாக மாறிய சிகண்டியை வீரனாகக் கருதி அவனுடன் போர் புரிந்து அவனைக் கொல்ல மாட்டேன். அத்துடன் குந்தி புதல்வர்களான பாண்டவர்களையும் கொல்ல மாட்டேன் என்று உறுதியாகப் பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தார்.

5.42. துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் சிகண்டியைக் கொல்ல மாட்டேன் என்பதற்கான காரணத்தைக் கேட்டல்; பீஷ்மர் சிகண்டியின் வரலாற்றைக் கூறுதல்

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கேட்டான். “சோமகர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் வதம் செய்வேன் என்று முதலில் கூறியுள்ளீர்கள். பின் துருபதன் மகனான பாஞ்சாலன் சிகண்டியைக் கொல்ல மாட்டேன் என்று ஏன் கூறுகிறீர்கள்?” எனக் கேட்டான். பீஷ்மர் சிகண்டி பெண்ணாக இருந்து ஆணாக மாறிய வரலாற்றைத் தெரிவித்தார். காசிராஜன் மகள் அம்பாவே மூன்றாவது பிறவியில் தன்னைக் கொல்லுவதற்காக மகாதேவன் வரத்தின்படி பெண்ணாகப் பிறந்து ஆணாக மாறியதைப் பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறினார். பெண்ணையோ, பெண்ணாகப் பிறந்து ஆணாக மாறியவரையோ, பெண் பெயர் கொண்டவரையோ, பெண் வேடம் பூண்டவரையோ நான் கொல்லமாட்டேன் என்ற தனது சபதத்தையும் பீஷ்மர் சொன்னார். துரியோதனனும் பீஷ்மர் அவரது விரதப்படி நடப்பது சரியே என ஏற்றுக் கொண்டான்.

5.43. துரியோதனன் பீஷ்மர் முதலானோரிடம் அவரவரின் சக்தியைக் கேட்டறிதல்

இரவு கழிந்தது; பகல் வந்தது. அணி வகுத்த சேனையில் நடுவில்

துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கேட்டான். “கங்கை மைந்தனே! பாண்டவரின் சேனையும் போருக்குத் தயாராக உள்ளது. ஏராளமான காலாட்களும் பரந்த தேர்களும், யானை, குதிரைப்படைகளும், மகாரதிகளும் நிறைந்த இந்தக் கடல்போன்ற சேனையைத் தாங்கள் எத்தனை நாட்களில் முழுவதுமாக அழிக்க முடியும்? என்னுடைய சேனையில் தாங்களே எல்லா திவ்யாஸ்திரங்களையும், அறிந்தவர் என்பதால் நான் இதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்” என்று கேட்டான். பீஷ்மர் அவனிடம் “நீ பகைவரின் பலம்-பலவீன விஷயமாகக் கேட்பது மிகச் சரியே! சாதாரண மக்களோடு எளிமையான போரையும், மாயாவிடங்களோடு மாயப் போரையும் செய்ய வேண்டும் என்று தர்ம சாஸ்திரம் தீர்மானித்துள்ளது. மன்னா! என்னுடைய அதிகமான சக்தி மற்றும் அஸ்திர சஸ்திரங்களின் பலத்துடன் திசைரி பத்தாயிரம் போர் வீரர்களையும், ஆயிரம் ரதிகளையும் கொல்ல முடியும். இம்முறைப்படி நான் ஒரு மாதத்தில் பாண்டவர் சேனை முழுவதையும் அழித்து விடுவேன்” என்றார்.

துரியோதனன் துரோணாசாரியாரிடம் இந்த வினாவைக் கேட்டான். துரோணர் சிரித்தவாறு, “மகாபாஹு நான் இப்போது கிழவனாகி விட்டேன். என்னுடைய சக்தியும், செயலும் குறைந்து விட்டது. ஆனாலும் சாந்தனு நந்தன் பீஷ்மர் கூறியது போல் நானும் ஒரு மாதத்திற்குள் பாண்டவசேனை முழுவதையும் அழித்து விடுவேன் என்று தெரிவித்தார். துரியோதனன் அடுத்துக் கிருபாசாரியாரையும், அஸ்வத்தாமாவையும் கேட்டான். கிருபர் இரண்டு மாதங்களிலும், அஸ்வத்தாமா பத்தே நாட்களிலும் பாண்டவ சேனையை அழிப்பதாகத் தெரிவித்தனர். கர்ணன் தான் ஐந்தே நாட்களில் பாண்டவசேனை முழுவதையும் அழிப்பேன் என்றான். இதைக்கேட்ட பீஷ்மர் பெரிதாகச் சிரித்து, போரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் ஒரே தேரில் வருவதைப் பார்க்காத வரையில் தான் இவ்வாறு கர்வத்தோடு ஏமாற்றுப் பேச்சுகளைப் பேச முடியும் என்று கர்ணனை மீண்டும் அவமதித்தார்.

5.44. கௌரவ சேனை போருக்குப் புறப்படுதல்; போர் முகாமின் சிறப்பு

காலையில் கௌரவ சேனையில் அனைவரும் நீராடித் தூய்மையாகினர். வெள்ளை வஸ்திரங்களையும், மலர் மாலைகளையும் அணிந்தனர். பிராமணர்கள் ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்தனர். அக்னியில் ஆஹுதி அளித்தனர். பிறகு கொடியைப் பறக்க விட்டவாறு அஸ்திர சஸ்திரங்களை ஏந்தியவாறு அனைவரும் போர்க்களம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அவந்தி நாட்டு அரச குமாரர்கள் விந்தன்-அனுவிந்தன், வாஹ்லீக தேச வீரர்கள், கேகய ராஜகுமாரன் ஆகியோர் துரோணாசாரியாரை முன்னிறுத்திச்

சென்றனர். அஸ்வத்தாமா, ஜயத்ருதன், தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு தேச மன்னர்கள், மலை நாட்டினர், சகுனி, கூடக, கிராதி, யவன, சிபி தேசத்து மன்னர்கள் தத்தம் சேனையுடன் பீமரைச் சூழ்ந்து சென்றனர். கிருதவர்மா, மகாரதி த்ரிகர்த்தன், சலன், பூரிச்ரவா, பிருகத்ருதன், துச்சாதனன் முதலிய துரியோதனன் சகோதரர்கள் அனைவரும் துரியோதனனை முன்னிட்டு அவனுக்குப் பின்னால் சென்றனர். கவசம் முதலியவற்றை அணிந்த கௌரவ பக்கத்து வீரர்கள் குருகேஷத்திரத்தின் மேற்குப்பகுதியில் அணி வகுத்தனர்.

அஸ்தினாபுர நகரத்தைப் போலவே துரியோதனன் தனது போர்க் கூடாரங்களை அனைத்து வசதிகளுடன் அமைத்திருந்தான். போரிடுவதற்கு ஐந்து யோசனை சுற்றளவு இடம் விடப்பட்டு படைவீரர்களுக்காக நூற்றுக்கணக்கான வரிசைகளில் குடியிருப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. துரியோதனன் யானை குதிரை முதலிய சவாரிகளுக்கும், படைவீரர்களுக்கும், மன்னர்களுக்கும் மிகச் சிறந்த பட்சய, போஜ்ய பதார்த்தங்களை அளித்து வந்தான். காலாட்கள், சில்பிகள் சூத-மாகத வந்திகள் மற்றும் பலருக்கு மன்னன் தரப்பிலிருந்து போஜனம் கிடைத்து வந்தது. அங்கிருந்த வணிகர், கணிகைகள், ஒற்றர்கள், பார்வையாளர்கள் அனைவரையும் துரியோதனன் முறைப்படி மேற்பார்வையிட்டு வந்தான்.

6. பீஷ்ம பருவம்

6.1. போர் தொடர்பான நியமங்கள் அமைத்தல்

பாண்டவ சேனைகள் கிழக்கு நோக்கியும், துரியோதனன் படைகள் மேற்கு நோக்கியும் குருகேஷத்திரத்தில் அணி வகுத்து நின்றன. பிரளய காலத்தில் இரு பெருங்கடல்கள் சந்தித்துக் கொண்டதைப் போல யுத்த களம் விளங்கியது. இச்சமயத்தில் கௌரவர்களும், பாண்டவர்களும் போர் நடக்கும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியமங்களை வகுத்துக் கொண்டனர். ஒவ்வொரு நாளும் மாலையில் போர் நிறுத்தப்பட்ட பின் யாரும் யாரையும் பகைவராகக் கருதாமல் பரஸ்பரம் அன்புடன் இருக்க வேண்டும். வாக்குப் போரில் ஈடுபடுபவர்களோடு வாக்கு மூலமே போர் செய்யப்பட வேண்டும். படையிலிருந்து வெளியேறுபவரை வதைக்கக் கூடாது.

தேரில் இருக்கும் ரதி ரதியுடனும், யானை வீரர், யானை வீரருடனும், குதிரை வீரர் குதிரை வீரருடனும் காலாட்படையினர் காலாட்படையினருடனும் மட்டுமே போர் செய்ய வேண்டும். போர் புரியும் வீரனின் பலம், உற்சாகம், தகுதியறிந்து அதற்கு நிகரானவனே முதலில் எச்சரிக்கை செய்து பின்பு அவனுடன் போர் செய்ய வேண்டும். கவனமின்றி இருப்பவனையும் போரைக் கண்டு பயந்தவனையும் தாக்குதல் கூடாது. போரிடும் போது சரணடைபவன், புறமுதுகிட்டு ஓடுபவனையோ, காயமடைந்தவனையோ தாக்குதல் கூடாது. பாரம் சுமப்பவர், ஆயுதங்களை வீரர்களிடம் சேர்ப்பிப்பவர், பேரி-சங்கம் வாசிப்போர், ஆகியோர் மீது யாரும் எத்தகைய தாக்குதலும் நடத்தக் கூடாது. என்பவையே அவர்கள் வகுத்துக் கொண்ட நியமங்களாகும். பிறகு சேனைகள் அனைத்தும் சாஸ்திர விதிப்படி வியூகம் அமைத்துப் போருக்குத் தயாராயின.

6.2. துரியோதனன் போர்க்களத்தில் துச்சாதனனிடம் கூறியவை

துரியோதனன் துச்சாதனனிடத்தில் கூறலானான், “துச்சாதனா! நீ பீஷ்மரைக் காக்கும் ரதங்களை விரைவில் தயார் செய். சேனைகள் அனைத்தும் அவரைப் பாதுகாக்கக் கட்டளையிடு. நான் பல்லாண்டுகளாகக் கவலைப்பட்ட கௌரவ-பாண்டவ பெரும் போர் என் முன் தோன்றி விட்டது. இப்போது போரில் பீஷ்மரைக் காப்பாற்றுவதை விட முக்கியமான வேறு காரியம் இல்லை. அவர் பாதுகாப்பாக இருந்தால் தான் குந்தியின் புதல்வர்களையும், சோமகர்களையும், ச்ருஞ்ஜய வம்சத்தினரையும் கொல்ல முடியும். பிதாமகர் என்னிடம் முதலில் பெண்ணாக இருந்து ஆணாக மாறிய சிகண்டியைக் கொல்ல மாட்டேன் எனக் கூறியுள்ளார். என் படைவீரர்கள் பீஷ்மரைக் காத்துச் சிகண்டியைக் கொல்ல முயற்சிக்க வேண்டும். பலமுடைய சிங்கம் பாதுகாப்பற்றதாக இருந்தால் ஒரு

ஓநாய்கூட அதைக் கொன்று விடும். நரியைப் போன்ற சிகண்டி சிங்கம் போன்ற பீஷ்மரைக் கொல்ல விடக் கூடாது. அர்ஜுனனுடைய தேரின் இடது சக்கரத்தை யுதாமன்யுவும் வலதை உத்தமௌஜாவும் காப்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அர்ஜுன் சிகண்டியைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே சிகண்டி கங்கை மைந்தனைக் கொல்ல முடியாதவாறு அவருக்கு மிகுந்த பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும்” என்று துரியோதனன் கூறினான்.

6.3. துரியோதனனின் சேனை வர்ணனை

பொழுது விடிந்ததும் தேரைப் பூட்டு, போருக்குத் தயாராகு என்ற பெரும் குரல் எங்கும் பரவியது. சங்கங்களும், துந்துபிகளும் முழங்கின. குதிரைகளின் கனைப்பும், யானைகளின் பிளிறலும், தேர்ச்சக்கரங்களின் கடகட ஒலியும், வீரர்களின் சிம்மநாதமும் போர்க்களத்தில் பரவியது. போர்க்களத்தில் இரு தரப்பு வீரர்களின் அஸ்திர-சஸ்திரங்களும், கவசங்களும் பிரகாசித்தன. ஏராளமான தேர்ப்படைகளுக்கு நடுவில் பீஷ்மர் பூரண சந்திரனைப் போல் பொலிவுடன் தோன்றினார். படை வீரர்கள் வில், கத்தி, விருஷ்டி, கதை, சக்தி, தோமரம் முதலிய ஆயுதங்களை ஏந்தி நின்றிருந்தனர். இருதரப்பிலும் ஆயிரக்கணக்கான கொடிகள் பறந்தன. கைகளில் உறையணிந்து முதுகில் தூணர் கட்டிய மன்னர்கள் சோபையுடன் திகழ்ந்தனர்.

சகுனி, சல்யன், சிந்து மன்னன் ஜயத்ருதன், விந்த, அனுவிந்தன், கேகய ராஜகுமாரன், காம்போஜன், சுதகூழிணன், கலிங்கன் ச்ருதாயுதன், கோசல மன்னன் பிருகத்பலன், போஜ வம்ச க்ருதவர்மா ஆகிய அனைவரும் கருப்பு மான் தோல் கட்டியிருந்தனர். பத்து அக்ஷௌஹிணி சேனைகளுக்கு இவர்கள் தலைமையேற்றனர். பெரும்பாலும் கௌரவ வீரர்களைக் கொண்ட பதினோராவது சேனை துரியோதனனுடையது ஆகும். இச்சேனை அனைத்து சேனைகளுக்கும் முன்னால் நின்றது. இதற்கு வெள்ளியாலான, வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் ஏறிய பீஷ்மரே தலைவர். வெள்ளைத் தலைப்பாகை அணிந்து வெள்ளிக் கவசமும் பீஷ்மர் பூண்டிருந்தார். அவரது தேரின் மீது பனைக்கொடி பறந்தது.

பீஷ்மர் வெண் மேகங்களால் சூழப்பட்ட சூரியனைப் போல விளங்கினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய ச்ருஞ்ஜய வம்சத்து வீரர்கள் அவரைக் கண்டு அடிக்கடி கோபம் கொண்டனர். வாயைப் பிளந்துள்ள பெரும் சிங்கத்தைக் கண்டு மான் கலங்குவது போல் கலக்கம் கொண்டனர். பிரளய காலத்துக் கடல்களைப் போல கௌரவ-பாண்டவ சேனை காணப்பட்டது. கௌரவர்களின் இத்தகைய பெரும் சேனை இவ்வாறு முன்பு ஒரு போதும் ஒன்று திரட்டப்பட்டதும் இல்லை. பிறரால்

பார்க்கப்பட்டதும், கேட்கப்பட்டதும் கூட இல்லை.

6.4. கௌரவ மகாரதிகள் போருக்கு முன்னேறுதல்; அவர்களின் விபூகம், வாகனம், கொடி முதலியவற்றின் வர்ணனை

சந்திரன் மக நகூத்திரத்தில் இருந்தது. வானத்தில் ஏழு பெரிய கிரகங்கள் அக்னியைப் போலப் பிரகாசமாகக் காணப்பட்டன. உதய காலத்தில் சூரியன் இரு பகுதிகளில் பிரிந்தது போலக் காணப்பட்டது. திசைகள் அனைத்தும் எரிவது போல இருந்தன. மாமிசம் உண்ணும் பறவைகள் பாணத்தை விரும்பி அமங்கல ஒலி செய்தன. பிதாமகர் பீஷ்மரும், ஆசாரியர் துரோணரும் ஒவ்வொரு நாளும் பாண்டவர்களுக்கு வெற்றி உண்டாக ஆசியளித்தனர். ஆனால் தாங்கள் சபதம் செய்தவாறு பாண்டவர்களோடு போர் புரிந்தனர். பீஷ்மர் மன்னர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக் கூறலானார், “கூடித்திரியர்களே! இந்தப் போர் உங்களுக்குச் சொர்க்கத்தின் திறந்த வாசலாகும். இதன் மூலம் இந்திர உலகம் அல்லது பிரம்மலோகத்தை அடையுங்கள். போர் முன்னோர்களால் ஏற்றுக் கொல்லப்பட்ட சனாதன மார்க்கமாகும். நாபாகன், யயாதி, மாந்தாதா, நகுஷன், ந்ருகன் போன்றோர் இவ்வாறே கர்மங்களின் மூலம் சித்தியையடைந்துள்ளனர். வியாதியால் அவதியுற்று மரணமடைவது கூடித்திரியனுக்கு அதர்மமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. போரில் அஸ்திர-சஸ்திரங்களால் அடிபட்டு மரணமடைவதே சனாதன தர்மமாகும்.

இப்போரில் மன்னர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரின் சொல் கேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட்டனர். இப்போரில் முன்பே சபதம் செய்தவாறு கர்ணன் பங்கேற்கவில்லை. பீஷ்மர் ஐந்து நகூத்திரங்களும், பனையும் உருவமைக்கப்பட்ட பெரும் கொடி பறந்த தேரில் ஏறி அமர்ந்தார். மற்ற சேனாதிபதிகள் பீஷ்மரின் ஆணையைப் பின்பற்றிச் சென்றனர். அஸ்வத்தாமா வாலினை உடைய சிங்கத்தின் கொடியோடு தேர் ஏறிச் சென்றார். அவருக்குப் பினால் ச்ருதாயுதன், சித்திரசேனன், புருமித்திரன், விவிம்சதி, சல்யன், பூரிச்ரவா, விகர்ணன் ஆகியோர் சென்றனர். இவர்கள் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தவாறு சென்றனர்.

அரவக் கொடி பறந்த துரியோதனனின் தேர் சுதகூஷிணன், கலிங்கராஜன், கேஷமதன்வா, சுமித்ரன், பெளரவன் ஆகியோரின் ஐந்து ரதங்களுக்குப் பின் சென்றது. காளைச் சின்னம் உடைய கொடியுடன் விலை உயர்ந்த தேரில் அமர்ந்து கிருபாசாரியார் மகதத்தின் சிறந்த சேனையுடன் சென்றார். வராஹம் பொறிக்கப்பட்ட கொடியோடு ஐயத்ருதன் பெரும் தேர்ப்படைக்கும், யானை, குதிரைப் படைக்கும் தலைமை தாங்கிச் சென்றான். கலிங்க மன்னன் ச்ருதாயுதன் அக்னியின் சின்னத்தோடு கூடிய கொடியோடு கேதுமானுடன் தேர்ப்படைக்கும், யானைப்படைக்கும்

தலைமையேற்றுச் சென்றார். விந்த அனுவிந்தர், பகதத்தன் இவர்களுக்குப்பின் சென்றனர். துரோணாசாரியார், பீஷ்மர், அஸ்வத்தாமா, வாஹ்லீகர் மற்றும் கிருபாசாரியார் கௌரவர்களின் சேனை வியூகத்தை அமைத்தனர்.

6.5. பீஷ்மர் துரியோதனன் சேனையில் பாதுகாக்கப்படுதல்

கௌரவ சேனையில் இருந்த சிறந்த வீரர்கள், விசித்திரமான ஆயுதங்களையும், வில்லையும் ஏந்தி இருந்தனர். அவர்களுடைய கொடிகள் வானத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தன. பீஷ்மருக்குப் பின்னால் துச்சாதனன், துர்விஷகன், துர்முகன், துச்சகன், விவிம்சதி, சித்திரசேனன், விகர்ணன், புருமித்ரன், சத்ய விரதன், பூரிச்ரவா, ஜயன், சலன் இன்னும் 20,000 வீரர்கள் அவருக்குப் பாதுகாப்பாகச் சென்றனர். அபிஷாஹ, குரசேன, சிபி, வசாதி, சால்வன், மத்ஸ்ய, அம்பஷ்ட, திரிகர்த்த, கேகய, சௌவீர, கைதவ, கிழக்கு, மேற்கு, வடக்குப் பிரதேச மன்னர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து பாதுகாப்பளித்தனர். பீஷ்மருக்கு முன்னாலும் வீரர்கள் அணிவகுத்துச் சென்றனர்.

6.6. கௌரவ சேனையின் நிலையும், போருக்குப் புறப்படுதலும்

கௌரவ சேனை தைத்யர்களின் சேனையைப் போலக் காணப்பட்டது. இச்சேனையை நோக்கி ஹிம்சிக்கும் ஜந்துக்கள் கத்திக் கொண்டிருந்தன. துரியோதனன் தாமரை போல் ஒளி வீசிய மதம் பெருகும் யானையின் மீது அமர்ந்து கௌரவ சேனையின் மத்தியில் நின்றிருந்தான். தங்க அம்பாரிமீது அமர்ந்திருந்த துரியோதனனை வந்திகளும், மாகதர்களும் துதித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவன் மீது வெண்குடை விரிந்திருந்தது. சகுனி காந்தார நாட்டு வீரர்களுடன் துரியோதனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து சென்றான். அனைத்தும் வெண்மையாக இருந்த தேரில் பீஷ்மர் வெள்ளை மலை போல அமர்ந்திருந்தார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரும், வாஹ்லீக சேனையின் ஒரு பகுதி, சல, சௌவீர, சிந்து தேச வீரர்களும் அவரைச் சூழ்ந்து சென்றனர்.

அவருக்குப் பின்னால் துரோணாசாரியார் சிவப்பு வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் சென்றார். மேலும், ஜயத்ருதன், பூரிச்ரவா ஜயன், சால்வன் முதலியோர் பெரும் யானைப்படையோடு சென்றனர். கிருபாசாரியார் கிராத, சக, பல்லவ, யவன சேனையோடு சேனையின் இடது புறத்தில் சென்றார். வருஷ்ணி, போஜ வம்ச வீரர்களின் பெரும் சேனை க்ருதவர்மாவின் தலைமையில் கௌரவ சேனையின் வலது புறம் சென்றது. அர்ஜுனனை வெல்வோம் அல்லது மரணமடைவோம் என்ற சபதத்துடன் த்ரிகர்த்த வீரர்கள் அர்ஜுனன் இருக்கும் பக்கம் சென்றனர். பீஷ்மர் ஒவ்வொரு நாளும் மனித, கந்தர்வ, தெய்வ, ஆசுர முறைகளுக்கேற்ப வியூகத்தை அமைத்தார்.

6.7. துரியோதனன் போர் முனையில் துரோணாசாரியாரிடம் கூறுதல்

துரியோதனன் போர் முனையில் பாண்டவர்களின் சேனையைக் கண்டு துரோணாசாரியாரியாரிடம் கூறலானான், “ஆசாரியரே! உங்களுடைய சிஷ்யன் திருஷ்டத்யும்னன் வியூகத்தில் அமைத்துள்ள பாண்டவர்களின் இப்பெரிய சேனையைப் பாருங்கள். இச்சேனையில் பீமார்ஜுனர்களைப் போன்ற சாத்யகியும், விராடரும், துருபதர், த்ருஷ்டகேது, சேகிதான், காசிராஜன், சைப்யன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, அபிமன்யு, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் ஐவரும் மகாரதிகளாவர். நம்முடைய பக்கத்தில் துரோணாசாரியாரான தாங்கள், பீஷ்மபிதாமகர், கர்ணன், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, விகர்ணன், பூரிச்ரவா ஆகியோரும் எனக்காக வாழ்வின் நம்பிக்கையைத் தியாகம் செய்யும் ஏராளமான வீரர்களும் திரண்டுள்ளனர். பீஷ்ம பிதாமகரால் காப்பாற்றப்படும் நம்முடைய சேனை வெல்ல முடியாதது. பீமன் பாதுகாக்கும் பாண்டவர்களின் சேனை வெல்வதற்குச் சலபமானது. எனவே நீங்கள் அனைவரும் பீஷ்ம பிதாமகரை எல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்து காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று கூறினான்.

6.8. யதிஷ்டிரார் துரியோதனன் சேனை பக்கம் வருதல்; படை வீரர்கள் கூற்று:

போருக்கு ஆயத்தமாக இருபக்க சேனைகளும் வியூகம் அமைத்து எதிர் எதிரே நின்றன. இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் தன் கவசம், ஆயுதங்கள் இவற்றை விடுத்துச் சகோதரர்களுடன் துரியோதனனின் சேனையை நோக்கிக் கால்நடையாக வந்தார். இதனைக் கண்ட துரியோதனனுடைய படை வீரர்கள் “யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய குலத்தின் உயிருள்ள களங்கமாவார். அவர் பயந்தவரைப் போல சகோதரர்களுடன் பீஷ்மரைச் சரணடைவதற்காக வந்து கொண்டிருக்கிறார். பார்த்தன், பீமன், நகுல-சகதேவர் போன்ற உதவியாளர்களைப் பெற்று யுதிஷ்டிரருடைய மனதில் எவ்வாறு பயம் தோன்றியது? நிச்சயம் இவர் புகழ்மிக்க கூடித்திரிய குலத்தில் தோன்றவில்லை. இவருடைய மானசீகபலம் மிகவும் அற்பமாகும். அதனால் தான் போர் சமயத்தில் இவருடைய இதயம் இவ்வளவு பயமடைந்து விட்டது” என்று பழித்துப் பேசலானார்கள். கௌரவர்களைப் புகழ்ந்து பேசலானார்கள். கௌரவ, பாண்டவ சேனைகளில் யுதிஷ்டிரர் செயலைக்கண்டு பெரும் ஐயம் தோன்றியது. யுதிஷ்டிரர் பகைவர்களின் சேனைக்குள் நுழைந்தார். வரிசைக்கிரமமாக பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் சல்லியன் ஆகியோரிடம் சென்று அவர்களை வணங்கி, அவர்களை வெல்லும் உபாயத்தைக் கேட்டறிந்து, அவர்களின் ஆசிகளுடன், வரங்களுடன் மகிழ்வுடன் திரும்பினார். மீண்டும் தன் படை வியூகத்தை அமைத்தார்.

6.9. முதல்நாள் போர்; கௌரவர் மகிழ்ச்சி; இரண்டாம் நாள் வியூகம்

முதல்நாள் போரில் பாண்டவசேனை பின் வாங்கியதும் பீஷ்மரின் உற்சாகம் அதிகரித்தது. துரியோதனன் மகிழ்ச்சியால் உல்லாசமடைந்தான். மறுநாள் பொழுது புலர்ந்ததும், பாண்டவ சேனை வியூகம் அமைத்துப் போருக்குத் தயாரானது. க்ரௌஞ்ச வியூகம் அமைத்திருந்த பாண்டவ சேனையை அர்ஜுனன் காப்பதைக் கண்ட துரியோதனன், துரோணர், கிருபர், சல்யன், அசுவத்தாமா, துச்சாதனன் ஆகிய போருக்கு ஆயத்தமாக இருந்த வீரர்களிடையே சமயோசிதமாகப் பேசலானான். “வீரர்களே! நீங்கள் அனைவரும் போர்க்கலையில் நிபுணர்கள்; அஸ்திர சஸ்திரப் பிரயோகத்தில் தேர்ந்தவர்கள். மகாரதிகள். சேனையோடு பாண்டவர்களை வதம் செய்ய வல்லவர்கள். அவர்களைத் தோற்கடிப்பது மிக எளிது. பீஷ்மரால் பாதுகாக்கப்படும் சேனை எப்போதும் வெல்ல முடியாது. ஆகவே சம்ஸ்தான, சூரசேன, வேத்ரிக, குகூர, த்ரிகர்த்த, மத்ர, யவன தேச மக்கள் சத்ருஞ்ஜய, துச்சாதனன், விகர்ணன், நந்த-உபநந்த சித்ரசேனன் பாரி, பத்ரக நாட்டு வீரர்களோடு தாங்கள் படையை முன்னிறுத்திப் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்க வேண்டும்” என்றான். துரியோதனனின் கருத்தை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். பாண்டவர்களை வெல்ல வல்ல வியூகத்தை அமைத்தனர். பீஷ்மர் தேவராஜனைப்போல முன்னால் சென்றார். துரோணர் அவரைப் பின்பற்றினார். சகுனி துரோணரைக் காப்பாற்ற நின்றுான். துரியோதனன் மகிழ்வுடன் விகர்ணன், அம்பஷ்டன், கோசலன், தரதன், சகன், மாளவ நாட்டு வீரர்களோடு சகுனியைப் பாதுகாத்தான்.

பூரிச்ரவா, சலன், சல்யன், பகதத்தன், அவந்தி நாட்டு விந்த-அனுவிந்தர்கள் படையின் இடது பக்கத்தைக் காத்தனர். சோமதத்தன் மகன் பூரிச்ரவா, திரிகர்த்தன் சுசர்மா, காம்போஜ நாட்டு சுதக்ஷிணன், ச்ருதாயு. அச்சதாயு ஆகியோர் தெற்குப்பகுதியில் சேனையைக் காத்தனர். கிருபாசாரியாரும், கிருதவர்மாவும் கௌரவ சேனையின் பின் பக்கத்தில் பாதுகாத்தனர். பிறகு சேனையின் வீரர்கள் சங்கொலி செய்து சிம்மநாதம் ஒலிக்கச் செய்தனர். இரண்டாம் நாள் போரின் முடிவில் பீமனால் கலிங்கசேனை பேரழிவைச் சந்தித்தது. இருள் சூழத் தொடங்கியது. போர் நிறுத்தப்பட்டது.

6.10. மூன்றாம் நாள் போர்; துரியோதனன் பீஷ்மரைப் பழித்து இடித்துரைத்தல்

மூன்றாம் நாள் பீஷ்மர் கௌரவ சேனையைக் கருட வியூகத்தில் அமைத்தார். பாண்டவர்கள் சேனை அர்த்த சந்திர வியூகத்தில் நின்றது. மூன்றாம் நாள் போரும் பயங்கரமாக நடைபெற்றது. பீமன் கடோத்கஜனோடு

வீரம் காட்டினார். அர்ஜுனன் எல்லாப்பக்கத்து மன்னர்களையும் எதிர்த்தார். அபிமன்யுவும், சாத்யகியும் சகுனியைத் தாக்கினர். யுதிஷ்டிரர் நகுல சதேவரோடு சேர்ந்து துரோணாசாரியரோடு போர் செய்தார். இச்சமயம் பீமனின் பாணத்தால் தாக்கப்பட்ட துரியோதனன் மூர்ச்சையடைந்து தேரின் இருக்கை மீது விழுந்தான். சாரதி தேரைப் போரில் இருந்து விலக்கினான். துரியோதனனுடைய சேனை வீரர்களும் ஓடலாயினர். பீமசேனன், யுதிஷ்டிரர், த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகியோர் கௌரவ சேனையை விரட்டத் தொடங்கினர். இச்சமயம் துரியோதனன் மீண்டும் சுயநினைவு பெற்றான். மூர்ச்சை தெளிந்தான். தன்னுடைய வீரர்கள் போர்க்களத்தில் இருந்து பாண்டவர்களால் துரத்தப்பட்டு ஓடுவதைக் கண்டான். கங்கை மைந்தன் பீஷ்மரிடம் வந்து பேசலானான், “பிதாமகரே! நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். தாங்களும், துரோணாசாரியாரும், கிருபாசாரியாரும், நண்பர்களும் உயிரோடு இருக்கும் போதே என்னுடைய சேனை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. இது உங்களுக்குத் தகுதியற்றது. எந்த வகையிலும் பாண்டவர்கள் உங்களை விடப் பலசாலிகள் என்று நான் கருதவில்லை.

பிதாமகரே! பாண்டவர்கள் நிச்சயம் உங்களுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரமானவர்கள். அதனால் தான் என்னுடைய சேனை வதைக்கப்படுகிறது. தாங்கள் பேசாமல் இதனைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பாண்டவர்களிடம் இரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்றால் தாங்கள் போர் தொடங்குவதற்கு முன்பே என்னிடம் நான் போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களோடும், த்ருஷ்டத்யும்னனுடனும், சாத்யகியுடனும் போரிட மாட்டேன் என்று கூறியிருக்கலாம். அச்சமயம் உங்கள் மற்றும் துரோணர், கிருபர் சொற்களைக் கேட்டு நான் கர்ணனுடன் ஆலோசித்து என்னுடைய கடமையைத் தீர்மானித்திருப்பேன். போரில் தாங்களும், துரோணரும் என்னைத் தியாகம் செய்வது உசிதமில்லை என்று கருதினால் தங்களுக்குத் தகுந்த பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுப் போர் புரியுங்கள்” என்று இடித்துரைத்தான். பீஷ்மரும் தன் ஏற்கனவே பாண்டவர்களை இந்திரனாலும் வெல்ல முடியாது எனக் கூறியதை நினைவுட்டினார். கோபத்துடன், கிழவனான நான் இயன்றவரை போர் செய்வேன் என்றும் கூறினார். தான் கூறியவாறு பீஷ்மர் முயற்சியுடன் போர் செய்தபோதும் அர்ஜுனனால் கௌரவர்கள் மிகுதியாக அழிக்கப்பட்டனர். மூன்றாம் நாள் போர் முடிந்து அனைவரும் கூடாரம் திரும்பினர்.

6.11. நான்காம் நாள் போர்; சலனின் புதல்வன் வதம், துரியோதனன் யானைப் படையை ஏவுதல்

நான்காம் நாள் போரில் பீஷ்மர் கௌரவ சேனையைப் பாம்பு போன்ற வியூகத்தில் அமைத்தார். பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனுக்கும் இடையே

கடும் போர் நடைபெற்றது. அர்ஜுனனுக்கு உதவ வந்த அபிமன்யுவைத் தாக்கினர். அபிமன்யுவால் கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் தாக்கப்பட்டனர். துரியோதனன் திரிகர்த்தர்கள் கேகயர்கள் மத்ர தேசத்து 25000 வீரர்களை அர்ஜுனனுக்கும் அபிமன்யுவிற்கும் எதிராக அனுப்பினான். சலனின் புதல்வன் த்ருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டான். சலன் கோபத்துடன் த்ருஷ்டத்யும்னனை மார்பில் அடித்தான். சல்யனும் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கினார்.

அபிமன்யு த்ருஷ்டத்யும்னன் உதவிக்கு வந்து சல்யனைக் காயப்படுத்தினான். இச்சமயம் துரியோதனனின் சகோதரர்கள் அபிமன்யுவை சிறைப்பிடிக்கும் எண்ணத்துடன் விரைந்து வந்து சல்யனின் தேரைச் சூழ்ந்து போருக்காக நின்றனர். விகர்ணன், துச்சாதனன், விவிம்சதி, துச்சகன், துர்மர்ஷன், சித்ரசேனன், துர்முகன், சத்யவிரதன், புருமித்ரன் ஆகியோர் துரியோதனனுடன் அங்கு திரண்டிருந்தனர். இவர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனையும், அபிமன்யுவையும் தாக்கினார்கள். இச்சமயம் சல்யன் நகுல சகதேவர்களால் தாக்கப்பட்டார். சல்யனும் தன் மருமகன்களைத் தாக்கிக் காயம் ஏற்படுத்தினார். இச்சமயம் பீமசேனன் ஒரு பெரும் கதையுடன் பிரசன்னமானார்.

பீமன் துரியோதனனைச் சாய்த்துச் சண்டையை முடித்து விட விரும்பினார். துரியோதனன் மகத தேசத்தின் பத்தாயிரம் யானைகள் கொண்ட படையை ஏவினான். அப்பெரும் படையும் பீமனாலும் த்ருஷ்டத்யும்னனாலும் அபிமன்யுவாலும் வீழ்த்தப்பட்டது. அபிமன்யு மகத மன்னனின் தலையைத் துண்டித்தான். காலன் தண்டம் எந்தியதைப் போலவும், சிவபிரான் பினாகம் எந்தியதைப் போலவும் பீமன் கதையை ஏந்தி அந்த யானைப் படையை அழித்தார். இச்சமயம் துரியோதனன் யானைப்படையை அழித்த பீமனைக் கொன்று விடுமாறு படை வீரர்களுக்கு ஆணையிட்டான். கதை உதவியுடன் பீமன் அப்பெரும் படையைத் தடுத்தார். பீமனுக்கு அவருடைய சகோதரர்களும், புதல்வர்களும், திரௌபதியின் புத்ரவர்களும், அபிமன்யுவும் சிகண்டியும் உதவி செய்தனர்.

இச்சமயம் பீஷ்மர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். பீஷ்மரைச் சாத்யகி எதிர்த்தார். அலம்பஷன் என்ற அரக்கன் சாத்யகி மீது பாணங்களால் தாக்கினான். அவனை அம்புகளால் துளைத்த சாத்யகி பீஷ்மரோடு போர் செய்தார். சோமதத்தன் மகன் பூரிச்ரவா சாத்யகியைத் தாக்கினான். சாத்யகி பூரிச்ரவாவைத் தடுத்தார். இச்சமயம் கௌரவர்கள் பூரிச்ரவாவிற்கும், பாண்டவர்கள் சாத்யகிக்கும் துணையாக நின்றனர். பீமன் கௌரவர்களை அழிக்க உறுதி பூண்டான். நந்தகன் என்ற துரியோதனனின் சகோதரன் பீமனைத் தாக்கி மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினான். அபிமன்யு பீமனின்

உதவிக்கு வந்தான். திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்கள், சேனாபதி, சுசேனன், ஜலசந்தன், சுலோசன், உக்ரன், பீமன், வீரபாகு, அலோலுபன், துர்முகன், துர்ப்ரதர்ஷன், விவித்சு, விகடன், சமன், பீமரதன் ஆகிய 14 பேர் பீமன் மீது அம்பு மழை பொழிந்து தாக்கலாயினர். அவர்களில் சேனாபதி, ஜலசந்தன், சுஷேனன், உக்ரன், வீரபாஹு, பீமன் பீமரதன், சுலோசன் ஆகியோர் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டனர். எஞ்சியவர் ஓடி விட்டனர்.

இச்சமயம் பீமனை எதிர்க்க பீஷ்மர் கௌரவ சேனையை ஒன்றாகத் திரட்டினார். ப்ரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் பகதத்தன் தன் பெரிய யானையின் மீதேறி பீமனிடம் வந்தான். பாண மழை பொழிந்து பீமனை மறைத்தான். இச்சமயம் அபிமன்யு முதலியவர்களால் பகதத்தனது யானை காயமடைந்தது. பீமன் மூர்ச்சையடைந்தார். அதனைக் கண்ட கடோத்கஜன் தன் மாயையால் நான்கு திக்கஜங்களுடன் தன் ராக்ஷஸ நண்பர்களுடன் போர்க்களம் வந்தான். பகதத்தனைக் கொன்று விட விரும்பினான். பகதத்தனைக் காப்பாற்ற விரும்பிய பீஷ்மர் கடோத்கஜனோடு போரிட்டு வெல்ல இயலாது என உணர்ந்து கொண்டார். எனவே போர் நிறுத்தம் அறிவித்து சேனையோடு திரும்பினார். நான்காம் நான் போரில் பாண்டவர்களே வெற்றி முகம் கொண்டனர். இதனாலும், தன் சகோதரர்கள் மரணமடைந்ததாலும் துரியோதனன் சோகமும் கவலையும் கொண்டான். போரில் தன் சகோதரர்களின் தோல்வியைக் கண்ட துரியோதனனின் இதயம் துயரத்தால் துவண்டது. இரவு நேரத்தில் அவன் பிதாமகர் பீஷ்மரிடம் சென்றான். விநயத்தோடு கேட்கலானான்.

6.12. பீஷ்மரிடம் துரியோதனன் கேட்டது

“பிதாமகரே! தாங்கள், துரோணாசாரியர். கிருபாசாரியர், சல்யன், கிருதவர்மா, அசுவத்தாமா, காம்போஜ மன்னன் சுதக்ஷிணன், விகர்ணன், பகதத்தன் ஆகிய அனைவருமே மகாரதிகள் ஆவீர்கள். அனைவரும் உயர்ந்த குலத்தினர். போரில் எனக்காகத் தியாகம் செய்யவும் தயாராக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்தால் மூவுலகையும் வெல்லலாம் என்பது என் நம்பிக்கை. ஆனால் பாண்டவர்களின் பராக்கிரமத்தை உங்கள் அனைவராலும் தாங்க முடியவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? இது பற்றி எனக்குப் பெரும் ஐயம் ஏற்படுகிறது. யாருடைய ஆதரவுடன் குந்தி மைந்தர்கள் ஒவ்வொரு வினாடியும் எங்களை வென்று விடுகிறார்கள்” என்று கேட்டான்.

6.13. பீஷ்மர் துரியோதனனுக்குப் பதிலுரைத்தல்

துரியோதனனுக்குப் பீஷ்மர் பதில் கூறினார். “குருநந்தனா! என் பேச்சைக் கேள். நான் பலமுறை கூறியும் என் சொற்களை நீ கேட்கவில்லை. நீ பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள். இதுவே உனக்கும்

உலகிற்கும் நன்மை தரும். நீ பாண்டவர்களை அவமானப்படுத்தியதற்கான பலனை இப்போது பெற்றுள்ளாய். பாண்டவர்களை வதம் செய்ய முடியாததற்கான காரணத்தைக் கூறுகிறேன் கேள். பகவான் ஸ்ரீ ஹரியால் பாண்டவர்கள் காக்கப்படுகிறார்கள். முன்பு முனிவர்கள் புராண விஷயமாக என்னிடம் கூறியதை நீ கேள். தேவர்களுக்கும் மகரிஷிகளுக்கும் நடுவில் இருந்த பிரம்மா வானில் ஒளி வீசி நின்ற விமானத்தைக் கண்டு அதில் இருந்த பரமாத்மாவைக் கை கூப்பித் தொழுதார். அவருடைய பெருமைகளை விரிவாகக் கூறிப் பூஜித்தார். மக்களின் நன்மைக்காக அசுரர்களை வதைத்து தர்மத்தைக் காக்க வேண்டும். அதற்கான அவதாரம் தரித்து, அவதார நோக்கத்தை நிறைவேற்றி விட்டுப்பின் தங்களது பரமார்த்திக ஸ்வரூபத்தில் கலந்து விடுங்கள் என்று வேண்டினார்.

லோகேஸ்வரரான பகவானும் பிரம்மா விரும்பியவாறு தான் அவதாரம் மேற்கொள்வேன் என அவரிடம் கூறி மறைந்து விட்டார். சூழ்ந்திருந்த மகரிஷிகள் நீங்கள் யாரிடம் பேசினீர்கள்? அவர் யார் எனக் கேட்டனர். பிரம்மா அவர்களிடம் தன்னிடம் பேசியவர் சாக்ஷாத் பரப்பிரம்மமே எனத் தெரிவித்தார். அவரை வாசுதேவன் என்ற பெயரில் புவியில் அவதரித்து அரக்கரை வதம் புரிய வேண்டியதையும் தெரிவித்தார். எனவே அவ்வாறு வாசுதேவன் அவதரிக்கும் போது அவரை மனிதன் என்று கருதி அவமதிக்காமல் வணங்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தார். இந்த வாசுதேவனின் அவதார நோக்கத்தைப் பரசுராமர், மார்க்கண்டேயர், வியாசர், நாரதர் ஆகியோரும் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். அதனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை சர்வ சக்தியுள்ள நாராயணன் என்றே நான் கருதுகிறேன். எனவே தான் நானும் மகரிஷிகளும் வாசுதேவனிடம் விரோதம் செய்யாதே என்று தடுத்தோம். நீ புரிந்து கொள்ளவில்லை. நீ ஒரு குருரமான அரக்கன் என நினைக்கிறேன். எனவே தான் உன் அறிவு தமோ குணத்தால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

நீ பகவான் கோவிந்தனிடமும் அர்ஜுனனிடமும் துவேஷம் கொள்கிறாய். அவ்விருவரும் நரநாராயணர்கள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே வெற்றி; அவரே தர்மம் அவர் இருக்கும் இடத்தில் தர்மம் இருக்கிறது. தர்மம் இருக்கும் இடத்தில் வெற்றி இருக்கிறது” என்று கூறிய பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பெருமையை விவரித்தார்.

6.14. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தோற்றத்தையும் ஸ்திதியையும் அறிய விரும்புதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே பகவான் ஸ்ரீமன் நாராயணன் என்பதையும் அவர் அடிக்கடி மனித உலகில் அவதாரம் செய்கிறார் என்பதையும் பீஷ்மர் கூறினார். துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தோற்றம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது

எனக் கூறுமாறு பீஷ்மரிடம் கேட்டான். பீஷ்மரும் சிருஷ்டியின் தொடக்கத்தை விவரித்தார். பூதங்கள் அனைத்தையும் பரமாத்மா படைத்தது; அவரே பிரளயம், அவரே மரணம், அவரே தர்மம்; அவரே கர்த்தாவும் காரியமும், அவரே மூன்று காலங்கள். அவரே சந்திகளையும் திசைகளையும் தோற்றுவித்தார். முதலில் சங்கர்ஷணர், அவரிடமிருந்து நாராயணன், நாராயணன் நாபியில் தாமரை; தாமரையில் இருந்து பிரம்மா; பிரம்மாவிடமிருந்து உலகனைத்தும் தோன்றியதைப் பீஷ்மர் விவரித்தார். பூமியைத் தாங்கும் அனந்த சேஷனும் அவரே, மது என்னும் அரக்கனைக் கொன்று மதுகுதனன் எனத் துதிக்கப்பட்டார். இவரே வராகம், நரசிம்மம், வாமனராகத் தோன்றியவர். இவரே பிராணிகளின் தந்தை, தாயுமாவார். இவரே நால் வருணத்தாரையும் தோற்றுவித்தார். இவரே ரிஷிகேசன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சரணடைந்தவர்களை அவர் எப்போதும் காப்பாற்றுகிறார். இதனை நன்கு அறிந்த யுதிஷ்டிரர் கேசவனைச் சரணடைந்துள்ளார் எனப் பீஷ்மர் துரியோதனனிடத்தில் கூறினார்.

மேலும் பிரம்ம ரிஷிகளும், தேவர்களும் கூறிய பிரம்மபூத ஸ்தோத்திரத்தை விவரித்தார். இதனைக் கேட்ட துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பெருமைகளையும் அவரே பரமாத்மா என்பதையும் பாண்டவர்களின் சிறப்பினையும் அறிந்து கொண்டான். பீஷ்மர் மேலும் துரியோதனனிடம் கூறினார், “மன்னா! நீ கேசவனையும் நர ரூபமான அர்ஜுனனையும் பற்றிக் கேட்டாய், அவர்களுடைய அவதார நோக்கத்தையும், அவர்கள் போரில் வதைக்க முடியாதவர்கள் என்பதையும், பாண்டவர்களையும் யாரும் கொல்ல முடியாது என்பதையும் தெரிந்து கொண்டாய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களிடம் மகிழ்வுடன் இருக்கிறார்; அதனாலேயே நீ பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள் என்று கூறுகிறேன். அவர்களுடன் சேர்ந்து நீ ராஜ்யத்தை அனுபவிப்பாயாக. நர-நாராயணரூபமான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அவமதித்தால் நீ அழிந்து விடுவாய்” எனக் கூறிய பீஷ்மர் மௌனமானார். துரியோதனன் அவரிடம் விடை பெற்றுச் சென்றான்.

6.15 ஐந்தாம் நாள் போர்

ஐந்தாம் நாள் துரோணரின் ஆலோசனையுடன் துரியோதனன் தன் சேனையைப் பீஷ்மர் மூலம் மகர வியூகத்தில் வகுக்கச் செய்தான். பாண்டவர்கள் ராஜாளி வியூகம் அமைத்திருந்தனர். பீஷ்மர் மிகப்பெரிய அஸ்திரங்களைப் பாண்டவர் சேனை மீது செலுத்தினார். அவற்றை விலக்கிய அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனன் முதல் நாள் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கவனத்தில் வைத்து துரோணாசாரியாரிடம் சென்று கூறினான், “பாவமற்ற ஆசாரியாரே! தாங்கள் எப்போதும் என் நன்மையை விரும்புகிறவர். நாங்கள் தங்களையும்

பீஷ்மரையும் சரணடைந்து தேவர்களையும் போரில் வெல்ல விரும்புகிறோம். பல பராக்கிரமம் இல்லாத பாண்டவர்களை வெல்வது பெரிய விஷயமல்ல; உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். தாங்கள் பாண்டவர்களைக் கொல்லுவதற்கான முயற்சியைச் செய்யுங்கள்” என்று கூறினான். துரியோதனன் பேச்சைக்கேட்டு பெரு மூச்சு விட்ட துரோணர், கோபத்துடன் அவனிடம் கூறினார், “நீ அறிவற்றவன். பாண்டவர்களுடைய பராக்கிரமம் எத்தகையது என்பதை நீ அறியவில்லை. பல மிகுந்த பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்வது முடியாது என்றாலும் நான் என் பராக்கிரமத்திற்கேற்றபடி உன்னுடைய காரியத்தை செய்வேன்” என்று கூறினார்.

இன்றும் பீமசேனனுக்கும், துரியோதனனுக்கும் கடும்போர் நடந்தது. துரியோதனன் பீமனுக்கும், பீமசேனன் துரியோதனனுக்கும் காயங்களை ஏற்படுத்தினர். பாண்டவ சேனையையும் துரியோதனன் தாக்கினான். ஒருவருக்கு ஒருவர் சளைக்காமல் தாக்கிக் கொண்ட பீமசேனனும், துரியோதனனும் போர்க்களத்தில் தேவர்களைப் போலத் திகழ்ந்தார்கள்.

6.16. ஆறாம் நாள் போர்

போரின் ஆறாவது நாளில் கௌரவ சேனையைப் பீஷ்மர் க்ரௌஞ்ச வியூகத்தில் அமைத்தார். துரியோதனன் சூரசேன மன்னனுடன் க்ரௌஞ்சத்தின் கழுத்துப் பகுதியில் இடம் பெற்றான். முதலில் பீமனுக்கும் துரோணருக்கும் போர் நடைபெற்றது. பின் பீமசேனன் கௌரவ வீரர்களின் வியூகத்தை உடைத்துச் சேனைக்குள் பிரவேசித்தார். துச்சாஸன், துஸ்ஸஹன், துர்மதன் முதலிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பன்னிருவரை அழிக்க எண்ணிக் கதையைக் கையில் ஏந்தி பீமன் தேரின்றிக் கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்தார். அதே சமயம் கௌரவர்கள் பீமனைக் கைது செய்ய எண்ணினர். இதனை உணர்ந்து கொண்ட பீமன் அவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். கௌரவர்களும் பீமனைப் பலமாகத் தாக்கினர். பீமசேனன் படுகாயமுற்றார். த்ருஷ்டத்யும்னனால் காப்பாற்றப்பட்டார்.

6.17. துரியோதனன் பீமசேனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி

மீண்டும் பீமசேனன் துரியோதனனால் தாக்கப்பட்டார். கௌரவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்தனர். பீமசேனன் தன் தேரில் ஏறித் துரியோதனன் எதிரில் சென்றார். பல அம்புகளால் துரியோதனனைக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனனும் பீமசேனன் மர்மஸ்தானத்தால் அடித்துக் காயப்படுத்தினான். பீமன் சினத்துடன் துரியோதனனின் இரு புஜங்களிலும், மார்பிலும் அடித்துக் காயம் ஏற்படுத்தினார். துரியோதனன் தம்பியர் பீமசேனனை மீண்டும் சிறைப்பிடிக்க எண்ணினர். பீமசேனன் அவர்களைத் தாக்கினார். அச்சமயம் அம்பிமன்யு முதலிய 12 பாண்டவ மஹாரதிகள் பீமசேனனின் உதவிக்கு வந்தனர். அவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் கடும் போர் நடைபெற்றது.

துரியோதனன் மீண்டும் பீமசேனனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் அவரைத் தாக்கினான். துரியோதனனைக் கண்ட பீமனின் சினம் அதிகரித்தது. துரியோதனனைக் கொல்லுவதற்காகப் பல வருடங்களாக விரும்பி எதிர் பார்த்த சந்தர்ப்பம் இப்போது கிடைத்துள்ளது எனப் பீமன் துரியோதனனிடம் கூறினார். மேலும் துரியோதனன் தங்களுக்கு இழைத்த துன்பத்தையெல்லாம் மீண்டும் நினைவு படுத்தினார். துரியோதனன் செய்த பாவங்களுக்குப் பழிவாங்கிச் சமன் செய்யப் போவதாகத் தெரிவித்தார். வஜ்ரம் போன்ற 26 அம்புகளைத் தொடுத்தார். துரியோதனனின் வில் பீமனின் அம்பால் வெட்டுப்பட்டது. குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன. குடையும், கொடியும் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டன. மீண்டும் துரியோதனனைப் பத்துப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினார். சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் துரியோதனன் உதவிக்கு வந்து அவனைத் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டான். துரியோதனன் காயம்பட்டுக் கவலைப்பட்டுத் துயருற்றுத் தேரின் பின்பகுதியில் சென்று அமர்ந்து கொண்டான்.

அபிமன்யு, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் ஐந்துபேர், கேகயராஜகுமாரர்கள் திருஷ்டகேது ஆகியோரும் சித்திரசேனன், சுசித்ரன், சித்ராங்கன், சாருசித்திரன், சுசாரு, சித்ரதர்ஷன், நந்தன், உபநந்தன் ஆகிய புகழ்மிக்க எட்டு வில்லாளிகளுடன் போரிட்டனர். சூரியன் மறைந்த பிறகும் இரண்டு நாழிகை நேரம் வரை இவர்களிடையே கடும் போர் நடைபெற்றது.

6.18. ஆறாம் நாள் போருக்குப்பின் துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறியது

ஆறாம் நாள் போர் முடிந்தபின் துரியோதனன் முதலியோர் தங்கள் கூடாரத்திற்குத் திரும்பி ஓய்வெடுத்தனர். பிறகு துரியோதனன் கவலையுடன் பிதாமகர் பீஷ்மரிடம் கூறலானான், “தாத்தா! எங்களுடைய சேனைகள் மிகவும் பயங்கரமானவை. வியூகமும் சிறந்த முறையில் செய்யப்படுகிறது. இந்த சேனையில் பாண்டவர்கள் பிரவேசித்து நமது படைவீரர்களைப் பிளந்து, கொன்று, அடித்துத் துன்புறுத்தி விட்டுச் சென்று விடுகின்றனர். பீமசேனன் வஜ்ரத்தை போன்ற பிளக்க முடியாத மகர வியூகத்தில் பிரவேசித்து என்னைப் போர்க்களத்தில் படுகாயம் செய்து விட்டான். பீமசேனனை எண்ணிப் பயந்து நான் கவலைப்படுகிறேன். பிதாமகரே! நான் தங்களுடைய அருளால் பாண்டவர்களைக் கொல்லவும் அவர்களை வெல்லவும் விரும்புகிறேன்.என்றான் அதனைக் கேட்டு அவன் கோபத்தை அறிந்த பீஷ்மர் பெரிதாகச் சிரித்தவாறு மகிழ்ச்சியுடன் அவருக்குப் பதில் கூறினார். “ராஜகுமாரா! நான் என் முழு சக்தியையும் பயன்படுத்திப் பெரும் முயற்சியுடன் உனக்கு வெற்றியைத் தேடித்தர விரும்புகிறேன். பாண்டவர்களுடன் உள்ள மஹாரதி வீரர்கள். பெரும் வீரர்கள் உன்னிடம் பகைமை கொண்டவர்கள். இவர்களைத் திடீரென்று வென்று விட முடியாது.

மன்னா! நான் உனக்காக என் உயிரைக் கொடுத்துப் போர் புரிவேன். நான் பாண்டவர்களோடு போரிட்டு உனக்கு வெற்றியைத் தேடித் தருவேன்” என்ற பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்டுத் துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுற்றான். சேனையைப் போருக்குப் புறப்படும்படி ஆணையிட்டான்.

முதலில் துரியோதனன் துருபத மன்னரோடு மோதினான். பீஷ்மருக்குப் பாதுகாப்பாக நின்று போர் செய்தான். திருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனனோடு பெரும் போர் புரிந்தார். திருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனன் வில்லை வெட்டியதோடு குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். அவருடைய பாணங்களால் துரியோதனன் காயமடைந்தான். துரியோதனன் கத்தியுடன் திருஷ்டத்யும்னனைக் காயப்படுத்த ஓடினான். சகுனி துரியோதனனைத் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டான். துரியோதனன் துருபத குமாரனோடு செய்த போரில் தோல்வியடைந்தான்.

ஏழாம் நாள் அன்றும் துரியோதனனுக்கும் பாண்டவ சேனாதிபதியாகிய திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றது. திருஷ்டத்யும்னன் எண்ணற்ற பாணங்களால் துரியோதனனை மூடிவிட்டார். சிறிதும் அஞ்சாத துரியோதனன் 90 பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கினான். திருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனனின் வில்லை வெட்டியதோடு குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். பின் துரியோதனனும் அவரால் காயமுற்றான். குதிரைகள் இல்லாத தேரில் இருந்து குதித்த துரியோதனன் கத்தியுடன் திருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்க விரைந்தான். அச்சமயம் சகுனி துரியோதனனைத் தடுத்துத் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டான்.

6.19. எட்டாம் நாள் போர்:

எட்டாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் கௌரவ சேனையைக் கடல் போன்ற பெரிய கூர்மம் என்ற வியூகத்தில் நிறுத்தினார். வீரர்கள் போர்க்களத்தில் ஒருவரை ஒருவர் பெயர் சொல்லி அழைத்துத் தாக்கலாயினர். பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் எட்டுப்பேரைக் கொன்று விட்டார். இச்சமயம் துரியோதனன் முதலியோர் தங்கள் சகோதரர்கள் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு மகா ஞானியான விதுரர், தங்களுடைய நன்மையையும், நலத்தையும் கருதிக் கூறிய சொற்களை நினைவு கூர்ந்தனர். விதுரர் கூறியவாறே பீமன் தங்கள் சகோதரர்களின் வதத்திற்குக் காரணமாவதைக் கண்டு, துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் சென்று துக்கத்தில் மூழ்கிச் சோகத்தில் ஆழ்ந்து அழலானான்; பீஷ்மரிடம் கூறினான்; “பிதாமகரே! பீமசேனன் போரில் என் வீர சகோதரர்களைக் கொன்று விட்டான். மற்றவர்களும் பீமசேனனின் கையில் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். தாங்கள் நடுநிலையாளராக இருப்பதால் எங்களை அலட்சியம் செய்கிறீர்கள். நான் மிகவும் தீய வழியில் சென்று விட்டேன். என்னுடைய இந்த

தூர்பாக்கியத்தைப் பாருங்கள்” என்று கண்ணீருடன் கூறினான். துரியோதனன் தன் மீது குற்றம் சுமத்திப் பேசியதைக் கேட்ட பீஷ்மர் கண்ணீர் பெருக்கலானார். துரியோதனனின் கடுஞ்சொற்களால் புண்படுத்தப்பட்டார். அவர், துரியோதனனிடம், “நாங்கள் அனைவரும் உன் நன்மைக்கான விஷயங்களை முன்பே கூறியும் நீ கேட்கவில்லை. பீமசேனன் தன் கண்ணில் தென்படும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை உறுதியாகக் கொன்றுவிடுவார். எனவே நீ உறுதியாகப் போர் செய்; பாண்டவர்களை யாராலும் வெல்ல முடியாது. எனவே உன் அறிவைத் திடமாக்கிக் கொண்டு போர்புரி” என்று கூறினார்.

6.20 கடோத்கஜன்-துரியோதனன் போர்

துரியோதனன் அனுப்பிய அலம்புஷன் என்ற அரக்கன் அர்ஜுனன் புதல்வன் இராவானைக் கொன்று விடுகிறான். அதனால் கோபம் கொண்ட கடோத்கஜன் பல அரக்கர்களுடன் கௌரவ சேனையைத் தாக்கலானான். கடோத்கஜனைக் கண்டு கௌரவ சேனை ஓடத் தொடங்கியது. இச்சமயம் வங்க தேச மன்னன் பெரும் யானைப்படையுடன் துரியோதனன் உதவிக்கு வந்தான். அரக்கர்கள் பலவகையான ஆயுதங்களால் யானைப் படையைத் தாக்கி அழித்தனர். துரியோதனன் தன் உயிரைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், வேகவான், வித்யுத்தஜிஹ்வா, மகாரௌத்ரன், பிரமாத்ரி என்ற நான்கு அரக்கர்களைக் கொன்று விட்டான். இதனால் கோபம் கொண்ட கடோத்கஜன், துரியோதனனிடம் தன்னுடைய தந்தைகளான பாண்டவர்களைக் கபடமாகச் சூதாடிக் காட்டிற்குத் துரத்தியதற்கும், துருபதகுமாரி கிருஷ்ணாவை சபைக்கு அழைத்து வந்து அவமானப்படுத்திப் பல வகையில் கஷ்டம் அளித்ததற்கும், துரியோதனன் நண்பன் ஐயத்ருதன் பாண்டவர்களை அவமதித்து ஆசிரமத்தில் இருந்து திரௌபதியைக் கவர்ந்து சென்றதற்கும், பாண்டவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட மற்ற கொடுமைகளுக்காகவும் இன்று நான் பழிவாங்கப் போகிறேன் என்று சபதம் செய்தான்.

இவ்வாறு கூறிய கடோத்கஜன் துரியோதனனைக் கடுமையாகத் தாக்கினான். துரியோதனனின் உதவிக்கு வந்த வங்கதேச மன்னனின் பெரிய யானையைக் கொன்று விட்டான். துரியோதனன் கர்வத்துடன், கூடித்திரிய தர்மத்தை எண்ணிப் போரில் இருந்து விலகாமல் கடோத்கஜனை எதிர்த்தான். இச்சமயம் கடோத்கஜனின் கர்ஜனையைக் கேட்ட பீஷ்மர், துரோணர், சல்யன், பூரிசீரவா முதலிய மகாரதிகள் நிறைந்த சேனையைத் துரியோதனனைக் காப்பாற்ற அனுப்பினார். கடோத்கஜன் துரோணரின் வில்லை வெட்டி, சோமதத்தனின் கொடியை வீழ்த்தி, வாஹ்லீகனைக் காயப்படுத்தி, கிருபர், சித்திரசேனன் இருவரையும் அம்பால் துளைத்து, விகர்ணனின் விலா எலும்பைத் தாக்கிவிட்டான். அவந்தி மன்னர், கோசல

மன்னன், மத்ராஜன் சல்யன் அனைவரையும் தாக்கிப் போரில் இருந்து விலகச் செய்தான். துரியோதனனைக் கொல்ல முயற்சித்தான். கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் ஒன்றாகக் கடோத்கஜனைத் தாக்கலாயினர். இச்சமயம் பீமசேனன் கடோத்கஜன் உதவிக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

6.21. துரியோதனன்-பீமசேனன் போர்; கடோத்கஜன் மாயை

தன்னுடைய பெருமளவு சேனை கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு துரியோதனன் சினம் கொண்டான். பீமசேனனை அம்புகளால் தாக்கி வில்லை வெட்டினான். ஒரு கூரிய பாணத்தால் அவரது மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினான். பீமசேனன் வருந்தி தேரைப்பிடித்துக் கொண்டு நின்றார். இதனைக் கண்ட கடோத்கஜன், அபிமன்யு முதலியோர் பீமசேனனின் உதவிக்கு வந்தனர். இந்த வீரர்கள் வேகத்துடன் வருவதைப் பார்த்து துரோணர், பூரிச்ரவா, கிருபர், அஸ்வத்தாமா உள்ளிட்ட அனைவரும் துரியோதனனைச் சூழ்ந்து கொண்டு பாதுகாத்தனர். இருதரப்பு சேனைக்கும் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. பீமசேனன் துரோணரைக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனனும், அஸ்வத்தாமாவும், பீமசேனனைத் தாக்கினர். நீலன் பீமனின் உதவிக்கு வந்தார். அஸ்வத்தாமா பீமனின் நண்பர் நீலனைத் தாக்கி அவரது, தேர், குதிரைகள், சாரதி அனைத்தையும் அழித்து விட்டான். கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவை நோக்கி வந்தான். அஸ்வத்தாமாவின் அம்புகளால் தாக்கப்பட்டுக் கடோத்கஜனின் அரக்க நண்பர்கள் அஞ்சி ஓடினர். இச்சமயம் கடோத்கஜன் அரக்க மாயையை ஏற்படுத்திக் கௌரவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டுக் கிடப்பது போன்ற மாயத் தோற்றத்தை ஏற்படுத்தினான். இம்மாயக் காட்சியால் மயங்கிய கௌரவர் சேனை, பீஷ்மர் தடுத்தும் நிற்காமல் கூடாரத்தை நோக்கி ஓடத் தொடங்கின. பாண்டவர்களும் கடோத்கஜனும் வெற்றி முழக்கம் செய்தனர்.

6.22. துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் வந்து கூறியவை; பீஷ்மர் பதிலுரை

கடோத்கஜன் அரக்கன். அரக்கனிடம் தான் தோல்வியடைந்ததைத் துரியோதனனால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவன் பீஷ்மரிடம் சென்றான். வினயத்தோடு வணங்கிக் கூறலானான். கடோத்கஜனிடம் தான் தோற்றதைத் தெரிவித்தான். “பிரபோ! என்னுடைய பகைவர்கள் வாசுதேவனின் உதவியோடு போரிடுவதைப் போல் நான் உங்களுடைய உதவியை மட்டுமே பெற்றுப் பாண்டவர்களோடு பயங்கர யுத்தத்தைத் தொடங்கியுள்ளேன். என்னுடைய 11 அக்ஷௌஹினி சேனைகள் தங்களுடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளன. இவ்வளவு சக்திசாலியாக இருந்தும் என்னைப் பீமசேனன் முதலியவர்கள் கடோத்கஜன் உதவியால் போரில் தோற்கச் செய்து விட்டனர். இந்த அவமானம் என்னைத் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பரந்தபா! தங்களுடைய அருளால் நான் அந்த

அரக்கனைக் கொல்ல விரும்புகிறேன். தாங்கள் என்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுங்கள்” என்றான்.

பீஷ்மர் அவனுக்குப் பதில் உரைத்தார். “குரு நந்தனா! நீ எப்போதும் போரில் உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள். நீ எப்போதும் யுதிஷ்டிரரோடு தான் போரிட வேண்டும். அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர் அல்லது பீமனோடும் நீ போரிடலாம். அரசன் அரசனோடு தன் போரிட வேண்டும். இது ராஜ தர்மம். நீ துராத்மாவான கடோத்கஜனோடு ஒரு போதும் போரிடக் கூடாது. நான், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, துச்சாதனன் உள்ளிட்ட உன் சகோதரர்கள் அனைவரும் உனக்காகக் கடோத்கஜனோடு போரிடுவோம். கடோத்கஜன் மீது உனக்கு அதிக கோபம் என்றால் பகதத்த மன்னன் அவனோடு போர் செய்யட்டும்” என்று கூறினார். துரியோதனன் முன்னிலையிலேயே பகதத்தனைக் கடோத்கஜனோடு போரிடக் கட்டளையிட்டார். பகதத்தனும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டான். இவாறு பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு அரச தர்மத்தையும் எடுத்துரைத்தார்.

6.23. துரியோதனன் தன் மந்திரிகளுடன் ஆலோசனை செய்தல்; கர்ணன் கூற்று

எட்டாம் நாள் போர் முடிந்தது. பாண்டவர் பக்கம் இராவானும், கடோத்கஜனின் அரக்க நண்பர்களும், கௌரவர் பக்கம் சகுனியின் சகோதரர்கள் ஐவருடன் துரியோதனனின் சகோதரர்கள் 17 பேரும் கொல்லப்பட்டனர். அன்றைய இரவு துரியோதனன், சகுனி, துச்சாதனன், கர்ணன் அனைவரும் ரகசிய ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். பாண்டவர்களைப் போரில் எவ்வாறு வெல்வது என்பதே அவர்களுடைய ஆலோசனைக்கான விஷயமாகும். துரியோதனன் அவர்களிடம் கூறலானான், “நண்பர்களே! போரில் துரோணாசாரியார், பீஷ்மர், கிருபாசாரியார், சல்யன், பூரிசீரவா அனைவரும் பாண்டவர்களைப் போரில் தடுக்கவில்லை. பாண்டவர்கள் தாங்கள் வதம் செய்யப்படாமல் என்னுடைய சேனையை அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ராதேயா! நீ போரில் இருந்து விலகியிருக்கிறாய். ஆகவே பாண்டவர்கள் என்னைத் தோற்கச் செய்துள்ளனர். என் கண்முன்னே, துரோணாசாரியாருக்கு முன்பாகவே பீமசேனன் என் சகோதரர்களைக் கொன்று விட்டான். அவர்களிடம் தோற்று நான் எவ்வாறு போர் புரிவேன்?” என்றான்.

துரியோதனன் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட கர்ணன் கூறலானான்; “பாரதா! துயரப்படாதே. நீ விரும்பியதை நான் செய்வேன். ஆனால் பீஷ்மர் போரில் இருந்து விலக வேண்டும். பீஷ்மர் பாண்டவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுகிறார். அவர் பாண்டவர்களை வெல்ல விரும்பவில்லை. பீஷ்மர் போரில் விருப்பமுடையவர் என்றாலும் பாண்டவர்களிடம் அபிமானம்

கொண்டவர். மன்னா! நீ விரைந்து பீஷ்மருடைய கூடாரத்திற்குச் செல். உன்னுடைய பூஜைக்குகந்த தெரிந்த பிதாமகரைச் சமாதானம் செய்து அவரை ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்கும்படி செய். பீஷ்மர் ஆயுதங்களைத் துறந்ததும் பாண்டவர்களை நான் ஒருவன் மட்டுமே நண்பர்களோடும், உறவினர்களோடும் முற்றிலும் அழிப்பேன்.

6.24. துரியோதனன் பீஷ்மரின் கூடாரத்திற்குச் செல்லுதல்

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் துச்சாதனனிடம் பீஷ்மர் கூடாரத்திற்குச் செல்லுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு கூறினான். துரியோதனன் கூறியவாறு துச்சாதனன் அனைத்தையும் செய்தான். துரியோதனன் பீஷ்மரின் கூடாரத்திற்கு ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டான். தலையில் மகுடமும், புஜங்களில் வளையமும் இன்னும் பல ஆபரணங்களை அணிந்து, நறுமண சந்தனம் பூசி, தூய்மையான ஆடை அணிந்து சிங்கம் போல மிடுக்காகத் தோன்றினான். சூரியனைப் போலச் சோபித்தான். ஒரு சிறந்த குதிரை மீது ஏறிச் செல்லலானான். அவன் பின் கௌரவர்களின் பக்கத்து மன்னர்களும், அவனுடைய சகோதரர்களும் இந்திரன் பின்னால் தேவர்கள் செல்லுவதைப் போலச் சென்றனர். பகைவரை அழிக்க வல்ல துரியோதனன் யானையின் துதிக்கையைப் போன்ற தனது வலது கரத்தை உயர்த்திப் பல்வேறு நாட்டு வீரர்களின் வணக்கத்தை ஏற்றான். சூத மாதகர்கள் அவன் புகழ்பாடினர். அனைவருக்கும் துரியோதனன் சமமாக மரியாதை அளித்தவாறு சென்றான். நறுமண எண்ணெய் நிரம்பிய தங்க விளக்குகளை ஏந்தியவாறு பணியாட்கள் துரியோதன மகாராஜாவைச் சூழ்ந்து சென்றனர். தங்கத் தலைப்பாகை அணிந்து தங்கப் பிரம்பு ஏந்திய வீரர்கள் மக்களின் கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு முன்னே சென்றனர். இவ்வாறு மகாராஜாவிற்குரிய முறைப்படி பீஷ்மர் கூடாரத்திற்குச் சென்று, குதிரையில் இருந்து இறங்கி விலையுயர்ந்த அழகிய விரிப்புகள் விரிக்கப்பட்ட ‘சர்வோபத்ரம்’ என்னும் மிகச் சிறந்த தங்கச் சிம்மாதனத்தின் மீது அமர்ந்து கொண்டான்.

6.25. துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் கூறும் சொற்கள்

பின்னர் பீஷ்மரைக் கை குவித்து வணங்கினான். கண்ணீர் தளும்ப, தழுதழுக்கும் குரலில் பீஷ்மரிடம் கூறலானான், “பகைவரை அழிப்பவரே! நாங்கள் தங்களையே அடைக்கலமாகக் கொண்டு போரில் வெல்ல எண்ணியுள்ளோம். ஆதலால் பிரபு! நீங்கள் என் மீது அருள் புரிய வேண்டும். தேவராஜன் இந்திரன் தானவர்களை அழிப்பது போல் தாங்கள் பாண்டவர்களைக் கொன்று விடுங்கள். பாரதா! தாங்கள் எனக்கு அளித்த வாக்கினைச் சத்தியமாக்குங்கள். சோமகர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களுடன் வதம் செய்யுங்கள். பாண்டவர்களிடம் கொண்ட இரக்கம்

காரணமாகவோ, அல்லது துர்பாக்கியத்தால் என்னிடம் வெறுப்பு கொண்டு தாங்கள் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுகிறீர்கள் என்றால் கர்ணனுக்கு போருக்கு அனுமதி அளியுங்கள். அவன் குந்தி புதல்வர்களை அவர்களின் நண்பர்களோடும், உறவினர்களோடும் நிச்சயம் கொன்று விடுவான்” என்றான். துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் வேறு எதுவும் கூறவில்லை.

6.26. பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் அர்ஜுனன் பராக்கிரமத்தைக் கூறுதல்; போர் புரியச் சபதம் செய்தல்

துரியோதனனின் சொல்லம்புகளால் துளைக்கப்பட்ட பீஷ்மர் பெரும் துயரம் கொண்டார். ஆனாலும் துரியோதனனிடம் கடும் சொற்களைக் கூறவில்லை. துயரத்துடன் நீண்ட நேரம் யோசித்தார். பின் துரியோதனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தவாறு கூறலானார். “குழந்தாய்! துரியோதனா! நீ இவ்வாறு சொல்லம்புகளால் என்னை ஏன் துளைக்கிறாய். நான் என்னால் இயன்றவரை பகைவரை வெல்ல முயற்சி செய்கிறேன். நீ விரும்பியதைச் செய்யப் போர் என்னும் அக்னியில் என் உயிரை ஹோமம் செய்யவும் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் உனக்கு ஒன்று நினைவிருக்க வேண்டும். அர்ஜுனன் போரில் வெல்ல முடியாதவர். காண்டவ வனத்தில் அக்னியைத் திருப்தி செய்தார். உன்னை அவரே கந்தர்வர்களிடமிருந்து காப்பாற்றினார். அப்போது உன்னுடைய சகோதரர்களும் கர்ணனும் உன்னை விட்டு ஓடி விட்டனர். விராட நகரத்தில் நம் அனைவருடனும் தனியாகப் போரிட்டு வென்றார். நம்முடைய வஸ்திரங்களை எடுத்துச் சென்று உத்தராவிற்கு அர்ப்பணித்தார். இந்திரனுக்காக நிவாத கவசர்களைப் போரில் வென்றார். உலக ரக்ஷகனும், சிருஷ்டிகர்த்தாவுமான பகவான் வாசுதேவ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுகிறார். மன்னா! இந்த விஷயத்தை நாரதரும், மகரிஷிகளும் பலமுறை உன்னிடம் கூறியுள்ளனர். ஆனால் நீ எதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பாண்டவர்களை இந்திரனும் தேவர்களும் கூட வெல்ல முடியாது. ஆண்சிங்கமே! நான் சிகண்டியை மட்டும் விட்டு விட்டுப் போருக்கு வந்துள்ள அனைவரையும் கொன்று விடுவேன். அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன். காந்தாரி மகனே! இப்போது சென்று நீ சுகமாகத் தூங்கு. மக்கள் இந்த புவி உள்ளவரைப் பேசக்கூடிய வண்ணம் நான் நாளை பெரும் போர் புரிவேன்” என்று பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறினார். பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியதும் அவரது கால்களில் தலைவைத்து வணங்கிய துரியோதனன் தன் கூடாரத்திற்குத் திரும்பினான்.

6.27. துரியோதனன் துச்சாதனனிடம் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்கக் கூறுதல்

இரவு அனைவருக்கும் விடை கொடுத்துச் சுகமாக உறங்கினான். காலையில் துச்சாதனனை அழைத்துக் கூறினான். “துச்சாதனா! பீஷ்மரைக் காப்பாற்றும் தேர்களைப் பூட்டி ஆயத்தமாகு. இன்று நம்மிடம் மொத்தம்

உள்ள 22 சேனைகளையும் பீஷ்மருக்குப் பாதுகாப்பாக நிறுத்து. இன்று நாம் பீஷ்மரைக் காப்பதையே முக்கிய கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். பீஷ்மர் போரில் சிகண்டியைத் தவிர ஏனைய அனைவரையும் கொல்வதாகச் சபதம் செய்துள்ளார். சகுனி மாமா, கிருபர், துரோணர், சல்யன், விவிம்சதி அனைவரும் கங்கை மைந்தரைக் காக்க வேண்டும். அவர் பாதுகாக்கப்பட்டால் நம்முடைய வெற்றி நிச்சயமாகும். துச்சாதனா! அர்ஜுனனின் தேரின் இடது சக்கரத்தை யுதாமன்யுவும், வலது சக்கரத்தை உத்தமௌஜாவும் பாதுகாக்கிறார்கள். அர்ஜுனன் சிகண்டியைப் பாதுகாக்கிறார். சிகண்டி நம்முடைய பீஷ்மரைக் கொல்லாமல் இருக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்” என்று கூறினான்.

6.28. ஒன்பதாம் நாள் போர்

ஒன்பதாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் கௌரவ சேனையைச் ‘சர்வோபத்ரம்’ என்ற வியூகத்தில் நிறுத்தினார். அன்றைய நாளில் அரக்கன் அலம்புஷன் அபிமன்யு இடையிலும், அஸ்வத்தாமா சாத்யகிக்கிடையிலும் கடுமையான போர் நடைபெற்றது. அர்ஜுனன்-துரோணரிடையே பெரும் போர் ஏற்பட்டது. பீமன் யானைப் படையை எதிர்த்துப் பராக்கிரமம் புரிந்தார். சகுனி யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவரோடு போரிட்டுத் தோல்வியுற்றான். அர்ஜுனன்-திரிகர்த்தனை எதிர்த்தும் அபிமன்யு சித்ரசேனனை எதிர்த்தும், துரோணர் துருபதனை எதிர்த்தும் போர் செய்தனர். சல்யன் தனியாகவே பாண்டவர்களைப் எதிர்த்துப் போர் புரிந்தார். பீஷ்மர் பாண்டவர்களைத் தாக்கிப் பெரும் போர் புரிந்தார். பாண்டவர்களின் சேனை பீஷ்மர் முன் நிற்க மாட்டாமல் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. யுதிஷ்டிரருடைய சேனை மிகவும் பயந்திருந்தது. படைவீரர்கள் அவலக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தனர். பாண்டவப் படை சேற்றில் சிக்கிய பசுக்களைப் போலானது. பீஷ்மர் பாண்டவ வீரர்களை எறும்பைப் போல நசுக்கி மிதித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீதும் அர்ஜுனன் மீதும் கூட மேகம் மலைகளின் மீது மழை பொழிவது போல அம்புகளைப் பொழிந்தார். பீஷ்மரின் பெரும் பராக்கிரமத்தால் பாண்டவசேனை பெரும் அழிவைச் சந்தித்தது. மாலை வந்ததும் போர் நிறுத்தப்பட்டது.

6.29. பத்தாம் நாள் போர்; துரியோதனன்-பீஷ்மர் உரையாடல்

பத்தாம் நாள் போர் உற்சாகத்துடன் தொடங்கியது. பாண்டவர்கள் சிகண்டியை முன்வைத்துப் பீஷ்மரை அழிக்கும் எண்ணத்துடன் வேகமாகப் போரிட்டனர். அப்படியும் பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தவாறு கௌந்தேயர்களின் சேனையை நிரந்தரமாக அழித்துக் கொண்டிருந்தார். அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையைப் பயமுறுத்தியபடி ரணகளத்தில் காலனைப் போலச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். கௌரவசேனை அர்ஜுனனைப்

பார்த்துப் பயந்து ஓடியது. இதனைத் துரியோதனன் கண்டான். வருத்தத்துடன் பீஷ்மரிடம் கூறினான், “பாட்டனாரே! பாண்டு குமாரன் அர்ஜுனன் சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு என் சேனையைச் சாம்பலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். என்னுடைய சேனை நான்கு புறமும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அர்ஜுனனால் ஓட்டப்படும் என் சேனையைப் பீமசேனன் பின்னாலிருந்து விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். இவர்களுடன் சாத்யகி, சேகிதான், நகுல-சகதேவர் அபிமன்யு, த்ருஷ்டத்யும்னன், அரக்கன் கடோதகஜனும் திடீரென்று போருக்கு வந்து என் சேனையை அடித்து வீழ்த்துகிறார்கள். என் சேனையைப் போரில் நிலைபெறச் செய்ய உங்களையன்றி எங்களுக்கு வேறு ஆதாரம் இல்லை. ஆகவே துன்புற்ற எங்களுக்கு விரைவில் அடைக்கலம் அளியுங்கள்” என்று கூறினான். துரியோதனன் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறிப் பேசினார்; “துரியோதனா! நான் உனக்காகத் தினமும் பத்தாயிரம் கூடித்திரியர்களை வதம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். என் சபதத்தை நான் கூறியபடியே நிறைவேற்றியுள்ளேன். ஒன்று இன்று நானே கொல்லப்பட்டுப் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்து விடுவேன். அல்லது பாண்டவர்களை வீழ்த்தி விடுவேன். மன்னா! நீ தலைவன். எனக்கு உன்னுடைய உணவின் கடன் உள்ளது போர் முனையில் கொல்லப்பட்டு இன்று நான் உன் கடனில் இருந்து விடுபடுவேன்” என்று பீஷ்மர் பதிலுரைத்தார். அன்றைய போரில் சூரியன் தன் கதிர்களால் பூமியின் நீரை உறிஞ்சுவது போலப் பாண்டவ சேனையின் உயிரை எடுத்தார்.

6.30. துரியோதனன் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்கக் கட்டளையிடுதல்; தானும் போர் செய்தல்

தொடர்ந்து பாண்டவ சேனைக்கும், கௌரவர்களுக்கும் இடையே போர் நிகழ்ந்தது. அர்ஜுனனால் தூண்டப்பட்டுச் சிகண்டி பீஷ்மரைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தான். அர்ஜுனன் அவன் பின்னாலிருந்து பீஷ்மர் மீது போர் செய்து கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் துரியோதனன் தன் படை வீரர்களிடம் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து தாக்குமாறு ஆணையிட்டான். “பீஷ்மர் நம் அனைவரையும் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். இவரே நமக்கு ஆதாரமும் கவசமும் ஆவார். தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக வந்தாலும், அவர்களால் பீஷ்மரை எதிர்க்க முடியாது. மரண தர்மத்திற்குட்பட்ட குந்தியின் புதல்வர்களால் எவ்வாறு அவரை எதிர்க்க முடியும்? வீரர்களே! போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனைக் கண்டு பின் வாங்காதீர்கள். இன்று நான் அர்ஜுனனோடு போர் செய்வேன். நீங்கள் கவனத்துடன் என்னைச் சூழ்ந்து என்னோடு இருங்கள்” என்று கூறினான். தானும் தன் சேனையுடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிடலானான். துரியோதனனுடைய சொற்களைக் கேட்டு விதேக, கலிங்க, மாளவ, சூரசேன, சிபி முதலிய தேசத்து வீரர்களும்

துரியோதனனைச் சூழ்ந்து அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். ஆனால் மன்னர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தும் அர்ஜுனுக்கு முன் நிற்க முடியவில்லை.

6.31. பீஷ்மரின் வீழ்ச்சி; பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் கூறுதல்

கௌரவர் முழு முயற்சியுடன் பீஷ்மரைப் பாதுகாப்பதற்காகப் போரிட்டனர். ஆனால் போரில் வெறுப்படைந்து வாழ்க்கையில் சலிப்பும், எரிச்சலும் கொண்ட பீஷ்மர் மரணத்தையே விரும்பினார். தன் உணவின் கடனுக்காகத் துரியோதனன் பக்கத்திலிருந்து போரிட்ட பீஷ்மர் இறுதியில் அர்ஜுனனின் கணக்கற்ற பாணங்களால் வீழ்த்தப்பட்டார். வீழ்ந்தாலும் அவருடைய சரீரம் பூமியைத் தொடவில்லை. அவருடைய தலை கிழக்குத் திசையில் இருக்குமாறு அர்ஜுனனின் அம்புகள் படுக்கை போல அவரைத் தாங்கிப் பிடிக்க அவர் அம்புப் படுக்கையில் கிடந்தார். பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன், கிருபாசாரியார் போன்ற அனைவரும் விம்மி விம்மி அழுதனர். கொல்லப்பட முடியாத பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதால் துரியோதனனுடைய அழிவு நிகழ்ந்தே தீரும் என்பதை அனுமானித்தனர். போர் நிறுத்தப்பட்டது. அனைவரும் பீஷ்மரிடம் வந்து அவரைச் சூழ்ந்து நின்றனர். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் முகத்தில் கவலையும், வெட்கமும் நிரம்பியது.

பின்னர் பீஷ்மர் வேண்டியபடி அர்ஜுனன் அவருடைய தலைக்கு தலையணையை இணைத்தார். பிறகு சரீரத்தில் அம்பை நீக்கி மருத்துவம் அளிக்கும் தேர்ச்சி பெற்ற வைத்தியர்கள் பீஷ்மருடைய சேவைக்கு வந்தனர். அவசியமான கருவிகளோடு அங்கு வந்த பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் மிக்க அவர்களைப் பீஷ்மர் பார்த்தார். பின்னர் துரியோதனனிடம் கூறலானார். “குழந்தாய் துரியோதனா! இந்த நிலையில் இந்த வைத்தியர்களால் என்ன பயன்? கூடித்திரிய தர்மத்தில் புகழப்பட்டுள்ள உத்தம கதியை நான் அடைந்து விட்டேன். நான் அம்புப் படுக்கையில் தூங்குகிறேன். இனி இந்தப் பாணங்களை எடுத்து மருத்துவம் செய்விப்பது என்னுடைய தர்மம் அல்ல, இந்த மருத்துவர்களுக்கு உரியமரியாதையுடன் செல்வம் அளித்து விடைகொடு. இந்த உடலை இந்தப் பாணங்களுடனேயே எரித்து விட வேண்டும் என்பதே என் முடிவு” என்றார். உத்தராயணம் வரும் வரை அம்புப் படுக்கையிலேயே காத்திருந்து உயிர்தரிக்க விரும்பிய பீஷ்மரை அனைவரும் வணங்கி வலம் வந்து தம் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பினார்கள்.

6.32. மறுநாள் பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் இருந்து

துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்

மறுநாள் மீண்டும் அனைவரும் வீரப்படுக்கையில் தூங்கிய

பிதாமகரின் சேவைக்குக் கூடினர். வலியால் வேதனையுற்ற பீஷ்மர் தாகத்தால் தண்ணீர் வேண்டினார். மன்னர்கள் அளித்த நீரை, இனி இவ்வுலகின் எந்த போகத்தையும் ஏற்க மாட்டேன் எனக் கூறி மறுத்து விட்டார். அர்ஜுனனை அழைத்தார். நீர் தருமாறு கேட்டார். அர்ஜுனனும் பீஷ்மரை வணங்கித் தன் பாணங்களால் பூமியைத் துளைத்து தூய இனிய நீர்த்தாரையினைத் தோற்றுவித்துப் பீஷ்மரின் தாகம் தணித்தார். அந்த இனிய நீரால் மகிழ்ந்த பீஷ்ம பிதாமகர் அனைவரின் முன்பும் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துரைத்தார். துரியோதனன் தன்னுடையவும் விதூரர், துரோணர், பரசுராமர் முதலிய மகாத்மாக்களின் சொற்களையும் கேட்கவில்லை. எனவே பீமசேனனின் பலத்தால் தோல்வியுற்று ரண களத்தில் நிரந்தரமாகத் தூங்கி விடுவான் என்றார். பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மனதிற்குள் மிகுந்த துயரம் கொண்டான்.

பீஷ்மர் துரியோதனனைப் பார்த்து அறிவுரை கூறலானார், “மன்னா! என் பேச்சில் கவனம் செலுத்து. கோபத்தை விடு. துரியோதனா! அர்ஜுனன் எவ்வாறு நீரை வெளிப்படுத்தினான் என்பதை நீ கண் கூடாகப் பார்த்தாய். இத்தகைய பராக்கிரமம் செய்யக் கூடியவர் இவ்வுலகில் யாருமில்லை. ஆக்னேய, வாருண, சௌம்ய, வாயவ்ய, வைவஸ்வத என்னும் திவ்யாஸ்திரங்களை இம்மனித உலகில் அர்ஜுனன் மட்டுமே அவருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுமே அறிவர். வேறு யாரும் அறிய மாட்டார். பாண்டு புதல்வன் அர்ஜுனனைப் போரில் எந்த வகையிலும் வெல்ல முடியாது. அர்ஜுனனோடு நீ விரைவில், சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இதில் தாமதம் கூடாது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் அன்புடன் இருக்கும் வரை நீ சமாதானம் செய்து கொள்வதே சரியானது. அர்ஜுனன் உன்னுடைய சேனை முழுவதையும் அழிப்பதற்குள் அவரோடு நீ சமாதானம் செய்து கொள்.

மன்னா! இந்தப் போர்க்களத்தில் இதுவரை உயிர் பிழைத்திருக்கும் உன்னுடைய உடன் பிறந்த சகோதரர்களும், மன்னர்களும் உயிர் தரிக்கும் வரை அர்ஜுனனோடு நீ சமாதானம் செய்து கொள். யுதிஷ்டிரர் கோபத்தால் ஜொலிக்கும் கண்களுடன் உன்னுடைய சேனையைச் சாம்பலாக்குவதற்குள் அவரோடு நீ சமாதானம் செய்து கொள். மகாராஜா! நகுல-சகதேவரும், பீமசேனனும் சேர்ந்து உன்னுடைய சேனையை முற்றிலும் அழிப்பதற்குள் அவர்களுடன் நீ நட்பினை ஸ்தாபித்துக் கொள். என்னுடனேயே இந்த யுத்தம் முடியட்டும். நான் உன்னிடம் கூறிய விஷயங்கள் உனக்குப் பிரியமானதாக இருக்க வேண்டும். சமாதானமே உனக்கும் கௌரவ குலத்திற்கும் நன்மையளிப்பதாகும்.

மன்னா! நீ கோபத்தை விட்டுப் பாண்டவர்களுடன் சமாதானத்தை

ஸ்தாபித்துக் கொள். அர்ஜுனன் இதுவரை செய்ததே, அழித்ததே அதிகமாகும். பீஷ்மனான என்னுடைய வாழ்க்கை முடிந்து விடுவதோடு உங்களுக்குள் பிரேம சம்பந்தம் ஸ்தாபனமாகட்டும். இறப்பதில் இருந்து தப்பியுள்ளவர்கள் நன்றாக வாழட்டும். இதற்காக நீ சந்தோஷப்படு. நீ பாண்டவர்களுடைய பாதி ராஜ்யத்தைக் கொடுத்து விடு. தர்மராஜர் இந்திரப் பிரஸ்தம் சென்று விட்டும். அவ்வாறு செய்வதால் நீ மன்னர்களிடையே மித்ர துரோகி என்றோ, நீசன் என்றோ அழைக்கப்பட மாட்டாய். உனக்குப் பாவம் நிரம்பிய இகழ்ச்சியும் வராது. மன்னா! என்னுடைய வாழ்க்கை முடிந்ததும் மக்களிடையே அமைதி நிலவட்டும். மன்னர்கள் பரஸ்பரம் அன்போடு சேரட்டும். தந்தை மகனோடும், மருமகன் மாமனோடும், சகோதரன் சகோதரனோடும் சேரட்டும். துரியோதனா! மோக வசப்பட்டு என்னுடைய சொற்களை நீ ஏற்காவிட்டால் கடைசியில் பச்சாதாபப்படுவாய். இந்தப் போரில் உங்கள் அனைவரின் முடிவும் ஏற்பட்டுவிடும். நான் கூறுவது உண்மையான விஷயமேயாகும்” என்று கூறிய பீஷ்மர் மௌனமானார்.

கங்கை மைந்தன் மன்னர்கள் அனைவரின் முன்னிலையிலும், நட்புடன் துரியோதனன் நன்மையை விரும்பி, இறுதியாகத் தன்னுடைய விருப்பத்தையும், அறிவுரையையும் கூறினார். ஆனால் மரணத்தை நெருங்கிய மனிதனுக்கு எந்த மருந்தும் பயனளிக்காதது போல, மகாத்மா பீஷ்மருடைய தர்மார்த்தமுடைய, நன்மைக்கான, குற்றமற்ற சொற்கள் துரியோதனனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

7. துரோண பருவம்

7.1. பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்ட பின் கௌரவ சேனையின் நிலை

பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் படுத்து விட்டார். இரு தரப்பினரும் தனித்தனியாகக் கவலைப்பட்டனர். பீஷ்மரை வணங்கி விடைபெற்றுப் போருக்குப் புறப்பட்டனர். பீஷ்மர் போரை நிறுத்தும்படிக் கூறிய ஆலோசனையை அலக்ஷியம் செய்து கோபத்துடன் மீண்டும் போருக்கு ஆயத்தமாயினர். விலங்குகள் நிறைந்த காட்டில் ரக்ஷகனின்றி ஆடுகள் பயந்து நடுங்குவதைப் போலச் சேனாபதி இன்றிக் கௌரவப்படை நடுங்கியது. நட்சத்திரங்கள் இல்லாத வானத்தைப் போலவும், காற்று இல்லாத வானத்தைப் போலவும், பயிரற்ற பூமியைப் போலவும் பொலிவு இழந்து விட்டது. கௌரவ சேனை விதவைப் பெண்ணைப் போலவும் வறண்டு விட்ட நதியைப் போலவும் சரபம் கொன்ற சிங்கத்தைப் போலவும் ஆகிவிட்டது. காற்றின் வேகத்தால் உடைந்த படகைப் போலாகிவிட்டது. அப்போது கௌரவர்கள் கர்ணனை நினைத்தனர். ஆபத்தில் சிக்கியவன் உற்றார் உறவினர்களை நினைப்பது போலக் கௌரவர்கள் கர்ணனை நினைத்தார்கள். ஏன் எனில் கர்ணனே பீஷ்மரைப் போல பராக்கிரமம் உடையவனாகக் கருதப்பட்டான். மன்னர்கள் அனைவரும் கர்ணா, கர்ணா என்று அழைத்தனர். துரியோதனனிடம், தாமதிக்காமல் கர்ணனைப் போருக்கு அழைக்குமாறு கூறினார்கள்.

மன்னர்களின் நடுவில் பீஷ்மர் கர்ணனை அர்த்தரதி என்று கூறியதால் கர்ணன் கோபம் கொண்டு ஆயுதத்தைத் துறந்து விட்டான். பீஷ்மர் இருக்கும் வரை ஆயுதம் ஏந்த மாட்டேன் எனச் சபதமேற்று விட்டான். இப்போது பீஷ்மர் இல்லாத போது கர்ணனே தங்களுக்கு ஆதாரம் என்றெண்ணிய கௌரவர்கள் துரியோதனனிடம் விரைவில் கர்ணனைப் போருக்கு அழைக்கக் கூறினார்கள்.

7.2. துரியோதனனிடம் கர்ணன் வருதல்; ஆலோசனையளித்தல்

இதே சமயத்தில் கௌரவப்படை பீஷ்மரை இழந்து சேனாதிபதியின்றிக் தவிப்பதைக் கர்ணன் அறிந்து கொண்டான். போருக்கு ஆயத்தமானான். பீஷ்மரிடம் ஆசிபெற்றான்; பீஷ்மர் துரியோதனனைக் காப்பாற்று என்று கூறியதைக் கேட்டான். அவ்வாறே செய்வேன் எனக் கூறித் துரியோதனனிடம் வந்தான். பீஷ்மரை இழந்ததால் துயரப்பட வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது என்ற கூறினான். பீஷ்மரைப் போலவே கௌரவ சேனையைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பைத் தான் ஏற்றுக் கொள்வதாக உறுதியளித்தான். துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் கர்ணனை வரவேற்றான்; “என் சேனை உன் மூலம் தலைவனைப் பெற்றது. இப்போது இங்கு நாங்கள் என்ன செய்வது என்று தீர்மானித்துச் சொல்” என்றான். கர்ணன், மன்னனும் தலைவனுமான உன்

சொல்லையே நாங்கள் கேட்க விரும்புகிறோம். நீ நியாயமற்றதைக் கூறமாட்டாய் என்று நான் நம்புகிறேன் என்றான்.

துரியோதனன் கர்ணனிடம் ஆலோசனை வேண்டினான். “கர்ணா! முதலில் மிகப்பெரும் வீரரும் உத்தம குணங்கள் நிறைந்தவருமான பீஷ்ம பிதாமகர் நம்முடைய சேனாபதியாக இருந்தார். பத்து நாட்கள் உத்தம முறைப்படி பகைவர்களை அழித்து எங்களைக் காப்பாற்றினார். இப்போது சொர்க்கம் செல்லப் போகிறார். இப்போது சேனாபதியாகத் தகுந்தவர் என்று யாரைக் கருதுகிறாய்! சாரதி இல்லாத தேரும், படகோட்டி இல்லாத படகும் நிலைத்து நிற்காது போல் சேனாபதி இல்லாத சேனையும் போரில் நிலைக்காது. இந்தப் போர்க்களத்தில் யாரைச் சேனாபதியாக்க நீ விரும்புகிறாய் என்று கூறு” என்றான். இவ்வாறு துரியோதனன் சேனாபதியை நியமிப்பதற்குக் கர்ணனின் ஆலோசனையை வேண்டினான். கர்ணனும், “மன்னர்கள் அனைவரும் நற்குலம், வீரம், கல்வி, ஞானம் அனைத்திலும் சமமானவர்கள். சேனாபதியாகத் தகுந்தவர்கள் என்றாலும் யாரும் வருத்தப்படாதவாறு, வயது முதிர்ந்த, அனைவரின் ஆசிரியரும், குருவுமான, ஆயுதம் ஏந்தியவர்களில் சிறந்த வீரரான துரோணாசாரியாரே சேனாபதியாக்கத் தகுந்தவர்” என்று தன் ஆலோசனையைத் துரியோதனனுக்குக் கூறினான்.

7.3. துரியோதனன் துரோணாசாரியரிடம் தன் சேனாபதியாக வேண்டுகல்

கர்ணன் கூறிய ஆலோசனையைத் துரியோதனன் ஏற்றுக் கொண்டான் துரோணாசாரியாரிடம் சென்றான். அவரிடம் கூறலானான்; “பிராமணர்களில் சிறந்தவரே! தாங்கள் உத்தம வர்ணம், குலப்பிறப்பு, சாஸ்திர ஞானம், வயது, அறிவு, பராக்கிரமம், போர்த்திறமை, பொருளாதார அறிவு, நீதி, தவம், வெற்றி நன்றி முதலிய அனைத்து நற்குணங்களும் நிரம்பியவர். அத்தகைய நற்பண்புகள் உடையவர்களில் மிகச் சிறந்தவர். இச்சமயம் தங்களைத் தவிர எங்களைக் காப்பவர் யாரும் இல்லை. ஆகவே இந்திரன் தேவர்களைக் காப்பாற்றியது போல எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள். உங்களுடைய தலைமையின் கீழ் நாங்கள் பகைவர்களை வெல்ல விரும்புகிறோம்.

குத்ரர்களில் சங்கரன், வசுக்களில் அக்னி, யக்ஷர்களில் குபேரன், தேவர்களில் இந்திரன், பிராமணர்களில் வசிஷ்டர், ஒளியுடையவற்றில் சூரியன், பித்ருக்களில் யமதர்மராஜன், நீரில் இருப்பவரில் வருணன், நட்சத்திரங்களில் சந்திரன், தைத்யர்களில் சுக்ராச்சாரியார் போல, சேனைத் தலைவர்களில் தாங்கள் சிறந்தவர். எனவே எங்கள் சேனாபதி ஆகுங்கள். குற்றமற்றவரே! என்னுடைய 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் தங்கள்

ஆணைக்குட்பட்டவை. நீங்கள் வியூகம் அமைத்து இந்திரன் தைத்யர்களை அழித்தது போல் பகைவர்களை அழித்து விடுங்கள். கார்த்திகேயன் தேவர்களுக்கு முன்னால் செல்லுவது போலத் தாங்கள் எங்களுக்கு முன்னால் செல்லுங்கள். கன்றுகள் பசுவின் பின் வருவதைப் போல நாங்கள் உங்கள் பின் வருவோம். நீங்கள் சேனாபதியாக முன்னால் நின்றால் அர்ஜுனன் வில்லை எடுத்து அடிக்க மாட்டான். தாங்கள் எனக்குச் சேனாபதியானால் நிச்சயம் யுதிஷ்டிரரை வென்று விடுவேன்” என்று துரோணரைப் புகழ்ந்து, அவரைத் தன் சேனாபதியாக வேண்டி நின்றான். மன்னர்கள் அனைவரும், வீரர்களுடன் சிம்மநாதம் செய்து ஆசாரியாரே! உங்களுக்கு வெற்றியுண்டாகட்டும் என்று வாழ்த்தினர். புகழ்ந்து உற்சாகமுட்டினர்.

7.4. துரோணாசாரியர் சம்மதம்; சேனாபதி அபிஷேகம்

துரியோதனன் தன்னைச் சேனாபதியாகப் பொறுப்பேற்கக் கூறியதும் மகிழ்ச்சியுடன் துரோணாசாரியார் அனுமதியளித்தார். அவர் துரியோதனனிடம் “மன்னா! நான் ஆறு அங்கங்களோடு வேதத்தையும், மனுவின் அஸ்திர, சஸ்திர அறிவையும், சிவபிரான் அளித்த அம்புவித்தையையும் பலவகை அஸ்திர-சஸ்திரங்களையும் அறிவேன். நான் மிகுந்த விருப்பத்துடன் பாண்டவர்களுடன் போர் புரிவேன். என்னுடைய வதத்திற்காகத் தோன்றிய த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தவிர மற்றவர்களோடு போர் புரிவேன். ஆனால் பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் என்னைப் போரில் எதிர்க்க மாட்டார்கள்” என்று சேனாபதி பொறுப்பேற்கச் சம்மதம் அளித்தார். அவரது அனுமதியை பெற்றபின் அனைவரும் துரோணாசாரியரைச் சேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்தனர்.

7.5. துரோணர் போருக்காக வியூகம் அமைத்தல்; துரியோதனனுக்கு வரம் தர விரும்புதல்

சேனாபதி துரோணாசாரியார் கௌரவ சேனையைப் போரின் பதினோராம் நாளான அன்று சகட வியூகத்தில் அமைத்தார். கர்ணன் சேனைக்கு முன், அதன் உற்சாகத்தை அதிகப்படுத்தியவாறு நின்றான். கர்ணன் கௌரவ சேனையில் இணைந்து விட்டதால் யாருக்கும் பீஷ்மர் இல்லாத துயரம் இல்லை. துரோணர், துரியோதனனிடம், “மன்னா! நீ கங்கை மைந்தன் பீஷ்மருக்குப் பிறகு என்னைச் சேனாபதியாக நியமித்துள்ளாய். இதற்காக நீ விரும்பும் ஒன்றினை என்னிடம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்” என்று வரமளிக்க விரும்பிக் கூறினார். துரியோதனன் துச்சாதனன் கர்ணன் இவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்தான். பிறகு துரோணாசாரியரிடம், “ஆசாரியாரே! தாங்கள் எனக்கு வரமளிப்பதானால் யுதிஷ்டிரரை உயிரோடு பிடித்து என்னிடம் தாருங்கள்” என்றான்.

7.6. துரோணாசாரியார் துரியோதனனிடம் வினவுதல்; துரியோதனனின் பதில்

துரியோதனன் இவ்வாறு கேட்டதும் துரோணர் அவனிடம் கேட்டார்; “மன்னா! நீ யுதிஷ்டிரரை உயிரோடு பிடிக்க விரும்புகிறாய். நீ ஏன் அவரை வதம் செய்யும்படி என்னிடம் கேட்கவில்லை? நீ என் மூலம் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பவில்லையா? அல்லது உலகத்தில் அனைவராலும் விரும்பப்படும் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லாமல் உன் குலத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறாயா? அல்லது போரில் பாண்டவர்களை வென்றபின் ராஜ்யத்தைத் திருப்பியளித்து, முன்பு போலச் சகோதர பாவத்துடன் இருக்க விரும்புகிறாயா? யுதிஷ்டிரர் உத்தமமான பிறப்புடையவர். அஜாத சத்ரு என்று புகழப்படுபவர். அதனால் நீயும் அவரிடம் அன்பு வைத்துள்ளாய் போலும்” என்று, துரியோதனன் நற்குணத்துடன் பேசுகிறான் எனத் துரோணர் நினைக்கலானார்.

துரோணரின் சொற்களைக் கேட்டதும், துரியோதனனுடைய மனத்தில் எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் துவேஷம் வெளிப்பட்டு விட்டது. அவன் ஆசாரியாரிடம் கூறினான், “ஆசாரியாரே! போரில் யுதிஷ்டிரர் கொல்லப்படுவதால் எனக்கு வெற்றி கிடைக்காது. ஏன் எனில் யுதிஷ்டிரர் கொல்லப்பட்டால் ஏனைய பாண்டவர் அனைவரும் நிச்சயம் நம் அனைவரையும் கொன்று விடுவார்கள். தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாத பாண்டவர்கள் ஒரு வேளை போர்க்களத்தில் கொல்லப்பட்டாலும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்த செழிப்பான பூமி முழுவதையும் வென்று திரௌபதிக்கோ, குந்திக்கோ கொடுத்து விடுவார். அல்லது பாண்டவர்களில் யார் உயிரோடு இருந்தாலும் அவன் நம்மை உயிருடன் விட மாட்டான்.

வீரரும் சத்திய வாதியுமான யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் பிடித்து வந்து மறுபடியும் அவரைச் சூதில் வென்று விட்டால் அவரிடம் அன்புடைய பாண்டவர்கள் அனைவரும் மீண்டும் காட்டிற்குச் சென்று விடுவார்கள். இவ்வாறு என்னுடைய வெற்றி நீண்ட காலம் தொடரும். அதனாலேயே நான் தர்மராஜரை வதம் செய்ய விரும்பவில்லை” என்றான். துரியோதனனின் வஞ்சக எண்ணத்தைத் துரோணர் அறிந்து கொண்டார். மனதிற்குள் சிறிது யோசித்தார். பிறகு துரியோதனனிடம் அவன் விரும்பியவாறே செய்வதாக உறுதியளித்தார். அத்துடன் ஒரு நிபந்தனையையும் தெரிவித்தார்.

7.7. துரோணாசாரியார் துரியோதனனிடம் தெரிவித்த நிபந்தனை

துரோணர் மனத்தில் ஒரு கருத்தை மறைத்து வைத்தவாறு கூறினார்; “மன்னா! வீரம் மிக்க அர்ஜுனன் போரில் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றவில்லை என்றால் யுதிஷ்டிரர் உன்னிடம் சிறைப்பட்டதாகவே கருதிக்கொள். போரில்

அர்ஜுனனை இந்திரனும் வெல்ல முடியாது. அவன் என்னுடைய சிஷ்யன். என்னிடம் வித்தை பயின்றவன்; அவன் வாலிபன்; பல புண்ணியச் செயல்களைச் செய்துள்ளவன்; போரில் வெற்றி அல்லது வீர மரணத்தைத் தீர்மானித்தவன். ஏராளமான திவ்யாஸ்திரங்களைப் பயின்றுள்ளான். ஆகவே நான் அவனோடு போர் செய்ய விரும்பவில்லை. அர்ஜுனனை நீ ஏதாவது உபாயத்தால் போர்க்களத்தில் இருந்து தொலைவில் விலக்கி விடு. பார்த்தன் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கிவிட்டால் நீ யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடித்ததாகவே எண்ணிக் கொள். இந்த உபாயத்தால் அர்ஜுனன் விலக்கப்பட்ட இரு நாழிகைக்குள் நான் யுதிஷ்டிரரைப் பிடித்து உன் முன் நிறுத்துவேன்” என்று துரியோதனனிடம் உறுதியளித்தார்.

7.8. துரியோதனன் துரோணரின் சபதத்தைச் சேனையில் பரவச் செய்தல்

துரோணர் பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டவர் என்பதும் துரியோதனனுக்குத் தெரியும். எனவே துரோணர் தான் கூறிய சபதத்தை நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டும் என்பதற்காகச் துரியோதனன் இன்னொரு சூழ்ச்சியையும் செய்தான். துரோணர் தனக்களித்த வாக்குறுதியைக் சேனை முழுவதற்கும் பரவுமாறு செய்து விட்டான். போர் வீரர்கள் தங்கும் இடத்திலும், சேனை ஓய்வெடுக்கும் இடங்களிலும் துரோணாசாரியார் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்கப் போகிறார் என்ற செய்தி வீரர்களால் பேசப்பட்டது. ஒற்றர்கள் வாயிலாக இச்செய்தி யுதிஷ்டிரரையும் சென்று சேர்ந்தது.

பதினோராம் நாள் போரில் துரோணர் கடும் முயற்சி மேற்கொண்டும் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்க முடியவில்லை. எனவே அன்று இரவு துரோணாசாரியார், யாராவது ஒரு வீரன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு வலிய அழைத்துப் போர்க்களத்தில் இருந்து தனியே பிரித்துச் சென்று விட்டால் தான் நிச்சயம் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிப்பேன் என்று துரியோதனனிடம் கூறினார். இதனைக் கேட்ட த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா அர்ஜுனனிடத்தில் தனக்கிருந்த பழைய பகையைத் தீர்த்துக் கொள்ளவிரும்பி, தான் பார்த்தனை வலியப் போருக்கு அழைப்பதாகச் சொல்லிச் சம்சப்தகம் என்ற சபதத்தையும் ஏற்றான். அவ்வாறே அர்ஜுனன் சுசர்மாவால் போருக்கு அழைக்கப்பட்டு யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினைப் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சத்யஜித்திடம் ஒப்படைத்து சுசர்மாவுடன் போருக்குச் சென்று விட்டார்.

7.9. 12 ஆம் நாள் போர்

துரோணர் தன் சேனையைக் கருவியூகத்தில் அமைத்தார். யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரும்பி அற்புதமான வெல்ல முடியாத வியூகமாக

அது அமைக்கப்பட்டது. பாண்டவ சேனை அர்த்த சந்திரவடிவ வியூகத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. திருஷ்டத்யும்னன் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற விரும்பித் தானே துரோணருடன் போரிட்டான். அவனைக் கண்டு கோபமும், கவலையும் கொண்ட ஆசாரியார் மிகுந்த வேகத்துடன் தாக்கிப் பாண்டவ சேனையை நாசம் செய்தார். போர்க்களம் கொலைக்களம் போல் காட்சியளித்தது. துரோணர் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்ய முயன்ற போது அவரைத் தடுத்த பாஞ்சால வீரன் சத்யஜித்தின் தலையை வெட்டிவிட்டார். யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற வந்த விராடரின் தம்பி சதானீகரையும் கொன்று விட்டார். மத தாரை பெருக்கும் யானையைப் போலப் போர்க்களத்தைக் கலக்கிய துரோணரைக் கண்டு பாஞ்சால, கேகய, மத்ஸ்ய தேசத்துப் படை வீரர்கள் நடுங்கலாயினர். கௌரவ சேனை மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தது.

7.10. துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல்

பாண்டவ சேனை துன்புறுத்தப்பட்டதைக் கண்டு துரியோதனன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தான். கர்ணனிடம் கூறலானான், “ராதேயா! துரோணர் தன் பாணங்களால் சிங்கம் காட்டு விலங்குகளைத் துன்புறுத்துவது போலப் பாஞ்சால வீரர்களைத் துன்புறுத்துவதைப் பார். இனி இவர்கள் போரை விரும்ப மாட்டார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. காற்று மரங்களைப் பெயர்ப்பது போலத் துரோணர் இவர்களின் கால்களைப் பெயர்த்து விட்டார். காட்டுத் தீயால் யானைகள் சூழப்படுவதைப் போல் பாண்டவர்கள் கௌரவ சேனையால் சூழப்பட்டுள்ளனர். பீமசேனன் பாண்டவர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் இல்லாமல் என்னுடைய வீரர்களால் சூழப்பட்டுள்ளான். இன்று நிச்சயம் உயிரையும் அரசையும் இழந்து உலகைத் துரோண மயமாகவே பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான்” என்றான்.

கர்ணன் துரியோதனனுக்குப் பதில் அளித்தான். “பீமசேனன் உயிர் இருக்கும் வரை போரை விட மாட்டான். நீ அவர்களுக்கிழைத்த அநீதிகளை அவர்கள் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டார்கள். பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உதவி செய்கிறார். நாராயணன் தலைவனாக உள்ள பாண்டவர்களை நீ அவமதிக்காதே. பாண்டவர்கள் துரோணரைத் தடுக்கக் கூடிய அஸ்திர நிபுணத்துவம் பெற்றவர்கள். அவர்களிடம் இருந்து துரோணரைக் காப்பாற்ற விரைந்து செல்லுவோம்” என்றான். இவ்வாறு பாண்டவர்களைக் குறைத்து மதிப்பிட வேண்டாம் என்று துரியோதனனுக்குக் கர்ணன் அறிவுறுத்தினான்.

7.11. பதின் மூன்றாம் நாள் போர்; அபிமன்யு வதம்

பன்னிரண்டாம் நாள் போரின் இறுதியில் பகதத்தன், சுதன்வா, சகுனியின் சகோதரர்கள், கர்ணனின் சகோதரர்கள் இருவர், அங்கமன்னன்,

ப்ருகத்சரன், சந்திரவர்மா, ஆகியோர் அர்ஜுனன், த்ருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் பீம சேனனால் கொல்லப்பட்டனர். இதனால் துயரமடைந்த துரியோதனன் துரோணரிடம் குற்றம்கண்டு பேசினான். துரோணர் பாண்டவர்களிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாகவே யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்கவில்லை என்றான். அதனால் துயரம் கொண்ட துரோணாசாரியார் பதின் மூன்றாம் நாள் போரில் நிச்சயம் தான் ஒரு பாண்டவ மகாரதியைக் கொன்று விடுவதாக உறுதியளித்தார். அன்று துரோணர் சக்ர வியூகத்தை அமைத்தார். சக்ர வியூகத்தை உடைத்து உள்ளே வந்த அபிமன்யு கௌரவ சேனையின் புகழ்பெற்ற வீரர்கள் பலருடன் துரியோதனன் மகன் லக்ஷ்மணனையும் கொன்று விட்டான். இறுதியில் துரோணரின் அறிவுரைப்படி அவனது ஆயுதங்கள், தேர், குதிரைகள், சாரதி அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டன. கௌரவ மகாரதிகள் ஆறுபேர் சூழ்ந்து தாக்கிய நிலையில் அபிமன்யு துச்சாதனன் மகனால் கதையால் தலையில் அடித்துக் கொல்லப்பட்டான்.

7.12. அன்றைய தொடர் நிகழ்வுகள்; துரியோதனன் ஐயத்ருதனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

அபிமன்யுவின் மரணச் செய்தியை அறிந்த அர்ஜுனன் துயரமும், சினமும் கொண்டார். யுதிஷ்டிரர் வாயிலாக அபிமன்யு கொல்லப்படுவதற்கு ஐயத்ருதன் காரணமாக அமைந்ததைத் தெரிந்து கொண்டார். மறுநாள் போரில் ஐயத்ருதனை நிச்சயம் கொன்று விடுவேன்; இல்லையெனில் தீயில் பாய்ந்து மாய்வேன் என்று சபதம் செய்தார். இச்செய்தி ஐயத்ருதனுக்குத் தெரிய வந்தது. அர்ஜுனன் நிச்சயம் தன்னைக் கொன்று விடுவார் என்று அவன் அஞ்சினான். அவன் பாண்டவர்களிடமிருந்து தப்பித் தன் நாடு திரும்ப எண்ணினான். துரோணர் தன்னைப் பாதுக்காக்கவில்லை எனில் தனக்குத் தன் நகர் திரும்ப அனுமதி அளிக்க வேண்டும் எனத் துரியோதனனிடம் வேண்டினான். துரியோதனன் தன் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு ஐயத்ருதனுக்குத் தைரியம் அளித்தான். “ஆண் சிங்கமே! நீ பயப்பட வேண்டாம். போர்க்களத்தில் இந்த கூத்திரிய வீரர்கள் நடுவில் நிற்கும் போது யார் உன்னைக் கொல்ல முடியும்? நான், கர்ணன், சித்ரசேனன், விவிம்சதி, பூரிச்ரவா, சலன், சல்யன், வருஷசேனன், புருமித்திரன், ஜயன், போஜன், காம்போஜன், சுதகூஷிணன், சத்யவிரதன், விகர்ணன், துர்முகன், துச்சாதனன், சுபாகு, கலிங்க மன்னன், விந்த-அனுவிந்தர், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, சகுனி மற்றும் என்னுடைய பதினொரு அக்ஷௌஹினி சேனைகளும் உன்னைக் காப்பாற்றும்; ஆகவே சிந்து மன்னா! பயப்படாதே! பயத்தை விடு” என்று ஆறுதல் கூறித் தைரியம் அளித்தான்.

அத்துடன் அன்று இரவு ஐயத்ருதனும், துரியோதனனும் துரோணரைச்

சந்தித்தனர். துரியோதனன் துரோணரிடம் ஜயத்ருதனை மறுநாள் போரில் காப்பாற்ற வேண்டும் எனக் கூறினான். துரோணரும் ஜயத்ருதனிடம் போரில் அர்ஜுனனிடம் பயப்பட வேண்டாம் எனக் கூறினார். ஜயத்ருதனும் பயம் விலகிப் போர் புரிய எண்ணம் கொண்டான்.

7.13. துரோணர் சக்ர-பத்ம வியூகம் அமைத்தல்; துரியோதனன் மகிழ்ச்சி

மறுநாள் துரோணாசாரியார் மிகச் சிறந்த சக்ர-பத்ம வியூகத்தை வகுத்தார். அதன் நீளம் 24 கோசம் (கோசம்-2மைல்) பின்பகுதியில் அகலம் 10 கோசம் ஆகும். அந்த சக்ர வியூகத்தின் பின்னால் பத்மம் என்னும் கர்ப்பவியூகம் அமைக்கப்பட்டது. அதன் நடுப்பகுதியில் சூசி என்னும் ரகசிய வியூகமும் அமைக்கப்பட்டது. சேனையின் முன் பகுதியில் துச்சாதனனும், விகர்ணனும் நின்றனர். சூசிமுக வியூகத்தின் முக்கிய பகுதியில் பெரும் வில்லாளியான க்ருதவர்மா நின்றான், அவனுக்குப் பின்னால் காமபோஜ மன்னரும், ஜலசந்தனும் நின்றனர். பிறகு துரியோதனனும் கர்ணனும் இருந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் சகட வியூகத்தின் முக்கிய பகுதியைக் காப்பாற்றினர். அவர்களுக்குப் பின்னால் பெரும் சேனையோடு ஜயத்ருதன் பாதுகாப்பாக நின்றான். வியூகத்தின் முன் அனைவரையும் காப்பாற்றியபடி துரோணர் இருந்தார். துரோணரால் அமைக்கப்பட்ட அந்த வியூகம் பெரும் கடலைப்போல இருந்தது. வியூகத்தைக் கண்ட அனைவரும் இது புவியைத் தன் வசமாக்கி விடும் என்று நினைக்கலாயினர். இந்த அற்புதமான, சமயத்திற்கேற்ற, பகைவரை அச்சுறுத்தும் அந்த வியூகத்தைக் கண்டு துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றான்.

7.14. துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்

துரோணர் ஒப்பற்ற வியூகத்தை வகுத்த போதும் சவ்யசாசியான அர்ஜுனன் தன்னுடன் போருக்கு வந்த துர்மர்ஷனையும் அவனுடைய யானைப் படையையும் அடித்து விரட்டி விட்டார். இதனைக் கண்டு தனது யானைப்படையுடன் வந்த துச்சாதனனும் அர்ஜுனனிடம் தோற்று ஓடிப் போனான். வருணனின் புதல்வன் தன் கதையைப் போர் செய்யாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது அடித்ததால் அது அவனையே திருப்பித் தாக்க அதனால் உயிரிழந்தான். காமபோஜ ராஜன் சுதகூஷிணன், ச்ருதாயு, அச்யுதாயு இவர்களின் புதல்வர்கள் நியுதாயு, தீர்க்காயுவும் அர்ஜுனனால் வதைக்கப்பட்டனர். பின்னர் தன்னுடன் போரிட வந்த தார்வாதிஸார், தரத், புண்ட்ர இனத்தின் அநாகரீக மிலேச்சர்களையும் அடித்து விரட்டிய பார்த்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கதையால் தாக்கிய அம்பஷ்ட மன்னனையும் தாக்கிக் கொன்று விட்டார். பிறகு ஜயத்ருதனைத் தேடி வதைக்க விரும்பிச்

சேனையின் வியூகத்தைப் பிளந்து உள்ளே பிரவேசித்தார். இதனால் துரியோதனன் கலக்க மடைந்தான். துரோணரிடம் சென்றான்.

துரோணரிடம் துரியோதனன், “குருதேவா! ஆண் சிங்கமான அர்ஜுனன் நம் சேனையைக் கலக்கி வியூகத்தில் புகுந்து விட்டார். தாங்கள் அர்ஜுனனை அழிக்கும் உபாயத்தை யோசிங்கள். எப்படியாவது ஜயத்ருதன் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். எங்களுடைய மிகச்சிறந்த உதவியாளர் தாங்கள் தான். அர்ஜுனன் என்னும் காட்டுத் தீ சினமென்னும் காற்றால் தூண்டப்பட்டு எனது படையென்னும் காட்டை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆசாரியரே! குந்தி புதல்வன் உங்களுடைய வியூகத்தை உடைத்து உங்களையும் தாண்டிச் சென்று விட்டதால் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றும் வீரர்கள் பெரும் ஜயம் கொண்டுள்ளனர். துரோணர் உயிருடன் இருக்கும் போது அர்ஜுனன் அவரைத் தாண்டிச் சேனைக்குள் நுழைய முடியாது என்று நம்புகிறார்கள்.

அர்ஜுனன் தங்கள் கண் முன்னேயே சேனைக்குள் நுழைந்து விட்டார். நான் அதனால் மிகுந்த கவலை கொண்டுள்ளேன். பிரம்மன்! தாங்கள் பாண்டவர்களின் நன்மையையே விரும்புகிறீர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். பிராமணா நான் இயன்றவரை உங்களுக்கான உத்தம வாழ்க்கைக்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து வருகிறேன். என் சக்திக்கேற்ப உங்களை மகிழ்ச்சியாக வைக்க முயல்கிறேன். ஆனால் இவற்றைத் தாங்கள் நினைப்பதில்லை. நாங்கள் எப்போதும் உங்களிடம் பக்தி வைத்த போதிலும் தாங்கள் எங்களை விரும்பவில்லை. எங்களுடைய பகைவர்களான பாண்டவர்களையே மகிழ்ச்சியாக வைத்துள்ளீர்கள். எங்களால் தான் உங்கள் வாழ்க்கை நடக்கிறது என்றாலும் தாங்கள் எங்களுக்குப் பிடிக்காததையே செய்கிறீர்கள்.

தாங்கள் தேனில் தோய்த்த கத்தியைப் போன்றவர் என்பதை நான் அறியவில்லை. தாங்கள் அர்ஜுனனைத் தடுத்து விடுவேன் என்று எனக்கு வரம் அளித்ததால் நான் போரில் இருந்து விலக எண்ணிய ஜயத்ருதனைத் தடுத்தேன். என்னுடைய பாதுகாப்பிற்காகவே சிந்து ராஜனைத் தடுத்து நிறுத்தியுள்ளேன். இவ்வாறு நான் ஜயத்ருதனை மரணத்தின் கையில் ஒப்படைத்துள்ளேன். மனிதன் யமனின் வாயிலிருந்து தப்பினாலும், போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனிடமிருந்து ஜயத்ருதன் தப்ப முடியாது. நான் துயரத்தால் புலம்புகிறேன். இதற்காகச் சினம் கொள்ளாமல் எப்படியாவது ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று கூறினான். துரோணாசாரியார் துரியோதனனின் குற்றச் சாட்டிற்குப் பதிலளித்தார்.

7.15. துரோணர் துரியோதனன் உரையாடல்

துரோணர் துரியோதனனிடம் கூறலானார், “மன்னா! நீ கூறியவற்றை

நான் தவறாக எண்ணவில்லை. நீ எனக்கு அகவத்தமாவிற்குச் சமமானவன். நான் கூறுவதைக் கேள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மற்றும் விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் உதவியுடன் அர்ஜுனன் சிறிது சமயம் கிடைத்தாலும் சேனையில் நுழைந்து விடுகிறார். நான் வயது முதிர்ந்தவன். விரைந்து தேர் செலுத்தும் ஆற்றல் எனக்கில்லை. இங்கு எனக்கு முன் யுதிஷ்டிரரின் சேனை நிற்கிறது. நான் கூடித்திரியர்கள் முன்னிலையில் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்வதாகச் சபதம் செய்துள்ளேன். இப்போது அர்ஜுனன் இங்கில்லாததால் அதற்கான சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. இப்போது நான் வியூகத்தை விட்டு அர்ஜுனனிடம் செல்ல முடியாது. இப்போது அர்ஜுனன் உதவியாளரின்றித் தனியாக இருக்கிறார். நீ உதவியாளரோடு உள்ளாய். அவர்கள் அரசை இழந்தவர்கள். நீ ராஜ்யத்தின் தலைவன்; நீ மன்னன்; சூர வீரன்; போய் அர்ஜுனனோடு போரிடு. நீதான் பாண்டவர்களோடு பகை கொண்டாய். எனவே விரைந்து பார்த்தனிடம் சென்ற போர் செய்” என்று உரைத்தார்.

உடனே துரியோதனன், “ஆயுதம் தரித்தவரில் சிறந்தவரான உங்களையே தாண்டி முன்னே சென்ற அந்த அர்ஜுனனோடு நான் எவ்வாறு போரிட முடியும்? இந்திரனைக் கூட வென்று விடலாம். ஆனால் அர்ஜுனனை வெல்ல முடியாது. போஜ வம்சத்துக் கிருதவர்மாவையும் தேஜஸ்வியான உங்களையும் வென்ற, ச்ருதாயுதனை சம்ஹாரம் செய்தவனும், ச்ருதாயு-அச்யுதாயு மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான மிலேச்சர்களின் உயிரை எடுத்தவனுமான அர்ஜுனனோடு நான் எவ்வாறு போரிட முடியும்? ஒரு வேளை நான் இன்று அர்ஜுனனோடு போரிடுவது சரி என்று தாங்கள் கருதினால் நான் உங்களுடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்படுகிறேன்” என துரோணரிடம் கூறினான்.

7.16. துரோணர் துரியோதனனுக்குத் தீவ்ய கவசம் அணிவித்துக் கூறுதல்

துரியோதனன் சொற்களைத் துரோணர் ஏற்றுக் கொண்டார். அர்ஜுனனின் வேகத்தைச் சகித்துக் கொள்ளும்படியான ஒரு வழியைக் கூறலானார்; “மன்னா! இன்று உலகம் நீ அர்ஜுனனோடு போர் செய்யும் அந்த அற்புத நிகழ்ச்சியைக் காணட்டும். நான் உன் உடலில் போரில் விடப்படும் அம்புகளும், ஆயுதங்களும் பிளக்க முடியாத வகையில் தங்கக் கவசத்தைக் கட்டிவிடுகிறேன். இந்தக் கவசம் இருக்கும் வரை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனர்களும், மற்றவர்களும் உனக்குக் காயம் விளைவிக்கும் திறனின்றிப் போவார்கள். ஆகவே நீ இந்தக் கவசத்தை அணிந்து பார்த்தனைப் போரில் எதிர்ப்பதற்குச் செல்” என்று கூறிய துரோணர் தான் ஆசமனம் செய்து முறைப்படி மந்திர உச்சாடனம் செய்து துரியோதனன் உடலில் கவசத்தை அணிவித்தார்.

பிறகு துரியோதனனுடைய நன்மைக்கான மங்கலமயமான ஆசிகளை வழங்கினார். சிவ பிரான் விருத்தாசுரனை வெல்வதற்காக இந்திரனுக்கு அளித்த கவசத்தையும் மந்திரத்தையும் பற்றித் தெரிவித்தார். அதன் பிறகு அந்த வித்தை அங்கிராவிற்கும், அங்கிரா பிரகஸ்பதிக்கும், பிரகஸ்பதி அக்னி வேஸ்யாவிற்கும், அக்னிவேஸ்யா தனக்கும் அளித்ததையும் தெரிவித்தார். துரோணர் துரியோதனனிடம் மேலும், “பாரதா! முற்காலத்தில் போர்க்களத்தில் பிரம்மா ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் உடலில் கவசத்தைக் கட்டியது போல நான் பிரம்மா சூத்திரத்தால் உனக்கு இந்த கவசத்தைக் கட்டுகிறேன். தாரகாமயப் போரில் பிரம்மா இந்திரனின் உடலில் கவசத்தை அணிவித்ததைப் போல நானும் உன் உடலில் அணிவிக்கிறேன்” என்று உரைத்தார். ஆசாரியார் மூலம் தன் உடலில் கவசம் அணிவிக்கப்பட்ட துரியோதனன் ஆயிரம் தேர்ந்த த்ரிகர்த்த தேச ரதிகளுடனும், 1000 மதங்கொண்ட யானை வீரர்களோடும் போர் நாதம் முழக்கி அர்ஜுனனின் தேரை நோக்கிச் சென்றான்.

7.17. துரியோதனன் அர்ஜுனன் அருகில் வருதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கௌரவ சேனை முழுவதையும் கடந்து ஐயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறுவதைக் கண்ட துரியோதனன் அர்ஜுனனின் தேரைப் பின் தொடர்ந்து வந்தான். அவ்விருவரையும் கடந்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் எதிரில் சென்று நின்றான். சிந்து ராஜனைக் காத்து நின்ற மகாரதிகள் துரியோதனன் துணிவுடன் அங்கு வந்ததைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் துரியோதனன் தங்கள் எதிரில் வந்ததைக் கண்டனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திப் பாண்டவர்களுடைய எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணமான துரியோதனனைக் கொன்று விட முயற்சி செய்யுமாறு அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்தினார்.

7.18. துரியோதனன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைத்தல்

இரு கிருஷ்ணர்களும் தேரை துரியோதனனை நோக்கிச் செலுத்தினர். ஆனால் அவர்களைக் கண்டு துரியோதனன் பயப்படவில்லை. அர்ஜுனனைத்தடுத்தான் இதனைக் கண்டு கௌரவ சேனை கோலாகலம் செய்தது. கோபம் கொண்ட அர்ஜுனனைப் பார்த்துச் சிரித்த துரியோதனன் பார்த்தனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். தன் படைவீரர்களிடம் “நீங்கள் பயத்தை விடுங்கள் நான் இவ்விருவரையும் மரணத்திடம் அனுப்பி விடுவேன்” என்றான். அத்துடன் அர்ஜுனனை நோக்கி, “பார்த்தா நீ பாண்டுவின் புதல்வன் என்றால், நீ பெற்றுள்ள திவ்யாஸ்திரங்களின் பயிற்சி அனைத்தையும் என் மீது காட்டு. உன் புருஷார்த்தத்தை நாங்களும் பார்க்கிறோம்” என்று சவால் விட்டான்.

7.19. துரியோதனன்-அர்ஜுனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி

அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கு அழைத்த துரியோதனன் மூன்று மர்மபேதி பாணங்களால் அவரைத் துளைத்தான். குதிரைகளைக் காயப்படுத்தினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மார்பில் பத்து அம்புகளால் அடித்தான். அவரிடமிருந்த சாட்டையை வெட்டிப் பூமியில் வீழ்த்தினான். துன்புற்ற அர்ஜுனன் கூர்மையான 16 பாணங்களைத் துரியோதனன் மீது செலுத்தினார். ஆனால் அந்தப் பாணங்கள் அனைத்தும் துரியோதனனின் கவசத்தின் மீது மோதி வழுக்கி விழுந்து விட்டன. தன் பாணங்கள் வீணானதைக் கண்ட அர்ஜுனன் மறுபடியும் பதினான்கு கூரிய பாணங்களைச் செலுத்தினார். அவையும் வழுக்கி விழுந்து விட்டன. அதனைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனின் பாணங்கள் பயனற்றுப் போனதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார்.

அர்ஜுனன் துரோணர் பிளக்க முடியாத கவசத்தைத் துரியோதனனுக்குக் கட்டி விட்டுள்ளார் என்பதை அறிந்து கொண்டார். அதனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குத் தெரிவித்தார். பிறகு கடுமையான கவசத்தைப் பிளக்கவல்ல மானவாஸ்திரத்தைத் தன்னுடைய பாணங்களால் மந்திரித்துப் பிரயோகித்தார். அந்த அஸ்திரத்தை சகல அஸ்திரங்களையும் அழிக்கவல்ல அஸ்திரத்தைச் செலுத்தி அஸ்வத்தாமா வெட்டி விட்டான். இரண்டாவது முறை மானவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தால் அது பிரயோகித்தவனை அழித்து விடும் என்பதால் அர்ஜுனன் வேறு உபாயத்தைச் சிந்தித்தார். இச்சமயம் துரியோதனன் மீண்டும் விஷப்பாம்பு போன்ற ஒன்பது பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களைத் தாக்கினான். மறுபடி மறுபடி அம்பு மழை பொழிந்தான்.

துரியோதனனுடைய அங்கங்கள் அனைத்தும் கவசத்தால் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தன் பார்த்தார். அவர் முதலில் துரியோதனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும், தேரின் பாதுகாவலர்களையும் கொன்றார். உடனே விரைந்து அவனது வில்லையும், கையுறைகளையும் வெட்டி விட்டார். தேரிழந்த துரியோதனனுடைய இரண்டு உள்ளங்களைகளையும் இரண்டு அம்புகளால் தாக்கி ஆழமாகக் காயம் ஏற்படுத்தினார். துரியோதனனை வெல்லும் உபாயத்தை அறிந்த கௌந்தேயன் தன் பாணங்களால் துரியோதனனின் நகங்களின் சதையில் அடித்துக் காயப்படுத்தினார். வேதனையுற்ற துரியோதனன் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டான்.

ஐயத்ருதனைப் பாதுகாத்த அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், கிருபாசாரியார் உள்ளிட்ட அனைத்து மகாரதிகளும் துரியோதனனின் உதவிக்கு வந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் துரியோதனனும் சேர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களைத்

தாக்கினர். பகவானும் பார்த்தனும் காயப்படுத்தப்பட்ட போதும் தனஞ்ஜயன் காண்டபத்தில் இருந்து அம்புமழை பொழிந்து கௌரவ மகாரதிகளைப் பின் வாங்கச் செய்தார்.

7.20. துரியோதனன் சாத்யகியிடம் தோல்வியடைதல்

இச்சமயத்தில் யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியிடம் அர்ஜுனனின் உதவிக்காகச் செல்லுமாறு ஆணையிட்டார். சாத்யகியும் அர்ஜுனன் சென்ற வழியிலேயே கௌரவ சேனையில் பிரவேசிக்க எண்ணினார், துரோணரிடம் போரிட்டுப் பின் விலகிச் சென்றார். க்ருதவர்மாவைத் தோல்வியுறச் செய்தார். சேனையில் முன்னேறினார். க்ருதவர்மா பாண்டவர்களைத் தடுத்து விட்டான். பாண்டவ மகாரதிகளைத் தோற்கடித்து விட்டான். இதைக் கண்ட சாத்யகி திரும்ப வந்து க்ருதவர்மாவிடம் போரிட்டு க்ருதவர்மாவை வென்றார். அத்துடன் மகதமன்னன் ஜலசந்தனையும் வதம் செய்து விட்டார். இதைக் கண்ட துரோணரும் துரியோதனன் முதலிய மகாரதிகளும் சாத்யகியுடன் போரிட வந்தனர்.

ஆசாரியார், துர்மர்ஷன், துச்சாதனன் ஆகியோர் கணக்கற்ற பாணங்களால் சாத்யகியை அடித்தனர். விகர்ணன் சாத்யகியின் இடது விலாவையும் மார்பையும் காயப்படுத்தினான். மீண்டும் துர்முகன், துச்சாதனன், சித்திரசேனன், துரியோதனன் முதலிய அனைவரும் ஒன்றாகச் சாத்யகியைத் தாக்கினர். துரோணர், துச்சகன், துர்மர்ஷன், விகர்ணன், சித்ரசேனன், விவிம்சதி அனைவர் மீதும் சாத்யகி தனித்தனியாக அம்புகளை எய்து காயப்படுத்தினார். பிறகு தன் பெரிய வில்லில் நாணைத் தொடுத்துத் துரியோதனனைத் தாக்கினார். துரியோதனன் அடியால் சாத்யகியும், சாத்யகியின் அடியால் துரியோதனனும் உதிரத்தைப் பெருக்கினர்.

சாத்யகி தன் அம்புகளால் துரியோதனனை வறுத் தெடுத்தார். துரியோதனன் 100 பாணங்களால் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினான். சாத்யகி மிகவும் சினந்து துரியோதனனைக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனனுடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் அம்புமழை பொழிந்து சாத்யகிக்குக் காயம் ஏற்படுத்தினர். சாத்யகி துரியோதனனின் பயங்கர வில்லையும், மணிமய நாகச் சின்னமுடைய கொடியையும் வெட்டி விட்டார். அவனுடைய தேரின் சாரதியையும் கொன்று வீழ்த்தினார். சாத்யகியின் அம்புகளால் காயமடைந்து, தேரிழந்த துரியோதனன் அவரிடமிருந்து ஓடிச்சென்று சித்ரசேனனின் தேரில் ஏறிக்கொண்டான். துரியோதனன் சாத்யகியிடம் தோல்வியடைந்ததால் பாண்டவப்படை கோலாகலம் செய்தது.

7.21.மீண்டும் சாத்யகி-துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி

பின்னர், க்ருதவர்மாவை வென்று, ஜலசந்தனைக் கொன்று,

காம்போஜர்களின் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து சாத்யகி கௌரவ சேனையைக் கடந்தார். இச்சமயம் துரியோதனன், சித்ரசேனன், துச்சாதனன், விவிம்சதி, சகுனி, துச்சகன் முதலிய ரதிகள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். இப்பெரும் சேனையைத் தடுப்பேன் என உறுதி புண்ட சாத்யகி தன் பலமிக்க அஸ்திரங்களால் 300 குதிரை வீரர்களையும், 40 யானை வீரர்களையும் கொன்று வீழ்த்தினார். சாத்யகி துரியோதனனின் சேனையைத் தனியாகவே எதிர்த்தார். கௌரவர்களின் அம்பினால் மறைக்கப்பட்ட போதும் சிறிதும் பயமின்றிப் பகைவீரர்களை அழித்துக் கொண்டே இருந்தார்.

துரியோதனன் மூன்று அம்புகளால் சாத்யகியின் சாரதியையும், நான்கு அம்புகளால் அவரது நான்கு குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினான். துச்சாதனன் 16, சகுனி 25, சித்திரசேனன் 5, துச்சகன் 15 பாணங்களைச் சாத்யகியின் மீது அடித்தனர். சாத்யகி ஒவ்வொருவர் மீதும் தனித்தனியாகப் பாணங்களை அடித்தார். துரியோதனன் சாரதியை ஒரு பல்லத்தால் கொன்று விட்டார். சாரதியற்ற துரியோதனனுடைய தேர் கட்டுப்பாடற்றுப் போர்க்களத்தில் இருந்து வெகுதூரம் சென்று விட்டது. துரியோதனன் தேரின் மூலம் வேகமாக இழுத்துச் செல்லப்படுவதைப் பார்த்த அவனுடைய சகோதரர்கள் அவனைக் காப்பாற்ற ஓடிவிட்டனர். சாத்யகி ஆயிரக்கணக்கான கௌரவ சேனையின் படைவீரர்களை விரட்டிக் கௌரவ சேனையை நோக்கி முன்னேறினார்.

7.22. துரியோதனன் பாண்டவர்களோடு போர் செய்தல்

இச்சமயத்தில் பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யுமனன், நகுல-சகதேவர், யுதிஷ்டிரர் அனைவரும் தத்தம் வீரர்களைப் பகைவருடன் போரிட உற்சாக மூட்டினர். அர்ஜுனனும் சாத்யகியும் ஜயத்ருதனின் வதத்திற்காகச் சென்றுள்ள போது நாம் கௌரவர்களிடம் தோல்வியடைந்து விடக் கூடாது. எனவே நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கௌரவ சேனையில் கலக்கத்தை ஏற்படுத்துங்கள் என்று கூறினர். அதனை ஏற்ற பாண்டவ வீரர்கள் தம் உயிரைப் பொருட்படுத்தாது போர்க்களத்தில் கௌரவப் படையினை அழிக்கலாயினர். வெற்றியை விரும்பிப் போரிட்ட பாண்டவர்களின் அந்த சேனையில் துரியோதனன் புகுந்தான். யானை தாமரைக் குளத்தைக் கலக்குவது போலப் பாண்டவ சேனையைக் கலக்கினான்.

இதனைக்கண்ட பாஞ்சால வீரர்கள் பீமசேனன் தலைமையில் துரியோதனனைத் தாக்கினர். துரியோதனன் பீமசேனன் மீது 10, நகுல-சகதேவர் மீது 3-3, யுதிஷ்டிரர் மீது 7 பாணங்களைத் தொடுத்தான். அத்துடன் நூற்றுக்கணக்கான யானைகளையும், குதிரைகளையும், தேர்களையும் அழித்து விட்டான். யுதிஷ்டிரர் இரண்டு பல்லங்களால்

துரியோதனனின் வில்லை வெட்டி விட்டார். துரியோதனன் வேறுவில்லை எடுத்து “நில், நில்” என்று கூறியவாறு யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினான். பாஞ்சால வீரர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகத் துரியோதனனை எதிர்க்க முனைந்தனர். துரோணாசாரியார் அவ்வீரர்கள் அனைவரையும் தடுத்து விட்டார். பிறகு கௌரவ சேனைக்கும் பாண்டவர்களுக்குமிடையே மெய் சிலிர்த்த வைக்கும் போர் நடைபெற்றது.

7.23. துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்

ஐயத்ருதனை தேடிச் சென்ற அர்ஜுனன் கௌரவ சேனைக்குள் முன்னேறினார். அவரிடம் சாத்யகியும் பீமசேனனும் வந்து சேர்ந்தனர். இந்த பலமான மூன்று வீரர்களால் தன் சேனை பிளக்கப்பட்டதையும் தன் சகோதரர்களுடன் முக்கிய வீரர்கள் பலர் இவர்களால் கொல்லப்பட்டதையும் கண்ட துரியோதனன் பல விஷயங்களை யோசித்தான். தன் தேரில் ஏறி விரைவாகத் துரோணரிடம் போய்ச் சேர்ந்தான். கோபத்தால் கண் சிவந்தான்; பயத்துடன் கூடிய குரலில் துரோணரிடம் கூறலானான், “ஆசாரியாரே! அர்ஜுனன், போரில் தோல்வியடையாத சாத்யகி, பீமசேனன் இம்மூவரும் என் சேனையைத் தோற்கச் செய்து சிந்து ராஜன் ஐயத்ருதன் அருகில் சென்று விட்டனர். அவர்களை யாரும் தடுக்க முடியவில்லை.

அர்ஜுனன் உங்களைத் தாண்டிப் போர்க்களத்தில் முன்னேறி விட்டார் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் குருதேவா! சாத்யகியும், பீமசேனனும் எவ்வாறு உங்களைத் தாண்டிச் சென்றனர்? சாத்யகி, பீமசேனன், அர்ஜுனன் மூவரிடமும் நீங்கள் தோல்வியடைந்தது ஒரு வியப்பான விஷயம். தனுர் வேதத்தில் ஈடு இணையற்ற ஆசாரியார் போரில் எவ்வாறு தோற்றார்? என்று வீரர்கள் அனைவரும் கேட்கிறார்கள். உங்களுடைய இந்தத் தோல்வி மக்களின் அவநம்பிக்கைக்கு உரியதாகிவிட்டது. என்னுடைய பாக்கியம் தான் தீயது. இந்த மூன்று மகாரதிகளும் உங்களைப் போன்ற புருஷ சிம்மத்தைத் தாண்டி முன்னேறிவிட்டார்கள் என்றால் போரில் என்னுடைய அழிவு தடுக்க முடியாததாகும். நடந்தது நடந்துவிட்டது. இப்போது சிந்து ராஜனைக் காப்பாற்ற உடனே செய்யத் தகுந்ததை நன்கு ஆலோசித்து விரைந்து செய்து முடியுங்கள்” என்று கூறினான்.

7.24. துரோணரின் பதிலும் ஆணையும்

துரியோதனனின் குறை கூறும் சொற்களைக் கேட்ட துரோணர் அவனிடம் கூறலானார், “மன்னா! யோசிப்பதற்கு நிறைய இருக்கிறது. பாண்டவர்களில் மூன்று மகாரதிகள் நம்முடைய சேனையைத் தாண்டி முன்னேறியுள்ளார்கள். ஆனால் எங்கு அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் இருக்கின்றனரோ, அங்கேயே அதிக பயமும் இருக்கின்றது. இப்போது

கௌரவ சேனை முன்னாலும் பின்னாலும் பகைவரின் தாக்குதலுக்குள்ளாகியுள்ளது. எல்லாவற்றையும் விடச் சிந்து ராஜன் காப்பாற்றப்படுவதே அவசியமானதாகும். ஜயத்ருதன் அர்ஜுனனிடம் பயந்துள்ளான். சாத்யகியும், பீமசேனனும் கூட ஜயத்ருதனையே குறிக் கோளாகக் கொண்டு வந்துள்ளனர்.

சகுனியின் அறிவில் சூதாடும் விஷயம் தோன்றியது. அது உண்மையில் இன்று இந்த உருவில் வெற்றியடைந்துள்ளது. அன்று சபையில் எந்தத்தரப்பும் வெற்றியோ, தோல்வியோ அடையவில்லை. ஆனால் இன்று நாம் அனைவரும் உயிரைப் பந்தயமாக வைத்துச் சூதாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதில் தான் உண்மையான வெற்றியும் தோல்வியும் உண்டாகப் போகிறது. சகுனி பகடைகளைக் கையில் எடுத்து ஆடினான். ஆனால் அவை கடக்க முடியாத பாணங்களாகும். இந்த சேனையைச் சூதாடியாகவும், பாணங்களைப் பகடைக்காய்களாகவும், சிந்து ராஜன் ஜயத்ருதனைப் பந்தயப் பொருளாகவும் கருது.

அவன் மீதே சூதின் வெற்றி தோல்வியின் தீர்ப்பு உண்டாகப் போகிறது. சிந்து ராஜனின் உயிரைப் பந்தயமாக வைத்த பகைவரோடு நம்முடைய பெரும் சூதாட்டம் நடைபெறுகிறது. இன்று நீங்கள் அனைவரும் உயிரின் மீது ஆசையை விட்டுப் போர்க்களத்தில் முறைப்படி ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றுங்கள். அவன் மீதே சூதாடும் நம்முடைய வெற்றியும் தோல்வியும் உள்ளது. மன்னா! மகாரதிகள் அனைவரும் சிந்து ராஜனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இடத்திற்கு நீயும் விரைந்து செல். அவர்களைக் காப்பாற்று. நான் இங்கேயே இருந்து வியூகத்தைப் பாதுகாப்பேன். உன்னிடம் வேறு உதவியாளர்களை அனுப்பிக் கொண்டே இருப்பேன்” என்று துரோணர் துரியோதனனிடத்தில் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்ற செல்லுமாறு ஆணையிட்டார்.

7.25. துரியோதனன் யுதாமன்யு மற்றும் உத்தமௌஜாவோடு போரிடுதல்

துரோணரின் ஆணையை ஏற்ற துரியோதனன் தன் படையுடன் அங்கிருந்து விரைந்து சென்றுவிட்டான். அர்ஜுனனின் தேர்ச் சக்கரக் காவலர்களாக இருந்த யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா இருவரையும் முன்பு க்ருதவர்மா தடுத்து விட்டான். அவர்கள் இருவரும் வியூகத்தின் பக்கங்களின் இருந்து அதனைப் பிளந்து கொண்டு உள்ளே நுழைந்து விட்டனர். அவ்விருவரையும் பார்த்த துரியோதனன் அவர்களுடன் பெரும் போரைத் தொடங்கினான். பிரசித்தி பெற்ற மகாவீரர்களான அவ்விருவரும் வில்லை எடுத்துத் துரியோதனனோடு போரிட்டனர். யுதாமன்யு துரியோதனனைக் காயப்படுத்தி அவன் குதிரைகளையும், சாரதியையும் அம்புகளால் துளைத்தான். துரியோதனன் யுதாமன்யுவின் கொடியை வெட்டிவிட்டான். யுதாமன்யுவுடைய வில்லை உடைத்துச் சாரதியையும் தேரிலிருந்து

வீழ்த்தினான். குதிரைகளைக் காயப்படுத்தினான். யுதாமன்யு கோபத்துடன் துரியோதனன் மார்பில் 30 பாணங்களால் அடித்தான். உத்தமௌஜா துரியோதனனின் சாரதியைக் கொன்று விட்டான். துரியோதனனும் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் உத்தமௌஜாவின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் காவலர்களையும் கொன்று விட்டான். தேரிழந்த உத்தமௌஜா யுதாமன்யுவின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

பிறகு உத்தமௌஜா ஏராளமான பாணங்களால் துரியோதனன் குதிரைகள் மீது அவை உயிரிழந்தது விழும் வரை அடித்தான். வில்லையும், தூணீரையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். சாரதியும், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டதால் கீழே இறங்கிய துரியோதனன் கையில் கதையை எடுத்துக் கொண்டு அவ்விருவரையும் நோக்கி ஓடினான். துரியோதனன் தங்களை நோக்கி வருவதைக் கண்ட சகோதரர்கள் இருவரும் தேரில் இருந்து குதித்து விட்டனர். யுதாமன்யுவின் தேர் சாரதி, குதிரைகள், கொடி அனைத்தையும் துரியோதனன் தன் கதையால் அடித்துத் தூள் தூளாக்கி விட்டான். பிறகு சல்யனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் வேறு தேர்களில் அமர்ந்து அர்ஜுனனிடம் சென்று விட்டனர்.

இதன் பிறகு துரியோதனனின் சகோதரர்கள் பீமசேனனால் வதைக்கப்பட்டனர். கர்ணனுக்கும் பீமனுக்கும் இடையே பெரும் போர் நடைபெற்றது. பீமன் கர்ணன் முன் தேரிழந்து, ஆயுதங்கள் இன்றி நின்ற நிலையில் சாத்யகியால் காப்பாற்றப்பட்டார். பின் சாத்யகி அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறிய போது பூரிச்ரவாவால் தடுக்கப்பட்டார். சாத்யகிக்கும், பூரிச்ரவாவிற்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் சாத்யகி பூரிச்ரவாவால் தலை வெட்டப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். பூரிச்ரவா சாத்யகியின் தலையைத் துணிக்கத் தயாரான போது அர்ஜுனன் அவரது கத்தி ஏந்திய கையை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார். பூரிச்ரவா கரம் வெட்டப்பட்ட நிலையில் சாகும் வரை உண்ணாவிதம் மேற்கொண்டு போர்க்களத்திலேயே அமர்ந்து விட்டார். அப்போது பல முக்கிய வீரர்கள் தடுத்தும் சாத்யகி பூரிச்ரவாவின் தலையைத் துணித்து விட்டார்.

7.26. மறுபடியும் போர் தொடங்குதல்; துரியோதனன் கர்ணனிடம் கூறுதல்

இந்நிலையில் மறுபடியும் போர் தொடங்கியது. அர்ஜுனன் ஐயத்ருதன் இருந்த இடத்திற்குத் தேரை செலுத்தக் கூறினார். பகவானும் தேரை விரைந்து ஐயத்ருதனை நோக்கிச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை நோக்கி வருவதைக் கண்ட கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்களான துரியோதனன், கர்ணன், வருஷசேனன், சல்யன், அஸ்வத்தாமா,

கிருபாசாரியார், ஐயத்ருதன், அனைவரும் போருக்குத் துணிந்து நின்றனர்.

அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல விரும்பிப் பார்ப்பதைக் கண்ட துரியோதனன் கர்ணனிடம் கூறலானான்; “சூரிய புத்திரா! போருக்கான சமயம் வந்து விட்டது. நீ இப்போது உன் பலத்தைக் காட்டு. எந்த வகையிலும் அர்ஜுனன் மூலம் ஐயத்ருதன் வதம் நிகழக்கூடாது. நரவீரா! பகலின் சிறிதளவே மீதமுள்ளது, நீ உன் பாணங்களால் அர்ஜுனனைக் காயம் செய்து தடுத்து விடு. பகல் முடிந்து விட்டால் நிச்சயம் நமக்கு வெற்றி கிடைத்துவிடும். சூரியன் மறைவதற்குள் சிந்து ராஜன் காக்கப்பட்டு விட்டால் சபதம் நிறைவேறாமல் அர்ஜுனன் தீயில் புகுந்து விடுவார்.

அர்ஜுனன் இல்லாத புவியில் அவருடைய சகோதரர்களும், பின் தொடர்பவர்களும் இரு நாழிகை கூட உயிரோடு இருக்க மாட்டார்கள். பாண்டவர்கள் அழிந்ததும், நாம் மலை, காடு, கடலோடு தடையற்ற பூமியை அனுபவிப்போம். அர்ஜுனனின் அறிவு விபரீதமாகி விட்டது. அதனாலேயே ஐயத்ருதனைக் கொல்லச் சபதமிட்டுள்ளார். உன்னைப் போன்ற அடக்க முடியாத வீரன் இருக்கும் போது சூரியன் மறைவதற்குள் அர்ஜுனன் சிந்துராஜனை எப்படிக் கொல்ல முடியும். நான், துச்சாதனன், அஸ்வத்தாமா மூவரும் காத்துக் கொண்டிருக்கும் சிந்துராஜனை அர்ஜுனன் எவ்வாறு நெருங்க முடியும்? சூரியன் மறைந்து கொண்டிருக்கிறார். அர்ஜுனன் ஐயத்ருதன் வரை வர முடியாது என்று எனக்கு ஐயம் தோன்றுகிறது. கர்ணா, அஸ்வத்தாமா, சல்யன், கிருபாசாரியார், மற்றும் மகாரதிகளுடனும், என்னுடன் இணைந்து அர்ஜுனனோடு முயன்று போர் செய்” என்று கூறினான்.

7.27. கர்ணன் துரியோதனனிடம் போரிட உறுதியளித்தல்

துரியோதனன் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் கூறலானான், “மானதா! பீமசேனன் போரில் என்னைத் தன் அம்புகளால் படுகாயப்படுத்தியுள்ளார். நான் போரில் இருந்து ஓடக்கூடாது; போர்க்களத்தில் நிற்க வேண்டும் என்றே ரண பூமியில் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய ஒரு அங்கம் கூடச் செயல்படவில்லை. அம்புகளின் தீயால் தகிக்கப்பட்டுள்ளேன். இருந்தாலும் இயன்ற வரை போர் செய்வேன். ஏன் எனில் இந்த உயிர் உனக்காகவே உள்ளது. நான் ஐயத்ருதனை அர்ஜுனன் நெருங்காதவாறு தடுத்து விடுவேன். நண்பனின் நன்மைக்காகச் செய்யவேண்டிய காரியத்தை நான் செய்வேன். வெற்றி அடைவது தெய்வத்தின் செயலாகும். இன்று உன்னுடைய நன்மைக்காக அர்ஜுனனுடன் போரிடுவேன்” என்று உரைத்தான்.

7.28. ஐயத்ருதன் வதம்; துரியோதனன் சிந்தனை

ஆறு மகாரதிகளால் சூழப்பட்டுப் பாதுகாப்போடு இருந்த போதும்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் துணையாலும், அவர் அருளாலும் அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனைக் கொன்றார். சிந்து ராஜனின் தலை அவரது தந்தையின் மடியில் வீழ்த்தப்பட்டுச் சிந்துராஜனின் தந்தையும் மரணமடைந்தார்.

சிந்துராஜன் ஜயத்ருதன் கொல்லப்பட்டதும் துரியோதனன் மிகவும் துக்கப்பட்டான். கண்ணீரைப் பொழிந்தான். உற்சாகம் இழந்தான். பல் பிடுங்கப்பட்ட பாம்பு போலானான். உலகனைத்திற்கும் குற்றம் இழைக்கும் அவன் பெரும் துன்பமடைந்தான். போரில், அர்ஜுனன், பீமன், சாத்யகி ஆகியோரால் தன்சேனை பெரும் அழிவிற்குள்ளானதைக் கண்டு தீனனாகி பலமும், ஒளியும் இழந்தான். போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனுக்கு முன் துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா மற்றும் கிருபாசாரியாரும் நிற்க முடியாது எனத் தீர்மானித்தான். அர்ஜுனன் தன் சேனையின் மகாரதிகள் அனைவரையும் வென்று சிந்துராஜனை வதம் செய்த போது யாராலும் அவனைத் தடுக்க முடியாததை யோசித்தான். யாரை நம்பிப் போரில் ஈடுபட்டானோ, அந்தக் கர்ணனும் அர்ஜுனனிடம் தோற்றுவிட்டான். ஜயத்ருதனும் கொல்லப்பட்டு விட்டான். யாருடைய பாராக்கிரமத்தைப் பெரிதாகக் கருதி, சமாதானத்தை யாசித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் துரும்பைப் போல் கருதினனோ, அந்தக் கர்ணன் போரில் தோற்றுவிட்டான் எனச் சிந்தித்தான். இவ்வாறு நினைத்துத் துயரமடைந்த துரியோதனன் துரோணாசாரியாரிடம் சென்று கௌரவர்களின் பெரும் அழிவை அவரிடம் தெரிவித்தான்.

7.29. துரியோதனன் துரோணரிடம் கூறுபவை

துரியோதனன் மேலும் ஆசாரியாரிடம் கூறலானான், “ஆசாரியாரே! ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இந்த மன்னர்களின் பெரும் அழிவைப் பாருங்கள். பிதாமகர் பீஷ்மரிலிருந்து எத்தனையோ மன்னர்கள் இதுவரை கொல்லப்பட்டு விட்டனர். அர்ஜுனன் என் 7 அக்ஷௌஹிணி சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து ஜயத்ருதனையும் கொன்று விட்டான். எனக்கு வெற்றியளிக்க விரும்பி உயிரைத் தியாகம் செய்த மன்னர்களின் கடனை நான் எவ்வாறு அடைக்க முடியும்? நான் கோழை; என்னுடைய நண்பர்களை இவ்வாறு அழித்து, ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகங்களாலும் என்னைப் புனிதப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. ஆசாரமற்றவனும், நண்பர்களுக்குத் துரோகம் செய்தவனுமான எனக்காக இந்த பூமி ஏன் வெடிக்கவில்லை? நான் ஏன் அதற்குள் உறையவில்லை? என்னுடைய பிதாமகர் பீஷ்மர் ரத்தத்தில் தோய்ந்து அம்புப் படுக்கையில் கிடக்கிறார். என்னால் அவரைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. எனக்காக ராஜ்யம் அளிக்கத் தயாரான சூர வீரன் மகாரதி ஜலசந்தனை சாத்யகி கொன்று விட்டார். காம்போஜ மன்னர், அலம்புஷன் இன்னும் பலர் கொல்லப்பட்டும் நான் உயிருடன் இருந்து என்ன பயன்? நான் என்னுடைய சக்திக்கேற்றவாறு இன்று யமுனை நீரில் அவர்கள் அனைவருக்கும் தர்ப்பணம் செய்வேன்.

குருதேவா! இன்று நான் யாகம், யக்ஞம், கிணறு, குளம் அமைத்தல் போன்ற சுபகர்மங்களில் ஈடுபட்டவர் மீது சபதமிடுகிறேன். இன்று நான் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் கொன்றே அமைதியடைவேன். அல்லது போரில் இறந்த என் நண்பர்கள் சென்ற உலகிற்கே சென்று விடுவேன். போரில் பீஷ்மர் தானே தன்னுடைய மரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். தாங்களும், அர்ஜுனன் தங்களுடைய சீடன் என்பதால் எங்களைக் காப்பாற்றவில்லை; உண்மையில் என்னுடைய வெற்றியை விரும்புகிறவன் கர்ணன் ஒருவனே என்று நான் நினைக்கிறேன். சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் ஒருவனை நண்பனாகக் கருதி காரியத்தில் ஈடுபடுத்துபவனின் காரியம் கெட்டுவிடுகிறது. என்னுடைய சிறந்த நண்பர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் என்னுடைய காரியத்தை நாசப்படுத்தி விட்டார்கள்.

ஜயத்ருதனும், பூரிச்ரவாவும் கொல்லப்பட்டனர். அபிஷாஹ், சூரசேனன் சிபி, வசாதி கணங்களும் இறந்து விட்டன. போரில் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டு எந்த உலகை அவர்கள் அடைந்தார்களோ, அந்த உலகிற்கே நானும் செல்வேன். அந்த என் நண்பர்கள் இல்லாமல் நான் இருப்பதில் பயன் இல்லை. தாங்கள் பாண்டு புத்திரர்களின் ஆசாரியர். ஆதலால் எனக்குச் செல்ல அனுமதியளியுங்கள்” என்று துரியோதனன் மீண்டும் துரோணரைக் குறை கூறிப் பேசினான்.

7.30. துரியோதனனுக்குத் துரோணர் அளித்த பதில்

துரியோதனன் தன்னைக் குறை கூறிப் பேசியதைக் கேட்டு துரோணர் மனம் புண்பட்டார். சிறிது நேரம் யோசித்து மிகவும் துயரத்தோடு கூறினார். “துரியோதனா! நீ ஏன் உன் சொல்லம்புகளால் என்னைத் துளைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? நான் எப்போதும் சவ்யசாசி அர்ஜுனன் போரில் வெல்ல முடியாதவன் என்று கூறி வருகிறேன். மூவுலகிலும் எல்லோரையும் விட சூர வீரர் என்று கருதப்பட்ட பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட பிறகு நாம் மற்றவர்களை எவ்வாறு நம்ப முடியும்? சூதாட்டத்தின் போது, விதூரர் உன்னிடம் கௌரவ சபையில், “சகுனி வீசிக் கொண்டிருப்பவை பகடைக் காய்கள் என்று கருதாதே. அவை ஒரு நாள் பகைவரைத் துன்புறுத்தும் கூரிய அம்புகளாக முடியும்” என்று கூறியிருந்தார். ஆனால் அப்போது விதூரர் கூறிய சொற்களை நீ பொருட்படுத்தவில்லை. அந்தக் காய்களே இன்று அர்ஜுனன் செலுத்தும் இந்த பாணங்களாகி நம்மைக் கொன்று கொண்டிருக்கின்றன. துரியோதனா! நீ மகாத்மாவான விதூரர் உன் நன்மையைக் கருதிக் கூறிய மங்களமான சொற்களைக் காது கொடுத்துக் கேட்கவில்லை. வெற்றி உல்லாசத்தில் அவருடைய சொற்களை அவமதித்ததே உன்னுடைய கோர அழிவாகக் கிடைத்துள்ளது.

இதைத்தவிர நீ பாண்டவர்களுக்கு முன்னாலேயே திரௌபதியைச் சபையில் அழைத்து அவளை அவமானப்படுத்தினாய். அது அவளுக்குத் தகுத்ததல்ல. அவள் உத்தம குலத்தில் தோன்றியவள். தர்மங்களை எப்போதும் கடைப்பிடிப்பவள். திரௌபதியின் அவமானம் என்ற உன்னுடைய அதர்மத்திற்கே இந்தப் பெரும் பலன் கிடைத்துள்ளது. ஒருக்கால் இங்கு இந்தப்பலன் கிடைக்கவில்லை என்றால் பரலோகத்தில் இந்தப்பாவத்திற்கு இதை விட அதிட தண்டனையை அனுபவிக்க நேர்ந்திருக்கும். இதுமட்டுமல்ல; நீ பாண்டவர்களைச் சூதில் நாணயமற்ற முறையில் வென்று, மான்தோலாடை அணிவித்து வனவாசம் அனுப்பியதற்கான பலனை இப்போது அனுபவிக்கிறாய். அவர்கள் என் புதல்வர்களுக்குச் சமமானவர்கள். எப்போதும் தர்மப்படி நடப்பவர்கள். உலகில் வேறு எந்த பிராமணனும், என்னைப் போல அவர்களுக்குத் துரோகம் செய்ய முடியாது.

தூரியோதனா! நீ திருதராஷ்டிர சபையில் மன்னரின் அனுமதியோடு சகுனியின் துணையுடன் பாண்டவர்களின் சினத்தை விலைக்கு வாங்கியுள்ளாய். இதற்குக் கர்ணனும், துச்சாதனனும் ஒத்துழைப்பு அளித்தனர். விதுரரின் உபதேசத்தை அவமதித்துத் தொடர்ந்து பாண்டவர்களின் கோபத்தை அதிகரித்தாய். நீங்கள் அனைவரும் கவனத்துடன் சிந்து ராஜனைச் சூழ்ந்திருந்த போதும் அவன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? நீயும், கர்ணனும் இறக்கவில்லை. கிருபாசாரியாரும், சல்யனும், அஸ்வத்தாமாவும் உயிரோடு தானே இருக்கிறீர்கள்? பிறகு சிந்து ராஜனின் மரணம் ஏன் நிகழ்ந்தது? உங்களுக்கு நடுவில் அவன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஜயத்ருதன் உன் மீதும் என் மீதும் நம்பிக்கை வைத்துத் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று இருந்தான். அவன் அர்ஜுனனிடமிருந்து காப்பற்றப்படவில்லை என்றால் எனக்கு என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் இடம் இல்லை.

நான் சிகண்டியையும், பாஞ்சாலர்களையும் வதம் செய்யாமல் த்ருஷ்டத்யும்னனின் சங்கல்பத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறேன். ஜயத்ருதனும், பூரிச்ரவாவும் மகாரதிகளுக்கிடையில் கொல்லப்பட்ட பின் யார் பிழைக்க முடியும்? வீரர் கிருபாசாரியார் இன்னும் உயிரோடு இருப்பாராகில் நான் அவருடைய பலத்தையும், சௌபாக்கியத்தையும் புகழ்கிறேன். தேவராலும் கொல்லப்பட முடியாத பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட போதே இந்த பூமி உன் அதிகாரத்திற்கு வர முடியாது என்பதையே நினைக்கிறேன். பாரதா! பாண்டவ, ச்ருஞ்சயர்களின் சேனை ஒன்றாகச் சேர்ந்து என்னுடன் போரிட வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் அனைவரையும் கொல்லாமல் நான் என் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன். மன்னா! நீ என் மகன் அஸ்வத்தாமாவிடம் போரில் அவன் தன்னையும்

காப்பாற்றிக் கொண்டு எந்த வகையிலும் சோமகர்களை உயிரோடு விடக்கூடாது என்று கூறு. தந்தை உனக்களித்த உபதேசத்தைக் கடைப்பிடி. இரக்கம், அடக்கம், சத்தியம், எளிமை முதலிய நற்குணங்களில் நிலைத்திரு. தர்மத்திற்கும், அர்த்தத்திற்கும் துன்பம் அளிக்காமல் தர்மத்தையே கடைப்பிடி. பிராமணர்களுக்கு மதிப்பளித்து உபசாரம் செய்; ஏன் எனில் அவர்கள் அக்னியின் ஜ்வாலையைப் போன்ற தேஜஸ்விகள். என்னுடைய இந்த சொற்களையும் நீ அஸ்வத்தாமாவிடம் சொல்.

மன்னா! நான் உன் சொல்லம்புகளால் தாக்கப்பட்டுப் பெரும் போருக்காக பகைவரின் சேனையில் பிரவேசிக்கிறேன். துரியோதனா! ஒருக்கால் உனக்கு சக்தி இருக்குமானால் சேனையைக் காப்பாற்று. இப்போது கோபம் கொண்ட கௌரவர்களும், ச்ருஞ்சயர்களும் இரவில் கூடப் போர் புரிவார்கள் என்று கூறிய துரோணர் பாண்டவ-ச்ருஞ்சயர்களோடு போரிடச் சென்று விட்டார்.

7.31. துரியோதனன் - கர்ணன் உரையாடல்

துரோணரின் சொற்களால் சினம் கொண்ட துரியோதனன் போர் புரியத் தீர்மானித்தான். கர்ணனிடம் சென்று கூறினான். “கர்ணா! பார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு அர்ஜுனன், தேவர்களாலும் பிளக்க முடியாத வியூகத்தைப் பிளந்து கொண்டு நீயும், துரோணரும் பார்க்கும் போதே சிந்து ராஜனைக் கொன்று வீழ்த்தி விட்டான். நானும் துரோணரும் முயன்று போரிட்ட போதும், அர்ஜுனன் என் சேனையைச் சிறிதளவே உயிரோடு விட்டுள்ளான். சிந்துராஜனைக் கொன்று அர்ஜுனன் தன் சபதத்தினை நிறைவேற்றியுள்ளான்.

துரோணர் அர்ஜுனனை வியூகத்தில் நுழைய விடாதிருந்தால் இது நிகழ்த்திருக்காது. அர்ஜுனன் துரோணாசாரியாருக்கு மிகவும் பிரியமானவன். அதனாலேயே அவர் போரிடாமல் அர்ஜுனனை வியூகத்தில் நுழைய விட்டு விட்டார். சிந்து ராஜனைக் காப்பாற்றுவதாகக் கூறியும் அர்ஜுனன் வியூகத்திற்குள் நுழைய அனுமதித்து விட்டார். என்னிடம் அவருக்கு எவ்வளவு குணமின்மை பார். அவர் முதலிலேயே சிந்துராஜனுக்கு வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல அனுமதி அளித்திருந்தால் இந்தப் பெரிய ஜன சம்ஹாரம் நடந்திருக்காது. ஜயத்ருதன் தன் உயிரைக் காத்துக் கொள்ள விரும்பிச் சென்றபோது நானே ஆசாரியாரிடம் அபயம் பெற்று சிந்து ராஜனை தடுத்து விட்டேன். அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனை வெல்ல முடியாது என்று கூறிய பிராமணன் என் சேனையை அழிப்பதற்காக அவரைத் தடுத்துவிட்டான். ஜயத்ருதனும் கொல்லப்பட்டு விட்டார். என் சேனையும் அழிந்து விட்டது.

கர்ணா! ஆயிரக்கணக்கான இந்த சிறந்த வீரர்கள் அர்ஜுனனின் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட பாணங்களால் உயிரிழந்துள்ளனர். போரில் தேர் ஒன்றின் மூலமே அர்ஜுனன் சிந்து ராஜனையும், என் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களையும் கொன்று விட்டார். பீமசேனன் நாம் பார்க்கும்போதே, சித்ரசேனன் முதலிய என் சகோதரர்களைக் கொன்று விட்டார். இது எவ்வாறு நிகழ முடியும்?” என்று துரியோதனன் துரோணாசாரியாரை நிந்தித்துப் பேசினான்.

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்டுக் கர்ணன் அவனுக்குப் பதிலுரைத்தான். “சகோதரா! நீ ஆசாரியாரை நிந்திக்காதே. அவர் தன் பலம், சக்திக்கேற்றவாறு உற்சாகத்துடன் உயிர் மேல் ஆசையின்றிப் போரிடத்தான் செய்கிறார். அர்ஜுனன் வியூகத்தில் நுழைந்ததில் ஆசாரியாரின் சிறிய குற்றமும் கிடையாது. அர்ஜுனன் அஸ்திர வித்தையில் வித்வான்; நிபுணன்; வாலிபம் நிரம்பியவன்; சூரவீரன்; பல திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவர் ஆவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவருடைய சாரதி, பிளக்க முடியாத கவசத்துடன் பாதுகாப்பாக உள்ளார். ஒருபோதும் வெல்ல முடியாத காண்டிபத்தை ஏந்தி ஆசாரியரைத் தாண்டிச் செல்வது அவருக்குத் தகுந்த செயலேயாகும்.

மன்னா! துரோணாசாரியார் இப்போது முதியவராகிவிட்டார். அவர் விரைந்து செல்வதில்லை. கைகள் இப்போது அவருக்கு அவ்வளவு ஒத்துழைப்பளிப்பதில்லை. அதனாலேயே அர்ஜுனன் அவரைத் தாண்டிச் சென்று விட்டார். சுயோதனா! தெய்வத்தின் சட்டத்தில் எங்கும் எந்த மாறுதலும் உண்டாக முடியாது என்பது என் எண்ணம். போரில் உன்னுடன் நாங்களும் வெற்றிக்கு முயற்சிக்கிறோம். கபடத்தாலும், பராக்கிரமத்தாலும் எப்போதும் வெற்றிக்கான செயலில் ஈடுபடுகிறோம் என்றாலும் தெய்வம் நம்முடைய புருஷார்த்தத்தை வீணாக்கி நம்மைப் பின்னால் தள்ளி விடுகிறது. மனிதன் எப்போதும் முயற்சியோடு தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆனால் அவன் வெற்றி தெய்வத்தின் அருளாலேயே கிட்டும்.

பாரதா! நாம் கபடம் செய்து பாண்டவர்களை வஞ்சித்தோம். அவர்களைக் கொல்ல விஷத்தைப் பயன்படுத்தினோம். அரக்கு மாளிகையை எரியச் செய்தோம். சூதில் தோற்கச் செய்தோம்; காட்டிற்கு அனுப்பினோம். இவ்வாறு முயற்சியுடன் நாம் செய்த காரியங்கள் அனைத்தையும் தெய்வம் வீணாக்கிவிட்டது. இருந்தாலும் நீ தெய்வத்தை வீண் என்று கருதிப் போரிடு. நீயும், பாண்டவர்களும் தத்தம் வெற்றிக்கு முயன்றாலும் தெய்வம் தன் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும். குருநந்தனா! பாண்டவர்கள் அறிவு பூர்வமாகச் செய்த எந்த நல்ல செயலும் எங்கும் தெரியவில்லை. நீ அறிவின்றிச் செய்த தீய செயலும் எங்கும் காணக் கிடைக்கவில்லை.

நன்மையே தீமையோ எல்லாவற்றிலும் தெய்வத்தின் அதிகாரம் உள்ளது. நாம் முன்பு செய்த கர்மமே தெய்வமாகும். அது மனிதர்கள் தூங்கிய பிறகும் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

போர் தொடங்கிய போது உன்னிடம் ஏராளமான வீரர்கள் இருந்தனர். பாண்டவர்களிடம் அவ்வளவு வீரர்கள் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் உன்னுடைய வீரர்களைக் குறைத்து விட்டார்கள். இது தெய்வத்தின் கர்மம். அதுவே உன்னுடைய புருஷார்த்தத்தை அழித்து விட்டது என்று நான் கருதுகிறேன்” என்று கூறினான். இச்சமயம் மேலும் பல விஷயங்கள் பேசப்பட்டபோது பாண்டவர்கள் மீண்டும் போரைத் தொடங்கினர்.

7.32. மீண்டும் போர் தொடங்குதல்; துரியோதனன் பாண்டவர் சேனையைத் தாக்குதல்

மீண்டும் பாண்டவர் கௌரவர்களுக்கிடையே போர் தொடங்கியது. சூரியன் அஸ்தமித்து விட்டதால் இருதரப்பினரும் விடுத்த அஸ்திரங்கள் பத்து திசைகளிலும் பரவின. இச்சமயம் சிந்திராஜனின் வதத்தால் மிகவும் துயரம் அடைந்திருந்த துரியோதனன் பகைவரின் படையில் புகுந்தான். தன் தேர்ச் சக்கரத்தின் ஒலியால் பாண்டவ சேனையை நடுங்கச் செய்தவாறு பாண்டவ சேனை முன் வந்தான். துரோணர், கர்ணன், கிருபாசாரியார் ஆகியோர் தடுத்தும் முதலை கடலில் பிரவேசிப்பது போல் பாண்டவ சேனையில் நுழைந்தான். பகைவரைத் தாபமடையச் செய்த துரியோதனனைப் பாண்டவர்களால் பார்க்கவும் முடியவில்லை. அடிபட்ட பாஞ்சால வீரர்கள் இங்கும் அங்கும் ஓடினர். நன்கு மலர்ந்த தாமரைகளைக் கொண்ட குளத்தை யானை கலக்குவது போலத் துரியோதனன் பாண்டவ சேனையைக் கலக்கினான். பீமன், நகுல-சகதேவர், விராடர், துருபதன், சிகண்டி, திருஷ்டத்யும்னன், தர்மபுத்திரர் மற்றும் கேகய, சேதி வீரர்களையும் ஏராளமான அம்புகளால் அடித்தான்; கடோதகஜனையும் காயப்படுத்தினான்.

7.33. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனுடன் போரிடுதல்

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைக் கொல்ல விரும்பி அவனை நோக்கி ஓடினார். இரு குரு வம்சத்து வீரர்களும் தத்தம் சுயநலத்திற்காகப் போரில் வீரத்தைக் காட்டி ஒருவரோடு ஒருவர் போரிட்டனர். துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தி அவரது கொடியை வெட்டி விட்டான். யுதிஷ்டிரரின் பிரியமான சாரதி இந்திர சேனனை நெற்றியில் அடித்தான். யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும் துளைத்து விட்டான். இமைப்பொழுதில் வேறு வில்லை எடுத்த யுதிஷ்டிரர் வேகமாகத் துரியோதனனைத் தடுத்தார். இரண்டு பல்லங்களால் துரியோதனனின் வில்லை மூன்று துண்டுகளாக்கினார். பத்துப் பாணங்களால் அவனைக்

காயப்படுத்தினார். இதற்குள் துரியோதனனால் தாக்கப்பட்டு ஓடிய பாண்டவ வீரர்கள் திரும்பி வந்து யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். யுதிஷ்டிரர் பயங்கரமான, மறுக்க முடியாத பாணங்களை, நீ கொல்லப்பட்டாய் என்று சொல்லியவாறு துரியோதனன் மீது செலுத்தினார். அந்த பாணத்தால் காயமடைந்த துரியோதனன் தேரின் பின் பகுதியில் நினைவிழந்தது போலமர்ந்து விட்டான். இதைக் கண்ட பாஞ்சாலப்படை துரியோதனன் கொல்லப்பட்டான் என்று கூறிக் கோலாகலம் செய்தது. உடனே அங்கு துரோணர் விரைந்து வந்தார். துரியோதனனும், துரோணரைக் கண்டவுடன் உற்சாகமடைந்து யுதிஷ்டிரர் மீது தாக்கலானான். பாஞ்சால வீரர்கள் துரியோதனனை எதிர்ப்பதற்காக முன்னால் வந்தனர். துரோணர் அவர்கள் அனைவரையும் அழித்து விட்டார்.

7.34. துரியோதனன் சகுனியிடம் உரைப்பவை

இச்சமயத்தில் அஸ்வத்தாமாவிற்கும், கடோத்கஜனுக்கும் இடையே பெரும் போர் நடைபெற்றது. கடோத்கஜனின் பெரும் சேனை அழிக்கப்பட்டது. கடோத்கஜனின் உதவிக்கு வந்த பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன், உள்ளிட்ட பாண்டவர்கள் அனைவரையும் அஸ்வத்தாமா போரில் வென்று போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிவிட்டான். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் சகுனியிடம், “மாமா! நீ அறுபதாயிரம் ரதிகளின் சேனையுடன் அர்ஜுனனைத் தாக்கு. கர்ணன், வ்ருஷசேனன், கிருபாசாரியார், நீலன், க்ருதவரமா, புருமித்திரன், சுதாபன், துச்சாதனன், நிகும்பன், குண்டபேதி, புரஞ்ஜயன், த்ருதரன், பதாகி, ஹோமகம்பன், சல்யன், ஆருணி, இந்திரசேனன், சஞ்ஜயன், விஜயன், ஜயன், கமலாக்ஷன், பரக்ராதி, ஜயவரமா, சுதர்சன் முதலிய மகாரதி வீரர்கள் அனைவரும் உன்னுடன் வருவார்கள். மாமா! இந்திரன் அசுரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்வது போல, நீ பீமன், நகுல-சகதேவர்களையும், தர்மராஜரையும் வதம் செய்துவிடு. என் வெற்றியின் நம்பிக்கை உன்னை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் கௌந்தேயனைப் பிளந்துள்ளான். இந்நிலையில் நீ அர்ஜுனனைக் கொன்று விடு என்று கூறினான். துரியோதனன் இவ்வாறு கூறியதும் சகுனி விரைந்து போருக்குச் சென்றான்.

பீமனால் சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லீகன் கொல்லப்பட்டார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்துப்பேரும், துரியோதனனின் கட்டளைப்படி போரிட வந்த சகுனியின் மகாரதிகள் ஏழுபேரும், சகோதரர்கள் ஐவரும் பீமனால் யமனுலகம் சென்றனர். துரோணருக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் இடையிலான போரில் யுதிஷ்டிரர் முன்னேறினார். பாண்டவர்களின் வேகம் அதிகரிக்கலாயிற்று.

7.35. துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல்

பாண்டவர்கள் வேகம் அதிகரிப்பதைக் கண்ட துரியோதனன் கர்ணனிடம் “நண்பா! நண்பனின் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்குரிய சரியான சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. பாஞ்சால, பாண்டவ சேனையால் சூழப்பட்ட என் மகாரதி வீரர்களை நீ போரில் காப்பாற்று” என்றான். கர்ணன் துரியோதனனிடம், “இந்திரனே, அர்ஜுனனைக் காப்பாற்ற வந்தாலும் அவரையும் தோற்கச் செய்து நான் நிச்சயம் பார்த்தனைக் கொன்று விடுவேன். நீ தைரியத்தோடு இரு. இன்று நான் உனக்கு வெற்றியை அளிப்பேன். உனக்கு விருப்பமானதைச் செய்யவே நான் உயிர் வாழ்கிறேன். நான் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியின் மூலம் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவேன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டதும் பாண்டவர்கள் உன் வசமாவார்கள் அல்லது காட்டிற்குச் சென்று விடுவார்கள். கௌரவா! நான் உயிரோடு இருக்கும் போது நீ வருந்தாதே. நான் என் அம்புகளால் பாண்டவ சேனை முழுவதையும் அழித்து இப்புவி அனைத்தையும் உனக்கு அளித்துவிடுவேன்” என்று கூறினான்.

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அவனை ஏளனம் செய்தார். கர்ணன் கோபத்துடன் கிருபரை அவமதித்துப் பேசினான். இதனால் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் கொல்வதற்காகக் கத்தியுடன் பாய்ந்தான். துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்து விட்டான்.

7.36. துரியோதனன் போரிட வருதல்; கிருபர் அஸ்வத்தாமாவிடம் துரியோதனனைத் தடுக்கக் கூறுதல்; துரியோதனன் ஆணை

கிருபாசாரியாரால் ஏளனம் செய்யப்பட்ட கர்ணன் பாண்டவசேனையுடன் வேகமாகப் போரிடலானான். இச்சமயம் அர்ஜுனன் கர்ணனுடன் போரிட வந்து கர்ணனைத் தேரிழக்கச் செய்து விட்டார். கௌரவ சேனை வீரர்கள் பயந்து ஓடத் தலைப்பட்டனர். துரியோதனன் தன் சேனை வீரர்களை ஓடாதவாறு தடுத்து விட்டான். தானே அர்ஜுனனோடு போரிட வருவதாகக் கூறினான். குந்தி புதல்வர்கள் அனைவருடனும் போரிட்டு அர்ஜுனனை வென்று விடுவதாகக் கூறித் தன் பெரும் சேனையைப் போருக்குத் திருப்பினான். அர்ஜுனனோடு போர் புரிய விரைந்தான். இதனைக் கிருபாசாரியார் பார்த்தார். அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்று, “கோபம் கொண்ட துரியோதனன் தன் அறிவை இழந்து அர்ஜுனனுடன் போர் புரிய விரும்புகிறான். இவன் அர்ஜுனனோடு போர் செய்து உயிரை இழப்பதற்குள் நீ அவனைப் போரில் இருந்து தடுத்துவிடு. நாம் இருக்கும் போது மன்னனான துரியோதனன் உதவியாளர் இன்றி அர்ஜுனனோடு போரிடச் செல்வது சரியாகாது. அர்ஜுனனோடு போரில் ஈடுபட்டால் துரியோதனன்

உயிர்தப்பாது” என்று கருதுகிறேன் என்று உரைத்தார்.

தன்னுடைய மாமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் விரைந்தான். துரியோதனனிடம் சென்று, “காந்தாரி மைந்தா! நான் உயிருடன் இருக்கும் போது என்னை அவமதித்து நீ போரிடச் செல்லாதே. சுயோதனா! நான் அர்ஜுனனை வெல்வதைப்பற்றி நீ எந்த ஐயமும் கொள்ளவேண்டாம். நீ நில்; நான் அர்ஜுனனைத் தடுப்பேன் என்று கூறினான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன், “சிறந்த பிராமணா! நம் ஆசாரியார் தம் புதல்வர்களைப் போலப் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுகிறார். நீயும் இப்போது அதையே செய்கிறாய். என்னுடைய துரதிர்ஷ்டத்தால் போரில் உன்னுடைய பராக்கிரமம் மங்கிவிட்டது. நீ தர்மராஜர் அல்லது திரௌபதியின் விருப்பத்திற்காக இவ்வாறு செய்கிறாயா? என்னால் என்னுடைய சுகப்படுத்தக்க சகோதரர்கள் பெரும் துயரம் அடைகிறார்கள். அஸ்வத்தாமா! மகிழ்ச்சியுடன் என்னுடைய பகைவர்களைப் போரில் அழித்துவிடு. உன்னுடைய அஸ்திரங்கள் தேவ தானவர்களையும் அழிக்க வல்லவை.

துரோணரின் புதல்வா! நீ உன் படையுடன் பாஞ்சாலர்களையும், சோமகர்களையும் அழித்துவிடு. பிறகு நாங்கள் மிகுதியுள்ளவரை அழித்துவிடுவோம். பாஞ்சாலர்களும், சோமகர்களும் அர்ஜுனனால் காக்கப்பட்டு என் சேனையைக் காட்டுத் தீயைப் போல அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாஞ்சாலர்களை வதம் செய்வதற்காகவே பிறந்தவன் நீ. சித்தர்கள் உன்னைப் பற்றி இவ்வாறே கூறியுள்ளார்கள். உன்னிடம் நான் சத்தியத்தையே கூறுகிறேன். மகாபாஹு! போ! இந்தக் காரியத்தில் தாமதம் வேண்டாம். விரைவாக உன்னுடைய அஸ்திரங்களால் பாஞ்சாலர்களையும், சோமகர்களையும் அழித்துவிடு” என்று ஆணையிட்டான்.

7.37. அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுக்கு மறுமொழியுரைத்தல்

அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுக்கு மறுமொழி கூறினான்; “குருசிரேஷ்டா! நீ கூறுவது சரியே! பாண்டவர்கள் எனக்கும் என் தந்தைக்கும் பிரியமானவர்கள். இது போல என் தந்தையும் நானும் அவர்களுக்குப் பிரியமானவர்கள். ஆனால் போர்க்களத்தில் இதை நினைக்காமல் எங்களால் முடிந்தவரை உயிரின் மேல் பயமின்றிப் போரிடுகிறோம். மன்னா! நான் சல்யன், கர்ணன், கிருபர், கிருதவர்மா அனைவரும் நொடிப் பொழுதில் பாண்டவர்களை அழிக்க முடியும். நாங்கள் இல்லையென்றால் பாண்டவர்களும் அரைக் கணத்தில் கௌரவ சேனையை அழித்து விட முடியும். ஆனால் நாங்கள் பரஸ்பரம் போரிட்டு அமைதியாகி

விடுகிறோம். மன்னா! நான் உன்னிடம் சத்தியமாகக் கூறுறேன். பாண்டவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் வரை அவர்களுடைய சேனையை வெல்ல முடியாது. சக்தி சாலிகளான பாண்டவர்கள் தமக்காகப் போர் புரிகிறார்கள். பிறகு ஏன் அவர்கள் உன் சேனையை அழிக்காமல் இருப்பார்கள்? கௌரவா! நீ லோபி, கபடம் கொண்டவன்; கர்வி, எல்லோர் மீதும் சந்தேகம் கொண்டவன். இதனாலேயே எங்கள் மீது சந்தேகம் கொள்ளுகிறாய்.

பாவம் நிரம்பிய உள்ளமுடையவன் நீ. இதனாலேயே எங்களையும், மற்றவரையும் சந்தேகப்படுகிறாய். இப்போதே உயிரின் ஆசையை விட்டு விட்டுப் போர்க்களம் செல்லுகிறேன். நீ விரும்பியதைச் செய்வதற்காகக் கேகய, பாஞ்சால, பாண்டவ, சோமகர்களுடன் போரிடுவேன். இன்று சோமகர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் நான் கொன்றதைக் கண்டு தர்மபுத்திரர் மனத்தில் பெரும் துயரம் உண்டாகும். பாரதா! போர்க்களத்தில் என்னுடன் போரிட வந்தவர்கள் உயிருடன் திரும்ப முடியாது”. இவ்வாறு கூறிய அஸ்வத்தாமா பகைவருக்கு முன் துணிந்து நின்றான். பிறகு கேகயர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் தன்னுடன் போரிட அழைத்தான்.

7.38. கௌரவ சேனையில் தீவட்டிகள் ஏற்றப்படுதல்

துரியோதனனிடம் வாக்களித்தவாறே பாஞ்சாலர்களுடனும், சோமகர்களுடனும் கடும் போர் புரிந்து எண்ணற்ற வீரர்களைக் கொன்ற அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனையும் தோல்வியுறச் செய்தான். இச்சமயம் சோமதத்தனும் சாத்யகியால் யமனுலகு அடைந்தார்.

இருள் சூழ்ந்து விட்ட அந்த நேரத்தில் வீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்க முடியாமல், அனுமானத்தாலும், பெயரைக் கூறியும், சங் தே ஒலியாலுமே போர் புரிந்தனர். ஒரு புறம் துரோணர், கர்ணன், கிருபாசாரியாரும், அவர்களை எதிர்த்துப் பீமசேனன், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னனும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இருள் பரவியிருந்ததால் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அச்சமயம் துரியோதனன் தன் சேனையின் வியூகத்தை மறுபடியும் அமைத்தான். காலாட்படை வீரர்களிடம் ஆயுதங்களை விட்டு விட்டு எரியும் தீப்பந்தங்களை எடுத்துக் கொள்ளக் கட்டளையிட்டான். காலாட்படை வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கைகளில் தீப்பந்தங்களை ஏந்தினர்.

வானில் நின்ற தேவ, ரிஷி, கந்தர்வ, வித்யாதர, நாக, சர்ப்ப, கின்னர, அப்சரஸ் கூட்டமும் கைகளில் விளக்கை எடுத்துக் கொண்டனர். கௌரவ, பாண்டவர் வசதிக்காக நாரத, பர்வத முனிவர்களும் மணமுள்ள எண்ணெய் நிரம்பிய தீபங்களை ஏற்றினர். ஒவ்வொரு தேருக்கு அருகிலும் 5 தீவட்டிகளும், ஒவ்வொரு யானையோடும் மூன்று விளக்குகளும், ஒவ்வொரு

குதிரையோடு ஒரு தீப்பந்தமும் பிரகாசித்தன. இவ்வாறு நல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுத் தீப்பந்தங்களும் தீபங்களும் ஒளி வீசின. அவ்வொளியில் ஆயுதங்கள் பளபளத்தன. ஒளி பிரதிபலித்தது. சேனை மிக அழகாகத் தோற்றம் அளித்தது. பெரும் போர் தொடங்கியது.

7.39. இரவுப்போர்; துரியோதனன் கூற்று

பிரகாசமான தீவட்டிகளால் ஒளி பெருகிய அந்தப் போர்க்களத்தில் யானை வீரர் யானை வீரரோடும், குதிரை வீரர் குதிரை வீரரோடும், ரதிகள் ரதிகளோடும் மகிழ்ச்சியுடன் போர் புரியத் தொடங்கினர். துரியோதனன் கர்ணன், வருஷசேனன், மத்ரராஜன் சல்யன், தீர்க்கபாகு ஆகியோரிடத்தில் துரோணரைக் காப்பாற்றுமாறு கட்டளையிட்டான். அர்ஜுனனிடமிருந்து தப்பிய த்ரிகர்த்த வீரர்கள் துரோணரின் முன் செல்லக் கூறினான். த்ருஷ்டத்யும்னனிடமிருந்து துரோணரைப் பாதுகாக்க அறிவுறுத்தினான். துரோணர் பாதுகாப்புடன் இருந்து பாஞ்சால, பாண்டிய சோமக வீரர்களை வதைத்து விட்டால், பின்னர் அஸ்வத்தாமா திருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்று விடுவான். அர்ஜுனனை மகாரதி கர்ணன் வதம் செய்து விடுவான். நான் பீமனையும், மற்ற பாண்டவர்களையும் வென்று விடுவேன். இவ்வாறு என்னுடைய வெற்றி உறுதியாக உள்ளது. ஆதலால் நீங்கள் அனைவரும் மகாரதி துரோணரைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று ஆணையிட்டான். இதன் பின் அஸ்வத்தாமா துருபத மன்னனையும், துரோணாசாரியார் ச்ருஞ்ஜயர்களையும் தாக்கலாயினர்.

7.40. துரியோதனன் பீமன் போர்: துரியோதனன் தோல்வி

இச்சமயம் துரோணரை நோக்கி வந்த பீமசேனனைத் துரியோதனன் தானே எதிரில் நின்று தடுத்தான். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பல முறை பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டனர். பீமசேனன் துரியோதனனின் வில்லையும் கொடியையும் தன் பாணங்களால் வெட்டிவிட்டான். துரியோதனன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பீமனைத் துன்புறுத்தினான். அவன் ஏவிய அம்புகள் அனைத்தையும் பீமசேனன் அழித்துத் தன் பாணங்களால் துரியோதனனைக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனன் கோபம் கொண்டு பீமனின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். பீமன் வேறு வில்லை எடுத்தார். துரியோதனன் அதனையும் வெட்டிவிட்டான். இவ்வாறு பீமசேனனின் ஐந்து விற்கள் வெட்டப்பட்டன.

இதனால் கோபம் கொண்ட பீமசேனன் இரும்பாலான ஒரு சக்தி ஆயுதத்தைத் துரியோதனன் மீது ஏவினார். துரியோதனன் அச்சக்தி தன்னை நெருங்குவதற்கு முன்பே துண்டாக்கிவிட்டான். பீமசேனன் தன்னுடைய பெரிய கதையைச் சுழற்றித் துரியோதனனின் தேர்மீது

அடித்தார். அக்கதை சாரதியுடன் தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்த நான்கு குதிரைகளையும் கொண்டு விட்டது. கதை தேரைத் தாக்குவதற்கு முன்பே தேரில் இருந்து இறங்கி ஓடிய துரியோதனன் நந்தகரின் தேரில் ஏறிவிட்டான். பாண்டவ வீரர்கள் பீமன் துரியோதனனைக் கொன்றதாகவே கருதிச் சிம்மநாதம் செய்தனர். கௌரவ சேனையும் அவ்வாறே நினைத்தது ஆனால் துரியோதனன் காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டான்.

7.41. கர்ணன் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை அளித்தல்

அதன்பின் அஸ்வத்தாமா- கடோதகஜன்; விராடர்-சல்யன், அர்ஜுனன்- அலம்புஷன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள்-சித்திரசேனன், துச்சாதனன் ஆகியோர் துருபதன்-வருஷசேனன்; நகுலன்-சகுனி இவர்களிடையே போர்க்களத்தின் பல இடங்களில் போர் நடைபெற்றது. த்ருஷ்டத்யும்னன் கௌரவ மகாரதிகளால் சூழப்பட்டுத் துன்புற்ற வேளையில் சாத்யகி துருபத குமாரனின் உதவிக்கு வந்தார். இச்சமயம் கர்ணன் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூறலானான்; “மன்னா! அர்ஜுனன் நம்முடைய சேனையையும், முக்கிய வீரர்களையும் வதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அவரது வெற்றி முழக்கமும், காண்டிபத்தின் டங்கார ஒலியும் கேட்கிறது.

அர்ஜுனன் முன் நிற்க மாட்டாமல் ஓடும் நம்முடைய சேனையின் அவலக்குரல் கேட்கிறது. அவர் இப்போது நம்முடைய மகாரதிகளால் சூழப்பட்டு இருக்கிறார். த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரோடு போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவரும் நம்முடைய சிறந்த வீரர்களால் சூழப்பட்டுள்ளார். இச்சமயம் நான் சாத்யகியையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் கொண்டு விட்டால் நமக்கு நிரந்தரமான வெற்றி உண்டாகும். நாம் அபிமன்யுவைக் கொன்றது போல் இவ்விருவரையும் கொண்டு விடுவோம். இவ்விருவரும் ஏராளமான வீரர்களால் சூழப்பட்டுள்ளதை அர்ஜுனன் அறிவதற்குள் எப்படியாவது சாத்யகியை யமனுலகு அனுப்பிட வேண்டும்” என்று கூறினான்.

7.42. துரியோதனன் சகுனிக்கு ஆணையிடுதல்

கர்ணனின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்ட துரியோதனன் சகுனியுடன் அர்ஜுனனைத் தாக்கிப் போர் புரியக் கட்டளையிட்டான். “மாமா! நீ ஆற்றல் மிக்க பத்தாயிரம் யானைகளோடும், பத்தாயிரம் தேர்களோடும் பார்த்தனை எதிர்ப்பதற்குச் செல். துச்சாதனன், துர்விஷகன், சுபாகு, துஷ்பிரகர்ஷணன் ஆகிய மகாரதிகள் பெரும் காலாட்படையோடு உன்னுடன் வரட்டும். மாமா நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன், தர்மராஜர், நகுல-சகதேவர் இவர்களுடன் பீமசேனனையும் கொண்டுவிடு. என் வெற்றி உன்னை நம்பியுள்ளது. ஸ்கந்தன் அசுரர்களை வதைத்தது போல் நீ கௌந்தேயர்களை அழித்துவிடு” என்றான். சகுனியும் அவ்வாறே பெரும்

படையுடன் பாண்டவர்களை எதிர்க்கச் சென்றான். இங்கு கர்ணனும் பிற மகாரதிகளும் சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலாயினர். துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னன் இடையே போர் தொடர்ந்தது.

7.43. துரியோதனன் சாத்யகியுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்

கர்ணனின் ஆலோசனைப்படி கௌரவ சேனை சாத்யகியைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கியது. கொட்டிலுக்குள் அடைக்கப்பட்டது போல் தங்கள் சேனைக்கிடையில் இருந்த சாத்யகியைக் கௌரவர்கள் அதட்டிச் சிம்மநாதம் செய்து கூரிய அம்புகளால் தாக்கினர். சாத்யகியும் அவர்கள் மீது ஏராளமான அம்புகளை அடித்தார். அவர் வளைந்த பாணங்களால் யானைகளையும், குதிரைகளையும், வீரர்களின் அங்கங்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். சாமரங்களும், வெண் கொற்றக் குடைகளும் பூமியில் நிறைந்து நட்சத்திரங்களை உடைய ஆகாயம் போல் தோற்றமளித்தது. வீரர்களின் அவலக்குரல் எங்கும் எதிரொலித்தது. தன் சேனை ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சாரதியிடம் யுதுதானை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தக் கட்டளையிட்டான்.

சாத்யகியின் அருகில் வந்ததும் துரியோதனன் சினத்துடன் போரைத் தொடங்கினான். சாத்யகி 12 பாணங்களால் துரியோதனனைக் காயம் செய்தார். சுயோதனனும் சாத்யகியின் மீது பத்து பாணங்களை ஏவினான். பாஞ்சாலர்களுக்கும், பரதவம்சத்தவருக்கும் இடையே பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. சாத்யகி துரியோதனன் மார்பில் 80 அம்புகளை அடித்தார். அவனது சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று வீழ்த்தினார். குதிரைகளும் சாரதியும் உயிரிழந்த பின்னரும் அதே தேரில் நின்றவாறு துரியோதனன் ஐம்பது அம்புகளைச் சாத்யகியின் மீது செலுத்தினான். அவற்றை வெட்டிய சாத்யகி ஒரு பல்லத்தால் துரியோதனனின் வில்லை வெட்டி விட்டார். வில்லும் தேரும் இழந்த துரியோதனன் க்ருதவர்மாவின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

7.44. துரியோதனனின் கோபச் சொற்கள்

தன் சேனை தைரியம் மிக்க வீரர்களால் அடிபட்டு ஓடுவதைக் கண்டு சினங்கொண்ட துரியோதனன் கர்ணனோடும், துரோணரோடும் கோபத்துடன் பேசத் தொடங்கினான். “அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொன்றதால் நீங்கள் இருவரும் இரவிலும் இந்தப் போரைத் தொடரச் செய்துள்ளீர்கள். ஆனால் இப்போது என் பெரும் சேனை அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. பாண்டவ சேனையை வெல்லக் கூடிய வல்லமை இருந்தும் நீங்கள் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அப்போதே பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்வோம் என்று கூறியிருக்கக் கூடாது. நான் பாண்டவர்களிடம் பகையைச் செய்திருக்க மாட்டேன். நீங்கள் என்னைத் துறக்க

விரும்பவில்லையென்றால் உங்களுடைய பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுப் போர் புரியுங்கள்” என்று கூறினான். துரியோதனனின் சொற்களாகிய சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டு அவ்விருவரும் துன்புற்றனர். மிதிபட்ட பாம்பைப்போலக் கோபத்துடன் மறுபடியும் போரைத் தொடங்கினர். இதே போலப் பாண்டவர்களும் போருக்குத் திரண்டு வந்தனர்.

7.45. துரியோதனன் துச்சாதனனிடம் கூறுபவை; அலம்புஷனுக்கு போரிட அனுமதி

துரியோதனனின் கடுஞ்சொற்களால் சாடப்பட்ட துரோணரும், கர்ணனும் மிகுந்த சினத்துடன் பாஞ்சாலர்களைக் கொன்று குவித்தனர். பாண்டவ சேனையின் முக்கிய வில்லாளிகள் யாரும் இவர்கள் முன் நிற்க இயலவில்லை. இச்சமயம் அர்ஜுனன் தானே கர்ணனுடன் போரிட விரும்பினார். பாண்டவர்களின் நன்மையை விரும்பிய பகவான் பார்த்தனைத் தடுத்துக் கடோதகஜனிடம், கர்ணனைத் தாக்கிக் கொன்றுவிடுமாறு கட்டளையிட்டார். கடோதகஜனும் கர்ணனை நோக்கி முன்னேறினான்.

கடோதகஜன் கர்ணனைக்கொல்ல விரும்பிக் கர்ணனின் தேரை நோக்கிச் செல்வதைத் துரியோதனன் பார்த்தான். உடனே துச்சாதனனை அழைத்தான். க்டோதகஜனைத் தடுத்து நிறுத்திக் கர்ணனைக் காப்பாற்றுமாறு கூறினான். இச்சமயம் ஜடாகரனின் புதல்வனான அலம்புஷன் என்ற அரக்கன் துரியோதனனிடம் வந்தான். தன் தந்தை ஜடாகரன் கொல்லப்பட்டதற்குப் பழிவாங்கத் தான் காத்திருப்பதைத் தெரிவித்தான். கடோதகஜனுடன் தான் போர் புரிய விரும்புவதாகக் கூறிப் போருக்கு அனுமதியளிக்க வேண்டினான். துரியோதனனும் அலம்புஷனிடம், “வீரனே! நீ கடோதகஜனிடம் செல்; அவனைக் கொன்று விடு. மனித, அரக்க என்ற இரு அம்சத்திலிருந்தும் தோன்றிய கடோதகஜன் எப்போதும் பாண்டவர்களின் நன்மையையே கருதுகிறான். நீ அவனைக் கொன்று யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிடு” என்று போருக்கு அனுமதியளித்தான்.

7.46. கடோதகஜன் அலம்புஷனை வதம் செய்து அவன் தலையைத் துரியோதனனிடம் வீசுதல்

அலம்புஷனும் கடோதகஜனனிடம் சென்று பற்பல மாயைகளைப் புரிந்து கடும் போர் செய்தான். போரின் முடிவில் கடோதகஜன் பெரும் கோபத்துடன் உயர எழும்பிப் பருந்து பறவை மீது பாய்வதைப்போல அலம்புஷன் மீது பாய்ந்தான். அலம்புஷனை இருகைகளாலும் தூக்கி பூமியின் மீது அறைந்து கொன்றான். பின்னர் கத்தியால் அவன் தலையைத் தனியாகத் துணித்தான். துண்டிக்கப்பட்ட தலையைக் கேசத்தைப் பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு துரியோதனனிடம் வந்தான். துரியோதனன் தேரின் மீது

வீசினான். பிறகு துரியோதனனிடம் கூறினான், “இதோ இருக்கிறான் உன் உதவியாளன். இவனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்த்தாயல்லவா. இப்போது நீ கர்ணனுக்கும், உனக்கும் இதே நிலை ஏற்படுவதைக் காணப்போகிறாய். தர்ம, அர்த்த, காமத்தை விரும்புகிறவன் அரசன், பிராமணன், பெண் ஆகியோரை வெறும் கையில் சந்திக்கக் கூடாது. அதற்காகவே இதைக் கொண்டு வந்தேன். நான் கர்ணனை வதம் செய்யும் வரை நீ இங்கு மகிழ்ச்சியோடு நில்” என்று கூறிப் பின் கர்ணனோடு போரிடச் சென்றான்.

7.47. அரக்கன் அலாயுதன் துரியோதனனிடம் வருகை

இச்சமயம் ராக்ஷஸராஜன் அலாயுதன் என்பவன் அங்கு வந்தான். அரக்கர்களுடைய பெரும் சேனையுடன் தன் பழைய பகையை எண்ணி அவன் துரியோதனனிடம் வந்தான். அவனுடைய உறவினனும் பிராமண பகூழியுமான பகாசுரன் பீமனால் கொல்லப்பட்டான். இந்தப் பழைய விரோதத்தை நினைத்து இரவில் நடைபெறும் அந்தப் பெரும் போர் பற்றி அறிந்து பீமனைக் கொன்றுவிடும் விருப்பத்துடன் சினங்கொண்ட பாம்பைப்போல் அலாயுதன் துரியோதனனிடம் வந்தான். பகாசுரன் மட்டுமல்லாது அவனுடைய நண்பர்களான ஹிடும்பனும், கீர்மீரும் பீமனாலேயே உயிரிழந்தனர். அதனால் அவன் பீமன் மீது மிகவும் கோபத்துடன் இருந்தான். அவன் துரியோதனனிடம் பீமன் தன்னுடைய அரக்க சகோதர உறவினர்களைக் கொன்றதால் பீமசேனையையும் ஹிடும்பாவின் புதல்வன் கடோதகஜனையும் கொன்று விடும் விருப்பத்துடன் வந்ததாகக் கூறினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யாருக்குத் தலைவரோ அந்த கௌந்தேயர்கள் அனைவரையும் கொன்று இன்று பணியாட்களோடு சாப்பிட்டு விடுவேன். எனவே தங்கள் சேனையைத் தடுத்து விடுங்கள். பாண்டவர்களோடு நாங்கள் போர் புரிகிறோம் என்று அவன் துரியோதனனிடம் கூறினான்.

அவன் கூறியதைக் கேட்டு துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான். அலாயுதனின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டான். தன்னுடைய போர் வீரர்கள் பேசாமல் நிற்க முடியாது என்பதால் அலாயுதனை முன்னால் வைத்துத் தாங்களும் போர் புரிவதாகக் தெரிவித்தான். அலாயுதனும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டான். பின்னர் கடோதகஜனைப் போன்றே நூறு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட 400 அடி நீள அகலம் கொண்ட தேரில் ஏறிப் போருக்கு வந்தான். கடோதகஜனைப் போன்றே அணிகலன் அணிந்திருந்த அலாயுதன் தலைப்பாகையில் கத்தியைக் கட்டியிருந்தான். அஸ்திர-சஸ்திரங்களால் நிரம்பிய தேரில் நரிச்சின்னம் பொறித்த கொடி பறந்தது. அவன் பின்னால் கௌரவ மகாரதிகளும், சேனையும் மகிழ்வுடன் அணிவகுத்தனர்.

இரவு நேரத்தில் கர்ணனுக்கும், கடோத்கஜனுக்கும் இடையே பயங்கரமான அமானுஷ்யப் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. கர்ணன் மட்டுமே கடோத்கஜனுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தான். துரோணர் முதலியோர் கடோத்கஜனிடமிருந்து கௌரவ சேனை தப்பாது எனக் கூறலாயினர். அப்போது துரியோதனன் அலாயுதனிடத்தில், “வீரனே! நீ விரும்புவதால், போரில் கடோத்கஜனை உன் பாகமாக நியமிக்கிறேன். கடோத்கஜன் மாயா பலத்தினால் கர்ணனை அழித்து விடும்படி விட்டு விடாதே” என்றான்.

7.48. தொடர் நிகழ்வுகள்; சேனை போர்க்களத்தில் ஓய்வெடுத்தல்

கடோத்கஜனுடன் போரிடச் சென்ற அலாயுதனும் பீமனின் புதல்வனால் கொல்லப்பட்டான். பிறகு கர்ணனுக்கும் கடோத்கஜனுக்கும் இடையில் கடும் போர் நடைபெற்றது. கடோத்கஜன் கௌரவ சேனையைக் கோரமாக அழித்துக் கொண்டிருந்தான். கௌரவ மகாரதிகள் கூறியவாறு கர்ணன் இந்திரன் தனக்களித்த, அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காகப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த அமோக சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்திக் கடோத்கஜனைக் கொன்று விட்டான். அதன் பின் தொடர்ந்த போரில் வாகனங்களும் வீரர்களும் மிகவும் களைத்துப் போயிருந்ததால் அர்ஜுனன் இரு தரப்பு வீரர்களிடமும் இரு நாழிகை நேரம் ஓய்வெடுக்குமாறு அறிவுறுத்தினார். அர்ஜுனன் சொற்களை ஏற்று இரு தரப்பு வீரர்களும், வாகனங்கள் மீதும், தேரின் இருக்கைகளிலும், பூமியின் மீதும் படுத்து உறங்கலானார்கள். ஒரு முகூர்த்த நேரம் கழிந்தது. கிழக்கில் சந்திரன் தோன்றினான். சந்திரனின் ஒளியால் உலகம் பிரகாசித்தது. கண் விழித்த வீரர்கள் மீண்டும் போரைத் தொடங்கினர்.

7.49. துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்

இரு தரப்பு சேனை வீரர்களும் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, சினம் கொண்ட துரியோதனன் ஆசாரியாரிடம் சென்று பேசத் தொடங்கினான். “ஆசாரியாரே! போரில் களைத்த பாண்டவர்கள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்களைத் தாக்காமல் பொறுமையோடு இருந்தது உங்களுக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதற்காக மட்டுமேயாகும். இப்போது பாண்டவ வீரர்கள் முழுமையாக ஓய்வெடுத்து மீண்டும் பலம் பெற்ற விட்டனர். நாம் வீரத்திலும் பலத்திலும் மிகவும் குறைந்து விட்டோம். பாண்டவர்கள் உங்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்ந்து கொண்டே செல்லுகின்றனர். பிரம்மாஸ்திரம் முதலிய பல அஸ்திரங்கள் உங்களிடம் உள்ளன. உலகில் நாங்களோ, பாண்டவர்களோ உங்களுக்குச் சமமாக இவ்வுலகத்தையும் அழிக்க முடியும். ஆனாலும் நீங்கள் பாண்டவர்களை மன்னித்து விடுகிறீர்கள். அவர்கள் உங்களிடம் பயத்துடன் இருந்த போது

அவர்கள் உங்கள் சிஷ்யர்கள் என்பதாலோ, அல்லது என் துர்பாக்கியத்தாலோ தாங்கள் அவர்களைப் பாதுகாக்கிறீர்கள்” என்று குறை கூறினான்; குற்றம் சுமத்தினான்.

7.50. துரோணாசாரியார், துரியோதனன் சொற்போர்

துரியோதனன் துரோணர் மீது குற்றம் சுமத்தி, குறை கூறி, ஆசாரியார் கோபம் கொள்ளுமாறு பேசியவுடன், ஆசாரியார் வெகுண்டு அவனிடம் கூறலானார். “துரியோதனா! நான் கிழவனாகி விட்ட போதும் என் முழுச் சக்தியையும் பயன்படுத்திப் போர் புரிந்து உன்னுடைய வெற்றிக்காக முயற்சி செய்கிறேன். உன் வெற்றிக்காக நான் நீசத்தனமான காரியங்களையும் செய்ய நேரப் போகிறது. திவ்யாஸ்திரங்களை அறியாத இவர்களை நான் அவற்றாலேயே கொல்ல வேண்டும். மன்னா! நான் என் வில்லின் மீது ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். போரில் பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்யாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன். ஆனால் பார்த்தனைப் போரில் களைத்தவனாகக் கருதுவது உன் தவறாகும்.

குருராஜா! நான் தனஞ்ஜயனின் பராக்கிரமத்தைக் கூறுகிறேன் கேள். ஸவ்யசாசி அர்ஜுனனைப் போரில் தேவ, கந்தர்வ, ராக்ஷஸ, யக்ஷர்களாலும் வெல்ல முடியாது. அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தில் மழை பொழிந்த இந்திரனையே எதிர்த்தவர். அச்சமயம் அர்ஜுனன் யக்ஷ, நாக, தைத்ய, பலமிக்க வீரர்களைக் கொன்ற விஷயத்தை நீயே அறிவாய். கோக்ஷ யாத்திரையின் போது, கந்தர்வர்களிடம் சிறைப்பட்ட உன்னை மீட்டது அர்ஜுனன் தான். தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாத நிவாத கவசர் என்னும் அரக்கர்களை வென்றவரும் அர்ஜுனன் தான். இத்தகைய வீரத்துடன் அர்ஜுனன் உன் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்வதையும் நீ பார்த்தாய்” என்று கூறினார். இவ்வாறு அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து பேசிய ஆசாரியாரிடம் மறுபடியும் துரியோதனன் கோபத்துடன் கூறினான்; “இன்று நான், துச்சாதனன், கர்ணன் ஆகியோர் கௌரவ சேனையை இருபகுதியாகப் பங்கிட்டுப் போரில் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவோம். தாங்கள் பேசாமல் நில்லுங்கள். ஏன் எனில் அர்ஜுனன் உங்களுக்குப் பிரியமான சிஷ்யனாவான்” என்றான்.

துரோணர் மீண்டும் துரியோதனனிடத்தில் கூறலானார், “மன்னா! தன் தேஜஸால் கொழுந்து விட்டு எரியும் கூடித்திரிய சிரோண்மணி, காண்டீவதாரி, அவிநாசியை யாரால் கொல்ல முடியும்? குபேரனும், வருணனும், யமராஜனும் அவரை அழிக்க முடியாது. அசுர, நாக, அரக்கரும் கொல்ல முடியாது. நீ கூறும் சொற்களை முட்டாள்களே கூறுவார்கள். நீ நிஷ்டூரன், பாவமயமான எண்ணம் கொண்டவன். அதனால் நீ எல்லோரையும் சந்தேகப்படுகிறாய். உன் நன்மையை விரும்புவர்களையும்

வேதனைப் படுத்துகிறாய். நீயே செல் உன் நன்மைக்காக அர்ஜுனனைக் கொன்றுவிடு. நீயும் நற்குலத்துச் கூடித்திரியன் தானே? உன்னிடம் போர் செய்யும் சக்தி இருந்தால் குற்றமற்ற இந்த கூடித்திரியர்கள் அனைவரையும் ஏன் வீணாக வெட்டுவிக்கிறாய்?

துரியோதனா! நீயே இந்தப்பகைக்கு வேராவாய். ஆகவே நீயே சென்று அர்ஜுனனை எதிர்த்து நில். உன் மாமா சகுனியும் ஷத்திரிய தர்மம் உடைய வர்தானே! இவரும் அர்ஜுனனை எதிர்க்கட்டும். பகடை உருட்டுவதில் நிபுணன் போக்கிரித்தனம், கபடம், வஞ்சகம் அனைத்தும் நிரம்பிய சகுனி போரில் பாண்டவர்களை நிச்சயம் வென்று விடுவார். மன்னா! நீ நிறைந்த சபையில் திருதராஷ்டிரர் கேட்குமாறு, நான், கர்ணன், துச்சாதனன் மூவரும் இணைந்து போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களை வதம் செய்து விடுவோம் என்று கூறினாயே, ஒவ்வொரு சபையிலும் தற்பெருமையுடன் நீ கூறிய சொற்களை நானும் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த சபதத்தை நிறைவேற்று, அர்ஜுனன் உன் முன் சிறிதும் பயமின்றி நிற்கிறார்.

கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றிப் போரில் வெற்றிக்குப் பதில் அர்ஜுனன் கையால் நீ வதைக்கப்பட்டாலும் அதுவும் உன் புகழுக்குரிய விஷயமாகிவிடும். நீ மிகுந்த தானம் செய்து விட்டாய். போகங்களை அனுபவித்து விட்டாய் மனம் விரும்பும் அளவு செல்வத்தையும் பெற்றுவிட்டாய். இப்போது உன் காரியம் கை கூடி விட்டது. தேவ, பித்ரு, ரிஷிகளின் கடனில் இருந்து விடுதலை பெற்று விட்டாய். ஆகவே பயப்படாமல் அர்ஜுனனோடு போர் செய்” என்று ஆசாரியார் கோபத்துடன் துரியோதனனிடம் கூறினார்.

7.51. அதிகாலைப் பொழுதில் மீண்டும் போர் தொடக்கம்

இரவின் முன்று முகூர்த்த நேரம் மீதியிருந்த வேளையில் கௌரவ பாண்டவப் போர் மீண்டும் தொடங்கியது. சூரியனுக்கு முன் செல்லும் அருணனின் உதயம் உண்டாயிற்று. கீழ்வானம் சிவந்து தங்கச் சக்கரம் போல் பொலிந்தது. இரு தரப்புப் படை வீரர்களும் சந்தியாவந்தனத்தில் ஈடுபட்டுச் சூரியனுக்கு எதிரில் கை குவித்து வேதமந்திர ஜபம் செய்து நின்றனர். துரியோதனன் துரோணரிடம் கூறியவாறு சேனை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. துரோணர் சோமக, பாஞ்சால, பாண்டவ சேனையுடன் போரிடலானார். துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி மூவரும் அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர்.

துரியோதனனிடம் பாஞ்சாலர்களை அழிப்பதாகச் சபதமிட்ட துரோணர் அதி பராக்கிரமத்துடன் போரிட்டார். துருபதனின் முன்று புதல்வர்களையும், அத்துடன் துருபத மன்னனையும், விராட மன்னரையும்

வீழ்த்தி யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார். இதனைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னனும், பீமனும் கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்து துரோணருடன் கடும் போர் புரிந்தனர். இச்சமயத்தில் இரவு-காலை சந்தி வேளையில் சூரியன் முழுமையாக உதயமானான்.

7.52. 15 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்

புடமிட்ட தங்கம் போல் பிரகாசித்தவாறு சூரிய தேவன் தோன்றியதும், உலகில் ஒளி பரவியது. மறுபடி போர் தொடங்கியது. வீரர்கள் இரவில் போரிட்டுக் களைப்படைந்திருந்தனர். அத்துடன் காலைக் கதிரவனின் வெயில் பட்டுப் பசியும் தாகமும் கொண்டு பலர் உணர்விழந்தனர். பலவகை அஸ்திர சஸ்திரங்களால் வெட்டுண்டு துடிதுடிக்கும் வீரர்களின் பெரும் துயரக்குரல் அங்குக் கேட்டது.

போரில் விழுந்து விட்ட மனிதர், குதிரை, தேர், யானைகளின் வருந்தத்தக்க நிலையும் காணப்பட்டது. துணி வெளுக்கும் துறையில் குவிந்து கிடக்கும் துணி போல அஸ்திர-சஸ்திரங்கள் குவிந்து காணப்பட்டன. இரவுப் போரில் மயக்கமுற்ற, சிறிதளவே உணர்வுள்ள ஆயுதங்களால் துன்புற்ற யானை, குதிரை முதலிய வாகனங்கள் களைத்துப் போய் நின்றிருந்தன. வீரர்களின் அங்கங்கள், கவசங்கள், ஆயுதங்கள் நிரம்பிப்போர்க்களத்தின் பல பகுதிகள் பிரகாசித்தன. குற்றியுடும், குலையுடும்மாய்க் கிடந்த ஜீவன்கள் நிறைந்திருந்ததால் தேர் செல்ல வழியின்றி இருந்தது.

அப்போரில் துரோணர், அர்ஜுனன் இருவர் மட்டுமே தத்தம் சேனைக்குப் பாதுகாப்பளிப்பவராக இருந்தனர். அந்தப் போர்க்களம் யமராஜனின் விளையாட்டுக் களமாகியது. துரியோதனன், கர்ணன், துரோணாசாரியார், துச்சாதனன் ஆகிய நான்கு மகாரதிகளும், நான்கு பாண்டவர்களுடன் போரிடலாயினர். துரியோதனனும், துச்சாதனனும் நகுல-சகதேவருடன் போரிட்டனர். கர்ணனோடு பீமனும், துரோணருடன் அர்ஜுனனும் போரிட்டனர். நகுலன் துரியோதனனை வலமாக்கி மகிழ்ச்சியுடன் அவன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். இதனைச் சகிக்க முடியாத துரியோதனன் நகுலனைத் தன் வலப்பக்கத்தில் கொண்டு வர முயற்சித்தான். போரின் தந்திரங்களையும், முறைகளையும் நன்கறிந்த நகுலன் துரியோதனனின் முயற்சியைத் தடுத்து விட்டார். துரியோதனனால் அடைந்த துயரங்களை நினைத்த நகுலன் போரில் இருந்து விலக முயன்ற துரியோதனனை அறை கூவியழைத்து “டே! நில்” என்று கூறினார்.

7.53. துரியோதனன்-சாத்யகி இடையிலான உரையாடலும் போரும்

15 ஆம் நாள் காலைப் பொழுதில் நகுலனோடு போரிட்டு விலகிய

தூரியோதனன், க்ருதவர்மா தனது சகோதரர்கள் மூன்று பேருடன், த்ருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் நகுல-சகதேவருடன் போரிடுவதைக் கண்டு அவர்களுக்கிடையில் வந்து சேர்ந்தான். தூரியோதனனுக்கு எதிரில் சாத்யகியும் வந்து சேர்ந்தார். குருவம்ச தூரியோதனனும் மதுவம்ச சாத்யகியும் ஒருவரை ஒருவர் அருகில் கண்டு சிரித்தபடி போரிடலாயினர். சிறு பருவ விஷயங்கள் அனைத்தையும் நினைவு கூர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி மகிழ்ச்சியுடன் முறுவலித்தனர். தூரியோதனன் தன் அன்பு நண்பன் சாத்யகியிடம் இவ்வாறு கூறலானான். “தோழா! கோபத்திற்கு திக்காரம்; லோபத்திற்கு திக்காரம்; மோஹத்திற்கும் சினத்திற்கும் திக்காரம். கூடித்திரியனுக்கு உசிதமான நடத்தைக்குத் திக்காரம். சொந்த பலத்திற்கும் திக்காரம்.

சினிபுங்கவா! கோப-லோபங்களுக்கு வசமாகி நீ என்னை உன் பாணங்களுக்குக் குறியாக்குகிறாய். நானும் உன்னை அவ்வாறே செய்கிறேன். நீ என் உயிருக்கும் மேலான நண்பனாக இருந்திருக்கிறாய். சிறு பருவத்தில் நம்மிடம் பரஸ்பரம் இருந்த அன்பை நான் இப்போது நினைவு கூறுகிறேன். ஆனால் இன்று இப்போரில் நம்முடைய நல்ல பண்புகள் அனைத்தும் ஜீரணமாகி விட்டன. வீரா! இன்றைய போர் கோப லோபத்தைப் தவிர வேறு என்ன?” என்றான். சாத்யகி தூரியோதனனிடம் “கௌரவ மன்னா! இது சபையுமல்ல; இங்கு ஒன்று கூடி நாம் விளையாடிய ஆசாரியரின் வீடுமல்ல,” என்று பதிலளித்தார்.

தூரியோதனன் சாத்யகியிடம் “சினிபுங்கவா! நம்முடைய சிறு வயதின் விளையாட்டுக்கள் எங்கே சென்று விட்டன? இந்தப் போர் எங்கிருந்து வந்தது? காலத்தை மீறுவது கடினமாகும். நமக்குச் செல்வத்தாலோ, செல்வத்தைப் பெறும் விருப்பத்தாலோ என்ன பிரயோஜனம்? என்றான். சாத்யகி அவனிடம் மன்னா! கூடித்திரியர்களின் சனாதன ஆசாரமே இது தான். அவர்கள் இங்கு குருவுடன் கூடப் போரிடுகிறார்கள். நான் உனக்குப் பிரியமானவன் என்றால் விரைவில் என்னைக் கொன்று விடு. நான் புண்ணிய சாலிகளின் லோகங்களுக்குச் செல்வேன். உன் பலத்தையும் சக்தியையும் விரைவில் என் மீது காட்டு. ஏன் எனில் நான் என் நண்பர்களின் பெரும் சங்கடத்தைக் காண விரும்பவில்லை என்று கூறிப் போரில் பயமின்றி முன்னேறினார்.

தூரியோதனனும், சாத்யகியுமான குரு-மது வம்ச வீரச்சிங்கங்கள் இருவரும் கோரப் போர் புரிந்தனர். இருவரும் தொடர்ந்து பாணங்களைச் செலுத்திப் பரஸ்பரம் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். பிறகு தூரியோதனன் சாத்யகியின் வில்லையும் அம்பையும் துண்டாக்கினான். சாத்யகி வேறு வில்லை எடுத்துத் தூரியோதனன் மீது வரிசையாக அம்புகளைப் பொழிந்தார்.

அந்த பாணங்களைத் துரியோதனன் துண்டுகளாக்கக்கினான். 72 பாணங்களால் சாத்யகியைக் காயம் செய்தான். சாத்யகி துரியோதனனின் அம்பையும் வில்லையும் வெட்டிப் பாணங்களால் அவனைக் காயப்படுத்தினார். இருவரும் குவியலாக அம்புகளைச் செலுத்திப் பயங்கரப் போரில் ஈடுபட்டனர். போரில் சாத்யகி மேலோங்குவதைக் கண்ட கர்ணன் விரைந்து துரியோதனனைக் காப்பாற்றச் சென்றான். ஆனால் பீமசேனன் அவனைத் தடுத்து விட்டார்.

7.54. துரோணரின் வதமும், கௌரவ சேனையின் கலக்கமும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஆலோசனையின் படி துரோணரிடம் அஸ்வத்தாமா இறந்து விட்டதாகக் கூறப்பட்டது. தன் மகன் கொல்லப்பட்டதால் துரோணர் சோகத்தில் ஆழ்ந்தார். அதே நேரம் விசுவாமித்திரர் முதலிய ரிஷிகள் துரோணர் முன் தோன்றி அவரது ஆயுட்காலம் முடிந்துவிட்டது என்றும், ஆயுதங்களைத் துறந்து விடுமாறும் கூறினார்கள். தன் மகன் அஸ்வத்தாமா உண்மையிலேயே இறந்து விட்டானா, கொல்லப்பட்டானா என்ற ஐயம் கொண்ட துரோணர் தருமபுத்திரரின் பொய்யுரையால் அதனை நம்பினார். ஆயுதங்களைத் துறந்து தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்து சமாதியில் ஆழ்ந்தார். ஓம் என்ற பிரணவத்தைச் சிந்தித்து உயிரைத் துறந்து பிரம்மலோகம் புகுந்தார். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரின் உயிரற்ற உடலில் இருந்து அவரது தலையைத் துண்டித்துத் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் முன் வீசினார். கௌரவ சேனை குழப்பத்துடன் ஓடலாயிற்று. கௌரவ மன்னர்கள் போர்க்களத்தில் துரோணரின் உடலைத் தேடியும் அதனைப் பெற முடியவில்லை.

7.55. கௌரவ சேனையும் சேனாபதிகளும் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடுதல்

துரோணருடன் தங்கள் தரப்பு முக்கிய வீரர்களும் கொல்லப்பட்டதால் பயந்து நடுங்கிக் கண்ணீர் பெருக்கிய கௌரவர்கள் துரியோதனனைச் சூழ்ந்து நின்று கொண்டனர். அந்த வீரர்களால் சூழப்பட்ட துரியோதனன் அங்கு நிற்க முடியாமல் வேறு இடத்திற்கு ஓடிவிட்டான். அவனுடைய படை வீரர்கள் பசியாலும் தாகத்தாலும் துயருற்றிருந்தனர். சூரியன் பூமியில் விழுவது, கடல் வற்றுவது, மேருமலை எதிர்த் திசையில் செல்வது, இந்திரன் தோற்பது போன்றவை நிகழ முடியாதது என்பது போலத் துரோணர் கொல்லப்பட்டதும் நிகழ முடியாததாகக் கருதப்பட்டது.

ஆசாரியார் கொல்லப்பட்டதுமே காந்தார மன்னன் சகுனி தன் ரதிகளுடன் ரணபூமியில் இருந்து ஓடிவிட்டான். கர்ணனும் தன் சேனையுடன்

பயந்து ஓடிவிட்டான். சல்யனும் தன் நால்வகைச் சேனையுடன் இங்கும் அங்கும் பார்த்தபடி ஓடலானார். தன்னுடைய சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதால், ஐயோ! மிகவும் கஷ்டமான காலம் என்று கூறியபடி கிருபாசாரியாரும் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டார். கிருதவர்மாவும் போஜ வம்சத்தின் எஞ்சிய சேனையோடு மிக வேகமாக ஓடிவிட்டான். உலாகன் காலாட்படையினரோடு நடுங்கி ஓடலானான். சரீரத்தில் வெற்றிச் சின்னங்கள் கொண்ட துச்சாதனனும் வருஷசேனனும் கூட தத்தம் யானைப் படையுடன் ஓடிவிட்டனர். யானை, குதிரை, தேர், காலாட்படையுடன் துரியோதனனும் ஓடிவிட்டான். அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டவர்களைத் தவிர எஞ்சிய சம்சப்தக வீரர்களுடன் சுசர்மாவும் ஓடிவிட்டான். சிலர் வாகனங்களை விட்டு விட்டும் பலர் மற்றவர் வாகனங்களில் ஏறியும் ஓடிவிட்டனர். பல வீரர்கள் தம் சேனையையும், பலர் மருமகன்களையும், பலர் உற்றார் உறவினரையும் ஓடுமாறு ஆணையிட்டுத் தாங்களும் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர்.

7.56. துரியோதனனிடம் அஸ்வத்தாமா சேனை ஓடுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்டல்

இவ்வாறு சேனை அனைத்தும் பலத்தையும், உற்சாகத்தையும் இழந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தபோது துரோணகுமாரன் அஸ்வத்தாமா பாண்டவரின் பக்கம் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் சிகண்டியின் தலைமையில் இருந்த ப்ரபத்ர, பாஞ்சால சேதி, கேகய கணங்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்ததால் தந்தையின் மரணச் செய்தியை அறியவில்லை. பாண்டவர்களின் பல வகைச் சேனையை அழித்துத் திரும்பிய அஸ்வத்தாமா கௌரவ சேனை பயந்து ஓடிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவன் துரியோதனனிடம், “பாரதா! இந்த சேனை ஏன் பயந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது? ஏன் தாங்கள் அதனைத் தடுத்து நிறுத்தவில்லை? நீரும் நலமாகக் காணப்படவில்லையே” என்று கேட்டான்.

மேலும் அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் கூறலானான். “மன்னா! கர்ணன் முதலிய வீரர்களும் ரணபூமியில் காணப்படவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? இதற்கு முன் சேனை இவ்விதம் ஓடவில்லையே. எந்த ரதி கொல்லப்பட்டதால் உங்கள் சேனை இந்த வருந்தத்தக்க நிலையினை அடைந்துள்ளது என்று கூறுங்கள்” எனத் துரோணகுமாரன் கேட்டபோது துரியோதனனால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. தந்தையின் மரணச் செய்தியை மகனிடம் அவனால் கூற முடியவில்லை. தேரில் அமர்ந்திருந்த அஸ்வத்தாமாவைக் கண்டு அவன் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பின. துரியோதனன், கிருபாசாரியாரிடம், “தாங்களே செய்தி அனைத்தையும், இந்த சேனை ஓடுவதையும் கூறிவிடுங்கள்” என்று சொன்னான்.

7.57. அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் பகைவரின் சேனையை வதைக்க உறுதி கொள்ளுதல்

கிருபாசாரியாரிடம் இருந்து துரோணரின் மரணம் பற்றிய அனைத்துச் செய்திகளையும் அறிந்து கொண்ட அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம், நாராயணாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து அனைவரையும் அழித்து விடுவதாக உறுதியளித்தான். அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட கௌரவ சேனை திரும்பி வந்தது. பின்னர் அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தான். அதன் விளைவாகப் பூமி நடுங்கலாயிற்று. கடலில் பெரும் அலைகள் தோன்றின. நாற்றிசையிலும் இருள் பரவியது. சூரியனின் ஒளி மங்கியது. தேவ, தானவ, கந்தர்வர்களும் துன்புற்றனர். அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான்.

7.58. நாராயணாஸ்திரம் பாண்டவ, பாஞ்சால சேனையை அழிக்கத் தொடங்குதல்

பாண்டவ, பாஞ்சால சேனையைக் குறிவைத்துப் பிரயோகிக்கப்பட்ட நாராயணாஸ்திரத்தின் விளைவாக ஆகாயத்தில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் தோன்றின. பாணங்கள் எல்லாத்திசைகளிலும், வானத்திலும் சேனை முழுவதும் பரவி விட்டன. கருப்பு இரும்பாலான குண்டுகளும், கதைகளும், சக்கரங்களும், பல்வேறு சஸ்திரங்களும் எங்கும் பரவி பாஞ்சால, பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜய சேனையை அழிக்கத் தொடங்கியது. பாண்டவ மகாரதிகள் அந்த ஆயுதங்களை எதிர்த்துப் போரிட்ட போதும் அவற்றின் வேகம் மேலும் அதிகரித்தது. அந்த அஸ்திரம் பாண்டவ சேனையைப் போசுக்கலாயிற்று.

7.59. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாராயணாஸ்திரத்திடம் இருந்து பாண்டவ சேனையைக் காப்பாற்றுதல்

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், பாண்டவ சேனை வீரர்களிடம், அவர்களுடைய ஆயுதங்களைத் துறந்து, யானை, குதிரை, தேர்களில் இருந்து இறங்கித் தரையில் நிற்குமாறு அறிவுறுத்தினார். ஆயுதங்களின்றிப் பூமி மீது கை கூப்பி நிற்பவர்களை இந்த அஸ்திரம் அடிக்காது. மனத்தால் இந்த அஸ்திரத்தை எதிர்த்தாலும். அவர்கள் ரசாதலம் சென்றாலும் அங்கும் சென்று அவர்களை இது கொன்று விடும் எனக் கூறி வீரர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களைத் துறக்கச் செய்தார். பீமசேனன் மட்டும் பகவான் சொற்களை ஏற்கவில்லை. அவர் தொடர்ந்து போரிட்டார். அதனால் நாராயணாஸ்திரம் சரணடைந்தவர்களைத் தாக்காமல் பீமனை மட்டும் வேகமாகத் தாக்கியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் தீயால் மூடப்பட்ட பீமசேனனை வலியத் தேரில் இருந்து இறங்கச் செய்து பூமியில் நிற்க வைத்தனர். ஆயுதங்களைத்

துறக்கச் செய்து அவரைக் காப்பாற்றினர். எதிர்ப்பாரில்லாததால் நாராயணாஸ்திரம் தானாகவே அமைதியடைந்தது.

7.60. துரியோதனன் மீண்டும் நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூறுதல்

ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் அறிவுரையால் நாராயணாஸ்திரம் அமைதியடைந்ததும் திசைகள் நிர்மலமாயின. குளிர்ந்த சுகமான காற்று வீசியது. இறப்பில் இருந்து தப்பிய பாண்டவசேனை கௌரவர்களை அழிப்பதற்காக மகிழ்ச்சியோடு மலர்ந்தது. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் நீ மறுபடி விரைவாக இந்த அஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய். ஏன் எனில் பாஞ்சாலர்கள் மீண்டும் போருக்குத் துணிந்து வந்துள்ளனர்” என்று கூறினான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா “மன்னா! இந்த அஸ்திரம் மறுபடி திரும்பாது. இரண்டாம் முறை இதைப் பிரயோகித்தல் இது ஏவுபவனையே அழித்து விடும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்த அஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்தும் உபாயத்தைக் கூறிப் பாண்டவ சேனையைக் காப்பாற்றி விட்டார். இல்லையெனில் இன்று போரில் அனைவரது வதமும் நிகழ்ந்திருக்கும்” என்றான். துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம், “ஆசாரிய புத்திரனே! வேறு அஸ்திரங்கள் அனைத்தும் உன்னிடம் நிலைபெற்றுள்ளன. நீ விரும்பினால் இந்திரனும் உன்னிடமிருந்து தப்ப முடியாது” என்றான். அஸ்வத்தாமாவும் பாண்டவர்களுடன் போரைத் தொடங்கினான்.

துரியோதனனின் சொற்படி அஸ்வத்தாமா ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அஸ்வத்தாமாவின் ஆக்னேயாஸ்திரம் அர்ஜுனனின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் அமைதியடைந்தது. 15 ஆம் நாள் போரில் துரோணர் கொல்லப்பட்டார். பாண்டவ சேனையையும், பாஞ்சாலர்களையும் அடியோடு அழிப்பதாக அஸ்வத்தாமா ஏற்ற சபதமும் வீணாகிவிட்டது. இரு தரப்பு சேனைக்கும் நீண்ட நேரம் போர் நடைபெற்றது. மாலை நெருங்கியதும் இரு சேனையின் வீரர்களும் தம் கூடாரத்திற்குத் திரும்பினர்.

8. கர்ணபருவம்

8.1. துரியோதனன் ஆலோசனை; அஸ்வத்தாமா கர்ணனைச் சேனாதிபதியாக்கக்கூறுதல்

சேனை படை வீடு திரும்பியதும், கௌரவ மகாரதிகள் கூடாரத்தில் பிரவேசித்து அரியணைகளிலும், அழகிய விரிப்புகள் விரிக்கப்பட்ட கட்டில்களிலும் அமர்ந்து இரகசிய ஆலோசனையில் ஈடுபட்டனர். துரியோதனன் தன் நண்பர்களான மன்னர்களிடம் இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன என்று விரைந்து கூறுங்கள் எனக் கேட்டான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட சிங்கம் போன்ற அவர்கள் அனைவரும் போரை விரும்பிப் பலவிதமான சேஷ்டைகளைச் செய்தனர். இச்சமயம் ஆசாரிய புத்திரன் அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் சொல்லலானான்.

“பாரதா! இதுவரை நமது தரப்பில் இருந்து தேவர்களுக்கு நிகரான வீரர்களும் மகாரதிகளும், நீதிமான்களும், தலைவனிடம் அன்பு கொண்டவர்களுமான பலர் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். ஆனாலும் நாம் நமது வெற்றியில் அவநம்பிக்கை கொள்ளக் கூடாது. ஆதலால், மன்னா! நாம் எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பிய கர்ணனைச் சேனாதிபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்வோம். சூர வீரரும், அஸ்திரங்களை அறிந்தவருமான கர்ணன் நமக்கு வெற்றியைத் தேடித்தருவார்” என ஆலோசனை கூறினான்.

8.2. துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் கர்ணனைச் சேனாதிபதியாகுமாறு வேண்டுகூறுதல்

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மிகுந்த ஆறுதல் அடைந்தான். பீஷ்மரும், துரோணரும் கொல்லப்பட்டதும் ராதேயனிடம் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்த துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தான். அவன் கர்ணனிடம், “கர்ணா! நான் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை அறிவேன். என்னிடம் நீ மிகுந்த அன்பு கொண்டவன் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். அதிரதி வீரர்களான பீஷ்மரும், துரோணரும் போரில் கொல்லப்பட்டனர். கர்ணா! இப்போது நீ என் சேனையின் தலைவனாகு. ஏன் எனில் பீஷ்ம, துரோணரை விட நீ அதிக சக்திசாலி. அவர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்கள். அர்ஜுனனிடம் அன்பு கொண்டவர்கள். ராதேயா! நீ கூறியதாலேயே அவர்களைச் சேனாதிபதியாக்கிக் கௌரவித்தேன். பீஷ்மர் பத்து நாட்கள் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினார். அப்போது நீ ஆயுதத்தை வைத்து விட்டாய். அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன் நிறுத்திப் பீஷ்மரைக் கொன்று விட்டான்.

ஆண் சிங்கமே! பீஷ்மருக்குப் பின் நீ கூறியதனாலேயே

துரோணாசாரியார் நம் சேனையின் தலைவராக்கப்பட்டார். அவரும் தன் சிஷ்யர்களான குந்தியின் புதல்வர்களைக் காப்பாற்றினார். அவரும் விரைந்து த்ருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டார். அவருக்குப்பின் நான் எவ்வளவு யோசித்தும் உனக்கு இணையான வீரனைக் காணவில்லை. நீ முன்பும், இடையிலும், பின்னாலும் கூட நமக்கு நன்மையையே செய்துள்ளாய். தேவர்களின் சேனையை ஸ்கந்தன் நடத்தியது போல் நீயும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் சேனையை உன் தலைமையில் எடுத்துக் கொள். ஆண் சிங்கமே! நீ போருக்கு முன்னால் நின்றதுமே பாண்டவர்கள், பாஞ்சாலர்கள், ச்ருஞ்ஜயர்கள் அனைவரும் ஓடிவிடுவார்கள். சூரியன் இருளை அழிப்பது போல் அவர்களை அழித்து விடு” என்றான். கர்ணன் சேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான்.

8.3. பாண்டவ சேனை மீது துரியோதனனின் யானைப்படை தாக்குதல்

16 ஆம் நாள் கர்ணன் தன் சேனையை மகர வியூகத்தில் அமைத்தான். பாண்டவ சேனையும் அர்த்த சந்திர வியூகத்தில் நின்றது. போர் தொடங்கியது. பீமசேனன் குலூத தேச மன்னன் க்ஷேமதூர்த்தியைக் கொன்று விட்டார். சாத்யகி விந்த-அனுவிந்தரை வதைத்தார். ச்ருதகர்மா சித்ரசேனையும், பிரதிவிந்த்யன் சித்திரனையும் கொன்று விட்டனர். அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனோடு போரிட்டுத் தோல்வியடைந்தான். மகத மன்னன் தண்டதாரன், அவன் சகோதரன் தண்டன் இருவரும் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டனர். அஸ்வத்தாமா உலகின் ஏழு சிறந்த வில்லாளிகளான, துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆகியோரை துச்சமாகக் கருதிய பெரும் வீரன் மலயத்துவஜ பாண்டியனைக் கொன்று அவன் சரீரத்தைத் துண்டு துண்டாக்கி விட்டான். இச்சமயம் கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைச் கூட்டம் கூட்டமாக அழித்து விட்டான்.

த்ருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், நகுல-சகதேவர், சாத்யகி அனைவரும் கர்ணனை ஒன்றாகச் சூழ்ந்து கொண்டு போரிட்டனர். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் தன் யானைப்படையை அவர்களை நோக்கிச் செல்லக் கட்டளையிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் நாராசங்களைப் பொழிந்து ஒவ்வொரு யானையையும் காயம் செய்து விட்டார். அந்த யானைப்படை த்ருஷ்டத்யும்னனை மறைப்பதைக் கண்ட ஏனைய பாண்டவ மகாரதிகள் அந்த யானைப்படையின் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். மிலேச்சர்களால் செலுத்தப்பட்ட அந்த யானைகள் மனிதர்களையும், தேர்களையும், குதிரைகளையும் தம் துதிக்கையால் தூக்கி வீசி எறிந்தன. பல வீரர்களைத் தந்தங்களால் குத்திக் கீழே வீழ்த்தின.

8.4. துரியோதனன் – யுதிஷ்டிரர் போர்; துரியோதனன் தோல்வி

போர்க்களத்தில் ஒரு புறத்தில் துரியோதனன் பயமின்றி யுதிஷ்டிரரை

எதிர்த்தான். தர்மராஜர் துரியோதனனைக் காயப்படுத்தி “நில்லடா” என்றார். கோபம் கொண்ட துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரைப் பாணங்களால் துளைத்துப் பழி தீர்த்தான். அவருடைய சாரதியையும் பல்லத்தால் அடித்தான். யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று விட்டார். அத்துடன் அவனுடைய கொடி, வில், கத்தியையும் வெட்டித் துரியோதனனுக்கும் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். துரியோதனன் பெரும் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்த போதும் பூமியின் மீது நின்று கொண்டான். தங்கள் மன்னன் ஆபத்தில் இருப்பதைக் கண்ட கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார் உள்ளிட்ட மகாரதிகள் விரைந்து வந்தனர்.

இரு சேனைகளுக்கும் இடையில் பயங்கர யுத்தம் மூண்டது. ரண பூமியில் உத்தமமான த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்ய விரும்பிப் போரிட்ட அவர்கள் யாரும் போரில் புறமுதுகிடவில்லை. சிறிது நேரம் ஒழுங்காக நடைபெற்ற அந்தப்போர் பிறகு ஒழுங்கற்ற முறையில் மாறிவிட்டது. ரதிகள் யானைகளையும், யானை வீரர்கள் குதிரை வீரர்களையும் தாக்கத் தொடங்கினர். யானைகள் சினத்துடன் இங்கும் அங்கும் ஓடி வீரர்களையும் குதிரைகளையும் மிதித்துக் கொன்றன. காலாட்படையினரைத் துதிக்கையால் தூக்கி வீசின. பலமான காலாட்படையின் யானைகளையும் அதன் வீரர்களையும் கொன்று குவித்தனர்.

ஏராளமான வீரர்கள் முஷ்டிகளால் தாக்கிக் கொண்டனர். குடுமியைப் பிடித்து இழுத்தனர். கீழே விழுந்தவனின் தலையைக் கத்தியால் வெட்டினர். உயிருள்ளவனின் உடலில் அஸ்திரத்தைச் செலுத்தினர். அப்பெரும் போரில் ஆயிரக்கணக்கான கபந்தங்கள் எழுந்து நின்றன. அம்புகளால் அடிபட்ட வீரர்கள் தன்னவன். பகைவன் என்று அறியாமல் தாக்கிக் கொண்டனர். உடைந்த தேர்களும் விழுந்த யானைகளும், இறந்து கிடந்த குதிரைகளும், கொல்லப்பட்ட காலாட்படையினரும் நிரம்பி ஒரு நொடியில் பூமி நடக்க இயலாததாகிவிட்டது. பூமியில் ரத்த நதி பெருகியது. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களையும், அர்ஜுனன் த்ரிகர்த்தர்களையும் சம்ஹாரம் செய்தனர். பீமன் கௌரவர்களின் யானைப்படையை முற்றிலுமாக அழித்துவிட்டார்.

துரியோதனன் மீண்டும் வேறு தேரில் அமர்ந்து யுதிஷ்டிரரிடம் தேரைச் செலுத்துமாறு சாரதியிடம் கூறினான். யுதிஷ்டிரரும் தன் சாரதியிடம் துரியோதனன் இருக்கும் இடம் செல்லக் கட்டளையிட்டார். துரியோதனனும், யுதிஷ்டிரரும் அம்புமழை பொழியலானார்கள். துரியோதனன் தர்மராஜரின் வில்லை வெட்டினான். அதனைச் சகிக்கமாட்டாத யுதிஷ்டிரர் வேறு ஒரு வில்லால் துரியோதனனுடைய கொடியையும், வில்லையும் வெட்டினார். துரியோதனன் மீண்டும் வேறு வில்லை எடுத்தான். அவ்விரு வீரர்களும்

இரு சிங்கங்களைப் போலக் கர்ஜித்து இரு காளைகளைப் போல மோதி ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்தினர். இருவரும் சிம்மநாதம் புரிந்து, வில்லை டங்காரம் செய்து, தத்தம் சங்குகளை முழங்கினர்.

யுதிஷ்டிரர் வஜ்ரம் போன்ற பாணங்களால் துரியோதனன் மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார். துரியோதனனும் தங்கச் சிறகுடைய ஐந்து பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்திப் பழி தீர்த்துக் கொண்டான். பிறகு துரியோதனன் ஒரு சக்தி ஆயுதத்தை யுதிஷ்டிரர் மீது செலுத்த, தர்மராஜர் அதனை அக்கணமே வெட்டி விட்டார். தான் செலுத்திய சக்தி அழிந்ததால் துரியோதனன் ஒன்பது பல்லங்களால் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆழமாகக் காயம் ஏற்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரர் கோபத்துடன் செலுத்திய பலமான பாணத்தால் துரியோதனன் மூர்ச்சையடைந்து விட்டான். விரைந்து, தெளிவடைந்த துரியோதனன் தருமராஜர் மீது ஒரு கதையை எடுத்து அடித்தான். தர்மராஜர் ஒரு பெரிய சக்தி ஆயுதத்தால் துரியோதனனைத் தாக்கினார். அச்சக்தி துரியோதனனின் கவசத்தை வெட்டி அவன் மார்பில் தைத்தது. துரியோதனன் உணர்விழந்து விட்டான்.

அச்சமயம் பீமசேனன் யுதிஷ்டிரரிடம் அவன் உங்களால் வதம் செய்யத் தகுந்தவனல்ல என்று கூறினார். துரியோதனனை வதம் செய்வதாகப் பீமன் சபதம் ஏற்றிருந்ததை நினைவு கூர்ந்த யுதிஷ்டிரர் அவனை விட்டு விலகி விட்டார். க்ருதவர்மா விரைந்து துரியோதனனின் உதவிக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

8.5. கௌரவ சேனை கூடாரம் திரும்புதல்; இரவில் கௌரவர்களின் ஆலோசனை

துரியோதனனின் துன்பத்தைக் கண்ட கர்ணன் பாண்டவ சேனையைத் தனி ஒருவனாகவே தாக்கி அழித்தான். பாண்டவ மகாரதிகளும், அவர்களுடைய சேனை வீரர்களும் கர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். அப்போது பிற்பகல் நேரத்தில் பகவான் சங்கரனை முறைப்படி பூஜித்த பின்னர் போரிட வந்த அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கர்ணனின் அஸ்திரத்தை அழித்து விட்டனர். அம்பு மழையால் அர்ஜுனன் ஆகாயம், திசைகள், பூமி அனைத்தையும் அழித்து விட்டார். அவருடைய பாணங்கள் உலக்கையைப் போலவும், பரிகங்களைப் போலவும், சதக்னி மற்றும் வஜ்ரங்களுக்கு நிகராகவும் பகைவர்களைத் தாக்கி அழித்தன. கௌரவ சேனை படுகாயத்துடன் கண்களை மூடிக்கொண்டு கூச்சலிட்டது.

அச்சமயம் இருள் சூழத் தொடங்கியது. வீரர்கள் இரவுப் போருக்குப் பயந்தனர். அதனால் கௌரவ சேனை கூடாரம் திரும்பியது. கௌரவர்கள் விலகியதும், பாண்டவர்கள் வெற்றிக்களிப்புடன், சிம்மநாதம் புரிந்து

கர்ஜனை செய்து பகைவர்களைக் கேலிபேசி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் துதித்து மகிழ்ச்சியுடன் கூடாரம் திரும்பினர்.

கௌரவ சேனை சின்னாபின்னமான அவயவங்களுடன் வாகனங்களையும் இழந்து விட்டனர். சுயகௌரவம் மிக்க கௌரவர்கள் பெரும் துயரம் அடைந்தனர். கூடாரத்திற்குத் திரும்பிய பின் கௌரவ சேனையின் மன்னர்கள் ரகசிய ஆலோசனை செய்யலானார்கள். சினத்தால் சீறும் பாம்பைப் போலக் கர்ணன், கையோடு கையை அழுத்தித் துரியோதனனிடம் கூறலானான்; “பாரதா! எச்சரிக்கையும், உறுதியும், தைரியமும் மிக்க அர்ஜுனுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆலோசனை வழங்குகிறார். அதனாலேயே இன்று அவர் அஸ்திரப்பிரயோகம் செய்து நம்மை ஏமாற்றி விட்டார். நாளை நான் அவருடைய மனக்கோட்டைகளைக் கலைத்து விடுவேன்” என்றான். துரியோதனனும் “அவ்வாறே ஆகட்டும்” எனக் கூறி அனைவரையும் தூங்கி ஓய்வெடுக்க அனுப்பினான்.

இரவு முழுவதும் ஓய்வெடுத்த கௌரவ சேனை பொழுது புலர்ந்ததும் போருக்காகப் புறப்பட்டது. போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையை வெல்ல முடியாத வியூகத்தில் அமைத்திருப்பதை அனைவரும் கண்டனர். அந்தக் காலை வேளையில் கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறலானான்.

8.6. கர்ணன் துரியோதனனிடம் தனக்கும் அர்ஜுனுக்கும் உள்ள உயர்வு தாழ்வுகளை ஒப்பிட்டுக் கூறுதல்

கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறினான், “மன்னா! இன்று நான் புகழ்மிக்க அர்ஜுனனோடு போர் புரிவேன்; நான் அவனைக் கொன்று விடுவேன். அல்லது அவன் என்னை வதம் செய்து விடுவான். மன்னா! எனக்கும் அர்ஜுனுக்கும் எத்தனையோ காரியங்கள் வந்து சென்றன. அதனாலேயே எங்களுக்கு இடையில் த்வைரதப்போர் இதுவரை நடக்கவில்லை. பாரதா! நான் என்னுடைய அறிவிற்கேற்பத் தீர்மானித்துக் கூறும் விஷயத்தைக் கவனமாகக் கேள்.

இன்று நான் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை வதம் செய்யாமல் திரும்பமாட்டேன். நம்முடைய சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். நான் போரில் சேனைக்கிடையில் நிற்கும் போது இந்திரன் அளித்த சக்தியை நான் வஞ்சகத்தால் இழந்ததை அறிந்து அர்ஜுனன் அவசியம் என்னைத் தாக்குவார்., எங்கள் இருவரிடமும் திவ்யாஸ்திர பலம் சமமாக உள்ளது. யானை முதலியவற்றைப் பிளப்பதிலும், விரைவோடு அஸ்திரங்களைச் செலுத்துவதிலும், தொலைவில் உள்ள லட்சியத்தை அளிப்பதிலும், அழகான முறையில் போர் புரிவதிலும் திவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்திலும் அர்ஜுனன் எனக்குச் சமமானவர் அல்ல.

பாரதா! சரீரபலம், அஸ்திர ஞானம், பராக்கிரம், செளர்யம் மற்றும் பகைவரை வெல்லும் வழியைத் தேடுவதிலும் அர்ஜுனன் எனக்குச் சமமாக இயலாது. என்னுடைய வில்லின் பெயர் விஜயன். இது எல்லா ஆயுதங்களிலும் சிறந்தது. இந்திரனுக்காகவே விஸ்வகர்மா இதை அமைத்தார். இந்திரன் இந்த வில்லின் மூலம் தைத்யர்களை வென்றார். அந்த மிகப் பிரியமான தன் வில்லைப் பரசுராமருக்கு அளித்திருந்தார். பரசுராமர் பூமியில் 21 தலை முறை கூடித்திரியர்களை அழித்து வெற்றி கண்ட அதே வில் இது. பரசுராமர் இந்த திவ்ய வில்லை எனக்களித்து விட்டார். இந்த வில்லின் மூலம் நான் அர்ஜுனனோடு போரிடுவேன். துரியோதனா! இன்று நான் ரண பூமியில் வெற்றி வீரர்களில் சிறந்தவரான அர்ஜுனனை வதம் செய்து உன்னை ஆனத்திக்கச் செய்வேன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டதும் இந்த பூமி முழுவதும் உன்னுடையதாகிவிடும்.

மன்னா! அர்ஜுனனிடம் என் வேகத்தைச் சகித்துக்கொள்ளும் சக்தி கிடையாது. ஆனால் நான் எந்தெந்த விஷயங்களில் நான் அர்ஜுனனை விடக் குறைந்தவன் என்பதையும் நான் கூறி விட வேண்டும். அர்ஜுனனிடம் ஒரு போதும் குறையாத இரண்டு மிகப்பெரிய திவ்ய தூணீர்கள் உள்ளன. அவருடைய சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன். என்னிடம் இவை இல்லை. வில்லைப் பொறுத்தவரையில் அர்ஜுனனின் காண்டீபத்தை விட என்னுடைய வில் விஜயன் சிறந்தது. ஆனால் எதனால் தனஞ்ஜயன் என்னைவிடச் சிறந்தவன் என்பதையும் நீ அறிந்துகொள்.

பாரதா! எல்லா உலகங்களாலும் வணங்கப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவருடைய சாரதியாக இருக்கிறார். அக்னிதேவன் அளித்த அழிக்க முடியாத தேர் அவரிடம் உள்ளது. அவருடைய குதிரைகள் மனோ வேகமுடையவை. கொடியில் அனைவரையும் வியக்கச் செய்யும் வானரம் அமர்ந்துள்ளது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுடைய தேரைக் காப்பாற்றுகிறார். இவை அனைத்தும் இல்லாத போதும் கூட நான் அர்ஜுனனோடு போரிட விரும்புகிறேன். மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குச் சமமான சல்யன் என்னுடைய சாரதியானால் உன்னுடைய வெற்றி நிச்சயமாகும்.

ராஜேந்திரா! பகைவரால் வெல்ல முடியாத சல்ய மன்னர் எனக்குச் சாரதியாகட்டும். ஏராளமான வண்டிகள் கழுகின் சிறகுகளோடு கூடிய நாராசங்களை என்னிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கட்டும். சிறந்த குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்கள் எனக்குப் பின்னால் வந்து கொண்டிருக்கட்டும். இந்தகைய ஏற்பாடுகள் நடைபெறுமானால் நான் பார்த்தனைக் காட்டிலும் உயர்ந்து விடுவேன். சல்யன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விட உயர்ந்தவர். நான் அர்ஜுனனை விடச் சிறந்தவன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குதிரை வித்தையின் ரகசியத்தை அறிவது போலவே மகாரதியான சல்யனும் அஸ்திர வித்தையில் சிறந்தவராவார்.

பாஹு பலத்தில் மத்ரராஜனுக்குச் சமமானவர் வேறு யாரும் கிடையாது. அதே போல் அஸ்திர வித்தையில் எனக்குச் சமமான வில்லாளியும் கிடையாது. சல்யன் சாரதியானால் என்னுடைய இந்தத் தேர் அர்ஜுனனுடைய தேரை விடச் சிறந்ததாகிவிடும். இத்தகைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு நான் தேரில் அமரும் போது நான் அர்ஜுனனை விட உயர்ந்தவனாவேன். பிறகு நான் போரில் அர்ஜுனனை வென்று விடுவேன். பரந்தபா! உங்கள் மூலம் என்னுடைய இந்த விருப்பம் நிறைவேற்றப்பட்டும். இப்போது சமயம் வீணாகக் கழியக் கூடாது. அப்போது நான் போரில் செய்யப்போவதை நீ நேரில் காண்பாய். பாண்டவர்கள் அனைவரையும் நான் வென்று விடுவேன்” என்று கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறினான். தனக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே போரில் கிடைக்கக் கூடிய உதவிகளைப் பட்டியலிட்டு, தான் அர்ஜுனனைவிடப் பலமிக்க வீரனாக இருந்த போதிலும் தன் வெற்றிக்கான பிற உதவிகள் தேவை என்பதையும் கர்ணன் துரியோதனனிடம் எடுத்துக் கூறினான்.

8.7. துரியோதனன் கர்ணனுக்குப் பதிலளித்தல்

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். கர்ணனிடம் கூறலானான். “கர்ணா! நீ எதைச் சரி என்று கூறுகிறாயோ அதன் படி எல்லாவற்றையும் நான் செய்வேன். போர்க்களத்தில் பல தூணீர்கள் நிரம்பிய ஏராளமான தேர்கள் குதிரைகளோடு உனக்குப் பின்னால் அணிவகுக்கும். பல வண்டிகள் கழுகுகளின் சிறகுகளோடு கூடிய நாராசங்களை உன்னிடத்தில் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். நாங்கள் மன்னர்கள் அனைவரும் உன் பின்னால் அணிவகுப்போம்” என்று கூறினான். பின்னர் மத்ரராஜன் சல்யனிடம் சென்றான்.

8.8. துரியோதனன் சல்ய மன்னனிடம் கர்ணனின் சாரதியாகுமாறு வேண்டதல்

கர்ணனின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதாக உறுதியளித்த துரியோதனன் மத்ரராஜன் சல்யனிடம் சென்று, வினயத்துடனும், அன்புடனும் பேசலானான். “மஹா பாக்யவானே! சத்ய விரதனே! பகைவருக்குத் தாபமளிக்கும் மத்ரராஜனே! ரண வீரனே! பேச்சாளர்களில் சிறந்தவரே! நீங்களும் கர்ணன் கூறியதைக் கேட்டீர்கள். அதற்கேற்ப நான் தலைகுனிந்து, வினயத்தோடு, தங்களிடம், அர்ஜுனனை அழிப்பதற்காகவும், என் நன்மைக்காகவும் தாங்கள் அன்புடன் கர்ணனின் சாரத்யத்தைச் செய்யுங்கள் என்று யாசிக்கிறேன். நீங்கள் சாரதியானால் ராதேயன் என் பகைவர்களை வென்று விடுவான்.

பாக்யவானே! தாங்கள் போரில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குச் சமமானவர்.

பிரம்மா சாரதியாகி மகாதேவனைக் காப்பாற்றியது போலவும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுவது போலவும் தாங்கள் கர்ணனை முற்றிலும் காப்பாற்றுங்கள். பீஷ்ம, துரோணர், கிருபாசாரியார், கர்ணன், நீங்கள், க்ருதவர்மா, சகுனி, அஸ்வத்தாமா, நான் ஆகியோரே நம்முடைய பலமாவோம். என்னுடைய சேனை ஒன்பது பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டு இவர்களுடைய தலைமையிலேயே போர் புரிந்தது. இப்போது பீஷ்மரும், துரோணரும் இல்லை. அவர்கள் பகைவரால் கபடமாகக் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். என் சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் பலரும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். சேனையின் பெரும் பாகம் அழிந்து விட்டது. குறைவான எண்ணிக்கையில் உள்ள கௌந்தேயர்கள் கௌரவ சேனையை அழித்து விட்டனர் என்றால் இப்போது என்ன கூறுவது?

மன்னா! மிஞ்சியுள்ள என்னுடைய சேனையைக் குந்தி புதல்வர்கள் நஷ்டம் செய்ய முடியாதவாறு உபாயம் செய்யுங்கள். பாண்டவர்கள் ரண பூமியில் என் சேனையின் முக்கிய வீரர்களைக் கொன்று விட்டனர். ஒன்று நமக்குப் பிரியமனவனும் நம்முடைய நன்மையில் ஈடுபட்டவனுமான மகாபாஹுகர்ணன் ஒருவனே இருக்கிறான். இரண்டாவதாகத் தாங்கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மகாரதி. இன்று கர்ணன் ரண பூமியில் அர்ஜுனனோடு போரிட விரும்புகிறான். அர்ஜுனனுடைய சிறந்த சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் போல நீங்களும் கர்ணனின் தேரில் அமர்ந்து கடிவாளத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் இருப்பதால் அவருடைய பராக்கிரமம் அதிகரித்து விட்டது. மத்ரராஜா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன், அர்ஜுனன் ஒவ்வொரு நாளும் நம் சேனையை அடித்து விரட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். அருணனோடு சூரியன் இருளை அழிப்பது போல, நீங்கள் கர்ணனோடு இருந்து பார்த்தனை வதம் செய்து விடுங்கள். மதிப்பிற்குரியவரே! சூரியனையும், அருணனையும் பார்த்து இருள் அழிந்து விடுவதைப் போல, உங்கள் இருவரையும் கண்டு கௌந்தேயர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் அழிந்து விட்டும். கர்ணன் ரதிகளில் சிறந்தவன் தாங்கள் சாரதிகளின் சிரோமணியாவீர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எல்லா நிலைகளிலும், அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுவது போல நீங்கள் போர்க்களத்தில் வைகர்த்தனைக் காப்பாற்றுங்கள். போரில் கர்ணனின் சாரதியாக இருங்கள்” என்று துரியோதனன், சல்ய மன்னரிடம் பணிவுடனும், அன்புடனும் பேசினான். சல்யனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு ஒப்பிட்டுப் புகழ்ந்துரைத்தான்.

8.9. கோபம் கொண்ட சல்யன் துரியோதனனிடம் கூறுபவை

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட சல்யன் மிகுந்த கோபம் கொண்டார். தன் குலத்திலும், ஐஸ்வர்யத்திலும், சாஸ்திர ஞானத்திலும், பலத்திலும் மிகுந்த கர்வம் கொண்ட சல்யன் சினத்தால் கண்கள் சிவக்கக்

சுறலானான், “காந்தாரி மைந்தா! நீ என்னை அவமானம் செய்து கொண்டிருக்கிறாய். நீ என்னிடம் சந்தேகம் கொள்கிறாய். அதனால் தான் நீ பயமின்றி, சாரதி காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறாய். நீ கர்ணனை என்னை விடப் போரில் சிறந்தவனாகக் கருதிப் புகழ்கிறாய். ஆனால் நான் அவனைச் சமமாகக் கருதவில்லை.

மன்னா! நீ பகைவரின் மிக அதிகப்பகுதியை என் பங்காக ஒதுக்கிவிடு. நான் அதை வென்று வந்தது போலவே திரும்பிச் செல்லுகிறேன் அல்லது இனி நான் தனியாகவே போரிடுகிறேன். கௌரவா! என்னைப் போன்ற மனிதன் தன் மனத்தின் சிறு விருப்பத்திற்காகப் போரிடுவதில்லை. ஆகவே நீ என் மீது ஐயம் கொள்ளாதே. என்னுடைய உறுதியான புஜங்களையும், விசித்திரமான வில்லையும், விஷம் போன்ற பாணங்களையும், வாயுவைப் போன்ற வேகமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட அலங்காரமான தேரையும், சொர்ண பத்ரத்தால் மூடப்பட்ட கதையையும் பார். மன்னா! நான் புவி முழுவதையும் கலக்க முடியும். மலைகளை உடைக்க முடியும். கடலை வற்றச் செய்ய முடியும். பகைவர்களை அடக்குவதில் பெரும் திறமை கொண்ட என்னை நீ எவ்வாறு இந்த நீச சூத புத்திரனின் சாரதியாக நியமிக்க நினைக்கிறாய்?

ராஜேந்திரா! நீ என்னை நீச காரியத்தில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது. நான் சிறந்தவன். நீசனும் பாவியுமானவனுக்குப் பணி செய்ய இயலாது. இவ்வாறு தன் ஆணைக்குட்பட்ட ஒரு சிறந்த புருஷனை மிக நீசமான ஒருவனுக்குக் கட்டுப்படச் செய்வதால் பெரும் பாவம் உண்டாகிறது. பிரம்மா தன் முகத்தில் இருந்து பிராமணர்களையும், புஜங்களில் இருந்து கூடித்திரியர்களையும் தொடையில் இருந்து வைசியர்களையும், காலில் இருந்து சூத்திரர்களையும் தோற்றுவித்தார் என்று ஸ்ருதி கூறுகிறது. நான்கு வர்ணங்களின் பரஸ்பர சேர்க்கையால் மற்ற ஜாதிகள் தோன்றுகின்றன.

சூதஜாதி மக்கள் பிராமண கூடித்திரியர்களின் பணியாட்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள். கூடித்திரியன் சூத்திரனுக்குச் சேவகனாவதை யாரும் எங்கும், எந்த வகையிலும் கேட்டிருக்க முடியாது. நான் ராஜரிஷிகளின் குலத்தில் தோன்றிப் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட மன்னனாவேன். உலகப் புகழ்பெற்ற மகாரதி. சூத்திரர்களால் சேவிக்கப்பட வேண்டியவன். வந்தி ஜனங்களால் துதிக்கத் தகுந்தவன். இத்தகைய மதிப்புடைய பகைவரின் சேனையை அழிக்கவல்ல நான் போர்க்களத்தில் ஒரு தேரோட்டி மகனின் சாரதியாக ஒருபோதும் பணி செய்ய முடியாது. காந்தாரி மைந்தா! இன்று இத்தகைய அவமானத்தைப் பெற்று நான் போரிட மாட்டேன். எனக்கு என்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்ல இன்றே அனுமதி கோருகிறேன்” என்று சினத்துடன் பேசிய சல்யன், மற்ற மன்னர்களின் நடுவில் இருந்து

எழுந்து உடனே சென்று விட்டார். துரியோதனன் அவரைத் தடுத்து, இனிய குரலில் தன் சுயநலத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் சொற்களைக் கூறலானான்.

8.10. துரியோதனன் சல்ய மன்னரைச் சமாதானப்படுத்துதல்; சல்யர் சாரதியாக ஒப்புதல் அளித்தல்

துரியோதனன் மத்ரராஜனிடம் மிக இனிமையாகப் பேசலானான்; “மகாராஜா! சல்யரே! தாங்கள் கூறுவதில் எந்த ஐயமுமில்லை. என்னுடைய அபிப்ராயம் வேறாகும். அதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். கர்ணன் உங்களை விடச் சிறந்தவனுமல்ல. நான் உங்களைச் சந்தேகிக்கவும் இல்லை. மத்ர தேசத்தின் சுவாமியாகிய சல்ய மன்னன் தன் சத்தியப் பிரக்ஞைக்குப் பொருந்தாத காரியம் எதையும் செய்ய முடியாது. உங்களுடைய முன்னோர்கள் சிறந்தவர்கள். எப்போதும் சத்தியமே பேசி வந்தவர்கள். அதனாலேயே தாங்கள் ஆர்த்தாயனீ என்று அழைக்கப்படுகிறீர்கள். தாங்கள் போர்க்களத்தில் சல்யத்திற்குச் (முள்) சமமானவர் என்பதாலேயே சல்யன் என்று பெயர் பெற்றீர்கள். தர்மம் அறிந்த மன்னா! தாங்கள் முன்பு கூறியதையும், இப்போது கூறுவதையும் எனக்காக நிறைவேற்றுங்கள்.

உங்களைக் காட்டிலும் ராதேயன் பலவானுமல்ல; நானும் அப்படியே. தாங்கள் உத்தம குதிரைகளின் மிகச் சிறந்த சாரதி என்பதாலேயே இந்தப் போர்க்களத்தில் தங்களை வரிக்கிறேன். மன்னா! நான் கர்ணனைக் காட்டிலும் தங்களை அதிகக் குணவானாகக் கருதுகிறேன். இந்த உலகம் முழுவதும் தங்களை வாசுதேவனைக் காட்டிலும் சிறந்தவராகக் கருதுகிறது. கர்ணன் அர்ஜுனனை விட அஸ்திர ஞானத்தில் உயர்ந்தவன். ஆனால் தாங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விட அஸ்வவித்தை, பலம் இரண்டிலும் பெரியவர். மத்ரராஜ குமாரா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அறிந்ததை விட இருமடங்கு அதிகமாகத் தாங்கள் அஸ்வ வித்தையை அறிந்தவர்” என்று புகழ்ந்துரைத்தான்.

துரியோதனனின் புகழ் உரையைக் கேட்டுச் சல்ய மன்னன் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவனிடம் கூறலானார், “கௌரவா! நீ சேனைக்கு நடுவில் என்னை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் உயர்ந்தவனாகக் கூறுகிறாய். அதனால் நீ விரும்புவது போலவே அர்ஜுனனோடு போரிடும் புகழ்மிக்க கர்ணனின் தேரோட்டி காரியத்தை இப்போது ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. நான் கர்ணனிடம் என் விருப்பம் போல பேச முடிய வேண்டும்” என்று நிபந்தனையுடன் உடன்பட்டார். இதனைக் கேட்ட கர்ணனும், துரியோதனனும் மிகவும் நன்று என்று கூறிச் சல்யனின் நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

8.11. துரியோதனன் சல்யனிடம் மகேஸ்வரன் திரிபுரம் எரித்த வரலாற்றையும், பரசுராமர் கர்ணனுக்கு வில் அளித்ததையும் எடுத்துரைத்தல்

சல்ய மன்னன் கர்ணனுக்குச் சாரதியாக இருக்க உடன்பட்டதையடுத்து துரியோதனன் அவரிடம் தேவாசுரர்களின் தலைவரான மகேஸ்வரன் தேவர்களின் வேண்டுதலுக்கிணங்க தாரகாமயப் போரில் திரிபுரங்களை எரித்த வரலாற்றையும், பிரம்மா மகேஸ்வரனின் சாரதியாக இருந்ததையும் விவரித்தான். மிகச் சிறந்த அவினாசி பிதாமகரான பிரம்மா ருத்ரனுக்குச் சாரதியாகக் காரியம் செய்தது போலத் தாங்களும் ராதேயனின் குதிரைகளை வசப்படுத்துங்கள் என்று கூறினான். “மன்னா! தாங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விடவும், கர்ணனை விடவும் அர்ஜுனனை விடவும் கூடச் சிறந்தவர். இதில் வேறுவிதமாக யோசிக்க வேண்டியதில்லை. கர்ணன் போரில் ருத்ரனுக்குச் சமமானவன். தாங்களும் நீதியில் பிரம்மாவிற்கு நிகரானவர். உங்களிடமே கர்ணன், ராஜ்யம், நாங்கள், எங்கள் வெற்றி அனைத்தும் நிலைபெற்றுள்ளன. ஆகவே இன்று போரில் தாங்கள் இந்த உத்தம குதிரைகளை வசப்படுத்துங்கள்.

மன்னா! தர்மமறிந்த ஒரு பிராமணன் என் தந்தையிடம் மற்றொரு இதிகாச வரலாற்றையும் கூறும் போது நான் கேட்டிருக்கிறேன். பரத வம்சத்தில் தோன்றிய ஜமதக்னி முனிவரின் புதல்வன் பரசுராமன் தவம் புரிந்து, சிவபெருமானை ஆராதித்து, அவருடைய அருளால் தைத்தயர்களை வதம் புரிந்தான். பரசுராமன் பகைவரை வென்றதால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் பரசுராமருக்குத் தன் திவ்யாஸ்திரங்களை அளித்தார். சிவனிடமிருந்து திவ்யாஸ்திரங்களையும் பல வரங்களையும் பெற்றுப் பரசுராமர் அவரை வணங்கிச் சென்றார். அவர் தான் பெற்ற திவ்யாஸ்திரங்களையே தனார் வேதத்துடன் கர்ணனுக்கு அளித்தார்.

மன்னா! கர்ணனிடம் ஏதேனும் பாவம் அல்லது தோஷம் இருந்திருந்தால் பரசுராமர் இவனுக்குத் திவ்யாஸ்திரங்களை அளித்திருக்க மாட்டார். கர்ணன் சூத குலத்தில் தோன்றியவன் என்பதை எந்த வகையிலும் நான் நம்புவதில்லை. நான் இவனை கூடித்திரிய குலத்தில் பிறந்த தேவ புத்திரன் என்றே நம்புகிறேன். இவனுடைய தாய் தன்னுடைய ரகசியத்தை மறைப்பதற்காகவும், இவனை வேறு குலத்தில் பிரசித்தி அடையச் செய்வதற்காகவுமே சூத குலத்தில் விட்டிருக்கலாம் என்றும் நான் நம்புகிறேன். சூரியனைப் போன்ற தேஜஸுடன் குண்டல கவசம் அணிந்த ஒரு புதல்வனைச் சூத ஜாதிப்பெண் எவ்வாறு பிறப்பிக்க முடியும்? ஒரு மான் தன் வயிற்றில் இருந்து புலிக்குப் பிறப்பிக்க முடியுமா? யானையின் துதிக்கையைப் போன்ற பருமனான புஜங்களைக் கொண்டவனும்,

பரசுராமரின் சிஷ்யனும், தைரியமுடைய தர்மாத்மாவும் ஆன வைகர்த்தன் ஒரு பாமர புருஷன் அல்ல என்பதையே இவை அனைத்தும் தெரிவிக்கின்றன” என்று துரியோதனன் சல்யனிடம் தெரிவித்தான்.

8.12. சல்யன் – துரியோதனன் – கர்ணன் உரையாடல்

துரியோதனன் சல்யனிடம் மேலும் கூறலானான், “மன்னா! ரதியை விடச் சிறந்தவனையே தேரின் சாரதியாகச் செய்ய வேண்டும். தேவர்கள் பிரம்மாவை வரித்தது போல நாங்களும் கர்ணனை விட அதிக பலசாலியான உங்களைத் தேரோட்டியின் காரியத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். தேவர்கள் நுத்ரனை விடப் பெரியவரான பிரம்மாவை அவருடைய சாரதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தது போல நாங்களும் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளோம். ஆதலால், மன்னா தாங்கள் போரில் ராதேயனின் குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்துங்கள்” என்றான்.

சல்ய மன்னர் துரியோதனனுக்குப் பதிலளித்தார், “பாரதா! தேவ சிரேஷ்டர்களான பிரம்மா, மகாதேவனின் இந்த அற்புதமான திவ்ய உபாக்யானத்தை நான் அறிஞர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். பிரம்மா மகாதேவனின் சாரதியாகக் காரியமாற்றியதையும், மகாதேவனின் ஒரே பாணத்தால் அசுரர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்பட்டதையும் நான் அறிவேன். பிரம்மா மகாதேவனின் சாரதியானதை அறிந்தே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்த்தனுக்குச் சாரதியாகியுள்ளார். கர்ணன் எந்த வகையிலாவது அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவானாகில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சங்கு, சக்கரம், கதையை ஏந்தித் தானே போர்புரிந்து உன் சேனையை எரித்துச் சாம்பலாக்கி விடுவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சினத்துடன் ஆயுதங்களை ஏந்துவாராகில் உன் தரப்பில் ஒரு மன்னன் கூட அவர் முன் நிற்க முடியாது” என்றார்.

சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மீண்டும் அவரிடம் கர்ணனின் வீரத்தைப் புகழ்ந்தவாறு பேசலானான். “மகாபாஹு! நீங்கள் போரில் வைகர்த்தன் கர்ணனை அவமதிக்காதீர்கள். அவன் சஸ்திரதாரிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவன். மாயைகளைப் பிரயோகித்த கடோதகஜன் கர்ணனால் கொல்லப்பட்டதை நீங்கள் உங்கள் கண்களால் பார்த்தீர்கள். இப்போது அர்ஜுனன் எந்த வகையிலும் கர்ணனுக்கு முன்னால் நிற்க முடியாது. மன்னா! கர்ணன் பலசாலியான பீமனையும் தன் வில்லின் முனையால் ஸ்பரிசித்தான். அவரை முட்டாள், வயிறாளி என்ற பெயர்களால் அழைத்தான். நகுல-சகதேவரையும் தோல்வியுறச் செய்த கர்ணன் எதோ ஒரு காரணத்திற்காக அவர்களைக் கொல்லவில்லை. வருஷணி வம்சத்து முக்கிய வீரரான சாத்தியகியையும் தேர் இழக்கச் செய்து விட்டான். இதைத் தவிர த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய ச்ருஞ்ஜயர்களையும் போர்க்களத்தில் பலமுறை தோல்வியடையச் செய்துள்ளான். இந்திரனைக் கூட வெல்லும்

சக்தியுடைய மகாரதி கர்ணனைப் பாண்டவர்கள் போரில் எவ்வாறு வெல்ல முடியும்?

மன்னா! நீங்களும் அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அறிந்தவர். வித்தைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற வித்வான். இப்புவிபில் பாஹுபலத்தில் உங்களுக்கு யார் சமமாக முடியும்? பகைவர்களுக்குத் தாங்கள் முள்ளைப் போன்றவர் என்பதாலேயே தங்களைச் சல்யன் என்று கூறுகிறார்கள். உங்களுடைய புஜபலத்திற்கு முன் சாத்வத வம்சத்து கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் நிற்க முடியாது. உங்களுடைய பாஹுபலத்தை விட ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பலம் அதிகமா? அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாண்டவ சேனையைக் காப்பாற்றுவார். அதே போல ஒருக்கால் கர்ணன் கொல்லப்பட்டால் நீங்களே இந்தப் பெரிய சேனையைப் பாதுகாக்க நேரும். மன்னா! நான் உங்களுடைய நம்பிக்கையிலேயே போரில் கொல்லப்பட்ட என் வீர சகோதரர்கள் மற்றும் மன்னர்களின் பாதையில் செல்ல விரும்புகிறேன்” என்று சல்ய மன்னரின் வீரத்தையும், புஜபலத்தையும் துரியோதனன் புகழ்ந்து பேசினான்.

சல்ய மன்னர், “காந்தாரி மைந்தா! நீ சேனையின் முன் என்னைத் தேவகி மைந்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விடச் சிறந்தவன் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறாய்; இதனால் நான் உன்னிடம் சந்தோஷமடைகிறேன். நீ விரும்புவது போல ராதேயனுக்கு அர்ஜுனனுடன் போர் புரியும் போது சாரத்யம் செய்வேன். ஆனால் வைகர்த்தன் என்னுடைய ஒரு நிபந்தனையை நிறைவேற்ற வேண்டும். நான் இவனிடம் என் மனதில் தோன்றுவது போலப் பேசுவேன்” என்றார். துரியோதனனும் சல்யனின் நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டான். பின்னர், துரியோதனன் கர்ணனை அனைத்துக் கொண்டு, “வீரனே! நீ போரில் பார்த்தர்கள் அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்துவிடு” என்றான்.

இச்சமயம் கர்ணன் துரியோதனனிடம் பேசலானான், “மன்னா! மத்ரராஜன் அதிக மகிழ்ச்சியோடு பேசவில்லை. ஆகவே இனிய சொற்களால் இவரிடம் ஏதேனும் கூறு” என்றான். துரியோதனன், சல்யமன்னரை அழைத்துத் தன் கம்பீரமான குரலில் அனைவரும் கேட்குமாறு, “சல்யா! இன்று கர்ணன் அர்ஜுனனோடு போர் புரிய விரும்புகிறான். எனவே, தங்களிடம் கர்ணனின் குதிரைகளுடைய கடிவாளத்தைச் சமாளிக்கும்படி மீண்டும் மீண்டும் யாசிக்கிறேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுடைய மந்திரியும், சாரதியும் என்பது போலத் தாங்களும் ராதேயனை முற்றிலும் காப்பற்றுவர்கள்” என்றான். சல்ய மன்னரும் துரியோதனனை இதயத்துடன் அனைத்துக் கொண்டு, உன் மூலம் நியமிக்கப்பட்ட காரியத்தை முழுமனதுடன் சுமப்பேன். ஆனால் என் நன்மையை விரும்பிக் கர்ணனிடம்

பிடித்த அல்லது பிடிக்காத எந்த சொற்களைக் கூறினாலும் அவன் அனைத்தையும் நீயும் கர்ணனும் முற்றிலும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று உரைத்தார்.

கர்ணனும், சல்யரிடம், மகாராஜா! பிரம்மா மகாதேவனுடையதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் நன்மையிலும் எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பது போல் நீங்களும் எப்போதும் எங்களுடைய நன்மையில் ஈடுபடவேண்டும்” என்று வேண்டினான். சல்யன் கர்ணனிடம், அறிவாளியே! நான் எச்சரிக்கையுடன் இருப்பது, குதிரை இயக்கம், ஞானம், வித்தை, அஸ்வ சிகிச்சை இவற்றில் இந்திரனுடைய சாரதி மாதலியைப் போன்று தகுதியுடையவன். பாவமற்றவனே! நீ போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனோடு போர் புரியும் போது நான் உன்னுடைய குதிரைகளைச் செலுத்துவேன்; நீ கவலையற்று இரு” என்றார். துரியோதனனும் கர்ணனிடம், “இந்திரனின் சாரதி மாதலியைப் போல, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விடச் சிறந்த இந்தச் சல்ய மன்னர் உன்னுடைய தேரின் குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்துவார். இந்தத் தேர் நிச்சயம் பார்த்தர்களைக் கொல்லும்” என்று கர்ணனுக்கு உற்சாகமளித்துப் பேசினான்.

8.13. போருக்குப் புறப்பட்ட கர்ணனிடம் துரியோதனன் கூறுதல்

சல்யன் சாரதியாக உடன்பட்டதும் கர்ணன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான். கந்தர்வ நகரைப் போன்ற, புலித்தோலால் மூடப்பட்ட கர்ணனின் தேர் சாரதியால் மங்களச் சடங்குகள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டுவரப்பட்டது. சல்ய மன்னரை முதலில் தேரில் அமருமாறு வேண்டிய கர்ணன் சூரியனை வணங்கித், தேரை வலம் வந்து பின்னர் ஏறினான். வானத்தில் சூரியனும், அக்னியும் ஒன்றாக பிரகாசிப்பதைப் போல் அவ்விருவரும் திகழ்ந்தனர். அனைவராலும் துதிக்கப்பட்டனர்.

அச்சமயம் துரியோதனன், ராதேயனிடம், “அதிரத குமாரா! போரில் துரோணரும், பீஷ்மரும் செய்ய முடியாத கடினமான காரியத்தைச் செய்து விடு. அவ்விருவரும் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனால் அவர்களால் செய்ய இயலாத காரியத்தை நீ நிறைவேற்றி விடு. நீ யுதிஷ்டிரையாவது கைது செய்துவிடு. அல்லது அர்ஜுனன், பீமன், நகுலன், சகதேவன் அனைவரையும் கொன்று விடு. வீரனே! உனக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். இப்போது நீ செல். பாண்டு புதல்வர்களின் சேனை முழுவதையும் பஸ்மமாக்கிவிடு” என்று கூறினான்.

8.14. கர்ணன் – சல்யன் இடையே பரஸ்பர அவமதிப்பு; துரியோதனன் சமாதானப்படுத்துதல்

17 ஆம் நாள் போருக்குப் புறப்பட்ட கௌரவ சேனையில் பல அபசகுனங்கள் தோன்றின. கர்ணன் தான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களைக்

கொன்று விடுவேன் என்று தற்புகழ்ச்சி செய்து கொண்டான். அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கர்ணனைக் காட்டும் வீரனுக்குப் பெரும் செல்வத்தைப் பரிசளிப்பதாக அறிவித்தான். கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான். இச்சமயம் சல்யன் கர்ணனிடம், மிகவும் ஆட்சேபணையான சொற்களைப் பேசினார். உன்னுடைய அறிவிப்பிற்காக நீ வருத்தப்படப் போகிறாய் என்று பலவாறாக அவமதித்து உரைத்தார்.

சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன், அவரை ஏசினான். அர்ஜுனனைப் பற்றித் தான் நன்கறிந்திருப்பதாகக் கூறினான். சல்யனின் மத்ர தேசத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறையை மிகக் கேவலமாக விவரித்தான். தான் துரியோதனனுக்கு அளித்த வாக்குறுதியினால், சல்யனின் நிந்தைக்குரிய சொற்களைச் சகித்துக் கொள்வதாகத் தெரிவித்தான். சல்யன் கர்ணனிடம், தான் பிறந்த குலத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைத்தார். மேலும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் எச்சிலை உண்டு வளர்ந்ததால் நீ உனக்குச் சமமானவர்களையும், சிறந்தவர்களையும் அவமதிக்கிறாய் என்று கூறினார். இச்சமயம் கர்ணன் பரகராமரும், விஜயன் என்ற பிராமணனும் தனக்களித்த சாபத்தைப் பற்றிச் சல்யனிடம் கூறினான். மீண்டும் சல்யனையும், அவரது தேசத்தையும், மக்களையும், அவர்களது பழக்க வழக்கங்களையும், பெண்களின் ஒழுக்கத்தையும் இழிவாகப் பேசினான்.

சல்யன் எல்லா தேசங்களிலும் தர்மாத்மாக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறிக் கர்ணன் அரசனாக்கப்பட்ட அங்க தேசத்தின் குற்றங்களை எடுத்துரைத்தார். இச்சமயம் துரியோதனன் குறுக்கிட்டுக் கர்ணனையும், சல்யனையும் அவர்களின் சொற்போரிலிருந்து தடுத்தான். கர்ணனை நட்பு பாவனையோடு அமைதிப்படுத்தினான். சல்ய மன்னனைப் பணிந்து கை கூப்பி வணங்கித் தடுத்தான். கர்ணன் பதிலளிக்கவில்லை. சல்ய மன்னர் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார். ராதேயன் தேரை முன்னே செலுத்த ஆணையிட்டான்.

8.15. கௌரவ சேனையின் உற்சாகம்

கர்ணனைக் கண்ட கௌரவ சேனை மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் கொண்டது. இன்று கர்ண-அர்ஜுன பெரும் போர் நிகழும். துரியோதனனின் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டுவிடுவர். அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கண்டு பயந்து ஓடிவிடுவார். நிச்சயம்ராதேயன் இன்று அர்ஜுனனை வதம் செய்து விடுவார் என்று வீரர்கள் பேசிக் கொண்டனர். சேனையில் பலவகையான இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன. கர்ணன் தன் சேனையைப் 'பார்ஹஸ்பத்யம்' என்ற வெல்ல முடியாத வியூகத்தில் நிறுத்தினான்.

கர்ணனைக் கண்ட கௌரவ சேனை பெரும் உற்சாகமும், மகிழ்ச்சியும்

கொண்டது. நிச்சயம் இன்று ராதேயன் அர்ஜுனனை வதம் செய்து விடுவார் என்று வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பேசிக் கொண்டனர். இருதரப்பு சேனையும் வியூகத்தில் நின்றது. பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. கங்கையும் யமுனையும் வேகமாக மோதிக் கொள்ளுவதைப் போல இரு தரப்பு சேனையும் மோதிக் கொண்டன.

துரியோதனன், சகோதரர்களாலும், கௌரவ வீரர்களாலும், மத்ர தேசத்து மகாரதிகளாலும் காக்கப்பட்டுப் பாண்டவ, சேதி, பாஞ்சால தேச வீரர்களோடும், சாத்யகியோடும் போர் புரிந்தான்.

8.16. துரியோதனனின் சகோதரர்கள் ஆறுபேர் பீமனால் கொல்லப்படுதல்

கர்ணன் பாஞ்சால, பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தான். யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டு அவரைத் தோல்வியுறச் செய்தான். சாத்யகியின் புஜங்களைக் காயப்படுத்தி, சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். யுதிஷ்டிரரைப் போரில் இருந்து விலகி ஓடுமாறு எள்ளி நகையாடினான். இதனைக் கண்ட பீமசேனன் கர்ணனுடன் போரிட வந்தார். கர்ணனைக் கடுமையாகத் தாக்கி உணர்விழக்கச் செய்தார். கர்ணன் துன்புறுவதைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சகோதரர்களிடம் கர்ணனைக் காப்பாற்றுமாறு கட்டளையிட்டான்.

ஸ்ருதர்வா, துர்தரன், க்ராதன், விவித்சு, விகடன், சமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நந்த, உபநந்த, துர்ப்ரதர்ஷ, சுபாஹு, வாதவேகன், சல, சுவர்சா, தனுர்க்ராஹ, ஜலசந்த, சஹ என்னும் பல பராக்கிரமம் மிக்க திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பீமனிடம் சென்று அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். பீமன் விவித்சுவின் தலையைக் குண்டலத்தோடு வெட்டி வீழ்த்தினான். பிறகு விகடன், சமன் என்ற இருவரின் உயிரைப் பறித்தார். க்ராதனையும், நந்த-உப நந்தனையும் யமனுலகு சேர்த்தார். இவ்வாறு துரியோதனனின் சகோதரர்கள் ஆறுபேர் கொல்லப்பட்டதால் எஞ்சியவர்கள் பயந்து ஓடிவிட்டனர்.

8.17. துரியோதனன், நகுல-சகதேவரை வென்று, த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் தோல்வியடைதல்

பாஞ்சால, சேதி, கேகய வீரர்களுடன் இருந்த பீமனைக் கர்ணன் முன்னேறாமல் தடுத்து விட்டான். பீமன் கர்ணனை விட்டு விட்டுக் கௌரவ சேனையைத் தாக்கலானார். கர்ணன் ஆயிரக்கணக்கான பாஞ்சால, கேகய வீரர்களைக் கொன்று விட்டான். அர்ஜுனன் சம்ஷப்தர்களுடன் போரிட்டார். இச்சமயம் துரியோதனன் நகுல-சகதேவரை எதிர் கொண்டான். ஒன்பது பாணங்களால் நகுலனையும் அவரது குதிரைகளையும் காயப்படுத்திய

துரியோதனன் சகதேவனின் கொடியை வெட்டினான். மாத்ரி புதல்வர்களும் துரியோதனனைப் பாணங்களால் அடித்தனர். துரியோதனன் காலனைப் போல் நகுல-சகதேவரைக் கணக்கற்ற பாணங்களால் மறைத்து விட்டான். மாத்ரி புதல்வர்கள் மரணத்தை நெருங்கி விட்டனர் என்றே அனைவரும் கருதினர்.

அச்சமயம் அவர்களுடைய உதவிக்கு வந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் அம்புகளால் துரியோதனனைத் தடுத்து விட்டார். துரியோதனன் த்ருஷ்டத்யும்னனை 25 பாணங்களால் காயப்படுத்தி, அவரது வில்லையும், அம்பையும், கையுறைகளையும் வெட்டி விட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் வலிமையான வேறு வில்லை எடுத்துச் சீறும் பாம்பு போன்ற 15 நாராசங்களைத் துரியோதனன் மீது செலுத்தினார். அவை துரியோதனனின் தங்கக் கவசத்தைப் பிளந்து பூமியில் வீழ்ந்தன. துரியோதனன் தளர்ச்சியடைந்த போதும் முயற்சியுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் வில்லை வெட்டி, நெற்றியில் பத்து பாணங்களை அடித்தான். அந்த பாணங்கள் துருபத குமாரனின் நெற்றியில் தைத்து உதிரம் பெருகச் செய்தன.

வேறு ஒரு வில்லை எடுத்த துருபத குமாரன் 16 பல்லங்களைக் கையில் எடுத்தார். 5 பல்லங்களால், துரியோதனனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று ஒன்றால் அவன் வில்லை வெட்டி விட்டார். எஞ்சியவற்றால் துரியோதனனின் தேர், குடை, சக்தி, கதை, கொடி மற்றும் எல்லாப் போர்ப்பொருட்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். துரியோதனனின் அரவக் கொடி பூமியில் வீழ்ந்தது. கவசம், ஆயுதம், தேர் அனைத்தையும் இழந்த துரியோதனனை தண்டதாரி, தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு, ரண பூமியில் இருந்து விலக்கிச் சென்றான்.

8.18. துரியோதனன் வீரர்களுக்கு உற்சாகமளித்தல்

அர்ஜுனனால் காம்போஜ மன்னன் சுதக்ஷிணனின் தம்பி கொல்லப்பட்டான். அஸ்வத்தாமாவும் அர்ஜுனனிடம் தோல்வியடைந்தான். சம்ஷப்தர்களும் பெருவாரியாக அழிக்கப்பட்டனர். இச்சமயம் துரியோதனன் கர்ணனிடமும் மற்ற மன்னர்களிடமும் சென்று உற்சாகம் அளிக்கும் வகையில் பேசினான். “சொர்க்கத்தின் திறந்த வாயிலாகிய இந்தப்போர் தானாகவே கிடைத்துள்ளது. இத்தகைய போரைச் சுகமான கூடித்திரியர்களே பெற முடியும். நீங்கள் அனைவரும் போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களை வதம் செய்து செழுமையான ராஜ்யத்தை அடைவீர்கள்; அல்லது போரில் கொல்லப்பட்டு வீரகதியை அடைவீர்கள்” என்று கூறினான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கூடித்திரிய சிரோமணிகள் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தனர். ஆனந்தத்தில் ஆழ்ந்தனர். அச்சமயம் அஸ்வத்தாமாவும் துருபத குமாரனைக் கொன்று விடுவேன் என்று சபதம் மேற்கொண்டான்.

கௌரவ சேனை மேலும் மகிழ்ச்சியடைந்தது.

8.19. துரியோதனன் பீமசேனனிடம் தோல்வியடைதல்

தொடர்ந்து இரு தரப்பு வீரர்களுக்கும் இடையில் கடுமையான போர் தொடங்கியது. துரியோதனன் கௌரவ சேனையை அழித்துக் கொண்டிருந்த பீமசேனைத் தடுத்தான். பீமன் இரு நாழிகைப் போதில் துரியோதனனின் குதிரை, தேர், சாரதி, கொடி அனைத்தையும் இல்லாமல் செய்து விட்டார். பீமனிடம் தோல்வியடைந்த துரியோதனன் போரில் இருந்து விலகி விட்டான். பீமன் தான் நுழைந்த இடத்தில் எல்லாம் கணக்கற்ற வீரர்களைக் கொன்று குவித்ததைக் கண்ட துரியோதனன் சகுனியிடம், “மாமா! அவர்களே! தாங்கள் போரில் பலசாலியான பீமனைக் கொன்று விடுங்கள். இவன் வெல்லப்பட்டால் பாண்டவர்களின் சேனை வெல்லப்பட்டதாகும்” என்று கூறினான். தன் சேனையுடன் வந்து பீமனை எதிர்த்த சகுனி பீமனிடம் தோற்று துன்பத்திற்காளானான். சகுனி தோற்று விட்டதால் பயம் கொண்ட துரியோதனன் சகுனியைத் தன் தேரின் மீது அமர்த்தி அவனை வேறு இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றான். சகுனி தோற்று விட்டதால் பயம் கொண்ட துரியோதனன் சகுனியைக் காப்பாற்ற விரும்பி அங்கிருந்து ஓடிவிட்டான். துரியோதனன் போரிலிருந்து விலகியதால் அவனுடைய சேனையும் அங்கிருந்து ஓடிவிட்டது. கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனிடம் சென்று பயமின்றி நின்றனர்.

8.20. கௌரவ வீரர்கள் குலிந்த மன்னர்களின் புதல்வர்களையும், யானைகளையும் அழித்தல்

பின்னர், பீமசேனனால் துச்சாதனன் கோரமாக வதம் செய்யப்பட்டான். பத்து திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும் பீமனால் கொல்லப்பட்டனர். பீமசேனனின் பராக்கிரமத்தைக் கண்ட கர்ணன் மனத்தில் பயம் உறைய, செயலற்று நின்று விட்டான். இதனைக் கண்ட கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனன் பாண்டவ சேனையைத் தாக்கத் தொடங்கினான். அவன் நகுலனோடு போரிட்டு அவரைத் தேரிழக்கச் செய்தான். இச்சமயம் பீமன் கட்டளைப்படி துருபதனின் ஐந்து புதல்வர்களும் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும், சாத்யகியும் கௌரவ சேனையைத் தாக்கத் தொடங்கினர். அவர்களைத் தடுப்பதற்காகக் கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன், உலூகன், வருகன், க்ராதன், தேவவ்ருதன், ஆகிய முக்கிய கௌரவ ரதிகள் விரைந்து, வில்லேந்தித் தேரேறி வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் பாண்டவ பக்கத்து மகாரதி வீரர்களை முன்னேறாமல் தடுத்தனர். அப்போது கௌரவர்களுடன் போரிட குலிந்த தேசத்து வீரர்கள் மேகம் போன்ற, கரிய, மலைச் சிகரங்களைப் போன்ற பெரிய யானைகளுடன் வந்தனர்.

இமாசலப் பிரதேசத்தின் மதங்கொண்ட, அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த யானைகளின் மீது, போரை விரும்பும் சிறந்த குலிந்த வீரர்கள் அமர்ந்திருந்தனர், குலிந்த ராஜனின் புதல்வன் இரும்பாலான பத்து அம்புகளால், கிருபாசாரியாரையும், அவரது சாரதி மற்றும் குதிரைகளையும் மிகவும் துன்புறுத்தினான். கிருபாசாரியார் அவனைத் தன் பாணங்களால் அடித்து யானையோடு பூமியின் மீது வீழ்த்தி விட்டார். அந்த ராஜகுமாரனின் தம்பி காந்தார ராஜன் சகுனியின் தேரைப் பாணங்களால் அடித்தான். ஆனால் சகுனி அவனுடைய தலையை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான். குலிந்த சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ சேனை மிகவும் மகிழ்ந்தது. அவர்கள் பாண்டவ சேனையோடு வில்லோடும் அம்போடும் மோதினர். பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜயர்கள் மற்றும் கௌரவர்களுக்கு இடையே நடைபெற்ற அந்த பயங்கரப் போரில் நால்வகைப் படைகளும் பரஸ்பரம் அடித்துக் கொண்டு பூமியில் வீழ்ந்தனர்.

க்ருதவர்மா, திரௌபதி புதல்வன் சதாநீகனின் சேனையில் இருந்த பெரிய யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள் மற்றும் காலாட்படையினரையும் அழித்து விட்டான்.

அஸ்வத்தாமா மூன்று பெரிய யானைகளை அவற்றின் வீரர்களோடும், கொடிகளோடும் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான். குலிந்த ராஜ குமாரனின் சிறிய தம்பி துரியோதனனின் மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினான். துரியோதனன் தன் கூரிய பாணங்களால் அவனைத் துளைத்து விட்டான். அவனுடைய யானையையும் பூமியில் வீழ்த்தினான். குலிந்த ராஜ குமாரன் வேறு ஒரு யானையின் மீது ஏறி, க்ராதனின் சாரதி, தேர், குதிரைகள் இவற்றை அழித்து விட்டான். ஆனால் க்ராதன் குலிந்த ராஜகுமாரனையும், அவனது யானையையும் கொன்று விட்டான். ஒரு மலை நாட்டு வீரன் வெல்ல முடியாத மகாரதி க்ராதனைத் தன் பாணங்களால் பீமனிடம் சேர்த்தான். வருகன் அந்த மலைநாட்டு வீரனை யானையுடன் சேர்த்துக் கொன்று விட்டான். தேவவ்ருதன் சுகதேவனின் புதல்வனால் பீடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தான்.

மற்றொரு குலிந்த ராஜகுமாரன் யானை மீது வந்து வேகமாகச் சகுனியைத் தாக்கினான். சகுனி அவன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான். இதனைக் கண்ட சதாநீகன் கௌரவர்களின் நால்வகைப் படைகளையும் பொடிப்பொடியாக்கினான். கலிங்க ராஜகுமாரன் கௌரவர்களைக் காப்பாற்ற விரும்பிச் சதாநீகனைப் படுகாயப்படுத்தினான். இதனால் கோபம் கொண்ட சதாநீகன் கலிங்க ராஜனின் தாமரை போன்ற முகம் கொண்ட தலையை வெட்டி விட்டான். கர்ண குமாரன் வருஷசேனன் இரும்பாலான அம்புகளால் சதாநீகனைக் காயப்படுத்தினான். மேலும்

அர்ஜுனன் மீது 3, பீமசேனன் மேல் 3, நகுலன் மீது 7, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மேல் 12 பாணங்களை அடித்தான். கௌரவர்கள் வ்ருஷசேனனின் பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்தார்கள். ஆனால் அறிந்தவர்கள், இவன் அர்ஜுனனால் நெருப்பிற்கு ஆஹுதி ஆகப் போகிறான் என்பதை உணர்ந்தனர்.

8.21. அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு கூறுதல்

வ்ருஷசேனன் கர்ணனின் கண் முன்பாகவே அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். கர்ணன் கடும் கோபம் கொண்டான். கர்ணனும் அர்ஜுனனும் போருக்கு ஆயத்தமாயினர். அவ்விரு வீரர்களுக்கிடையே பெரும் போர் தொடங்கியது. இருவரும் தத்தம் பகைவர்களின் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தனர். அர்ஜுனன் தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கிய துரியோதனன், சகுனி, க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், கர்ணன் ஆகிய ஐந்து மகாரதிகளின் வில், கொடி, தூணீர், குதிரைகள், தேர், சாரதி அனைத்தையும் ஒன்றாக அடித்தார். சூதபுத்திரன் மீது 12 பாணங்களை விடுத்துக் காயப்படுத்தினார். நூற்றுக்கணக்கான யானைகளையும், குதிரைகளையும், தேர்களையும் அவற்றின் வீரர்களோடு வெட்டி வீழ்த்தினார். ஆனால் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்ட கர்ணனும், துரியோதனனும் வியப்படையவுமில்லை. கவலை கொள்ளவுமில்லை.

இச்சமயம் துரோணகுமாரன் அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுடைய கைகளைத் தன் கைகளால் அழுத்தி ஆறுதல் கூறியவாறு பேசலானான். “துரியோதனா! சந்தோஷப்படு; பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். பகையால் எந்தப் பயனுமில்லை. நீங்கள் உங்களுக்குள் இவ்வாறு சண்டையிடுவது நிந்தைக்குரியது. அஸ்திர வித்தையில் பெரும் பண்டிதரான உன்னுடைய குருதேவர் கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மர் போன்ற மகாரதிகளுக்கும் இதே கதிதான் நேர்ந்தது. நானும் என்னுடைய மாமா கிருபாசாரியரும் வதைக்கப்பட முடியாதவர்கள். ஆகவே நீ சமாதானம் செய்து கொண்டு பாண்டவர்களுடன் சேர்ந்து நீண்ட காலம் அரசாட்சி செய்.

நான் தடுத்தால் அர்ஜுனன் அமைதியாகி விடுவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் உங்களுக்குள் பகையை விரும்பவில்லை. யுதிஷ்டிரர் எல்லோருடைய நன்மையையும் விரும்புபவர். அவரும் நான் கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்வார். பீமன், நகுல, சகதேவர் அனைவரும் யுதிஷ்டிரரின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்படுவார்கள். இவ்வாறு பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொண்டால் மக்களுக்கு நன்மை உண்டாகும். பின் உன் விருப்பப்படி மீதமுள்ள சகோதரர்களோடும், உறவினர்களோடும் அவரவர் நகரத்திற்குச் செல்லலாம். என்னுடைய பேச்சைக் கேட்காவிட்டால் நிச்சயம் பகைவர் கையால் கொல்லப்படுவாய்.

வயது முதிர்ந்தவரான திருதராஷ்டிரரையும், தாய் காந்தாரியையும் பார்த்து, இரக்கமுடையவரான தருமபுத்திரர் என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுச் சமாதானம் செய்து கொள்வார். சாமர்த்தியசாலியும், வித்வானும், சிறந்த அறிவுடையவரும் சாஸ்திரங்களை நன்கறிந்தவருமான யுதிஷ்டிரர் உனக்காக ராஜ்யத்தின் உசிதமான பங்கை நீ ஆளுவதற்கு அனுமதியளிப்பார். தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் பகையை விலக்கி விடுவார். ஏன் எனில் சொந்தமானவர்கள் ஏதேனும் தவறு செய்தால் அதை மன்னிக்க முடியாத குற்றமாக அவர் கருதுவதில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கலகத்தை விரும்பவில்லை. அவர் சொந்தமானவர்களை எப்போதும் திருப்தியாக வைப்பவர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், யுதிஷ்டிரரின் சொற்படி மற்ற பாண்டவர்கள் போரில் இருந்து விலகி விடுவர். துரியோதனா! நீ உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள். நீ உயிரைக் காத்துக் கொள்ள முயற்சி செய். உயிரோடு இருக்கும் மனிதன் தான் நன்மையைப் பார்க்க முடியும். நீ உயிருடன் இருந்தால் தான் ராஜ்யத்தையும் லக்ஷ்மியையும் அடைய முடியும்.

பாரதா! பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள். கௌரவ குலத்தை மீதமிருக்கச் செய். நான் என் விருப்பப்படி உன்னிடம் தீய சொல்லைக் கூறும் சமயம் ஒரு போதும் வராது. ஆகவே நீ என் சொல்லை அவமதிக்காதே. என் சொல் தர்மத்திற்கு அனுகூலமானது. மன்னனுக்கும் அவன் குலத்திற்கும் நன்மையை அளிக்கக் கூடியது. கௌரவ வம்சத்தை வளர வைக்கக் கூடியது. காந்தாரி மைந்தா! என்னுடைய சொல் மக்களுக்கு நன்மையையும் கௌரவ குலத்திற்குச் சுகம், லாபம் இரண்டையும் எதிர்காலத்திற்கு மங்களமும் தரக் கூடியது. கர்ணன் அர்ஜுனனை ஒருபோதும் வெல்ல முடியாது என்பது. என் உறுதியான எண்ணமாகும். என்னுடைய சுபமான சொல்லை நீ ஏற்காவிடில் மிகப் பெரிய அழிவு உண்டாகும்.

அர்ஜுனன் தனியாகச் செய்த பராக்கிரமங்களை நீயும் பிரத்யக்ஷமாக பார்த்திருக்கிறாய். அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தை இந்திரனும், யமராஜனும், குபேரனும், தாதாவும் கூடச் செய்ய முடியாது. அர்ஜுனன் மிகச் சிறந்த குணங்களையுடையவர். என்றாலும் நான் கூறும் விஷயத்தை ஒரு போதும் மறுக்க மாட்டார். உன்னை அவர் எப்போதும் பின்பற்றுவார் என்பதும் என் நம்பிக்கை. உன்னிடம் எனக்கு எப்போதும் மரியாதை உள்ளது. நம்மிடையே உள்ள நட்பு காரணமாகவே நான் இதனைக் கூறுகிறேன். நீ அன்புடன் சம்மதித்தால் நான் கர்ணனையும் போரிலிருந்து தடுத்து விடுவேன்.

அறிவாளிகள் நான்கு வகை நண்பர்களைக் கூறுகிறார்கள். 1. இயல்பான நண்பர்கள். 2. சமாதானம் செய்து அமைத்துக் கொண்ட நண்பர்கள் 3. செல்வம் கொடுத்து நட்பாக்கிக் கொண்டவர்கள். 4.

ஒருவனுடைய வீரத்தால் ஈர்க்கப்பட்டுத் தானாகச் சரணடைபவர்கள். பாண்டவர்களோடு உனக்கு மேற்கூறிய எல்லா வகையிலும் நட்பு நிகழலாம். வீரனே! அவர்கள் பிறப்பிலிருந்தே உன்னுடைய சகோதரர்கள். எனவே இயல்பான நண்பர்களாவர். நீ சமாதானம் செய்து அவர்களுடன் நட்பை ஏற்றுக் கொள். இதனால் உலகின் உவமையற்ற நன்மை உண்டாக முடியும்” என்று நண்பனான அஸ்வத்தாமா கூறியதைத் துரியோதனன் கேட்டான்.

8.22. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிற்கு உரைத்த மறுமொழி

நண்பனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் பெரு மூச்சு விட்டான். மனத்திற்குள் துயரம் கொண்டான். பின் சிறிது யோசித்து அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறலானான்; “நண்பனே! நீ விரும்புவது முற்றிலும் சரியாகும். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் நானும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பீமசேனன் துச்சாதனனை வதம் செய்து கூறிய விஷயம் உனக்குத் தெரியாததல்ல. அது இப்போது என் இதயத்தில் வேதனையை அழித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, சமாதானம் எவ்வாறு உண்டாகும்? இதைத்தவிர பயங்கரமான காற்று மேரு பர்வதத்தை எதிர்க்க முடியாது என்பதைப் போல, அர்ஜுனன் ரண பூமியில் கர்ணனுடைய வேகத்தைச் சகிக்க முடியாது. நாங்கள் தொடர்ந்து செய்த பகையை யோசித்துக் குந்தி குமாரர்கள் என்னை நம்ப மாட்டார்கள்.

குருபுத்திரா! இப்போது நீ கர்ணனிடம் போரை நிறுத்தும் படிச் கூற வேண்டாம். ஏன் எனில் இப்போது மிகவும் களைத்துள்ள அர்ஜுனனை ராதேயன் எளிதாகக் கொன்று விடுவான்” என்று அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறிய துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவைப் பணிவுடன் வேண்டி மகிழ்வித்தான். பின்னர் தன் சேனையை உற்சாகப்படுத்திப் போருக்குத் தூண்டினான்.

8.23. கர்ணவதம் நிகழ்தல்; கௌரவ சேனையின் ஓட்டம்; துரியோதனன் கண்ணீர்

தொடர்ந்து நடந்த போரில் கர்ணனின் புதல்வன் வ்ருஷசேனன் கௌரவ மகாரதிகள், கர்ணனின் கண் முன்பே அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். போர்க்கலையிலும், திவ்யாஸ்திர ஞானத்தாலும், பல பராக்கிரமத்தாலும் சமமான இரு வீரர்களுக்கிடையே கோரமான போர் தொடங்கியது. கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது விடுத்த நாகாஸ்திரம், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் யுக்தியால் பலனளிக்க வில்லை. கர்ணனது இறுதி காலம் நெருங்கியதால் பரகராமரின் சாபமும், பிராமணனின் சாபமும் பலனளிக்கும் நேரம் வந்துற்றது. பிராமணனின் சாபத்தால் கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்தது. பார்க்வாஸ்திரமும் மறந்து போனது.

இச்சமயம் தனது தேர்ச்சக்கரத்தைப் பூமியிலிருந்து உயர்த்த முயன்ற கர்ணன் அர்ஜுனனின் திவ்யாஸ்திரத்தால் தலை துணிக்கப்பட்டான். கர்ணனின் சரீரம் பூமியில் வீழ்ந்தது.

கர்ணனின் தலை வெட்டப்பட்டதுமே, மத்ரராஜன் சல்யன் வெட்டுண்ட கொடியை உடைய தேரின் மூலமே அங்கிருந்து ஓடிவிட்டார். கௌரவ வீரர்கள் அர்ஜுனனுடைய தேர்க்கொடியை அடிக்கடி பார்த்தபடி பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடலானார்கள். கர்ணார்ஜுனப் போரினால் சேனை முழுவதும் நசுக்கப்பட்டது. கௌரவ சேனையின் தேர், குதிரைகள், மற்றும் யானைகள் கொல்லப்பட்டு விட்டன. கர்ணனும் வதம் செய்யப்பட்டு விட்டான். அந்த நிலையில் தன் சேனையைக் கண்ட துரியோதனனின் கண்களில் கண்ணீர் தளும்பியது. அவன் பெருமூச்சு விட்டவாறு, துக்கத்திற்கு ஆளானான். பூமியில் கிடந்த சூர வீரனான கர்ணனின், பாணங்கள் வியாபித்திருந்த உடலைப் பார்ப்பதற்காக அனைவரும் அவனது சரீரத்தைச் சுற்றி நின்றனர். சிலர் மகிழ்ச்சியோடும், சிலர் துயரத்தோடும், சிலர் பயத்தோடும், சிலர் வியப்போடும், சிலர் சோகத்தால் இறந்தவரைப் போலவும் நின்றனர்.

கவசம், ஆபரணம், அஸ்திர சஸ்திரங்கள் அனைத்தும் சின்னா பின்னமாக்கப்பட்டும் பலசாலியான கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு கௌரவ வீரர்கள் இங்கும் அங்கும் ஓடலாயினர். பீமசேனன், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைப் பயமுறுத்தியவாறு, உரத்த குரலில் சிம்மநாதம் செய்து ஆடிக் குதிக்கலானார். அர்ஜுனன் பெரும் கொலைக் களத்தை உண்டாக்கிக் கர்ணனை வதம் செய்து தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிப் பகைக்கு முடிவு கட்டினார்.

8.24. துயரம் கொண்ட சல்ய மன்னன் துரியோதனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் மத்ரராஜன் சல்யன் செய்வதறியாது, கொடி வெட்டப்பட்ட தேரின் மூலம் துரியோதனனிடம் சென்றார். துயரக் கண்ணீர் பெருக, அவனிடம் கூறலானார். “நரேஸ்வரா! உன்னுடைய சேனையின் யானை, குதிரை, தேர், முக்கிய வீரர்கள் அனைவரும் அழிந்து விட்டனர். சேனை முழுவதும் யமராஜனின் ஆட்சி உண்டாகியுள்ளது. பாரதா! இன்று கர்ணனுக்கும், அர்ஜுனனுக்கும் நடந்த போரினைப் போல முன்பு ஒரு போதும் நடந்ததில்லை. கர்ணன் போரிட்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், உனது மற்ற பகைவர்களையும் பிராண சங்கடத்தில் ஆழ்த்தினான். ஆனால் பலன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. தெய்வம் நிச்சயம் பார்த்தர்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறது. ஏன் எனில் அது பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றி நம்மை அழித்து விட்டது. இதனாலே உன் வெற்றிக்காக முயன்ற வீரர்கள் அனைவரும் பகைவரின் கையால் கொல்லப்பட்டனர்.

மன்னா! உன் சேனையின் சிறந்த வீரர்கள் குபேரனையும், இந்திரனையும் போன்ற வீரம் மிக்கவர்கள். பலம், பராக்கிரமம், தேஜஸ், வீரம், மற்றும் பல குணங்கள் நிரம்பியவர்கள். எந்தெந்த மன்னர்கள் உன்னுடைய வெற்றியை விரும்பினார்களோ, வதம் செய்யப்பட முடியாதவர்களாகக் கருதப்பட்டனரோ, அவர்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களால் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். ஆகவே, பாரதா! நீ துயரப்படாதே. எல்லோருக்கும், எப்போதும் வெற்றி கிடைப்பதில்லை, என்பதை அறிந்து தைரியமாக இரு” என்று ஆறுதல் கூறினார். சல்ய மன்னரின் பேச்சைக் கேட்டும், தன்னுடைய அநியாயத்தை மனத்தில் நினைத்தும் துரியோதனன் மிகவும் துயரமும், விரக்தியும் அடைந்தான்.

8.25. கௌரவ சேனையின் நிலை

கர்ணன் கொல்லப்பட்ட பின் அர்ஜுனனின் சிம்மநாதத்தைக் கேட்டு திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பெரும் பயம் கொண்டனர். ஒரு வீரனின் மனமும் போரில் லயிக்கவில்லை. சேனையைத் திரட்டுவதில் யாருக்கும் கவனம் செல்லவில்லை. கடலில் புயலில் சிக்கிய கப்பல் உடைவது போல், உயிர் பிழைக்க விரும்பும் வியாபாரிகளின் நிலையைப் போல, கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் கௌரவர்கள் நிலை தடுமாறினார். கௌரவ வீரர்கள் அனாதையாகித் தங்களைக் காப்பவரைத் தேடலாயினர். அர்ஜுனனிடம் தோற்ற அனைவரும் மாலையில் கூடாரத்தை நோக்கித் திரும்பினர். கொம்புகள் உடைக்கப்பட்ட காளைகளைப் போலவும், விஷப்பல் பிடுங்கப்பட்ட பாம்புகளைப் போலவும் அவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்.

கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். அவர்களின் போர்க்கருவிகளும், கவசங்களும் விழுந்து விட்டன. அவர்களால் எந்தத் திசையில் ஓடுவது என்று கூட யோசிக்க முடியவில்லை. பலரும் பீமன் தன்னைக் கொல்ல வருகிறார். அர்ஜுனன் தன்னைக் கொல்ல வருகிறார் என்று எண்ணியே பயந்து விழுந்தனர். சிலர் யானைகளிலும், சிலர் குதிரைகளிலும், சிலர் தேர்களிலும் ஏறி ஓடினர். காலாட்படை அங்கேயே நின்றது. ஓடிய யானைகள் தேர்களை அழித்தன. குதிரைகள் காலாட்படையினரை மிதித்தன. பயந்து ஓடியவர்களும் பார்த்த இடத்தில் எல்லாம் பார்த்தன் நிற்பதாகவே எண்ணிக் கலங்கினர்.

8.26. துரியோதனன் போரிட விரும்புதல்

கௌரவ சேனை பீமசேனனையும், அர்ஜுனனையும் கண்டு பயந்து ஓடுவதைப் பார்த்த துரியோதனன், தன் சாரதியிடம் “தேரோட்டி, நீ ரதத்தை மெல்லச் செலுத்து, நான் கையில் வில்லோடு நிற்கும் போது அர்ஜுனன் என்னைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாது. அவர் என்னோடு போரிடுவாராகில், நான் நிச்சயம் அவரைக் கொன்று விடுவேன். நான் இன்று அர்ஜுனனையும்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் கர்வியான பீமசேனனையும் கொன்று கர்ணனின் கடனிலிருந்து விடுபடுவேன்” வென்றான்.

8.27. பீமசேனன் காலாட்படையினரை வதம் செய்தல்

அச்சமயம் 25 ஆயிரம் காலாட்படை வீரர்கள் போருக்குத் துணிந்து வந்தனர். பீமசேனனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் சதுரங்கிணி சேனையோடு அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு கொல்லத் தொடங்கினர். அவர்களும் அவ்விரு வீரர்களையும் எதிர்த்தனர். அவர்களின் பெயரைக் கூறிப் போருக்கு வலுவில் அழைத்தனர். பீமன் போர் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர் ஆதலால் தன்னை வலுவில் போருக்கழைத்த காலாட்படையினருடன் போர் செய்ய விரும்பித் தன் தேரில் இருந்து இறங்கினார். கையில் கதையுடன் அக்காலாட்படை வீரர்களுடன் போரிட்டார். பிராணிகள் யமனைக் கண்டதுமே உயிரை விடுவது போல, சினங்கொண்ட அந்தக் காலாட்படை வீரர்கள் பீமனை எதிர்த்து அழிந்து விட்டனர். தன்னுடன் போருக்கு வந்த 25000 காலாட்படையினரையும் பீமன் கொன்று வீழ்த்தினார். த்ருஷ்டத்யும்னனைப் போர்க்களத்தில் முன்னே செல்லவிட்டுத் தான் அங்கேயே நின்று கொண்டார்.

8.28. மறுபடியும் திருதர்ப்பினருக்கும் இடையில் போர் தொடருதல்

மற்றொரு புறம் அர்ஜுனன் தேர்ப்படையைத் தாக்கினர். மாத்ரி புதல்வர்களும், சாத்யகியும் சகுனியுடன் போரிட்டனர். அர்ஜுனன் ஏராளமான தேர்களை அழித்து விட்டார். வேறு ஒரு புறம் சிகண்டியும், சேகிதானும் திரௌபதியின் புதல்வர்களுடன் திருதராஷ்டிர குமாரர்களை விரட்டினர். கௌரவ சேனையின் சிறிதளவு பகுதியே மீதமிருப்பதைக் கண்டு சவ்யசாசி அர்ஜுனன் தன் காண்டீவத்தை டங்காரம் செய்து அனைவரையும் அம்புகளால் மூடிவிட்டார். இச்சமயம் துரியோதனன் முன்பு பலி, தேவர்களை வலுவில் போருக்கு அழைத்தது போல், பாண்டவர்களை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். பாண்டவர்கள் அஸ்திர சஸ்திரங்களுடன் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கர்ஜனை செய்தவாறு துரியோதனன் மீது பாய்ந்தனர். அவனைப் பாண்டவ வீரர்கள் அடிக்கடி திட்டிய போதும், அவன் சிறிதும் பயமின்றி எல்லாப்பக்கமும் திரும்பித் திரும்பி, சுற்றிச் சுற்றி வந்து பாண்டவ சேனையுடன் போரிடலானான். தன்னுடைய அற்புதமான புருஷார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தியவாறு தனியாகவே பாண்டவர்களை எதிர்த்தான்.

8.29. துரியோதனன் தன் சேனையை மீண்டும் திரட்ட விரும்புதல்

அப்போது, அறிவும், தைரியமும் மிக்கவனான துரியோதனன் தன் சேனையின் துயரத்தைக் களைந்து அவர்களின் மகிழ்ச்சியை அதிகரித்தவாறு பேசலானான். “வீரர்களே! நீங்கள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள்.

ஆனால் ஓடிச் சென்றால் உங்களுக்கு அர்ஜுனன் அல்லது பீமனிமிருந்து தப்பிக்கும் எந்த இடமும் எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்நிலையில் ஓடுவதால் என்ன பயன்? பகைவரின் சேனை சிறிதளவே மீதமுள்ளது. கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் காயமடைந்துள்ளனர். இன்று நான் இவர்களைக் கொன்று நிச்சயம் வெற்றி பெறுவேன். நீங்கள் தனித்தனியாக ஓடினால் பாண்டவர்கள் உங்களைப் பின் தொடர்ந்து கொன்று விடுவார்கள். இச்சமயம் போரில் கொல்லப்படுவதே புகழ் அளிக்கவல்லதாகும்.

கூத்திரிய தர்மப்படி போரிடும் வீரன் போரில் சுகமான மரணம் அடைந்து பரலோகம் சென்று அழிவில்லாத சுகம் பெறுகிறான். யமராஜர் சூரவீரன், கோழை இருவரின் உயிரையுமே பறிக்கும் போது என் போன்ற கூத்திரிய விரதத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன் எப்படிப் போரிடாமல் இருக்க முடியும்? ஓடினால் சினங்கொண்ட பீமசேனனிடம் சிக்கிக் கொல்லப்படுவீர்கள். ஆகவே தத்தம் முன்னோர்களின் நடத்தையைப் பின்பற்றி கூத்திரிய தர்மத்தைத் துறக்காதீர்கள். கௌரவ வீரர்களே! கூத்திரியனுக்குப் போரில் புறமுதுகிடுவது போல வேறு ஒரு பாவம் கிடையாது. யுத்த தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்துச் சொர்க்கம் செல்வதை விடச் சிறந்தது வேறு ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே போரில் கொல்லப்பட்டு உத்தம லோகத்தின் சுகத்தை அனுபவிப்பீர்கள்” என்று கூறினான்.

8.30. துரியோதனன் சொற்களைக் கேட்ட சல்ய மன்னர் அவனிடம் கூறுவது

துரியோதனன் எஞ்சியுள்ள தன் வீரர்களைத் திரட்டிப் போரிட விரும்புவதைச் சல்ய மன்னர் கண்டார்; அவனிடம் கூறலானார்; “வீரமுள்ள மன்னா! இந்தப் போர்க்களத்தின் பயங்கரமான காட்சியைப் பார். கொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் மற்றும் வாகனங்களால் நிரம்பப்பெற்று இது மிகக் கோரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. யானைகள், அவற்றின் மணிகள், கொடி, அங்குசம், தோமரம் இவற்றோடு சின்னாபின்னமாகிக் கிடக்கின்றன. குதிரைகள் பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு, ரத்தப் பிரவாகத்தில் குளித்தவாறு, கண்கள் சுழல, கருணைக்காகத் துயரக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. நால்வகைப் படையும் மிதிக்கப்பட்டு ரணகளம் வைதரணி நதியைப் போலக் காட்சியளிக்கிறது.

மிகப்பெரிய தேர்களின் பெரிய சக்கரங்கள், பாணம், நுகத்தடி, பந்தனம் போன்றவை வெட்டப்பட்டு உடைக்கப்பட்டு விட்டன. காலாட்படை வீரர்களின் கவசங்களும், ஆயுதங்களும், ஆபரணங்களும் சிதைந்து போய் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு உயிரிழந்த வீரர்கள் வானில் இருந்து விழுந்த கிரகங்களைப் போலக் காட்சியளிக்கின்றனர். இந்த ரண பூமி இரவு நேர வானத்தைப் போலக் காணப்படுகிறது. கர்ண-

அர்ஜுனனின் பாணங்களால் சின்னா பின்னமான அங்கங்களும், வீரர்களின் சடலங்களும் நிரம்பிய பூமி யாகத்தில் ஸ்தாபித்த அக்னியால் யக்ஞ பூமி சோபிப்பது போல் உள்ளது.

வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட தேர்களைச் சாரதியின்றிக் குதிரைகள் வேகமாக இழுத்துச் சென்ற போதும், யானை, குதிரைகள் போன்றவை ஓடும் போதும் பல மனிதர்கள் மிதிபட்டுத் தூள் தூளாகிவிட்டனர். தங்கமயமான அங்கதங்கள், அலங்கரிக்கப்பட்ட வில்கள், தங்கச் சிறகுடைய பாணங்கள், வ்ருஷ்டி, கத்தி, தங்கப்பிடியுடைய பிராசம், குடை, சாமரம், சங்கம், அழகிய மாலைகள் அனைத்தும் சின்னாபின்னமாகி வீசப்பட்டுள்ளன. யானையின் முதுகு வஸ்திரம், கம்பளம், கொடி, மாலை, மகுடம், வெண்சாமரை, பவழங்கள், முத்துக்கள் நிரம்பிய ஹாரங்கள் அனைத்தும் இங்கு சிதறிக் கிடைக்கின்றன.

தலையணி, கேயூரம், அங்கதம், மாலை, பதக்கம், தங்கச்சங்கிலி, மணி, வைரம், தங்கம், முத்து முதலிய சிறிய பெரிய ரத்தினங்கள், மிகவும் சுகம் அனுபவிக்கத்தக்க சரீரம், சந்திரனும் வெட்கம் அடையும் படியான அழகிய முகம் கொண்ட தலைகள், உடல், போகம், வஸ்திரம், மனத்தை மயக்கும் சுகம் இவை அனைத்தையும் துறந்து விட்டுத் தன் சுயதர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து, உலகில் தம் புகழைப் பரப்பிய வீரர்கள் அனைவரும் திவ்ய லோகங்களுக்குச் சென்று விட்டனர். துரியோதனா! இப்போது திரும்பு. வீரர்களைச் செல்ல விடு. கூடாரத்திற்குத் திரும்பு. சூரியனும் அஸ்தாசலத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார். மன்னா! நீயே இந்த மனிதர்களின் பேரழிவிற்குக் முக்கியக் காரணமாவாய்” என்று துரியோதனனிடம் கூறிய சல்யன் பின் மௌனமாகிவிட்டார்.

8.31. துரியோதனன் துயரம்; அனைவரும் கூடாரம் திரும்புதல்

சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் துயர் கொண்டான். ஆ கர்ணா! ஆ கர்ணா! என்று அழைக்கலானான். அவன் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் தாரை பெருகியது. அஸ்வத்தாமாவும், மற்றவர்களும் துரியோதனனுக்கு ஆறுதல் அளித்துத் தேற்றினர். கௌரவர்கள் அனைவரும் கர்ண வதத்தால் மிகவும் துயருற்றுக் கர்ணா! கர்ணா எனத் திரும்பத் திரும்பக் கூறியவாறு தங்கள் கூடாரத்திற்குத் திரும்பினர். சூரிய பகவானும் ரத்தத்தால் நனைந்த கர்ணனின் சரீரத்தைத் தன் கிரணங்களால் ஸ்பரிசித்து ரத்தத்தைப் போன்றே சிவந்த உருவம் தரித்து, நீராட விரும்புவதைப் போல் மேற்குக்கடலை நோக்கிச் சென்றார். போரைப் பற்றி யோசித்தவாறு தேவரிஷி சமுதாயமும் தத்தம் இடத்திற்குத் திரும்பினர்.

சல்ய மன்னன் கூறியவாறு துரியோதனன் தன் சேனையைக் கூடாரம்

திரும்ப ஆணையிட்டான். நாராயணி சேனையில் மீதமிருந்த ரதிகளுடன் க்ருதவர்மாவும், காந்தார வீரர்கள் சூழ சகுனியும் கூடாரம் திரும்பி விட்டனர். சரத்வானின் புதல்வர் கிருபாசாரியார் தன் யானைப்படையுடன் கூடாரம் நோக்கி ஓடிவிட்டார். சம்ஷப்தகர்களின் எஞ்சிய சேனை சூழ சுசர்மாவும் பயத்துடன் திரும்பி விட்டான். எல்லாவற்றையும் கொள்ளை கொடுத்த துரியோதனனும் சோகத்தில் மூழ்கி, கவலையோடும், விரக்தியோடும் கூடாரம் திரும்பிவிட்டான். மகாரதி சல்யனும் கொடி வெட்டுண்ட தேரின் மூலம் கூடாரம் திரும்பினார். எஞ்சிய பரத வம்சத்து மகாரதிகளும் பயமும் வெட்கமும் கொண்டு கூடாரம் திரும்பினர். கௌரவ சேனையில் போருக்காக உற்சாகம் கொண்ட ஒரு வீரன் கூட இல்லை. கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் கௌரவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்தும், ராஜ்யத்திலிருந்தும், செல்வத்திலிருந்தும் அவநம்பிக்கை அடைந்தனர். அவர்களுடைய முக காந்தியும் மங்கிவிட்டது.

9. சல்யபருவம்

சல்ய மன்னரின் சொற்களைக் கேட்டும் போர்க்களக் காட்சிகளைக் கண்டும், கர்ணனின் இழப்பைப் பெற்றும் சோகத்தில் மூழ்கிய துரியோதனன் கூடாரம் திரும்பினான். சேனை முழுவதும் பயத்தால் கவலையடைந்திருந்தது. மன்னர்களின் சின்னமான கொடிகள் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்து கிடந்தன. இவற்றையெல்லாம் கண்ட உத்தம இயல்புடைய முதியவரான கிருபாசாரியாரின் மனத்தில் மிகுந்த இரக்கம் உண்டாயிற்று. பேச்சாற்றல் நிரம்பியவரான கிருபர் துரியோதனன் அருகில் வந்து அவனது தீனத் தன்மையைக்கண்டு கூறலானார்.

9.1. கிருபாசாரியார் துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளக் கூறுதல்

“குருவம்ச மகராஜா துரியோதனா! நான் இப்போது கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். என் சொற்கள் உனக்கு விருப்பமானதாயிருந்தால் அதன்படி நடந்து கொள். ராஜேந்திரா! போர் தர்மத்தை விட வேறு ஒரு நன்மையளிக்கும் வழி கூடித்திரியர்களுக்குக் கிடையாது. இன்று உனது நன்மைக்கான சொற்களைக் கூறுகிறேன். பீஷ்ம பிதாமகர், துரோணாசாரியார், மகாரதி கர்ணன், ஜயத்ருதன் மற்றும் உன் சகோதரர்கள் அனைவருமே கொல்லப்பட்டு விட்டனர். ஏராளமானோர் கொல்லப்பட்டு நாம் வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கிறோம். அனைவரும் உயிருடன் இருந்த போதே அர்ஜுனன் யாரிடமும் தோல்வியடையவில்லை. அர்ஜுனன் உன் சேனையைக் கோடைக்காலத்தில் தீ பெரிய காட்டை எரிப்பது போல எரித்துவிட்டார்.

போரைத் தொடங்கி இன்றுடன் 17 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அர்ஜுனனுடைய அடியால் உன்னுடைய சேனைகள் எல்லாப்பக்கமும் சிதறிவிட்டன. அன்று அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் ஜயத்ருதனைக் குறிவைத்தபோது நாம் அனைவரும் எங்கு சென்றிருந்தோம்? கர்ணன், துரோணாசாரியார், நான், நீ, துச்சாதனன், உன்னுடைய சம்பந்தி, நண்பர், மாமன் அனைவரின் கண்முன்பே அனைவரது தலையிலும் காலை வைத்து அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனைக் கொன்று விட்டார். இப்போது யார் மீதுமுள்ளார்கள்? அர்ஜுனனை வெல்லக்கூடிய எந்தப்புருஷன் உள்ளான்?

அர்ஜுனனுடைய வில்லின் கோஷம் நம்முடைய தைரியத்தை அழிக்கிறது. அவர் பல திவ்யாஸ்திரங்களையும் பெற்றுள்ளார். சேனாதிபதி கொல்லப்பட்டதால் நம்முடைய சேனை ஒளியிழந்து விட்டது. இந்த நிலையில் அர்ஜுனன் இந்த சேனையில் விருப்பம் போலச் சஞ்சரிப்பார். சாத்யகியும், பீமசேனனும் மலைகளையும் பிளக்கச் செய்யும் வேகம்

உடையவர்கள். பீமன் சூதாட்ட சபையில் தான் செய்த சத்தியத்தை நிறைவேற்றிக் காட்டினார். அர்ஜுனனால் வியூகம் அமைக்கப்பட்ட பாண்டவ சேனையைக் கர்ணனால் வெல்ல முடியவில்லை.

பாண்டவர்கள் சாதுக்கள். நீங்கள் காரணமின்றியே அவர்களோடு பல உசிதமற்ற நடத்தைகளைச் செய்தீர்கள். அவற்றிற்காகவே உனக்கு இந்தப்பலன் கிடைத்துள்ளது. பாரதா! நீ உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக உலகமக்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டினாய். ஆனால் உன்னுடைய வாழ்க்கை தான் ஐயத்தில் சிக்கியுள்ளது. துரியோதனா! நீ உடலைக் காப்பாற்றிக் கொள். ஏன் எனில் சரீரமே எல்லா சுகங்களுக்கும் பாத்திரமாகும். உடல் அழிந்தால் சுகங்களும் அழிந்துவிடும். தன்னுடைய பலம் குறைவோ, அல்லது சமமாகவோ தோன்றினால் பகைவனோடு சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பாரதா! தன்னுடைய சக்தி பகைவனோடு அதிகமாக இருக்கும் போது தான் போரைத் தொடங்க வேண்டும் என்பது ப்ருகஸ்பதியின் நீதியாகும். நாம் பலத்திலும், சக்தியிலும் பாண்டவர்களை விடக் குறைந்து விட்டோம். ஆகவே, இந்நிலையில் பாண்டவரோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளுவதே உசிதமாகும். நன்மைக்கான விஷயத்தை அறியாமல் சிறந்தவர்களை அவமதிப்பவன் விரைவிலேயே தன் ராஜ்யத்தை இழந்து விடுகிறான். மன்னா! இப்போது யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு முன் தலை வணங்கி நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பெறுவதே புகழுக்கு உரியதாகும். முட்டாள் தனமாகத் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்பவனுக்கு ஒரு போதும் நன்மை ஏற்படாது.

யுதிஷ்டிரர் இரக்கம் மிகுந்தவர். திருதராஷ்டிரரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கூறினால் அவர் உன்னை ராஜ்யத்தில் நிலைக்கச் செய்வார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறுவதை யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன் பீமன் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். யுதிஷ்டிரரின் சொல்லை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தட்ட மாட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆணையை யுதிஷ்டிரர் ஒரு போதும் மீறமாட்டார் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. மன்னா! நான் சமாதானத்தையே உன்னுடைய நன்மைக்கான வழியாகக் கருதுகிறேன். பாண்டவர்களுடன் செய்யப்படும் போரையல்ல. கோழைத் தனத்தாலோ, உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் விருப்பத்தாலோ இதைக் கூறவில்லை. உன்னுடைய நன்மைக்காகவே கூறுகிறேன்” என்று புலம்பிய கிருபாசாரியார் உஷ்ணப் பெருமூச்சு விட்டுச் சோகத்தில் ஆழ்ந்தார்.

9.2. துரியோதனன் கிருபாசாரியாரின் சொற்களை ஏற்காமல் போரையே தீர்மானித்தல்

முதியவரும் தபஸ்வியுமான கிருபாசாரியார் இவ்வாறு கூறினார். அவர் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் பெருமூச்சு விட்டான். சிறிது நேரம் பேசாமல் அமர்ந்திருந்தான். பின் கிருபருக்குப் பதிலளித்தான், “பிராமணரில் சிறந்தவரே! நன்மையை விரும்பும் ஒரு நண்பர் கூற வேண்டியதைத் தாங்கள் கூறிவிட்டீர்கள். உங்கள் உயிரின் ஆசையை விட்டு விட்டு எனக்காகப் போர் புரிந்தீர்கள். தாங்கள் என் நன்மையை விரும்பிக் கூறிய விஷயம் மரணத்தை நெருங்கிய பிணியாளனுக்கு மருந்து பிடிக்காததைப் போல, என் மனத்திற்குப் பிடிக்கவில்லை. தாங்கள் நன்மைக்கான விஷயங்களையே கூறினீர்கள். ஆனால் நான் அதை விரும்பவில்லை. நாங்கள் யுதிஷ்டிர மன்னரோடு கபடமாக நடந்துள்ளோம். பெரும் செல்வந்தரான அவரைச் சூதில் தோற்கடித்துத் தரித்திரனாக்கி விட்டோம். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர் எங்களை எவ்வாறு நம்புவார்?

பிரம்மன்! பாண்டவர்களின் நன்மையில் ஈடுபட்டுள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்னிடம் தூதுவனாக வந்த போது நான் அவரை ஏமாற்றி விட்டேன். இப்போது அவர் எப்படி என் சொல்லை ஏற்றுக் கொள்வார்? சபையில் திரௌபதி பல வந்தமாக இழுத்து வரப்பட்டு, அவமதிக்கப்பட்டு அழுததையும், பாண்டவர்களின் ராஜ்யம் பிடுங்கிக் கொள்ளப்பட்டதையும் அவர் ஒருபோதும் சகித்துக்கொள்ள மாட்டார். ஈருடல் ஒருயிரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் ஒருவரை ஒருவர் ஆஸ்ரயித்துள்ளனர். அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சுகமாகத் தூங்குவதில்லை. பிறகு எவ்வாறு அவர் எங்களை மன்னிப்பார்? அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதால் அர்ஜுனனும் அமைதியிழந்துள்ளார்.

பீமசேனன் இயல்பாகவே கடுமையானவர். அவர் பயங்கரமான சபதம் செய்துள்ளார். காய்ந்த விறகைப் போல உடைவாரே தவிர வளையமாட்டார். நகுல-சகதேவர் இருவரும் என்னிடம் பகைமையுடன் யமராஜனைப் போல் காணப்படுகின்றனர். ஒற்றை வஸ்திரம் அணிந்து ரஜஸ்வலையாக இருந்த திரௌபதிக்கு, சபையில் அனைவருக்கும் முன்னால் துச்சாதனன் துயரமளித்ததைப் பாண்டவர்கள் மறக்கவில்லை. ஆகவே பாண்டவர்களைப் போரிலிருந்து தடுக்க முடியாது.

திரௌபதிக்குத் துன்பம் அளிக்கப்பட நாளில் இருந்தே, துயரம் கொண்ட அவள், என்னுடைய அழிவைச் சங்கல்பித்து, நாஸ்தோறும் மண் வேதியில் தூங்குகிறாள். இன்றுவரை பகைமைக்குப் பழிவாங்கப்படவில்லை என்பதற்காகவே அவள் அந்த விரதத்தை எடுத்துள்ளாள். தன் கணவர்களின் வெற்றிக்காக அவள் மிகக் கடுமையாகத் தவம் செய்கிறாள். வாசுதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சகோதரி சுபத்ரா மானத்தையும் அபிமானத்தையும் வீசிவிட்டு எப்போதும் பணிப்பெண்ணைப் போல திரௌபதிக்குச் சேவை

செய்கிறாள். இவ்வாறு எல்லாக் காரியங்களிலும் பகைமை என்னும் தீ கனன்று கொண்டிருக்கிறது. அது எந்த வகையிலும் அணையாது. அபிமன்யுவின் அழிவினால் காயம்பட்ட அர்ஜுனனோடு எவ்வாறு சமாதானம் உண்டாகும்?

ஆழிகூழ் உலகினை ஒரு குடையின் கீழ் ஆளும் அரசபதவியை அனுபவித்த பின், நான் இப்போது பாண்டவர்களின் கிருபைக்குப் பாத்திரமாகி எவ்வாறு ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க முடியும்? சூரியனைப் போல் பிரகாசித்து விட்டு இப்போது எப்படி யுதிஷ்டிரருக்குப் பின்னால் நான் தாசனைப் போல் செல்ல முடியும்? ஏராளமான போகங்களை அனுபவித்து விட்டு ஏராளமான செல்வங்களைத் தானம் அளித்து விட்டு இப்போது தீனத்தன்மையோடு எவ்வாறு வாழ முடியும்? நீங்கள் என்னிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாக நன்மையைக் கூறினீர்கள். நான் உங்கள் சொல்லைக் குறை கூறவில்லை. நிந்திக்கவும் இல்லை. எந்த வகையிலும் சமாதானத்திற்கான சந்தர்ப்பம் இல்லை என்பதே என்னுடைய எண்ணம்.

வீரரே! நம்முடைய இந்த சமயம் கோழைத் தனத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக அல்ல; உற்சாகத்துடன் போரிடுவதற்கானதாகும். நான் ஏராளமான யக்ஞங்களை அனுஷ்டித்து விட்டேன். பிராமணர்களுக்கு ஏராளமான தகூழினையையும் கொடுத்து விட்டேன். விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு விட்டேன். வேதங்கள் அனைத்தையும் கற்றுக் கொண்டு விட்டேன். பகைவர்களின் தலை மீது கால் வைத்தேன். காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளையும் செய்தேன். ஆகவே, நான் பாண்டவர்களோடு சமாதானத்தை யாசிக்க முடியாது. நான் மற்றவர்களுடைய ராஜ்யத்தை வென்றேன். என்னுடைய ராஜ்யத்தை நன்கு காப்பாற்றினேன். பலவகை போகங்களை, தர்ம, அர்த்த, காமத்தை அனுபவித்து விட்டேன். பித்ருதர்மம், கூஷ்ரிய தர்மம் இரண்டு கடனிலிருந்தும் விடுபட்டு விட்டேன்.

கூஷ்த்திரியர்களின் மரணம் வீட்டில் ஏற்படுவது நிந்தைக்குரியது. அது அவனுக்குப் பெரும் பாவமாகும். போரில் உயிர்த்தியாகம் செய்பவர்களைத் தேவர்கள் தம் சபையில் கௌரவிக்கிறார்கள். சொர்க்கத்தில் அப்சரஸ்களால் சூழப்பட்டு அவர்கள் ஆனந்தம் அடைகிறார்கள். போரில் புறமுதுகிடாத வீரர்களும், இப்போது பிதாமகர் பீஷ்மர், குரு துரோணர், கர்ணன், ஜயத்ருதன் மற்றும் துச்சாதனனும் சென்ற வழியில் நாமும் செல்லுவோம். எனக்காகக் கொல்லப்பட்ட சூரவீரர்களின் கடனை விட்டு விட்டு நான் ராஜ்யத்தில் மனத்தை ஈடுபடுத்த முடியாது.

உறவினர்களும், நண்பர்களும் இல்லாமல் யுதிஷ்டிரருடைய கால்களில் கிடப்பதால் எனக்குக் கிடைக்கும் ராஜ்யம் எவ்வாறு இருக்கும்?

ஆகவே, நான் உத்தமமான போரின் மூலம் சொர்க்கத்தை அடைவேன். என்னுடைய நல்ல கதிக்கு வேறு உபாயம் கிடையாது” என்று கூறி கிருபாசாரியாரின் யோசனையைத் துரியோதனன் மறுத்து விட்டான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கூத்திரியர்கள் அவனை மதித்துப் பாராட்டினர். பராக்கிரமத்துடன் போரிடத் தீர்மானித்தனர். ரண பூமியில் இருந்து எட்டு கோச தூரத்தில் அமைக்கப்பட்ட கூடாரங்களில் ஓய்வெடுத்தனர். பின் பவித்திரமான சரஸ்வதி நதியில் ஸ்நானம் செய்து அதன் நீரைப் பருகினர். மனத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு போரையே விரும்பினர்.

9.3. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின் மேற்கொண்ட ஆலோசனை

இரவில் ஒன்று கூடிய வீரர்கள் அனைவரும் துரியோதனனுக்கு முறைப்படி மரியாதை செய்து, “மன்னா! நீ யாரையாவது சேனாதிபதியாக்கு. அவரால் காக்கப்பட்டு நாங்கள் போரிடுவோம்” என்றனர். அப்போது துரியோதனன், மகாரதிகளில் சிறந்தவனும், போர் பற்றிய அனைத்து விஷயங்களையும், தனுர் வேதத்தையும் நன்கறிந்த, யாராலும் வெல்ல முடியாத துரோணரின் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்றான். அவனிடம், “பிரம்மன்! நீ எங்களுடைய குரு புத்திரன். இப்போது எங்களின் துணை நீயேயாவாய். ஆதலால் நான் உன்னுடைய கட்டளைப்படி சேனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்புகிறேன். யாரை முன்னால் வைத்து நான் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியும் என்பதைக் கூறு” எனக் கேட்டான். அஸ்வத்தாமா, துரியோதனனிடம் “மன்னா! சல்யமன்னர் உத்தம குலத்தினர்; தேஜஸ், ஸ்ரீ, புகழ் முதலிய அனைத்தும் நிரம்பியவர். சொந்த மருமகனை விட்டு விட்டு நம் தரப்பிற்கு வந்த நன்றியுடையவர். நாம் சல்ய மன்னரைச் சேனாதிபதியாக்கிப் பகைவரை வெல்லுவோம்” என்று சல்ய மன்னரைச் சேனாதிபதியாக்கக் கூறினான்.

9.4. துரியோதனன் சல்ய மன்னரைச் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்வித்தல்

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட துரியோதனன் தான் பூமியில் நின்று, தேரில் அமர்ந்த, துரோண, பீஷ்மருக்குச் சமமான பராக்கிரமியான சல்ய மன்னரைக் கை குவித்து வணங்கினான். சேனாதிபதியாகுமாறு வேண்டினான். சல்யன் துரியோதனனின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டார். துரியோதனன் சல்யனைச் சாஸ்திரிய முறைப்படி சேனாதிபதி அபிஷேகம் செய்வித்தான். கௌரவ சேனையில் சிம்மநாதம் எழுந்தது. அனைவரும் மத்ரராஜனை வாழ்த்தினார்கள். அவர்களால் புகழப்பட்ட சல்ய மன்னர் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். போர்க் களத்தில் பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணனை விட அதிக பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் கொன்று

விடுவதாக உறுதியளித்தார்.

9.5. 18 ஆம் நாள் போர்; துரியோதனன் மூலம் சேகிதான் வதம்

18 ஆம் நாள் காலையில் போர் தொடங்கியது. சல்யமன்னன் தன் அற்புத பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவர் பாண்டவ மகாரதிகள் அனைவருடனும் தனியாகவே போர் புரிந்தார். யுதிஷ்டிரரைப் பலமாகக் காயப்படுத்தினார். பீமசேனனுடன் கதைப் போரில் சமமான திறமையை வெளிப்படுத்தினார். துரியோதனன் முதலிய கௌரவ வீரர்களும் இரண்டு கைகளிலும் ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு பாண்டவர் மீது பாய்ந்தனர். பாண்டவர்களும் கௌரவர்களைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இச்சமயம் துரியோதனன் ஒரு பிராசத்தால் சேகிதானின் மார்பின் மீது அடித்து அவனைக் கொன்று வீழ்த்தினான்.

பின்னர் துரியோதனுக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில், இருவரும் மழைக்காலத்து மேகங்களைப் போல அம்பு மழையைப் பொழிந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் இருவராலும் தொடர்ந்து விடுக்கப்பட்டன. துரியோதனன் முதலில் ஐந்து பாணங்களையும் பின்னர் ஏழு பாணங்களையும் விடுத்து த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காயப்படுத்தினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனன் மீது 70 பாணங்களைச் செலுத்தினான். உடனே துரியோதனனின் சகோதரர்கள் பெரும் சேனையுடன் வந்து த்ருஷ்டத்யும்னனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கினர்.

யுதிஷ்டிர மன்னர் சல்யரின் வதத்தைச் சங்கல்பித்துப் போருக்கான ஆயத்தம் செய்துகொண்டார். அச்சமயம் இருதரப்பு மகாரதிகளுக்கிடையிலும் போர் நடைபெற்றது. துரியோதனன் பீமனுடைய தங்கம் அலங்கரித்த கொடியை வெட்டினான். பின்னர் பீமனுடைய வில்லையும் வெட்டி விட்டான். பீமசேனன் துரியோதனனின் மார்பில் ரத சக்தியால் அடித்து அவனை மூர்ச்சையடையச் செய்தார். துரியோதனனுடைய சாரதியைக் கொன்று விட்டார். அதனால் அவருடைய குதிரைகள் கட்டுப்பாடின்றித் துரியோதனனுடன் தேரை இழுத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டன. அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார் ஆகியோர் துரியோதனனைக் காப்பாற்ற விரைந்து வந்தனர்.

9.6. துரியோதனன் பாண்டவ சேனையைத் தடுத்தல்

சல்யன் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்டார். ஓட முற்பட்ட கௌரவ சேனையை சாத்யகி தொடர்ந்து சென்று தாக்கினார். க்ருதவர்மாவையும் சாத்யகி தோல்வியுறச் செய்தார். தன் சேனை ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனன், தன் எதிரில் பார்த்த பாண்டவர்களையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும், ஆனர்த்த மன்னரையும் தன் பாணங்களால்

முன்னேறாமல் தடுத்தான். பாண்டவ சேனை துரியோதனனைத் தாண்டி மேலே செல்ல முடியவில்லை. இச்சமயம் க்ருதவர்மாவும் துரியோதனனிடம் வந்தான். யுதிஷ்டிரர் க்ருதவர்மாவின் குதிரைகளைக் கொன்றார். கிருபாசாரியாரைக் காயப்படுத்தினார். அஸ்வத்தாமா க்ருதவர்மாவைக் காப்பாற்றி அழைத்துச் சென்றான்.

9.7. துரியோதனன் சகுனி உரையாடல்

மத்ரராஜன் சல்யன் கொல்லப்பட்டதும், அவனைச் சேர்ந்த 700 ரதிகள் கௌரவ சேனையிலிருந்து பிரிந்து யுதிஷ்டிரரைக் கொன்றுவிட விரும்பிப் பாண்டவ சேனையில் நுழைந்தனர். துரியோதனன் அவர்களைத் தடுத்தும் அவர்கள் செவி சாய்க்கவில்லை. பாண்டவர்களுடன் போரிட்ட மத்ர தேச வீரர்களைத் திரௌபதியின் புதல்வர்களும், சாத்யகியும் கொல்லத் தொடங்கினர். இச்சமயம் சகுனி துரியோதனனிடம், “நீ இருக்கும்போது மத்ர தேசத்துச் சேனை கொல்லப்படக் கூடாது. நாம் அனைவரும் ஒன்றாகச் சண்டை செய்வதாகச் சபதம் ஏற்றுள்ளோம். அவ்வாறு இருக்கும்போது பகைவர் நம் சேனையை அழிப்பதை நீ எவ்வாறு சகித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டான். துரியோதனன், “நான் இவர்களைத் தடுத்த போதும் இவர்கள் என் பேச்சைக் கேட்காமல் கொல்லப்படுகின்றனர்” என்று சகுனிக்குப் பதிலளித்தான். சகுனி, துரியோதனனிடம் “மன்னா! கோபம் கொண்ட வீரர்கள் போரில் தலைவனின் கட்டளையை ஏற்பதில்லை. இப்போது இவர்களிடம் கோபம் கொள்வது சரியல்ல; நாம் நம் யானை, குதிரைகள் தேர்களுடன் ஒன்றாகச் சென்று ஒருவரை ஒருவர் காப்பாற்றுவோம்” என்றான். சகுனியின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட துரியோதனன் தன் சேனையுடன் மத்ர தேச வீரர்களைக் காப்பாற்ற விரைந்தான்.

போர்க்களத்தில், மத்ர தேச வீரர்கள், துரியோதனன், சகுனி அனைவரும் ஒன்றாகத் தாக்குவதைக் கண்ட பாண்டவர்கள் அவர்கள் நடுவில் நின்று அனைவரையும் ஒன்றாகத் தாக்கினார். இருநாழிகைப் போதில் மத்ர தேச வீரர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். பாண்டவர்கள் கௌரவ சேனையை நோக்கி வந்தனர். கௌரவ சேனை பயந்து ஓடமுற்பட்டது.

9.8. துரியோதனன் பாண்டவர்களைத் தடுக்க முயற்சி; பீமன் பராக்கிரமம்

பயந்து ஓட முயன்ற கௌரவர்களின் தேர்ப்படையைத் தனஞ்ஜயன் எதிர்த்துப் போரிட்டார். நகுல-சுகதேவரும், சாத்யகியும் சகுனியுடன் போரிட்டனர். அதனைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சாரதியிடம் தேரைச்

சேனையின் கடைசிப் பகுதிக்குக் கொண்டு செல்லும்படிக் கட்டளையிட்டான். சேனையின் பின்னாலிருந்து போரிடும் போது அர்ஜுனன் தன்னைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாது என அவன் கருதினான். அப்போது யானை, குதிரை, தேர்ப்படைகள் அங்கு இல்லை. 21 ஆயிரம் காலாட்படையினர் மட்டுமே தாங்கள் உயிரின் ஆசையைத் துறந்து போருக்குத் துணிந்து நின்றனர். பீமசேனனும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் தம் சதுரங்கிணி சேனையுடன் அந்த காலாட்படை வீரர்களுடன் போரிட்டனர். அந்த வீரர்கள் பீமனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு அவரைப் பிடிக்க முயன்றனர். தேரில் இருந்து இறங்கிப் பூமியில் நின்ற பீமசேனன் கதையைக் கையில் ஏந்தி அந்த காலாட்படை வீரர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்து விட்டார்.

9.9. துரியோதனன் பாண்டவர்களுடன் போரிடுதல்; தன் வீரர்களைப் போரிடத் தூண்டதல்

பிறகு யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் தம் சேனையுடன் துரியோதனனிடம் விரைந்தனர். ஆனால் துரியோதனன் அவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டு முன்னேறாமல் தடுத்து விட்டான். ஓடிக்கொண்டிருந்த தன் சேனையை அழைத்தான். வீரர்களிடம், “வீரர்களே! இவ்வாறு ஓடுவதால் என்ன லாபம்? எங்கு சென்றாலும், பூமியில் பாண்டவர்கள் உங்களைக் கொல்ல முடியாத இடத்தை நான் காணவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் காயமடைந்து விட்டனர். இப்போது நாம் தைரியமாக எதிர்த்து நின்றால் நிச்சயம் நமக்கு வெற்றி உண்டாகும். தனித்தனியாக ஓடுவீர்களேயானால் பாண்டவர்களால் கொல்லப்படுவீர்கள். ஒன்று திரண்டு, பீமசேனனை எதிர்த்து நின்று போர் செய்வதே நமக்கு நன்மை தருவதாகும்.

மனிதன் மரண தர்மமுடையவன். வீட்டில் மரணமடைவதை விடப் போரில் மரணமடைவதே கூடித்திரியனுக்குச் சனாதன தர்மமாகும். யுத்த தர்மமே சுவர்க்கத்தை அடையக் கூடிய நன்மை தரும் வழியாகும்” என்று கூறிய துரியோதனனுடைய சொற்களைக் கேட்ட மன்னர்கள் அனைவரும் திரும்பி வந்தனர். பாண்டவர்களும் அவர்களை எதிர்ப்பதற்காக முன் வந்தனர்.

9.10. துரியோதனன் பராக்கிரமம்; இரு தரப்பு வீரர்களின் போர்

துரியோதனன் தரப்பில் போரிட்ட சால்வ மன்னனும், கேஷமதூர்த்தி மன்னனும் சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டனர். க்ருதவர்மாவும் மீண்டும் மீண்டும் சாத்யகியால் தேரிழந்தான். இதனை எல்லாம் கண்ட துரியோதனன் பெரும் வேதனையுற்றபோதும், பயமின்றி மிகுந்த வேகத்துடன் பகைவரைத் தாக்கினான். தனியாகவே போரிடலானான். யாகத்தில் மந்திரங்களால் பவித்திரமுற்று அக்னிதேவன் பிரகாசிப்பது போலப் போர்க்களத்தில் பிரகாசித்தான். பகைவர்களால் துரியோதனனை எதிர்க்க முடியவில்லை.

துரியோதனன் ருத்ரனைப் போல் பகைவர்களுக்குச் சகிக்க முடியாதவன் ஆனான். அவன் தன் பாணங்களால் பூமியை மறைத்தான். அம்பு தாரையால் பகைவர்களைக் குளிப்பாட்டினான். பாண்டவர்களின் சேனையில் துரியோதனனால் படுகாயமடையாத வீரனோ, அல்லது யானை குதிரைகளோ இல்லை அங்கு பாண்டவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்தும் அவனை எதிர்க்க முடியவில்லை. அவன் யுதிஷ்டிரர் மீது நூறு, பீமன் மேல் எழுபது, சகதேவன் மேல் ஐந்து, நகுலன் மீது அறுபத்து நான்கு, த்ருஷ்டத்யும்னன் மீது ஐந்து, சாத்யகி மீது மூன்று பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். திரௌபதியின் புதல்வர்களை ஏழு அம்புகளால் காயப்படுத்தியதுடன் சகதேவனின் வில்லையும் வெட்டி விட்டான்.

பாண்டவர்கள் துரியோதனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து அம்புமழை பொழிந்தனர் என்றாலும் துரியோதனன் தைரியம் இழக்கவில்லை. கௌரவ வீரர்களும் கவசங்களை அணிந்து துரியோதனனுடன் சேர்ந்து பாண்டவர்களுடன் போரிட்டனர். அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் பீமனை முன்னேறாமல் தடுத்தான். போரில் சிறந்த அவ்விருவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் கோரமாகப் போரிட்டனர். ஒருபுறம் சகுனி யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டு அவருடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். சகதேவன் யுதிஷ்டிரரைத் தன் தேரில் அமர்த்தி அழைத்துச் சென்றார்.

வேறு தேரில் வந்த யுதிஷ்டிரர் சகுனியுடன் போரிட்டார். நகுலன் சகுனியின் புதல்வன் உலூகனோடு போரிட்டார். சாத்யகி க்ருதவர்மா இடையில் போர் நடந்தது. துரியோதனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் இடையில் போர் நடைபெற்றது. கிருபர் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களுடன் போரிட்டார். அந்த நண்பகல் நேரத்தில் பல வீரர்களுக்கிடையே த்வந்தயுத்தம் நடைபெற்றது. மீண்டும் பயங்கரப் போர் தொடங்கியது. யாரும் போரிலிருந்து விலகவில்லை. யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல துரியோதனன் 700 ரதிகளை அனுப்பினான். அவர்கள் யுதிஷ்டிரரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். அதனைக் கண்ட சிகண்டி முதலிய ரதிகள் அந்த 700 கௌரவ ரதிகளையும் கொன்று விட்டனர்.

அங்கு நடைபெற்ற போரில் எண்ணற்ற அழகிய பெண்களின் வகிட்டின் சிந்தாரம் அழிக்கப்பட்டது. மலைகளோடும், காடுகளோடும், பூமியும் பயங்கர சத்தத்துடன் அசையலாயிற்று. ஆகாயத்தில் இருந்து எரி நகூத்திரங்கள் சூரியனோடு மோதி நாற்புறமும் சிதறின. யானைகள் கண்ணீர் பெருக்கின. காற்றில் மணலும், கற்களும் நிரம்பிப் பொழியப்பட்டன. இந்த உத் பாதங்களை அவமதித்து கூஷத்திரிய வீரர்கள் மீண்டும் போருக்குத் தயாராயினர்.

9.11. துரியோதனனிடம் சகுனி கூறுதல்

அப்போது சகுனி தன்னிடம் மீதமிருந்த 700 குதிரை வீரர்களுடன் கௌரவ சேனைக்குச் சென்று போருக்குத் தூண்டினான். அவர்களிடம் துரியோதனன் எங்கே என்று கேட்டான். வீரர்கள் சகுனியிடம் ஒளிமிக்க பெரிய குடை விரிக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் சரீர்ப் பாதுகாவலர்களுடன் திசைகளும் கவசமும் மூடப்பட்ட தேரில் அவர் நின்றார் எனக் கூறினார். சகுனி துரியோதனனிடம் சென்றான். அவனிடம் மன்னா! பகைவரின் ரத சேனையை அழித்து விடுங்கள். குதிரை வீரர்கள் அனைவரையும் நான் வென்று விட்டேன். யுதிஷ்டிரர் மூலம் காக்கப்படும் இந்த ரத சேனையை சம்ஹாரம் செய்து, யானை வீரர்கள், காலாட்படையினர், குதிரை வீரர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்து விடுவோம். இன்று யுதிஷ்டிரர் உயிரோடு செல்ல முடியாது” என்றான். சகுனியின் சொற்களைக் கேட்ட கௌரவ சேனை பாண்டவ சேனை மீது வேகமாகப் பாய்ந்தது.

9.12. அர்ஜுனன் கௌரவ ரதிகளை முற்றிலும் அழித்தல்; துரியோதனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்

இச்சமயம் பகைவரின் சேனைக்குள் நுழைந்த அர்ஜுனன் ரதிகளையும் யானை வீரர்களையும், குதிரை வீரர்களையும் தகிக்கத் தொடங்கினார். பார்த்தனின் அம்புகளால் தாக்கப்பட்டும் கௌரவ வீரர்கள் அர்ஜுனனை விட்டு விலகவில்லை. எரியும் தீ உலர்ந்த பொருட்களை எரிப்பது போல அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் தேர்ப்படையை முற்றிலுமாக அழித்து விட்டார். இச்சமயம் துரியோதனன் த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் போரிட்டான். அர்த்த நாராசங்களாலும், வத்ஸ தந்தங்களாலும் த்ருஷ்டத்யும்னனின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். அத்துடன் அவருடைய புஜங்களிலும் மார்பிலும் காயப்படுத்தினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் மிகுந்த கோபமுற்ற போதும் துரியோதனனின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். தேர் அழிந்து விட்டதால், துரியோதனன் ஒரு குதிரை மீதமர்ந்து சகுனியிடம் சென்று விட்டான்.

துரியோதனனின் மூவாயிரம் யானைகள் கொண்ட யானைப்படையைப் பாண்டவர்களும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் அழித்து விட்டனர். துரியோதனனைக் காணாமல் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் வீரர்களிடம் துரியோதன மன்னன் எங்கே எனக் கேட்டனர். அவர்கள் துரியோதனன் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டு விட்டதாகக் கருதினர். வீரர்கள் அவர்களிடம் துரியோதனன் சகுனியிடம் சென்று விட்டதைத் தெரிவித்தனர்.

9.13. கௌரவ சேனை முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுதல்; துரியோதனன் ஓட்டம்

துரியோதனன் சகுனியிடம் சென்ற பின்னர், பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பதினொரு பேரையும் வதம் புரிந்து விட்டார். எஞ்சியிருந்த கௌரவ சேனையின் பெரும்பகுதியை அழித்து விட்டார். அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களின் மீதமிருந்த த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மாவையும் அவனது 45 புதல்வர்களையும் கொன்று விட்டார். சம்ஷப்தக சேனையும் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டது. இச்சமயம் சகுனியுடனும், உலாகனுடனும், சகதேவன், மற்றும் பீமசேனன் இருவரும் போரிட்டனர். சகதேவன் சகுனியின் புதல்வன் உலாகனைக் கொன்று விட்டார். பின்னர் தன்னுடன் போரிட்ட சகுனியையும் வதைத்து விட்டார். சகதேவனைச் சகுனியின் படைவீரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். அவர்கள் அனைவரையும் அர்ஜுனன் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார்.

சகுனியின் படைவீரர்களின் அழிவைக் கண்ட துரியோதனன் தன்னுடைய வீரர்களை ஒன்று திரட்டிப் போரிடுமாறு கட்டளையிட்டான். பாண்டவர்களையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் அழித்து விட்டு விரைவில் திரும்புங்கள் என்று கூறினான். அவன் சொற்படி போருக்கு வந்த கௌரவ சேனை வீரர்கள் அனைவரும் இரு நாழிகைப் பொழுதிலேயே பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டு விட்டனர்.

கௌரவ சேனை முற்றிலும் அழிந்து விட்டது. ஒரு வீரன் கூட தப்பவில்லை. துரியோதனனிடம் இருந்த 11 அக்ஷௌஹிணி சேனையும், பாண்டவர்களாலும் ச்ருஞ்ஜயர்களாலும் அழிந்து விட்டன. அச்சேனையின் ஆயிரக்கணக்கான தைரியம் மிகுந்த மன்னர்களில் துரியோதனன் ஒருவன் மட்டுமே தென்பட்டான். ஆனால் அவனும் மிகுந்த காயமடைந்து விட்டான். வீரர்கள் அனைவரையும் இழந்த துரியோதனன் திசைகளையும், பூமியையும் சூன்யமாகக் கண்டான். பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சிம்மநாதம் செய்தனர். சேனையும், வாகனமும் இல்லாத நிலையில் துரியோதனன் ஓடிவிடத் தீர்மானித்தான்.

பாண்டவர்களின் பெரும் சேனையில் 2 ஆயிரம் தேர்களும், 700 யானைகளும், 5 ஆயிரம் குதிரைகளும், பத்தாயிரம் காலாட்படையினரும் மீதமிருந்தனர். அவர்கள் அனைவருடனும் த்ருஷ்டத்யும்னன் போருக்காக நின்றார். அங்கு கௌரவ தரப்பில் துரியோதனன் மட்டுமே தனித்திருந்தான். தன் உதவியாளர் யாரையும் போர்க்களத்தில் காணாமல், இறந்த தன் குதிரையை அங்கேயே விட்டு விட்டுக் கீழ்த்திசையை நோக்கித் துரியோதனன் ஓடிவிட்டான்.

9.14. துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்து கொள்ள எண்ணுதல்

11 அக்ஷௌஹிணி சேனையின் தலைவனாக இருந்த துரியோதனன்

கால் நடையாகவே த்வைபாயன் என்ற குளத்தை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தான். அச்சமயம் அவனுக்கு தர்மசீலரான அறிவாளி விதூரர் கூறிய சொற்கள் நினைவுக்கு வந்தன. மகாஞானியான விதூரர் இந்தப் பெரும் அழிவை முதலிலேயே அறிந்தும், பார்த்தும் இருக்கிறார் என்று நினைத்தான். தன் சேனையின் அழிவைக் கண்டு துரியோதனனுடைய இதயம் துக்கத்தாலும், சோகத்தாலும் தாபமுற்றது. அவன் குளத்தில் பிரவேசிக்க நினைத்தான். துரியோதனனுடைய சேனைகள் அனைத்தையும், உறவினர்களோடும், நண்பர்களோடும் அர்ஜுனன் அழித்து விட்டார். துரியோதனனின் லக்ஷக்கணக்கான சேனையில் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவரமா ஆகிய மூவர் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தனர்.

9.15 சஞ்ஜயன் துரியோதனனைக் காணுதல்

இச்சமயம் சஞ்ஜயன் சாத்யகியால் கைது செய்யப்பட்டார். சாத்யகி சஞ்ஜயனைக் கொல்ல நினைத்த போது திடீரென்று அங்கு தோன்றிய வியாச மகரிஷி சஞ்ஜயனை விடுவிக்குமாறு சாத்யகிக்கு அறிவுறுத்தினார். சாத்யகியும் சஞ்ஜயனை விருப்பப்படி செல்லுமாறு கூறி விட்டு விட்டார். சாத்யகி விடுவித்ததும், சஞ்ஜயன் கவசத்தைக் களைந்து அஸ்திர சஸ்திரங்களின்றி ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். குருதியில் நனைந்திருந்த சரீரத்துடன் ஒரு கோச தூரம் வந்த சஞ்சயன், வழியில் துரியோதனன் கையில் கதையுடன் தனியாக நிற்பதைப் பார்த்தார். மிகுந்த காயங்களுடன் இருந்த துரியோதனன் சஞ்ஜயனைக் கண்டதும் கண்ணீர் பெருக்கினான். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு துயரத்தில் மூழ்கினர். சிறிது நேரம் எதுவும் பேசவில்லை.

துரியோதனன் மகுடம் அணிந்த ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்களிடம் காணிக்கை பெற்றவன். அவர்களால் தலைவனாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவன். கர்ணனின் துணையால் 4 கடல்கள் வரை பரவிய பூமியில் வரி வசூல் செய்தவன். எப்போதும் ஆயுதம் ஏந்த வேண்டிய கஷ்டம் நேராதவன். அஸ்தினாபுரத்திலேயே இருந்து தடையற்ற ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தவன் குபேரனுக்கு இணையான ஐஸ்வர்யம் பெற்றவன். ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டிற்கோ, அல்லது ஆலயத்திற்கோ செல்வதற்கும் தங்கமயமான பாதை அமைக்கப்பட்டுச் சென்றவன். இந்திரனுக்குச் சமமான தேஜஸ்வி அத்தகைய பெருமை மிக்க வாழ்க்கையை அனுபவித்த துரியோதனன் இன்று மிகுந்த காயமுற்று, வெறும் காலுடன் பூமியின் மீது தனியாக நிற்பதைக் கண்டு சஞ்ஜயன் மிகுந்த துயரம் கொண்டார்.

9.16. துரியோதனன் சஞ்ஜயன் உரையாடல்

சிறிது நேரம் பேசாமலிருந்து, யோசித்தபின் துரியோதனன் சஞ்ஜயனிடம் தன் சகோதரர்களைப் பற்றிய செய்தியைக் கேட்டான்.

சஞ்சயன் அவனிடம், “மன்னா! உன்னுடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். சேனை முழுவதும் அழிந்தது. உன்னுடைய தரப்பில் மூன்றே மகாரதிகள் மீதம் உள்ளதாக வியாசர் கூறினார்” எனத் தெரிவித்தார். அதனைக் கேட்ட துரியோதனன் பெருமூச்சு விட்டான். சஞ்சயனைக் கைகளால் ஸ்பரிசித்தான். பின் கூறலானான்; “சஞ்ஜயா! இந்தப் போரில் எனக்கு ஆத்மீயமான ஜனங்கள் யாரும் உயிருடன் இல்லை. பாண்டவர்கள் தங்கள் உதவியாளர்கள் நிரம்பியவர்களாக உள்ளனர். சஞ்ஜயா! நீ அறிவுக் கண்ணுடைய, ஐஸ்வர்ய சாலியான மகாராஜாவிடம் செல். அவரிடம் உங்கள் புதல்வன் துரியோதனன் பராக்கிரமம் மிக்க நண்பர்களையும், புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும் இழந்து விட்டான். இப்போது குளத்தில் பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று சொல்.

பாண்டவர்கள் என்னுடைய ராஜ்யத்தை அபகரித்த பிறகு இந்த வருந்தத்தக்க நிலையில் என்னைப் போன்ற எந்தப் புருஷன் உயிரைத் தரிக்க முடியும்? என்னுடைய விஷயங்கள் அனைத்தையும் கூறு. அத்துடன் அந்தப் பெரும் போரிலிருந்து உயிரோடு தப்பிக் காயமடைந்த சரீரத்துடன் இந்தக் குளத்தில் மறைந்துள்ளான் என்பதைக் கூறு என்றான். பின்னர் துரியோதனன் அந்தப் பெரும் குளத்தில் பிரவேசித்தான். மாயையால் அதன் நீரைக் கட்டி அதனுள் உறைந்து விட்டான்.

9.17. அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் குளக்கரைக்கு வருதல்

துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்து விட்ட பிறகும் சஞ்ஜயன் அங்கேயே நின்றிருந்தான். அச்சமயம் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் அங்கு வந்தனர். சஞ்ஜயன் மூலம் துரியோதனனைப் பற்றிய செய்திகளை அறிந்து கொண்டனர். அப்போது பாண்டவர்கள் ரண பூமியில் இருந்து திரும்புவதைப் பார்த்தனர். உடனே சஞ்ஜயனுடன் மகாரதிகள் மூவரும் கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர். அங்கே பெரும் சோகம் நிலவியது. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட அவர்களுடைய ராணிகள் விம்மி அழுதனர். மந்திரிகளுடனும், சேவகர்களுடனும் அவர்கள் அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். ஒருவருமில்லாமல் சூனியமாக இருந்த கூடாரங்களில் தங்க விரும்பாத மூவரும் மீண்டும் துரியோதனன் மறைந்திருந்த குளத்திற்கு வந்தனர்.

9.18. அஸ்வத்தாமா துரியோதனன் உரையாடல்; அஸ்வத்தாமா சபதம், வேட்கை அறிதல்

பாண்டவர்கள் பார்வையில் படாமல் குளக்கரைக்கு வந்த அந்த மகாரதிகள் மூவரும் துரியோதனனிடம் எழுந்து போருக்கு வருமாறு

அழைத்தனர். களைத்துக் காயம்பட்டுள்ள பாண்டவர்களை இப்போது எளிதில் வென்று விடலாம், எழுந்து வா என்றனர். துரியோதனன் அவர்கள் உயிருடன் இருப்பதற்காகத் தன்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தான். அனைவரும் இன்று ஓய்வெடுத்துக் களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டு நாளைக் காலை பகைவர்களுடன் போரிடலாம் என்றான். அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் “இன்று சோமகர்களை அழித்து விடுவேன். இரவு கழிந்ததும் காலையில் போர்க்களத்தில் பகைவர்களை நான் கொல்லாவிட்டால் எனக்கு நல்லவர்களுக்குத் தகுந்த யக்ஞ கர்த்தாக்கள் அடையும் மகிழ்ச்சி கிடைக்காமல் போகட்டும். நான் பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லாமல் என்னுடைய கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன்” என்று சபதம் உரைத்தான்.

அவர்கள் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது மாமிசத்தைத் தேடிக் களைத்த பல வேடர்கள் தாகம் தணித்துக் கொள்ள அந்த குளக்கரைக்கு வந்தனர். அவர்கள் துரியோதனனுக்கும் அவனுடைய மகாரதிகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற உரையாடலைக் கேட்டு விட்டனர். பாண்டவர்களிடம் துரியோதனன் நீரில் மறைந்திருப்பதைத் தெரிவித்தால் பெரும் செல்வம் பெறலாம் என நினைத்தனர். பாண்டவர்களின் கூடாரத்திற்குச் சென்றனர்.

9.19. பாண்டவர்கள் வருகையும், அஸ்வத்தாமா முதலியோர் விலகுதலும்

அப்போது வேடர்களால், துரியோதனன் குளத்தில் மறைந்திருந்ததை அறிந்த பாண்டவர்கள் த்வைபாயன் குளத்தினை நோக்கி வரலாயினர். அவர்கள் தங்கள் சேனையுடன் வரும் ஒலியை அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் கேட்டனர். அவர்கள் துரியோதனனிடம், “பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இங்கிருந்து விலகிச் செல்வதற்கு அனுமதி கொடு” என்று கேட்டனர். துரியோதனன் “அவ்வாறே ஆகட்டும்” என்று கூறி அனுமதியளித்ததும், சோகத்தில் மூழ்கிய மகாரதிகள் மூவரும் அங்கிருந்து விலகிச் சென்று விட்டனர்.

9.20. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் போரிட அழைத்தல்; துரியோதனன் மறுமொழி

துரியோதனன் மறைந்திருந்த குளத்தருகில் பாண்டவர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். நீருக்குள் மறைந்திருந்த துரியோதனனைக் கண்டனர். யுதிஷ்டிரர் நீரில் இருந்த துரியோதனனிடம் கூறலானார்; “மக்கள் தலைவா! சுயோதனா! நீ எதற்காக நீரில் மறைந்திருக்கிறாய். குலத்தையும், கூடித்திரிய மன்னர்களையும் அழியச் செய்து இன்று உன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்

கொள்ள நீரில் நுழைந்துள்ளாய். சுயோதனா! எழுந்திரு; எங்களோடு போரிடு. உன்னுடைய முந்தைய கர்வமும் அபிமானமும் எங்கு சென்று விட்டன? பயத்தால் நீரைக்கட்டி இங்கு அமர்ந்துள்ளாயா?

சூரவீரன் என்று அனைவராலும் கூறப்படும் நீ, நீரில் மறைந்து தூங்கும் போது உன் வீரம் வீண் என்று நான் கருதுகிறேன். எழுந்திரு; போரிடு. நல்ல குலத்தில், குரு குலத்தின் வாரிசான நீ, குலத்தை மறந்து, போருக்குப் பயந்து எவ்வாறு நீருக்குள் அமர்ந்திருக்கிறாய்? போர் செய்யாமலோ, போரிலிருந்து புற முதுகிட்டு ஓடுவதோ சனாதன தர்மமல்ல. இதனைச் செய்யும் நீசனுக்குச் சொர்க்கம் கிடையாது. ரண பூமியில் புதல்வர்கள், சகோதரர்கள், தந்தைமார்கள், மற்ற உறவினர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்வித்து இப்போது ஏன் குளத்தில் அமர்ந்திருக்கிறாய்? நீ உன்னைச் சூரன் எனக் கருதுகிறாய். சூரர்கள் பகைவர்களைக் கண்டு ஓடுவதில்லை. சகோதரர்களையும், மிகப் பெருஞ் சேனையையும் கொல்வித்து இப்போது உன் உயிரை மட்டும் காப்பாற்ற யோசிக்கக் கூடாது. கர்ணன், மற்றும் சகுனியின் உதவியைப் பெற்று உன்னை இறப்பும், முதுமையும் அற்றவனாகவே நீ கருதினாய். உன்னை மனிதனாகவே நினைக்காமல் மிகப் பெரும் பாவத்தைச் செய்து இப்போது ஏன் போரிட மறுக்கிறாய்?

பாரதா! எழுந்திரு; எங்களோடு போரிடு. சுயோதனா! உன்னுடைய பெளருஷம் எங்கே சென்று விட்டது? எங்கே உன்னுடைய அந்தக் கர்வம்? எங்கு சென்றது உன் பராக்கிரமம்? எங்கே அந்தப் பெரும் கர்ஜனையும் மிரட்டலும்? எங்கு சென்றது உன்னுடைய அஸ்திரவித்தை? இப்போது இந்தக் குளத்தில் எவ்வாறு உனக்கு உறக்கம் வருகிறது? எழுந்திரு; கூடித்திரிய தர்மத்தின் படி போரிடு. எங்கள் அனைவரையும் தோற்கச் செய்து இப்புவிையை அரசாண்டு கொள். அல்லது என் கைகளால் கொல்லப்பட்டு ரண பூமியில் உறங்கிவிடு. பிரம்மா உனக்கு உத்தம தர்மமாகக் கூறியுள்ளதையே கடைப்பிடித்து உண்மையான மன்னனாக இரு” என்று யுதிஷ்டிரர் அவனைப் போருக்கு அழைத்தார்.

அவருக்கு, துரியோதனன் நீரில் இருந்தவாறே பதிலுரைத்தான். “மன்னா! எந்தப் பிராணியின் மனத்திலும் பயம் உறைவது வியப்பிற்குரியதல்ல. ஆனால் பாரதா! நான் உயிர் பயத்தால் இங்கு ஓடிவரவில்லை. என்னிடம் தேரும் இல்லை; தூணீரும் இல்லை. என்னுடைய பக்கக் காவலர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். நான் போர்க்களத்தில் தனியாக இருந்தேன். இந்நிலையில் நான் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுக்க விரும்பினேன். உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவோ, பயந்தோ, துயரத்துடனோ, நான் இந்த நீருக்குள் நுழையவில்லை. களைப்பினால்

மட்டுமே இவ்வாறு செய்தேன். கௌந்தேயா! நீயும் உன் சேவகர்களும் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் எழுந்து வந்து மீண்டும் போர்க்களத்தில் அனைவருடனும் போரிடுவேன்” என்றான்.

9.21. யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் போருக்கு அழைத்தல்; துரியோதனன் ராஜ்யம் வேண்டாம் எனல்

யுதிஷ்டிரர் அவனிடம், “சுயோதனா! நாங்கள் அனைவரும் களைப் பாறியாயிற்று. வெகு நேரமாக உன்னைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே நீ இப்போதே எழுந்து வா. இங்கேயே போர் செய். போரில் எங்கள் அனைவரையும் கொன்று வளமான ராஜ்யத்தை அடைந்து கொள். அல்லது எங்களால் கொல்லப்பட்டு வீரர்களின் புண்ணிய லோகத்திற்குச் சென்றுவிடு” என்றார்.

துரியோதனன் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலுரைத்தான், “குரு நந்தனா! நான் எந்த கௌரவர்களுக்காக ராஜ்யத்தை விரும்பினேனோ, அந்த என் சகோதரர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். உலகின் கூடித்திரிய சிரோமணிகள் அனைவரும் அழிந்து விட்டனர். இங்குள்ள ரத்தினங்கள் அனைத்தும் நஷ்டமாகி விட்டன. விதவைப் பெண்ணைப் போல ஸ்ரீ ஹீனமான, ஐஸ்வர்யம் அழிந்த இந்தப் பூமியை அனுபவிக்க என் மனத்தில் சிறுதும் உற்சாகமில்லை.

நான் இன்று கூடப் பாஞ்சால, பாண்டவர்களின் உற்சாகத்தை அழித்து உன்னை வெல்லும் அதிகாரம் உடையவன். ஆனால் துரோணரும், கர்ணனும் பீஷ்ம பிதாமகரும் கொல்லப்பட்டு விட்டதால் இந்தப் போருக்கு எந்த அவசியமும் இல்லை. இந்த சூன்யமான பூமி என்னுடையதாகவே இருக்கட்டும். எந்த மன்னன் உதவியாளர்கள் இல்லாமல் அரசாட்சியை விரும்ப முடியும்? நண்பர்களையும், புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும், தந்தையையும் விட்டு விட்டு உங்கள் மூலம் ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்ட பின் என் போன்ற எந்த மனிதன் உயிர் வாழ விரும்புவான்?

பாரதா! நான் மான் தோல் அணிந்து காட்டிற்குச் சென்று விடுவேன். என் தரப்பு மக்கள் கொல்லப்பட்டதால் எனக்கு இப்போது ராஜ்யத்தில் சிறிதும் விருப்பமில்லை. என்னுடைய சகோதரர்களும், சேனைகளும் கொல்லப்பட்ட இந்தப்பூமி உன் அதிகாரத்திலேயே இருக்கட்டும். நீ கவலையின்றி இதை அனுபவி. நான் மான் தோலணிந்து காட்டிற்குச் சென்று விடுவேன். எனக்கு உறவினரே இல்லாத போது இந்த வாழ்க்கையை, உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள எனக்கு விருப்பமில்லை.

ராஜேந்திரா! போ. எதன் தலைவன் நாசமாகிவிட்டானோ, வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனரோ, ரத்தினங்கள் அனைத்தும் அழிந்து விட்டதோ, அந்த

பூமியை ஆனந்தமாக அனுபவி. ஏன் எனில் உன் வாழ்க்கை கூடினமாகிவிட்டது” என்று மக்களும், சேனையும், செல்வமும் அழிந்து போன ராஜ்யத்தை யுதிஷ்டிரரே அனுபவித்துக் கொள்ளுமாறு துரியோதனன் கூறினான்.

9.22. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனை மீண்டும் போருக்கு வற்புறுத்துதல்

துரியோதனனுடைய சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் அவனிடம் பேசலானார். “மன்னா, நீ நீருக்குள்ளிருந்து துயரமுற்ற மனிதனைப் போல அழாதே. உன்னுடைய சொற்கள் எனக்கு எந்தப் பொருளையும் உணர்த்தவில்லை. சுயோதானா! நீ அளிப்பதில் வல்லவன். ஆனாலும் நீ அளித்த இந்தப் பூமியை நான் ஆள விரும்பவில்லை. இந்தப் பூமியை நான் அதர்மமாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. கூடித்திரியர்கள் தானம் ஏற்பது தர்மமாக சொல்லப்படவில்லை.

உன்னைப் போரில் தோற்கச் செய்தே இப்புவியை அனுபவிப்பேன். இப்போது நீ இந்தப் புவிக்குத் தலைவனல்ல; அவ்வாறு இருக்க இதை எவ்வாறு தானம் செய்ய விரும்புகிறாய்? நாங்கள் குலத்தில் அமைதியை நிலவச் செய்வதற்காகத் தர்மத்தின்படி முன்பு எங்களுடைய ராஜ்யத்தைக் கேட்டோம். அப்போது ஏன் நீ எங்களுக்கு இந்தப் பூமியை அளிக்கவில்லை? முன்பு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் எங்களுக்கு ராஜ்யம் அளிக்க மறுத்து இப்போது எதற்காக அளிக்கிறாய்?

கௌரவா! இப்போது நீ யாருக்கும் பூமியை அளிக்கவும் முடியாது. அதைப் பலவந்தமாகப் பிடுங்கவும் முடியாது. என்னைப் போரில் வென்று இந்தப் புவியைப் பரிபாலனம் செய். நீ முன்பு ஊசி முனையளவு பூமியையும் எனக்கு அளிக்க விரும்பவில்லை. பிறகு இன்று புவி முழுவதையும் எவ்வாறு அளிக்கிறாய்? ஐஸ்வர்யம் முழுவதையும் பெற்று இந்தப் புவியை ஆண்டு, எந்த முட்டாள் பகைவனின் கையில் தன்னுடைய பூமியை அளிக்க விரும்புவான். இன்று பூமியை அளிக்க விரும்பினாலும் நீ உன் உயிரிலிருந்து கை கழுவ நேரும் என்று அறியவில்லை. எங்களைத் தோற்கச் செய்து இந்தப் பூமியை ஆண்டு கொள். அல்லது கொல்லப்பட்டு உத்தமமான உலகத்திற்குச் சென்றுவிடு.

மன்னா! நான், நீ இருவரும் உயிரோடு இருக்கும்வரை நம்முடைய வெற்றி விஷயத்தில் அனைவருக்கும் ஐயம் இருந்து கொண்டே இருக்கும். தீய அறிவுடையவனே! இப்போது உன்னுடைய உயிர் என் கையில் உள்ளது. நான் விரும்பினால் உனக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளிக்க முடியும். ஆனால் உன் விருப்பத்தால் உயிரோடு இருக்க முடியாது.

நீ எங்களை எரித்துவிட முயற்சி செய்தாய். பீமனை விஷப்பாம்பால்

தீண்டச் செய்தாய். விஷம் பருகச் செய்து நீரில் மூழ்கடித்தாய். எங்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு கபட வலையால் எங்களை வேட்டைப் போருளாக்கினாய். திரௌபதியைக் கடுமையாகப் பேசினாய். கேசத்தைப் பற்றி இழுந்து அவமதித்தாய். இவை அனைத்தும் உனக்கு நினைவில் இருக்கிறதல்லவா? பாவியே! இவ்வனைத்துக் காரணங்களாலும் உன் உயிர் அழிந்து விட்டது. எழுந்திரு; போரிடு; இதனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும்” என யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் பலவகையாகப் பேசினார்.

9.23. துரியோதனன் குளத்திலிருந்தவாறே யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுவது

இயல்பாகவே கோபமுடையவனான துரியோதனனால் யுதிஷ்டிரரின் ஏச்சுக்களைச் சகிக்க முடியவில்லை. மன்னனாக, எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்டவனாக, கர்வியாகவும் இருந்த அவனால் போரில் வெற்றி பெற்ற தர்ம ராஜரின் சொற்களைச் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. நீருக்குள் இருந்த அவன் உஷ்ணப் பெரு மூச்சு விட்டான். மனத்திற்குள் போரைத் தீர்மானித்தான். யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் கூறலானான்; “பாண்டவர்கள் உங்கள் நன்மையை விரும்பும் நண்பர்களுடன் வந்துள்ளீர்கள். உங்களுடைய தேரும், வாகனமும் உள்ளன. நான் களைத்து, தேரிழந்து, வாகனமும் இன்றித் தனியாக இருக்கிறேன். தேரில் அமர்ந்து அஸ்திர சஸ்திரங்களோடு இருக்கும் உன்னோடு தனியாகத் தரையில் நின்று அஸ்திர சஸ்திரங்களின்றி எவ்வாறு போரிட முடியும்? யுதிஷ்டிரா! நீங்கள் ஒவ்வொருவராக என்னுடன் போரிடுங்கள். பல வீரர்களோடு ஒருவனைப் போரிட நிர்ப்பந்திப்பது நியாயமானதல்ல. உடலில் கவசமின்றி, களைத்துப் போர் ஆபத்தில் சிக்கிய, காயமடைந்த, வாகனங்களோ, வீரர்களோ இல்லாதவனிடம் போருக்காக நிர்ப்பந்திப்பது நியாயத்திற்குப் பொருந்தாது.

மன்னா! எனக்கு உன்னிடமோ, பீமனிடமோ, பார்த்தனிடமோ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமோ, பாஞ்சாலர்களிடமோ, நகுல-சகதேவர், சாத்யகி மற்றும் உள்ள உன் வீரர்கள் யாரிடமோ பயம் கிடையாது. போரில் தனியாகவே நான் உங்கள் அனைவரையும் தடுத்து விடுவேன். மன்னா! சாதுக்களின் புகழுக்கு மூலகாரணம் தர்மமேயாகும். நான் இங்கு அந்த தர்மத்தையும், புகழையும் பாலனம் செய்து கூறுகிறேன். நான் போரில் உங்கள் அனைவரோடும் ஒவ்வொருவராகப் போரிடுவேன்.

இன்று நான் அஸ்திர, சஸ்திரமும், தேரும் இல்லாத போதும், தேர்களின் மீதும், குதிரைகளின் மீதும் ஏறி வந்துள்ள உங்கள் அனைவருடனும் போர் செய்வேன். சகோதரர்களுடன் உன்னை வதம் செய்வேன். வாஹ்லீகர், பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், ஜயத்ருதன், பகதத்தன், பூரிச்ரவா, சல்யன், சகுனி மற்றும் புதல்வர்கள், நண்பர்கள் உற்றார் உறவினர் அனைவரின்

கடனிலிருந்தும் விடுபடுவேன்” என்று கூறிய பின் துரியோதனன் மௌனமானான்.

9.24. யுதிஷ்டிரர், துரியோதனன் இருவரும் போர் பற்றித் தீர்மானித்தல்

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் அவனிடம் கூறினார்; “சுயோதனா! கூடித்திரிய தர்மத்தை நீ அறிந்திருப்பதும், போரிட விரும்புவதும் மகிழ்ச்சிக்கும், சௌபாக்கியத்திற்கும் உரிய விஷயம். நீ ரண பூமியில் தனியாகவே ஒவ்வொருவராக எங்கள் அனைவருடனும் போர் செய்ய விரும்பினாலும் சரி. உனக்குப் பிடித்தமான ஆயுதத்தை ஏந்தி நீ எங்களில் ஒவ்வொருவரோடும் போரிடு. வீரனே! நீ எங்களில் ஒருவனை வதம் செய்து விட்டாலும் ராஜ்யம் முழுவதும் உன்னுடையதாகி விடும். அல்லது கொல்லப்பட்டுச் சொர்க்கலோகம் அடைவாய் என்ற உனக்கு விருப்பமான வரத்தை அளிக்கிறேன்” என்றார்.

தர்மராஜரின் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்ட துரியோதனன் அவரிடம் கூறினான்; “மன்னா! என்னோடு போரிட யாரவது ஒரு வீரனை வரித்துவிடு. நான் கதை ஒன்றுடனேயே போரிட விரும்புகிறேன். என்னை ரண பூமியில் தனியாக வெல்லும் கர்வமுடையவன் என்னுடன் போரிட்டும் விசித்திரமான தேர்ப் போர் ஒவ்வொரு அடியிலும் நடந்து விட்டது. இன்று இந்த அற்புதமான கதாயுத்தம் நடைபெறட்டும். மகாபாஹு! நான் கதையின் மூலம் சகோதரர்களுடன் பாஞ்சாலர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் கொன்று விடுவேன். யுதிஷ்டிரா! எனக்கு இந்திரனிடம் கூடப் பயமில்லை” என்று துரியோதனன் கூறினான்.

யுதிஷ்டிரர் “சுயோதனா! எழுந்திரு, போரில் கதை மூலம் யாரேனும் ஒரு வீரனுடன் போர் செய்து உன்னுடைய ஆண்மையை அறிமுகப்படுத்து. இந்திரனே உனக்கு ஆதரவளித்தாலும் நீ உயிருடன் தப்ப முடியாது” என்றார். “நல்ல குதிரை சாட்டையின் அடியைச் சகிக்க முடியாதது போல, யுதிஷ்டிரருடைய சொற்களைத் துரியோதனனால் சகிக்க முடியவில்லை. அவன் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, இரும்பிலான பெரும் கதையை எடுத்துக் கொண்டு நீரைக் கிழித்தவாறு எழுந்து நின்றான். திரிகூலம் ஏந்திய ருத்ரனைப் போலப் பாண்டவர் எதிரே நின்றான். கையில் கதையுடன் நின்ற அவனை தண்டதாரி யமன் என்றே அங்கிருந்தோர் கருதினர்.

துரியோதனன் போருக்காக நீரிலிருந்து வெளியேறினான். பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் ஒருவரோடு ஒருவர் கை குலுக்கிக் கொண்டனர். அதைக் கண்ட துரியோதனன் அவர்கள் தன்னைப் பரிகாசம் செய்வதாகக் கருதினான். பாண்டவர்களை எரித்துச் சாம்பலாக்குவது போல் பார்த்தான். அவர்களிடம், “பாஞ்சாலர்களே!

பாண்டவர்களே! இந்த பரிகாசத்திற்கான பலனை நீங்கள் இப்போதே அனுபவிக்க நேரிடும், என் கையால் கொல்லப்பட்டு யமலோகம் செல்லப் போகிறீர்கள்” என்றான். ரத்தத்தால் நனைந்த உடலுடன் பெரும் கர்ஜனை செய்தவாறு பாண்டவர்களை வலுச்சண்டைக்கு அழைத்தான்.

“யுதிஷ்டிரா! நீங்கள் ஒவ்வொருவராக என்னுடன் போருக்கு வந்து கொண்டே இருங்கள். போர்க்களத்தில் ஒரு வீரனைப் பல வீரர்களோடு போரிட நிர்ப்பந்திப்பது சரியல்ல. நான் உங்கள் அனைவரோடும் போரிடுவேன். ஆனால் இதில் உசிதமானது, உசிதமற்றது இரண்டையும் நீ அறிவாய்” என்றான். யுதிஷ்டிரர் அவனிடம், சுயோதனா! நீ மகாரதிகள் பலரோடு சேர்ந்து போரில் அபிமன்யுவைக் கொன்ற போது உன் மனத்தில் இத்தகைய கருத்து ஏன் தோன்றவில்லை? உண்மையில் கூடித்திரிய தர்மம் மிகவும் குருமமானது. மிகவும் இரக்கமற்றது. பல வீரர்கள் சேர்ந்து ஒரு வீரனைக் கொல்லக் கூடாது, என்பதே தர்மமாக இருந்தால் உன்னுடைய சம்மதத்துடன் பல மகாரதிகள் அபிமன்யுவை எவ்வாறு வதம் புரிந்தனர். எல்லோருமே தாங்கள் ஆபத்தில் சிக்கும் போது, தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொல்லத் தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். உச்ச பதவியில் தாங்கள் நிலைக்கும் போது அவர்கள் பரலோகத்தைப் பற்றி நினைப்பதில்லை.

9.25. யுதிஷ்டிரர் தங்களில் ஒருவரோடு மட்டும் போரிடுமாறு துரியோதனனிடம் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் மேலும் தொடர்ந்து கூறலானார், “பாரதா! நீ கவசத்தை அணிந்து கொள். போருக்கு அவசியமான பொருட்களை எடுத்துக் கொள். நான் உனக்குப் பிடித்தமான இந்தவரத்தை அளிக்கிறேன். ஐந்து பாண்டவர்களில் யாருடன் நீ போரிட விரும்புகிறாயோ, அந்த ஒருவனை வதம் செய்ததும் நீ மன்னனாக முடியும். அல்லது கொல்லப்பட்டால் சொர்க்கம் சேர்வாய். சூரனே! போரில் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதைத் தவிர வேறு எந்தப் பிரியமான காரியத்தை நாங்கள் செய்ய முடியும்?” என்றார்.

துரியோதனன் தங்கமயமான கவசத்தையும், தலைக் கவசத்தையும் அணிந்து கொண்டான். பாண்டவர்களிடம், “சகோதரர்களில் யாரேனும் ஒருவன் கதை மூலம் என்னுடன் போரிட்டும். நான், நகுல-சகாதேவர், பீமன், அர்ஜுனன் அல்லது உன்னோடும் போரிட முடியும். கதாயுத்தத்தில் எனக்கு நிகரானவன் யாரும் இல்லை என்பதை நான் நினைவில் வைத்துள்ளேன். நீங்கள் அனைவரும் அல்லது உங்களில் யாரவது ஒருவன் கூட என்னுடன் நியாயமாகப் போரிடத் திறமையுடையவனல்ல. நான் கர்வத்துடன் இவ்வாறு கூறக்கூடாது என்றாலும் சொல்லவேண்டியுள்ளது. என் சொல் உண்மையா பொய்யா என்பது இந்த முகூர்த்தத்திலேயே

தெளிவாகிவிடப் போகிறது. இன்று என்னோடு யார் போரிடத் தயாரானாலும் அவன் கதையை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்” என்றான்.

9.26. பீமன் துரியோதனனோடு போரிடத் தயாராகுதல்

யுதிஷ்டிரர், “பாண்டவர்களில் ஒருவரோடு துரியோதனன் கதைப் போரிட்டு வெற்றி பெறட்டும்; அல்லது உயிரிழந்து உத்தம உலகம் அடையட்டும்” என்று கூறியதைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சினம் கொண்டார். யுதிஷ்டிரரின் அசட்டுத் துணிச்சலைக் கண்டித்தார். யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பயங்கர ஆபத்தில் சிக்கிவிட்டதை உணர்த்தினார். கதைப் போரில் 13 வருடங்களாகப் பீமனைப் போன்ற பதுமையோடு பயிற்சி செய்து வரும் துரியோதனனை வெல்ல முடியாது எனக் கவலை கொண்டார். இச்சமயம் பீமசேனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் தான் நிச்சயம் வெற்றி பெறுவேன் என்றும் தன் கதை துரியோதனனுடைய கதையை விட ஒன்றரை மடங்கு கனமானது என்றும் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கவலை கொள்ள வேண்டாம் என்றார். அத்துடன் யுதிஷ்டிரரிடம் “இன்று நான் உங்கள் இதயத்தில் தைத்த முள்ளை எடுத்து விடுவேன். உங்கள் கழுத்தில் புகழ் மாலையை அணிவிப்பேன். துரியோதனன் இன்று தன் உயிரையும் ராஜ்ய லக்ஷ்மியையும் தியாகம் செய்யப்போகிறான்” என்று உறுதியளித்தார்.

9.27. பீமசேனன், துரியோதனன் சொற்போர்

பீமசேனன் தன் கதையைக் கையில் எடுத்துப் போருக்கு அறைகூவல் விடுத்தார். அதனைச் சகிக்க முடியாத துரியோதனனும் பீமனை எதிர்க்க விரைந்து வந்தான். தனியாகப் போரிட வந்த துரியோதனனைக் கண்டு பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தனர். துரியோதனன் மனத்தில் கவலையும், பயமும் இன்றிக் கையில் கதையுடன் கயிலை மலை போல் நின்றான். அவனிடம் பீமசேனன் கூறலானார்.

“துரியோதனா! நீயும் திருதராஷ்டிர மன்னரும் எங்களுக்குச் செய்த கொடுமைகள், வாரணாவத நகரத்தில் நிகழ்ந்தது அனைத்தையும் நினைத்துப்பார். தீயவனே! நிறைந்த சபையில் ரஜஸ்வலா திரௌபதிக்குத் துயரம் விளைவித்தாய். சகுனியின் ஆலோசனைப்படி யுதிஷ்டிரரைச் சூதில் கபடமாகத் தோற்கடித்தாய். நீ செய்த பாவங்கள், கொடுமைகள் இவற்றின் அசுப பலனை இன்று உன் கண்களால் பார்த்துக் கொள். உன்னாலேயே பீஷ்ம பிதாமகர் இன்று அம்புப் படுக்கையில் படுத்துள்ளார். உன்னுடைய செயல்களாலேயே துரோணாசாரியார், கர்ணன், பிரதாபியான சல்யர், சகுனி ஆகிய அனைவரும் ரண களத்தில் கொல்லப்பட்டனர்.

உன்னுடைய சகோதரர்கள், புதல்வர்கள், படை வீரர்கள், போரில் புறமுதுகிடாத ஏராளமான மன்னர்கள் மரணத்திற்கு ஆளாகினர்.

திரௌபதிக்குத் துன்பம் விளைவித்த பாவி பிரதிகாமியின் வதமும் நிகழ்ந்து விட்டது. நீ ஒருவன் மட்டுமே பிழைத்துள்ளாய். இந்த கதையால் ஐயம் இன்றி உன்னைக் கொன்று விடுவேன். இன்று நான் ரண பூமியில் உன்னுடைய கர்வம் முழுவதையும் பொடியாக்கி விடுவேன். உன் மனத்தில் உள்ள அரசை அடையும் பேராசையையும் பாண்டவர்களுக்கு நீ செய்த கொடுமைகளையும் இன்று நான் முடித்து விடப்போகிறேன்” என்றார்.

துரியோதனன் பீமனுக்கு மறுமொழி கூறினான்; “வருகோதரா! அதிகமாகப் பேசுவதால் பயன் என்ன? நான் ஹிமாலய சிகரத்தைப் போலப் பெரிய கதையைக் கையில் எடுத்து நிற்பதை நீ பார்க்க வில்லையா? இன்று கதை ஏந்திய என்னைக் கொல்லக் கூடியவன் யார் இருக்கிறான்? நியாயமாகப் போரிட்டு இந்திரனும் என்னை தோற்கடிக்க இயலாது. கௌந்தேயா! நீர்ற்ற மேகத்தைப் போல வீணாகக் கர்ஜிக்காதே” இன்று உன்னிடம் உள்ள பலம் அனைத்தையும் போரில் காட்டு” என்றான். பாண்டவர்கள் மதயானையைக் கோப்படுத்துவதைப் போல அடிக்கடி தோளைத்தட்டித் துரியோதனனைக் கோப மூட்டினர். அப்போது பாண்டவர்களின் யானைகள் அடிக்கடி பிளிறின. ஆயுதங்கள் ஒலியுடன் பிரகாசித்தன.

9.28. பலராமரின் வருகை; அனைவரும் குருக்ஷேத்திரம் அடைதல்

பீமனும், துரியோதனனும் கைகளில் கதையை ஏந்திப் போருக்குத் தயாரான நிலையில், மகாபாரதப் போர் தொடங்கும் முன்பே, அப்போரில் பங்கு பெறவோ, போரைக் காணவோ விரும்பாமல் தீர்த்த யாத்திரைக்காகச் சென்று விட்ட பலராமர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். மகாபாரதப் போரில் உயிர்களின் பேரழிவையும், இறுதியாகப் பீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையில் கதைப்போர் நடைபெறுவதையும் நாரத மகரிஷியின் வாயிலாகத் தெரிந்து கொண்ட அவர் தன் இரு சீடர்களின் கதாயுத்தத்தைக் காணும் விருப்பத்துடன் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அனைவரும் அவரை அன்புடன் வரவேற்றனர். முறைப்படி பூஜித்து வணங்கினர். அனைவரிடமும் நாம் விசாரித்த பலராமர் யுதிஷ்டிரரிடம் புண்ணிய பூமியான குருக்ஷேத்திரத்தின் சமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்தில் கதைப் போரை நடத்தலாம் என ஆலோசனை கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். அனைவரும் மேற்கு முகமாகச் சென்று சரஸ்வதி நதியின் தென் கரையில் இருந்த குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தனர். துரியோதனனும் தன் பெரும் கதையினைக் கையில் ஏந்தியவாறு பாண்டவர்களுடன் கால் நடையாகவே சென்றான். துரியோதனன் இவ்வாறு வருவதைக் கண்ட வானில் சஞ்சரித்த தேவர்கள் நன்று, நன்று எனக் கூறி அவனைப் புகழ்ந்தனர்.

9.29. போருக்குத் தயாரான பீமன், துரியோதனன் இருவரின் தோற்றம்

பீமன் கவசமணிந்து கொண்டார். மிகப்பெரிய முனையை உடைய கதையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கருடனைப் போல ரூபம் தரித்துப் போருக்குத் தயாரானார். துரியோதனனும் தலைப்பாகை அணிந்து, தங்கக் கவசம் கட்டிக் கொண்டான். மேருமலையைப் போலப் பிரகாசித்தவாறு பீமனுடன் போருக்குத் தயாரானான். ரண பூமியில் நின்ற அவ்விரு சகோதரர்களும் உதிக்கும் சூரிய-சந்திரர்களைப் போலப் பிரகாசித்தனர். ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்ய விரும்பிய அவ்விருவரும் பார்வையாலேயே ஒருவரை ஒருவர் எரித்தனர். துரியோதனன் கதையைக் கையில் எடுத்தான். கண்கள் சிவக்க, நாவினால் வாயைத் துழாவி ஒரு யானை மற்றொரு யானையை அழைப்பது போலப் பீமனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அதே போலப் பீமனும் இரும்பு கதையைக் கையில் எடுத்து ஒரு சிங்கம் மற்றொரு சிங்கத்தைப் போருக்கு அழைப்பதைப் போலத் துரியோதனனைப் போருக்கு அழைத்தார்.

ரண பூமியில் இருவரும் மலைச் சிகரங்களைப் போலப் பிரகாசித்தனர். இருவரும் மிகவும் சினம் கொண்டிருந்தனர். இருவருமே ரோஹிணியின் புதல்வர் பலராமரிடம் கதைப்பயிற்சி பெற்ற சிஷ்யர்கள். அவ்விருவரும் யமராஜன், வருணன், இந்திரன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமன், குபேரன், மது கைடபன், சுந்தன்-உபசுந்தன், ராம-ராவணன், மற்றும் வாலி-சுக்ரீவனைப் போலப் பராக்கிரமம் காட்டுபவர்கள். இருவரும் சினம் என்னும் விஷத்தைக் கக்கும் இரு பாம்புகளைப் போலத் தோற்றமளித்தனர். உள்ளங்கைகளாலும், பற்களாலும் அடிக்கும் இரு புலிகளைப் போலவும், பிரளய காலத்தில் கலங்கிய இரு கடல்களைப் போலவும், சினம் நிறைந்த இரு செவ்வாய் கிரகங்களைப் போலவும் ஒருவருக்கொருவர் தாபமளித்தனர்.

மழைக்காலத்தில் கர்ஜிக்கும் கிழக்கு, மேற்கு திசைகளில் உள்ள இரு மேகங்களைப் போலவும், இரு யானைகளைப் போலவும், பிரளய காலத்தில் உதித்த இரு ஒளிமிக்க சூரியர்களைப் போலவும், கொழுந்து விட்டெரியும் இரு தீயைப் போலவும், சிகரமுடைய இரு மலைகளைப் போலவும் காணப்பட்டனர். கனைக்கும் இரு நல்ல குதிரைகளைப் போலவும், பிளிரும் இரு யானைகளைப் போலவும், கத்தும் இரு காளைகளைப் போலவும், உன் மத்தம் கொண்ட இரு தைத்யர்களைப் போலவும் சோபையுற்றனர்.

அப்போது துரியோதனன், மிகுந்த பராக்கிரமியான பலராமன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், தைரியம் மிக்க பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய, கேகய வீரர்களிடமும், சகோதரருடன் நின்ற யுதிஷ்டிரரிடமும் “வீரர்களே! எனக்கும், பீமனுக்கும் தீர்மானமான இந்தப் போரை நீங்கள் அனைவரும் அருகில் அமர்ந்து

பாருங்கள் என்று கர்வத்துடன் கூறினான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட மன்னர் சமுதாயம் அங்கு எல்லாப்பக்கமும் அமர்ந்து கொண்டது. அனைவருக்கும் நடுவில் நீலாம்பரதாரி, வெண்மை நிறமுடைய பலராமர் நகூத்திரங்கள் சூழப்பெற்ற பூரண சந்திரனைப் போல அமர்ந்து கொண்டார். பீமனும், துரியோதனனும், விருத்தாகரனையும், இந்திரனையும் போலப் போருக்குத் துணிந்து நின்றனர்.

9.30. துரியோதனனுக்கு முன் அபசகுனங்கள் தோன்றுதல்

துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன், பெரிதாகக் கர்ஜிக்கும் காளையைப் போலக் குருராஜன் பீமசேனனை வலுவில் போருக்கு அழைத்தான். அச்சமயம் பல வகை அபசகுனங்கள் தோன்றின. இடியின் ஒலியோடு வேகமான காற்று வீசியது. எல்லாப்பக்கமும் மண் மாரி பொழிந்தது. திசைகள் இருளால் மறைக்கப்பட்டன. வானிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான எரி நகூத்திரங்கள் பூமியைப் பிளந்தவாறு விழுந்தன. அமாவாசை இல்லாமலே ராகு சூரியனைப் பீடித்தது.

காடு, மரங்களோடு பூமி நடுங்கியது. மண்ணும், கல்லும் கலந்து பொழிந்த வறண்ட காற்று வீசியது. மலைச் சிகரங்கள் உடைந்து விழுந்தன. பலவகை உருவம் கொண்ட மிருகங்கள் எல்லாத் திசையிலும் ஓடின. நரிகள் அக்னியைப் போல ஜொலித்தவாறு அமங்களத்தை அறிவிக்கும் சொற்களைக் கூறின. விலங்குகள் நடைபெற உள்ள அமங்களத்தை அறிவித்துக் கொண்டிருந்தன. கிணற்று நீர் தனக்குத் தானே பெருகலாயிற்று. உருவம் தெரியாமலேயே பல கர்ஜனை ஒலிகள் கேட்டன.

9.31. பீமசேனன் துரியோதனன் உரையாடல்

இச்சமயம் கையில் கதையுடன் நின்ற துரியோதனனைப் பார்த்துக் கோபம் கொண்ட பீமசேனன் அவனிடம் கூறினார். “துரியோதனா! வாரணாவதத்து நிகழ்வுகளான உன்தீய கர்மங்களை நினைவு படுத்திக்கொள். நீ நிறைந்த சபையில் திரௌபதியை அவமானப்படுத்தினாய். அவள் வஸ்திரத்தை இழுத்துத் துன்புறுத்தினாய். சகுனி மூலம் சூதில் யுதிஷ்டிரரை ஏமாற்றினாய். உன்னால் நாங்கள் அனைவரும் காட்டில் பெரும் துயரம் அனுபவித்தோம். விராட நகரத்தில் வேறு பிறவி மனிதர்களைப் போல் வசிக்க நேர்ந்தது. இந்த எல்லாக் கஷ்டங்களாலும் என் மனத்தில் சேர்ந்த சினம் அனைத்தையும் உன் மீது போடப் போகிறேன்.

தீய அறிவுடையவனே! இன்று நீ எனக்குத் தென்பட்டாய். உன்னாலேயே பீஷ்மர் இன்று அம்புப்படுக்கையில் படுத்திருக்கிறார். துரோணரும், கர்ணனும், சல்யரும் கொல்லப்பட்டனர். பகைமைத் தீயை எரியச் செய்து தீமை புரிந்த சகுனியும் கொல்லப்பட்டான். திரௌபதிக்குத்

துயரமளித்த பாவி பிரதிகாமியும் கொல்லப்பட்டான். உன்னுடைய வீர சகோதரர்கள் அனைவரும், இன்னும் பல மன்னர்களும் உனக்காகப் போரில் கொல்லப்பட்டனர். உன்னையும் நான் கதையால் கொன்று வீழ்த்துவேன் என்பதில் ஐயமில்லை என்றார்.

பீமனின் சொற்களுக்குத் துரியோதனன் பதிலளித்தான். “வ்ருகோதரா! நீ அதிகமாகப் பேசுகிறாய். அதனால் என்ன பயன்? என்னுடன் போரிடு. குலத்திற்கு அதமமானவனே! உன்னுடைய போரின் அதிகாரத்தை அழித்து விடுகிறேன். நீசனே! உன்னைப் போன்ற யாரும் துரியோதனனைச் சொற்களால் பயமுறுத்த முடியாது. உன்னுடன் கதைப் போர் செய்ய வேண்டும் என்ற என் விருப்பத்தைத் தேவர்கள் நிறைவேற்றியது சௌபாக்கியமான விஷயம். தீயவனே! வாக்கால் தற்பெருமை செய்து கொள்ளுவதால் என்ன ஆகும் பேசுவதை விட்டு விட்டு நீ கூறியதை விரைவில் செயலில் செய்து காட்டு என்றான். அவனுடைய தைரியத்தைக் கண்டு அனைவரும் அவனைப் பாராட்டினர்.

9.32. பீமசேனன், துரியோதனன் கதாயுத்தம்

அனைவராலும் புகழப்பட்ட துரியோதனன் மகிழ்ச்சியும், உல்லாசமும் நிரம்பப்பெற்று விளங்கினான். இச்சமயம் பாண்டு புத்திரன் கதையைத் தூக்கித் துரியோதனன் மீது வேகமாகத் தாக்கினார். இருவரிடையேயும் இந்திரன்-பிரகலாதன் இடையே நடைபெற்றது போலக் கோரமான போர் தொடங்கியது. கதைகளின் அடிகளால் தீப்பொறிகள் வெளிவரத் தொடங்கின. நடைபெற்ற அந்தப் பயங்கர யுத்தத்தில் போரிட்டுக் களைத்த இருவரும் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்தனர். மறுபடியும் ஒருவரை ஒருவர் கதையால் தாக்கிக் கொண்டனர். ஒரு பெண் யானைக்காகப் போரிடும் இருமதங் கொண்ட யானைகளைப் போல அவர்கள் காட்சியளித்தனர். சமமான பலமுடைய இருவரும் மறுபடியும் ஓய்வெடுத்து மறுபடியும் போரிட்டனர்.

இவ்விருவரும் சமமாகப் போர் புரிவதைக் கண்டு இவர்களின் வெற்றி சம்பந்தமாக எல்லோரும் ஐயம் கொண்டனர். இருவரும் மற்றவர் தவறு செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துப் போரின் முறைகளை மாற்றிக் கொண்டனர். பீமன் தன் கதையைச் சுழற்றும் போது அதன் அச்ச மூட்டும் ஒலி எதிரொலித்தது. துரியோதனன் உவமையற்ற வேகத்துடன் பீமன் கதையைச் சுழற்றுவதைக் கண்டு வியப்பில் ஆழ்ந்தான். பீமசேனன் பலவகை வழிகளையும், மண்டலங்களையும் வெளிப்படுத்திச் சோபையுற்றார். அவ்விருவரும் பகைவரின் அடியிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு எதிரியின் அடியை வீணாக்கி, முன்னாலும், பின்னாலும், இடமும் வலமுமாக ஓடினர்.

பந்தய சூழ்ச்சிகளை மாற்றி ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் காயப்படுத்தினர். இரு யானைகள் தம் தந்தங்களால் குத்தி ரத்தத்தில் நனைவது போலக் கதைகளால் அடித்துக் காயப்படுத்தி இருவரும் ரத்தத்தில் நனைந்தனர். இருவரும் வட்ட கதியில் நின்றனர். துரியோதனன் வலது மண்டலத்திலும், பீமன் இடது மண்டலத்திலும் நின்றனர். பீமனின் விலா எலும்பில் துரியோதனன் தன் கதையால் அடித்தான். அதனைப் பொருட்படுத்தாத பீமன் இந்திரனின் வஜ்ரமோ என்னும் படித் தன் கதையைச் சுழற்றினார். இருவரின் கதைகளும் மோதிப் பேரொலி ஏற்பட்டது. நெருப்புப் பொறிகள் தெறித்தன. பல மண்டலங்களில் சஞ்சரித்த துரியோதனன் பீமனைக் காட்டிலும், அதிகமாகச் சோபையுற்றான். துரியோதனனின் கதையின் வேகத்தைக் கண்டு சோமகர்களும், பாண்டவர்களும் பயத்தில் உறைந்தனர்.

விசித்திர வழிகளில் சஞ்சரித்த துரியோதனன் ஒரு கணம் பீமன் நிற்பதைக் கண்டு அவரை வேகமாகத் தாக்கினான். பீமனும் துரியோதனுடைய தங்கமிழைத்த கதையின் மீது தன் கதையால் வேகமாக அடித்தார். தன் கதை அடிக்கப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன், உறுதியான தீர்மானத்தோடு இடது மண்டலத்திலிருந்து வட்டமடித்துப் பீமசேனனின் தலைமீது அடித்தான். ஆனால் பீமசேனன் தைரியம் இழக்கவில்லை. ஒரு அடிசுட அவர் இங்கும் அங்கும் அசையவில்லை. பீமசேனன் துரியோதனன் மீது தன் கனமான கதையை விடுத்தார். ஆனால் துரியோதனன் சிறிதும் அஞ்சவில்லை. அவன் சுறுசுறுப்பாக நகர்ந்து அந்த அடியை வீணாக்கினான். பீமசேனனின் கதை வீணாகிப் பூமியில் விழுந்து விட்டது.

பீமனின் கை கதையின்றி இருந்தது. துரியோதனன் கௌசிக மார்க்கங்களைப் பின்பற்றி அடிக்கடி தாவிப் பீமனை ஏமாற்றி அவருடைய மார்பின் மீது கதையால் அடித்தான். பீமசேனன் மூர்ச்சையுற்றது போல் ஆனார். ஒரு கணம் அவருக்குத் தன் கடமையின் நினைவில்லை. பீமனுடைய நிலை இவ்வாறு ஆனதும், பாண்டவர்களும், சோமகர்களும் மிகவும் துயரம் அடைந்தனர். வேதனையுற்ற அவர்கள் வெற்றியின் நம்பிக்கையை இழந்து விட்டனர். அதனால் பீமன் மதயானையைப் போலச் சினம் கொண்ட கதையைத் தூக்கியவாறு துரியோதனன் அருகில் ஓடி, கொன்று விடும் உத்தேசத்துடன் கதையைச் சுழற்றி அவன் விலா எலும்பில் அடித்தார். அந்த அடியைத் தாங்க மாட்டாத துரியோதனன் பூமியில் மண்டியிட்டு அமர்ந்து விட்டான். அதனைக் கண்டு பாண்டவர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் எழுப்பினர்.

அந்த சிம்ம நாத்தத்தைக் கேட்ட பலமுடைய துரியோதனன் பாம்பைப் போலச் சீறினான். கதையுடன் பீமனை நோக்கி ஓடினான். அவருடைய

நெற்றியில் அடித்தான். பீமன் அசையாமல் நின்றார். அவர் நெற்றியிலிருந்து ரத்ததாரைபெருகிற்று. மத தாரையைப் பெருக்கும் யானையைப் போலத் தோற்றமளித்த பீமசேனன் வஜ்ரம் போன்ற கதையை எடுத்துத் தன் பகைவனை அடித்தார். துரியோதனனுடைய நரம்புகள் அனைத்தும் அந்த அடியில் தளர்ந்து விட்டன. அவன் காற்றால் பெயர்க்கப்பட்ட மலர்ந்த சாலமரத்தைப் போல நடுங்கியபடி பூமியில் விழுந்து விட்டான்.

பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர். அதற்குள் துரியோதனன் மீண்டும் நினைவுவரப் பெற்றான். குளத்திலிருந்து கிளம்பிய யானையைப் போலத் தாவி நின்று கொண்டான். பயிற்சி பெற்ற வீரனான துரியோதனன் தன் முன் நின்ற பீமசேனைக் கதையால் மறுபடியும் அடித்தான். பீமனின் சரீரம் தளர்ந்து விட்டது. பூமியில் அவர் விழுந்து விட்டார். போர்க்களத்தில் பீமனைப் பூமியின் மீது வீழ்த்திய துரியோதனன் தன் சக்தி முழுவதையும் பிரயோகித்துப் பீமனின் வஜ்ரத்திற்கு நிகரான கவசத்தைப் பிளந்து விட்டான். அப்போது வானத்தில் இருந்து தேவர்களும் அப்சரஸ்களும் கோலாகலத்துடன் மலர்மாரி பொழிந்தனர்.

பீமனின் கவசம் பிளக்கப்பட்டது. அவர் தரையில் வீழ்த்தப்பட்டார். துரியோதனனுடைய பலம் குறையவில்லை. இதனைக் கண்ட பாண்டவர்கள் மீண்டும் பெரும் பயம் கொண்டனர். சிறிது நேரத்தில் நினைவுவரப் பெற்ற பீமசேனன் ரத்தம் பெருகிய தன் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு எழுந்து நின்றார். சமாளித்துக் கொண்டு கண்களைத் திறந்து பார்த்தார். மறுபடியும் போருக்குத் தயாரானார். அப்போது நகுலன், சகதேவன், த்ருஷ்டத்யும்னன், சினிபுங்கவன் சாத்யகி அனைவருமே துரியோதனனுடன் போரிட விரும்பி அவனை வலுவில் அழைத்துத் தாக்கவும் முற்பட்டனர். ஆனால் பலசாலியான பீமசேனன் அவர்கள் அனைவரையும் தடுத்து விட்டார். காலனைப் போலத் துயரமும் நடுக்கமும் இன்றித் துரியோதனனைத் தாக்கலானார்.

9.33. அர்ஜுனனின் சங்கேதம்; பீமன் துரியோதனன் தொடைகளை உடைத்தல்

இதற்கிடையில் பீமன், துரியோதனன் இருவரின் போர் பற்றி அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கேட்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் “நியாயமாகப் போரிட்டால் பீமனால் துரியோதனனை வெல்ல முடியாது. அதர்மமான போரினாலேயே துரியோதனனை வெல்ல முடியும். சூதாட்ட சபையில் முன்னரே பீமன் துரியோதனனின் தொடைகளை உடைப்பதாகச் சபதம் செய்ததையும் அவர் நிறைவேற்ற வேண்டும்” எனத் தெரிவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைப் புரிந்து கொண்ட அர்ஜுனன்

பீமன் பார்க்கும் சமயம் தன் இடது தொடையைத் தட்டிச் சமிக்ஞை செய்தார். இதிலிருந்து பீமன் சங்கேதம் பெற்றார்.

பீமன் கதை மூலம் யமகம் மற்றும் வேறுவகையால் விசித்திர மண்டலங்கள் மூலம் போர் செய்தார். இதே போலப் பீமனின் வதத்தை விரும்பிய துரியோதனனும் விசித்திரமான போர் முறைகளை வெளிப்படுத்தினான். இரு கடல்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுவது போலவும், இரு மத யானைகள் சண்டையிடுவது போலவும் இருவரும் மோதிக் கொண்டனர். இருவரின் கதைகளும் இடி இடிப்பது போல மோதிக் கொண்டன. போரிட்டுக் களைத்த இருவரும் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்து மீண்டும் மோதினர்.

இருவரின் சரீரங்களும் கதைகளின் அடியால் காயப்பட்டு ரத்தத்தால் நனைந்திருந்தன. அர்ஜுனன் பீமனுக்குச் செய்த சங்கேதத்தைக் கடைக் கண்ணால் கண்ட துரியோதனன் பீமனை நோக்கிச் சென்றான். பீமன் அவன் மீது வேகமாகக் கதையைச் செலுத்தினார். அதனைக் கண்ட துரியோதனன் விரைந்து விலகிக் கொண்டான். பீமனின் கதை பூமியில் விழுந்து விட்டது. தன்னைப் பீமனின் அடியிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொண்ட துரியோதனன் பீமன் மீது வேகமாகக் கதையால் அடித்தான். பீமனின் உடலிலிருந்து ரத்தம் பெருகியது. அந்த அடி தாளாமல் அவர் செயலற்று நின்று விட்டார், பீமன் வலி தாளாமல் வேதனையுடன் நிற்பதைத் துரியோதனன் அறியவில்லை. பீமசேனன் தன்னை அடிப்பதற்காகவே நிற்பதாக அவன் எண்ணினான். பீமனிடம் இருந்து எவ்வாறு தப்பிப்பது என்று யோசித்தான். அதனால் அவன் பீமனை மீண்டும் அடிக்கவில்லை.

பீமன் சிறிது நேரம் இளைப்பாறினார். பின்னர் துரியோதனன் மீது வேகமாகத் தாக்கினார். அளவற்ற தேஜஸ்வியான பீமன் ரோஷத்தோடு போரிட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் அந்தக் கதையின் அடியை வீணாக்க விரும்பினான். பீமசேனனை ஏமாற்ற எண்ணினான். முதலில் அசையாமல் நின்ற அவன் பீமன் கதையை ஓங்கியதும் உயரத் தாவித் தொலைவில் விலகி விடத் தீர்மானித்தான். பீமசேனன் துரியோதனனின் எண்ணத்தை அறிந்துவிட்டார். மேலே தாவ விரும்பிய துரியோதனனின் தொடைகளின் மீது கதையால் அடித்தார். பீமனால் செலுத்தப்பட்ட அந்தக் கதை இடியைப் போலத் தாக்கித் துரியோதனனின் அழகான, வலிமையான தொடைகளைத் உடைத்து விட்டது. பீமனால் தொடைகள் உடைக்கப்பட்டதும் மன்னர்கள் அனைவரின் தலைவனான துரியோதனன் தரையில் விழுந்து விட்டான்.

9.34. துரியோதனன் வீழ்ந்ததும் தொல்லைகள் வெளிப்படுதல்

அப்போது பயங்கரக் காற்று வீசியது. மண்மாரி பொழிந்தது. மரங்கள்,

காடுகள், மலைகளுடன் பூமி நடுங்கியது. வானிலிருந்து எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. இந்திரன் ரத்தத்தையும், மண்ணையும் பொழிந்தார். வானத்தில் யகூஷ, ராகூஷ, பிசாசுகளின் கோலாகல ஒலி கேட்டது. பசு, பசுடிகளின் பயங்கர ஒலி எல்லாத் திசைகளிலும் கேட்டன. திசைகள் அனைத்திலும் ரத்த நுரை வரத் தொடங்கியது. மிகுந்த வேகமான நதிகள் எதிர்த் திசையில் உற்பத்தியான ஸ்தானம் நோக்கிப் பெருகின. பெண்களிடம் ஆண்மையும், ஆண்களிடம் பெண்மையும் அறிவிக்கும் லகூஷணங்கள் தோன்றின. இவற்றைக் கண்டு பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் மனத்தில் கலக்கமடைந்தனர். பீம, துரியோதன கதாயுத்தத்தைக் காணவந்த தேவ, யகூஷ, கந்தர்வ கணங்கள் அற்புதமான அந்தப் போரைச் சர்ச்சை செய்தபடி தத்தம் இடம் திரும்பினர்.

9.35. பீமசேனன் துரியோதனனை அவமதித்துப் பேசுதல்

உயரமான சால மரம் போலத் துரியோதனன் வீழ்ந்து கிடந்தான். மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்ட பாண்டவர்களும், சோமகர்களும் அருகில் சென்று அவனைப் பார்த்தனர். பீமசேனன் பூமியின் மீது வீழ்ந்து கிடந்த துரியோதனன் அருகில் சென்றார். அவனைப் பார்த்துக் கூறலானார்.

“தீய அறிவுடைய முட்டாளே! நீ முன்பு என்னை மாடு, மாடு என்று கூறி ஒற்றை ஆடையுடனிருந்த திரௌபதியைச் சபைக்கு இழுத்து வந்து எங்களைக் கேலி செய்தாய். கடுஞ்சொற்களைப் பேசினாய். அந்தப் பரிகாசத்தின் பலனை இன்று பெற்றுக்கொள்” என்று கூறித் தன் இடது காலால் அவன் மகுடத்தை உதறித் தள்ளினார். அந்த ராஜ சிங்கத்தின் தலையின் மீது கால்களால் எட்டி உதைத்தார். மேலும் கூறினார்; “எந்த முட்டாள்தான் முன்பு எங்களை மாடு, மாடு என்று கூறி நடனம் செய்தானோ, அவனை இன்று மாடு மாடு என்று கூறி அந்த அவமானத்திற்குப் பழி தீர்த்து விட்ட நாங்கள் மகிழ்ச்சியால் நடனமாடுகிறோம். ஏமாற்றிக் கபடம் செய்தல், வீட்டிற்குத் தீ வைத்தல், ஏமாற்றுதல் ஆகியவை எங்களுடைய வேலை அல்ல. நாங்கள் எங்கள் பலத்தை நம்பிப் பகைவர்களுக்குத் துன்பம் அளிக்கிறோம்” என்று சொன்னார்.

பெரும் பகையைக் கடந்த பீமசேனன் மெல்லச் சிரித்தவாறு, யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர் மற்றும் ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் அனைவரிடமும் இவ்வாறு கூறினார்; “யார் ரஜஸ்வலையான திரௌபதியைச் சபைக்கு இழுந்து வந்தார்களோ, யார் நிறைந்த சபையில் அவள் வஸ்திரத்தைக் களைய முயற்சித்தார்களோ, அதே திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைத் திரௌபதியின் தவத்தால் பாண்டவர்கள் ரண பூமியில் கொன்று வீழ்த்தினர். இதை அனைவரும் பாருங்கள். முன்பு எங்களைப் பதர் எள்ளிற்குச் சமமான அலிகள் என்று கூறிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள்

அனைவரும் தங்கள் சேவகர்களோடும், சம்பந்திகளோடும் எங்கள் கைகளால் கொல்லப்பட்டனர். இப்போது நாங்கள் சொர்க்கத்திற்குச் சென்றாலும், நரகத்திற்குச் சென்றாலும் அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை” என்று கூறித் துரியோதனனுடைய தோளில் இருந்த அவன் கதையை எடுத்துக் கொண்டார். பின்னர், தனது இடது காலால் துரியோதனன் தலையை மிதித்தார். ‘ஏமாற்றுக்காரன், கபடன்’ என்று ஏசினார். பீமசேனன் மன்னனான துரியோதனனின் தலையில் கால் வைத்ததைக் கண்ட தர்மாத்மா சோமகர்கள் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. அவருடைய இந்தச் செயலைப் பாரட்டவுமில்லை.

9.36. யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனிடம் கண்ணீருடன் கூறும் சொற்கள்

பீமனின் அதர்மமான செயலை யுதிஷ்டிரர் விரும்பவில்லை. தன் சபத்தினை நிறைவேற்றிய பீமனிடம் தர்மத்தை மீறி, மன்னனும், சகோதரனுமான துரியோதனனை அவமதிக்காதே எனக் கூறிப் பீமனை அவனது அதர்மச் செயலிலிருந்து தடுத்தார். பின்னர் துரியோதனனிடம் சென்றார். கண்ணீர் மல்கத் தழுதழுத்த குரலோடு அவனிடம் கூறினார்; “சகோதரா! நீ வருந்தவோ சினங்கொள்ளவோ கூடாது. துயரப்படுவதும் உசிதமல்ல. அனைவரும் தாங்கள் முன்பு செய்த கர்மங்களின் விளைவுகளையே அனுபவிக்கிறார்கள். குரு சிரேஷ்டா! இந்தப் போரில் நாங்கள் உன்னையும், நீ எங்களையும் கொல்ல விரும்பினோம். இது நிச்சயம் இறைவன் அளித்த தூய்மையற்ற கர்மங்களின் கடுமையான பலனாகும். பாரதா! நீ லோபத்தாலும், மதத்தாலும், அவிவேகத்தாலும், தன் குற்றத்தாலேயுமே இத்தகைய பெரும் விபத்தைப் பெற்றுள்ளாய்.

நீ உன் நண்பர்கள், சகோதரர்கள், தந்தைக்குச் சமமானவர்கள், புதல்வர்கள், பேரர்கள் இவர்களைக் கொல்லச் செய்து, பிறகு நீயும் கொல்லப்பட்டாய். உன் குற்றத்தாலேயே நாங்கள் உன் சகோதரர்களையும், குடும்ப மக்களையும் கொன்று வீழ்த்தினோம். நான் இதைத் தெய்வத்தின் கடக்க முடியாத சட்டம் என்றே கருதுகிறேன். பாவமற்றவனே! நீ உனக்காகத் துயரப்படாதே. உனக்குப் புகழுக்குரிய மரணம் உண்டாகியுள்ளது. ஏன் எனில் விருப்பமான உற்றார் உறவினர்கள் இல்லாமல் நாங்கள் தீனத் தன்மையுடன் வாழ்க்கையைக் கழிக்க நேரிடப் போகிறது. சகோதரர்கள் மற்றும் புதல்வர்களின் சோகத்தால் கலங்கித் துயருறும் விதவை மருமகர்களை எவ்வாறு பார்க்க முடியும்?

மன்னா! நீ தனியாகச் சுகமானவன். நிச்சயம் உனக்குச் சொர்க்கத்தில் இடம் கிடைக்கும். நாங்கள் இங்கு நரகத்திற்கு ஈடான பயங்கரத் துயரத்தை அனுபவிக்க நேரிடும். திருதராஷ்டிரரின் சோகத்தில் கலங்கும் விதவை மருமகர்களும், பேரர்களின் மனைவிகளும் நிச்சயம் எங்களை நிந்திக்கப் போகிறார்கள்” என்ற யுதிஷ்டிரர் மிகவும் துயரத்தால் வருந்தி வெகு

நேரம்வரை கண்ணீர் பெருக்கி அழுது கொண்டிருந்தார்.

பீமசேனன் அதர்மமாக துரியோதனனை வீழ்த்தியதால் கோபம் கொண்ட பலராமர் பீமனைத் தாக்க விரைந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தி அமைதிப்படுத்தினார். பகவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களால் திருப்தியடையாத பலராமர், “துரியோதனனை அதர்மமாகக் கொன்று பீமசேனன் இவ்வுலகில் கபடமாகப் போரிடும் வீரனாகப் பெயர் பெறுவார். தர்மத்தின் வழியில் போரிட்ட துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதால் அவன் சனாதனமான நல்ல கதியையும், புகழையும் பெறுவான்” என்று கூறிப் பின்னர் துவாரகை நோக்கிச் சென்று விட்டார். பாண்டவ வீரர்கள் பீமசேனனைப் புகழ்ந்து பாராட்டினர். அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாஞ்சால, பாண்டவர்களிடம் துரியோதனனை நிந்தித்துக் கூறலானார்.

9.37. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் நிந்தனைச் சொற்கள்

பீமசேனனைப் புகழ்ந்தும், துரியோதனனை இகழ்ந்தும் பேசிக் கொண்டிருந்த வீரர்களிடம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பேசலானார்; “மன்னர்களே! இறந்த பகைவனை மறுபடி கொல்வது உசிதமல்ல. நீங்கள் மந்த புத்திக் காரனான துரியோதனனைக் கடும் சொற்களால் அடிக்கடி காயப்படுத்தியுள்ளீர்கள். இந்த வெட்கமற்ற பாவி பேராசையில் சிக்கி, பாவிகளை உதவியாளர்களாகக் கொண்டு நண்பர்களை அரசாட்சியிலிருந்து விலக்கிய அந்தச் சமயம் இறந்து விட்டான். விதுரர், துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர் மற்றும் ச்ருஞ்சயர்கள் அடிக்கடி வேண்டியும் இவன் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய தந்தையின் பாகத்தை அளிக்கவில்லை. மனிதர்களில் கீழ்த்தரமான இவன் இப்போது எதற்கும் தகுதியுடையவன் அல்ல. இவன் யாருக்கும் நண்பனுமல்ல பகைவனும் அல்ல.

உலர்ந்த விறகைப் போலக் கடுமையானவனான இவனைக் கடும் சொற்களால் அதிகம் வளைக்க முயல்வதால் என்ன பயன்? நீங்கள் அவரவர் தேர்களில் அமர்ந்து விரைவாகக் கூடாரத்திற்குச் செல்லுங்கள். சௌபாக்கிய வசத்தால் இவன் தன் மந்திரிகளோடும், குடும்பத்தோடும், உற்றார், உறவினர்களோடும் கொல்லப்பட்டான்” என்றார்.

9.38. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நிந்தித்துப் பேசுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆட்சேபணைக்குரிய சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் சினத்திற்கு வசமானான். இரு கைகளையும் பூமியில் ஊன்றி உட்கார்ந்து கொண்டான். புருவங்களை நெறித்தவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பார்த்தான். அவனுக்குப் பாதி உயிர் போய் விட்டது. வால் அறுபட்டுத் தன் பாதி சரீரத்தைத் தூக்கிப் பார்க்கும் விஷப் பாம்பைப் போலக் காணப்பட்டான். உயிர் போகும்படியான வேதனையில் இருந்த

போதும், கவலை கொள்ளாமல் தன் கடுமையான சொற்களால் வாசுதேவனைத் துன்புறுத்தலானான்.

“ஓ கம்சனின் பணியாளன் மகனே! நான் கதாயுத்தத்தில் அதர்மத்தால் கொல்லப்பட்டேன். இந்தத் தீய கர்மத்தால் உனக்கு வெட்கம் வரவில்லையா? பீமசேனனுக்கு என் தொடைகளை உடைக்கும்படி நினைவூட்டி நீ அர்ஜுனனிடம் கூறியது எனக்குத் தெரியாதா? தர்மத்திற்கு அனுகூலமாகப் போரிட்டு ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்களைப் பல கோணல் உபாயங்களால் கொல்லவைத்த உனக்கு வெட்கம் வரவில்லை. பீஷ்ம பிதாமகரை நீ சிகண்டியை முன் வைத்து வதம் செய்தாய். அஸ்வத்தாமா என்ற யானையைக் கொன்று துரோணரின் கையிலிருந்து ஆயுதங்களை கீழே வைக்கச் செய்தாய். அது எனக்குத் தெரியாதா? த்ருஷ்டத்யுமனன் ஆசாரியாரை எந்த நிலையில் கொன்று வீழ்த்தினான்? அதனை நீ பார்த்துக் கொண்டிருந்த போதும் தடுக்கவில்லை. கர்ணன் அர்ஜுனன் வதத்திற்காக இந்திரனிடம் பெற்ற சக்தியை நீ கடோதகஜன் மீது தொடுக்கச் செய்தாய். உன்னைவிட மகாபாவி யார் இருக்க முடியும்?

கை வெட்டப்பட்ட பூரிச்ரவா இறக்கும் வரை உபவாசம் ஏற்று அமர்ந்தார். விரதம் மேற்கொண்ட அவரை உன்னால் தூண்டப்பட்டே சாத்தியகி வதம் புரிந்தார். மனிதர்களில் சிறந்த கர்ணன் அர்ஜுனனைக் கொல்ல விரும்பி நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்த போது உன்னுடைய முயற்சியால் அதனைப் பயனற்றதாக்கி விட்டாய். கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பள்ளத்தில் விழுந்து அதனை அவன் எடுப்பதற்கு முனைந்த போது அவனைக் கொன்று வீழ்த்தினீர்கள். மாயை இல்லாமல் எளிமையாக என்னோடும், கர்ணனோடும், பீஷ்ம, துரோணருடனும் நீ போரிட்டிருந்தால் நிச்சயம் உன்னுடைய தரப்பு வெற்றி பெற்றிருக்காது. அரசன் அல்லாதவனான நீ. தீய வழியை மேற்கொண்டு தன்னுடைய தர்மத்தில் ஈடுபட்ட எங்களையும், மற்ற மன்னர்களையும் வதம் செய்வித்தாய்” என்று கடுமையாகச் சாடினான்.

9.39. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனனின் குற்றங்களை நினைவூட்டுதல்

துரியோதனனின் கடும் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவனிடம் அவனுடைய குற்றங்களை நினைவூட்டினார். “காந்தாரி மைந்தா! நீ பாவ வழியில் காலை வைத்தாய். அதனாலேயே சகோதர்களுடனும், புதல்வர்களுடனும், உற்றார் உறவினருடனும் கொல்லப்பட்டாய். வீர பீஷ்மரும், துரோணாசாரியாரும் உன்னுடைய தீய காரியங்களாலேயே கொல்லப்பட்டனர். உன் இயல்பின்படி சென்றதால் கர்ணன் கொல்லப்பட்டான். அடே முட்டாளே! நீ சகுனியின் ஆலோசனையை ஏற்று, நான் கேட்டும் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய தந்தை வழிச் சொத்தையும்,

அவர்களுடைய சொந்த ராஜ்யத்தையும் பேராசை காரணமாகக் கொடுக்க விரும்பவில்லை.

தீய அறிவுடையவனே! நீ பீமனுக்கு விஷம் கொடுத்தாய். பாண்டவர்களை அவர்களுடைய தாயுடன் அரக்கு மாளிகையில் எரிக்க முயற்சித்தாய். வெட்கமற்றவனே! துஷ்டனே! சூதாட்டத்தின் போது, நிறைந்த சபையில் ரஜஸ்வலையான திரௌபதியை இழுத்து வந்தபோதே நீ வதத்திற்குச் தகுந்தவனாகிவிட்டாய். சூதாட்டத்தை நன்கறிந்த சுபல புத்திரன் மூலம் அந்தக் கலையை அறியாத யுதிஷ்டிரரைக் கபடத்தால் தோற்கச் செய்தாய். அந்த பாவத்தினாலேயே ரண பூமியில் கொல்லப்பட்டாய்.

பாண்டவர்கள் வனவாசத்தின் போது, வேட்டைக்காகத் த்ருணபிந்துவின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றிருந்த சமயம், ஜயத்ருதன் திரௌபதிக்குச் செய்த குற்றத்தாலும், ஏராளமான வீரர்கள் போர்க்களத்தில் தனியாக இருந்த சிறுவன் அபிமன்யுவை வதம் செய்த காரணத்தாலும் இன்று நீ ரண பூமியில் கொல்லப்பட்டாய். சிகண்டி, பீஷ்மரைத் தன் நண்பர்களின் நன்மையைக் கருதி வதம் செய்தது குற்றமோ, தோஷமோ கிடையாது. உனக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதற்காகத் தர்மத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளி தீயவர்களின் வழியில் சென்று கொண்டிருந்ததால் போர்க்களத்தில் துரோணரைத் த்ருஷ்டத்யும்னன் வதம் செய்தார். சாத்யகி தன்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவே தன்னுடைய பகைவனான பூரிச்ரவாவை வதம் செய்தார். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் போரிடும் போது எந்த நிந்தைக்குரிய காரியத்தையும் செய்யவில்லை.

தீய அறிவுடையவனே! அர்ஜுனன் வீரனுக்குரிய நன்னடத்தையைப் பின் பற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தும் போரில் கர்ணனை வதம் செய்யவில்லை. ஆதலால் அவரைப் பற்றி இவ்வாறு பேசாதே. தேவர்களின் கருத்தை அறிந்து அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்வதற்காகவே நான் நாகாஸ்திரப் பிரயோகத்தை அர்ஜுனன் மீது செல்லாமல் தடுத்து அதனைப் பலனின்றிப் போகச் செய்தேன். அர்ஜுனனின் இரக்கத்தலேயே முன்பு விராட நகரத்தில் நீ, பீஷ்மர், கர்ணன், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா அனைவரும் உயிர் தப்பினீர்கள். அர்ஜுனன் கோஷ யாத்திரையின் போது உன்னை கந்தர்வர்களிடம் இருந்து சிறை மீட்டதை நினைத்துப்பார்.

காந்தாரி மைந்தா! இங்கு பாண்டவர்கள் உன்னோடு நடந்து கொண்டதில் என்ன அதர்மம் உள்ளது. பாண்டவர்கள் தங்கள் வீரத்தையும், பலத்தையும் ஆஸ்ரயித்து கூடித்திரிய தர்மத்திற்கேற்ப வெற்றியடைந்துள்ளார்கள். எவற்றை நாங்கள் செய்த உசிதமற்ற காரியம் என்று கூறுகிறாயோ அவை அனைத்தும் உன்னுடைய பெரும் குற்றத்தாலேயே செய்யப்பட்டன. நீ பிருகஸ்பதி மற்றும் சுக்கிராசாரியாரின்

நீதி பற்றிய உபதேசங்களைக் கேட்டதில்லை. பெரியவர்கள், முதியவர்களை மதித்து அவர்களுடைய நன்மையளிக்கும் சொற்களைக் கேட்டதில்லை. நீ மிகுந்த பேராசைக்கும் பற்றுக்கும் வசமாகி செய்யத் தகாத காரியங்களைச் செய்துள்ளாய். ஆகவே அவற்றின் விளைவுகளை இப்போது நீயே அனுபவி” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனனிடம் நிந்தித்து உரைத்தார்.

9.40. துரியோதனன் மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் மீது கூறிய குற்றச்சாட்டுக்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மறுபடியும் அவரிடம் கூறலானான். “நான் முறைப்படி அத்யயனம் செய்துள்ளேன். தானமளித்துள்ளேன். கடலோடு புவியை அரசாண்டு விட்டேன். பகைவரின் தலையில் காலை வைத்து நின்றாள்ளேன். எனக்குச் சமமான உத்தமமான முடிவு யாருக்கு உண்டாயிற்று? கூடித்திரிய தர்மத்திற்குரிய முடிவே எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. என்னை விட நல்ல முடிவு வேறு யாருக்குக் கிடைத்துள்ளது? மற்ற மன்னர்களுக்குக் கிடைத்தற்கரியதும், தேவர்களுக்கே எளியதானதுமான மனிதர்களின் போகங்கள் எனக்குக் கிடைத்து விட்டன. நான் உத்தமமான ஐஸ்வர்யத்தைப் பெற்று விட்டேன். ஆகவே என்னை விட மிகச் சிறந்த முடிவு வேறு யாருக்கு வந்துள்ளது?

அச்சுதா! நான் நண்பர்களோடும், சேவகர்களோடும், சொர்க்கலோகத்திற்குச் செல்லப் போகிறேன். நீங்கள் வருந்தத் தக்க வாழ்க்கையைக் கழிக்கப் போகிறீர்கள். பீமசேனன் தன் காலால் என் தலையை மிதித்ததற்காக நான் சிறிதும் வருத்தப்படவில்லை. ஏன் எனில் இன்னும் ஒரு நொடிக்குப் பிறகு காகங்களும், கழுகுகளும் இந்த சரீரத்தின் மீது தன்னுடைய கால்களை வைக்கப் போகின்றன” என்று கூறி அமைதியானான்.

துரியோதனன் இவ்வாறு பேசி முடித்ததுமே அவன் மீது புனிதமான நறுமண மலர் மாரி பொழிந்தது. கந்தர்வர்கள் இனிய இசைக்கருவிகளை இசைத்தனர். அப்சரஸ்கள் துரியோதனனின் புகழைக் கீதமாகப் பாடினர். சித்தர்கள் மிகவும் நல்லது என்றனர். இனிய காற்று வீசியது. திசைகளில் ஒளி பரவியது. வானம் பளபளத்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பாண்டவர்கள் முதலியோர் இந்த அற்புத விஷயங்களையும், துரியோதனன் புகழ்ந்து பூஜிக்கப்பட்டதையும் கண்டு வெட்கம் கொண்டனர். அவர்களைப் பகவான் கேசவன் சமாதானப்படுத்தினார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியவாறு அனைவரும் கௌரவர்களின் கூடாரம் நோக்கிச் சென்றனர்.

9.41. துரியோதனன் சஞ்ஜயனிடம் அழகையுடன் கூறுதல்

பாண்டவர்கள் சென்றதும், கால்கள் உடைந்த நிலையில் பூமியில்

விழுந்து மண்ணில் புரண்டு கிடந்த துரியோதனன் தன் கேசத்தை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டினான். கண்ணீருடனும், கோபத்துடனும் அங்கு இருந்த சஞ்ஜயனைப் பார்த்தான். மதங்கொண்ட யானையைப் போலத் தன் பறந்த கேசங்களை அசைத்தான். பற்களைக் கடித்தவாறு, பெரு மூச்சுடன் யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்துக் கூறலானான்.

“சஞ்ஜயா! பீஷ்மர், கர்ணன், கிருபர், சகுனி, மிகச் சிறந்த அஸ்திரதாரி துரோணர், அஸ்வத்தாமா, சல்யன், க்ருதவர்மா போன்ற பெரும் வீரர்கள் என் பாதுகாப்பாளர்களாக இருந்த போதும் நான் இந்த நிலையை அடைந்தேன். நான் ஒரு நாள் 11 அக்ஷௌஹிணி சேனையின் தலைவனாக இருந்தேன். ஆனால் இன்று இந்த நிலையில் கிடக்கிறேன். காலத்தின் நியதியை யாரும் மீறமுடியாது. என் பக்கத்து வீரர்களில் இந்த போரில் உயிரோடு தப்பியுள்ளவர்களிடம், பீமசேனன் கதாயுத்தத்தின் நியமத்தை மீறி எவ்வாறு என்னைக் கொன்றான் என்பதைக் கூறு. பாண்டவர்கள், பீஷ்மர் மற்றும் துரோணரிடம் மிகக் கடுமையான காரியங்களைச் செய்துள்ளனர். இதனால் அவர்கள் நல்லவர்களின் சபையில் இகழப்படுவார்கள்” என்பது என் நம்பிக்கை.

போரின் நியமங்களை மீறுபவனுக்கு யார் மதிப்பளிப்பார்? அதர்மத்தால் வெற்றி பெற்ற எந்த அறிவுடையவன் மகிழ்ச்சியடைவான்? இன்று பீமசேனன் மகிழ்ச்சியடைவது போல? என் கால்கள் உடைந்த நிலையில் என் தலையில் காலால் பீமன் உதைத்ததை விடச் சிறந்த ஆச்சரியமான விஷயம் என்ன இருக்க முடியும்? தன் வீரத்துடன், ராஜ்யலக்ஷ்மியுடன், துணைவர்களுடனும், உறவினர்களுடனும், நண்பர்களுக்குமிடையில் இவ்வாறு செய்பவனே மதிக்கப் பெறுவான். என் தாய் தந்தையர் யுத்த தர்மத்தை அறிந்தவர்கள். என் மரணச் செய்தியைக் கேட்டு அவர்கள் துயரத்தால் வருந்துவார்கள். நீ, நான் கூறியதாக இதனை அவர்களிடம் கூறு. “நான் யாகங்கள் செய்தேன். காப்பாற்றத் தகுந்த தகுதியுடையவர்களைக் காப்பாற்றினேன். கடல் வரை உள்ள புவியை நன்றாக அரசாட்சி செய்தேன்” என்று சொல்.

சஞ்சயா! நான் உயிருடன் இருக்கும் போது பகைவர்களின் தலையில் கால் வைத்தேன். இயன்ற வரை தானமளித்தேன். நண்பர்களுக்குப் பிரியமானதைச் செய்தேன். உலகில் என்னைப் போல அழகான முடிவு வந்த மனிதன் வேறு யார் இருக்கிறான்? நான் உற்றார் உறவினர் அனைவருக்கும் மதிப்பளித்தேன். என் ஆணைக்கு அதீனமாக இருந்த மக்களுக்கு மரியாதை செய்தேன். தர்ம, அர்த்த, காமம் அனைத்தையும் பயன்படுத்தினேன். என்னைப் போன்ற அழகிய முடிவு யாருக்கு உண்டாகும்?

மிகப்பெரிய மன்னர்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தினேன். அரபுக்

குதிரைகளின் மீது சவாரி செய்தேன். மற்ற தேசங்களைத் தாக்கினேன். மற்ற மன்னர்களிடம் தாசர்களைப் போல் சேவையைப் பெற்றேன். எனக்குப் பிரியமானவர்களுக்கு எப்போதும் நன்மை செய்தேன். பிறகு என்னைவிட நல்ல முடிவு வேறு யாருடையதாக இருக்கும்?

நான் போரில் ஒரு போதும் தோற்றதில்லை. தாசனைப் போல் ஒரு போதும் பகைவனைச் சரணடைந்ததில்லை என்பது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயம். என் அதிகாரத்தில் பெரும் ராஜ்யலக்ஷ்மி இருந்தது. நான் இறந்த பிறகே மற்றவர் கைக்குச் சென்றது. தன்னுடைய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் கூடித்திரிய உறவினர்களுக்கு விருப்பமான மரணமே எனக்கும் கிடைத்துள்ளது. ஆகவே என்னைப் போன்ற நல்ல முடிவு வேறு யாருடையதாக இருக்கும். நான் போரில் புறமுதுகிட்டு ஓடியதில்லை. கீழ்த்தரமான மனிதனைப் போல் தோல்வியை ஏற்றுப் பகையால் ஒரு போதும் பின்னால் விலகியதில்லை. ஒருபோதும் எந்தத் தீய ஆலோசனையையும் ஏற்றுத் தோற்றதில்லை. இதுவும் எனக்கு கௌரவத்திற்குரிய விஷயமாகும். ஒருவன் தூங்கிய அல்லது பித்தம் கொண்ட மனிதனை அடிப்பது போலவும், ஏமாற்றி விஷமளித்து ஒருவனைக் கொல்வது போலவும், தர்மத்தை மீறிய பாவி பீமசேனன் கதாயுத்தத்தின் ஒழுங்கு முறையை மீறி என்னைக் கொன்று விட்டான்.

துரோண குமாரன் அஸ்வத்தாமா, சாத்தவத வம்சத்துக் க்ருதவர்மா, சரத்வானின் புதல்வர் கிருபாசாரியார் இவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய விஷயத்தைக் கூறு. பாண்டவர்கள் அதர்மத்தால் ஈடுபட்டுப் பலமுறை ஒழுங்கு முறையைத் தகர்த்துள்ளனர். ஆகவே, நீங்கள் அனைவரும் ஒருபோதும் அவர்களை நம்ப வேண்டாம் என்று சொல்” என்றான்.

9.42. துரியோதனன் தன் நண்பர்களுக்குச் செய்தியைக் கூறி அனுப்புதல்

இதன்பின் துரியோதனன் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா ஆகியோர்களுக்குத் தூதுவர்கள் மூலம் செய்தியை அனுப்பினான். “பீமசேனன் ரண பூமியில் அதர்மமாக என்னை வதம் செய்துள்ளார். இன்று நான் துரோணர், கர்ணன், சல்யன், வருஷசேனன், சகுனி, ஜலசந்தன், பகதத்தன், சோமதத்தன், ஐயத்ரதன், துச்சாதனன், என் புதல்வன் லக்ஷ்மணன் முதலிய என் தரப்பு உறவினர்களும், மன்னர்களும் கொல்லப்பட்டு, அடைந்துள்ள சொர்க்கத்திற்குச் செல்வேன். நான் தன் துணைவர்களிடம் இருந்து பிரிந்த யாத்ரிகனைப் போன்ற நிலையில் உள்ளேன்.

தன் சகோதரர்கள் மற்றும் கணவனின் மரணச் செய்தியைக் கேட்டுக் கலங்கி அழும் என்னுடைய சகோதரி துச்சலாவின் நிலை என்னவாகும்?

புதல்வர்கள் மற்றும் பேரர்களை இழந்து அழும் மருமகள்களின் நிலையைக் கண்டு என்னுடைய முதிய தந்தை திருதராஷ்டிரரும், தாய் காந்தாரியும் என்ன செய்வார்கள்? கணவனும், புதல்வனும் கொல்லப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டு லக்ஷ்மணனின் தாய் நிச்சயம் உயிரை விட்டு விடுவாள். சன்யாசி வேடத்தில் எல்லா இடங்களிலும் திரியும் பேச்சுத் திறமை மிக்க நாஸ்திக ராக்ஷஸன் சார்வாகன் என் நிலை தெரிந்தால் நிச்சயம் என்னுடைய பகைமைக்குப் பழி வாங்குவார். மூவுலகிலும் பிரசித்திபெற்ற புண்ணிய சமந்த பஞ்சகக் கூடித்திரத்தில் மரணமடைந்த நான் சனாதன லோகங்களுக்குச் செல்வேன்” என்றான். இவ்வாறு தன் செய்தியைத் துரியோதனன் கூறக் கேட்ட ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் கண்களில் கண்ணீர் நிறைந்தது. அப்போது, கடல், வானம், சராசர பிராணிகளோடு பூமி பயங்கரமாக அசைந்தது. திசைகளில் இடியின் கர்ஜனை கேட்டது.

9.43. அஸ்வத்தாமா முதலியோர் துரியோதனனிடம் வருதல்; துரியோதனன் நிலையைக் கண்டு துயரம் கொள்ளுதல்

துரியோதனனால் அனுப்பப்பட்ட செய்தியாளர்கள் துரோண புத்திரன் அஸ்வத்தாமாவைக் கண்டு செய்தி அனைத்தையும் தெரிவித்தனர். துரியோதனன் பீமசேனனால் வீழ்த்தப்பட்டதைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் போரில் மிகவும் காயம் பட்டிருந்தாலும், விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறிப் போர்க்களம் வந்தனர். பெரிய சால மரம் காற்றின் வேகத்தால் உடைந்து பூமியில் கிடப்பது போலத் துரியோதனன் குருதியில் நனைந்து துடிதுடித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டனர்.

வேடன் கொன்று வீழ்த்திய மிகப்பெரிய யானையைப் போல் ரத்த தாரையில் மூழ்கியிருந்த அவன் அடிக்கடி புரண்டு படுத்தான். மத்யானையைப் போன்ற பராக்கிரமியும், பெரும் கைகளை உடையவனுமான அந்த வீரன் மண்ணில் நனைந்து கிடந்தான். மனிதர்கள் செல்வத்தை விரும்பி ஒரு மன்னனைச் சூழ்ந்திருப்பது போல் மாமிசம் உண்ணும் பிராணிகள் அவனைச் சூழ்ந்திருந்தன. புருவங்கள் நெறித்துக் கண்கள் கோபத்துடன் இருக்கச் சிங்கம் போல வீழ்ந்து கிடந்தான். துரியோதனனின் நிலை கண்ட அவர்கள் மூவரும் தேரிலிந்து இறங்கி மன்னன் அருகில் ஓடி வந்தனர். தரையில் துரியோதனன் அருகில் அமர்ந்து கொண்டனர்.

9.44. அஸ்வத்தாமா-துரியோதனன் உரையாடல்

அஸ்வத்தாமா கண்ணீர் பெருக விம்மியவாறு துரியோதனனிடம் பேசலானான்; “ஆண் சிங்கமே! நிச்சயம் இந்த மனித உலகத்தில் எதுவும் சாத்தியமில்லை. உலக மக்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்திப் புவி முழுவதையும்

ஆட்சி செய்த நீங்கள் இன்று இந்த மக்களற்ற காட்டில் எவ்வாறு தனியாகக் கிடக்கிறீர்கள்? பாரதா! நான் துச்சாதனனையும், மகாராதி கர்ணனையும் காணவில்லை. மற்ற நண்பர்கள் யாரையும் பார்க்கவில்லை. என்ன விஷயம்? நிச்சயம் காலன் மற்றும் உலகின் கதியை அறிவது மிகக் கடினம். மன்னர்களுக்கு முன் செல்லும் பகைவரை வருத்தும் மகாராஜா துரியோதனன் துரும்புகளோடு மண்ணில் கிடப்பது காலத்தின் மாறுதல் ஆகும்.

மகாராஜா! உங்களுடைய தூய்மையான குடை எங்கே? எங்கே விசிறி? எங்கே சென்றது உங்கள் சேனை? உலகில் மதிப்பிற்குரிய மன்னர் அனைவரும் இருந்தும் இன்று இந்த நிலையை அடைந்து விட்டீர்கள். இந்திரனை நிகர்த்த உங்களுக்கு இந்தச் சங்கடம் வந்ததைக் கண்டு எந்த மனிதனின் செல்வமும் எப்போதும் நிலையாகக் காணப்பட முடியாது என்ற தீர்மானம் உண்டாகி விட்டது” என்றான். அஸ்வத்தாமா மிகவும் துயரத்துடன் கூறிய சொற்களைக் கேட்டதும் துரியோதனன் கண்ணீர் பெருக்கினான்.

அஸ்வத்தாமா மற்றும் இருவரிடமும் சமயத்துக்கேற்ற சொற்களைக் கூறினான். “நண்பர்களே! இந்த மண்ணுலகின் நியமம் இத்தகையது. கால வரிசைப்படி ஒரு நாள் இல்லாவிட்டால் ஒரு நாள் பிராணிகள் அனைத்தின் அழிவிற்கான நேரம் வந்து விடுகிறது. அந்த அழிவின் சமயம் இப்போது எனக்கும் கிடைத்து விட்டது. இதை நீங்கள் நேருக்கு நேர் காண்கிறீர்கள். ஒருநாள் நான் புவி முழுவதையும் ஆண்டு கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இப்போது இந்த நிலையை அடைந்த போதும் போரிலிருந்து விலகவில்லை என்பதால் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பாவிகள் என்னைக் கபடத்தால் வென்று விட்டார்கள். ரண பூமியில் உற்சாகத்தோடு போரிட்டு உற்றார், உறவினர் கொல்லப்பட்டதும் நானும் போரில் உயிரைத் தியாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இதில் எனக்குச் சிறப்பான திருப்தி உள்ளது. உங்களை நலமுடன் காண்பது சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். என் மீது உங்களுக்கு இயல்பான அன்பு உண்டு. அதனால் என்னுடைய மரணத்தால் நீங்கள் துயரமும், தாபமும் கொள்ள வேண்டாம். நான் அகூலய லோகங்களில் அதிகாரம் பெற்று விட்டேன். நான் அளவற்ற தேஜஸ்வியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் தூண்டப்பட்டும் கூடித்திரிய தர்மத்தில் இருந்து விலகவில்லை. அதன் பலனை அடைந்து விட்டேன்.

ஆகவே நான் எந்த வகையிலும் சோகத்திற்குத் தகுந்தவனல்ல. நீங்கள் உங்களுக்கேற்றவாறு பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி எனக்கு வெற்றியளிக்க முயன்றீர்கள் என்றாலும் தெய்வத்தின் சட்டத்தை மீறுவது யாருக்கும் முற்றிலும் கடினமாகும்;” துரியோதனன் இவ்வாறு கூறிக் கண்ணீர் பெருக்கினான். மிகுந்த வேதனையால் அவனால் பேச

முடியவில்லை. மன்னனின் கண்ணீரைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா பிரளய கால அக்னியைப் போலக் கனன்றான்.

9.45. அஸ்வத்தாமாவின் சபதமும் சேனாதிபதி அபிஷேகமும்

அஸ்வத்தாமா ரோஷத்துடனும், ஆவேசத்துடனும் தன் கையைத் துரியோதனனின் கை மீது வைத்து இவ்வாறு கூறினான். “மன்னா! நீச பாண்டவர்கள் மிகவும் குருரமான கர்மத்தின் மூலம் என்னுடைய தந்தையை வதம் செய்த போது கூட நான் இவ்வளவு துயரமடையவில்லை. உன் வதத்தால் இன்று எனக்குக் கஷ்டம் உண்டாகிறது. நான் சத்தியமாகச் சபதமிட்டுக் கூறும் விஷயத்தை நீ கேள்; நான் என்னுடைய இஷ்ட, ஆபூர்த்தி, தான, தர்ம மற்றும் சப கர்மங்களின் மீது சபதமிடுகிறேன். இன்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்க்கும் போதே பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் எல்லா உபாயங்களாலும் எமனுலகு அனுப்பி விடுவேன். மகாராஜா! எனக்கு இதற்கு அனுமதி கொடு” என்றான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் கிருபாசாரியாரிடம் நீர் நிரம்பிய கலசத்தைக் கொண்டு வரக் கூறினான். அவர் அதனைக் கொண்டு வந்ததும், “தாங்கள் என் கட்டளைப்படி துரோண புத்திரனை சேனாபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்யுங்கள். மன்னனின் கட்டளையால் பிராமணர்கள் கூடித்திரிய தர்மத்தை ஏற்றுப் போரிட வேண்டும் என்று தர்மமறிந்தவர்கள் கருதுகிறார்கள்” என்றான். கிருபாசாரியாரும் மன்னனின் கட்டளைப்படி, அஸ்வத்தாமாவைச் சேனாபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்தார்.

அபிஷேகம் நடந்ததும் அஸ்வத்தாமா துரியோதனனை அணைத்துக் கொண்டான். சிம்மநாதம் புரிந்தான். அந்த மூன்று மகாரதிகளும் ரணகளத்திலிருந்து உடனே சென்று விட்டனர். குருதியில் குளித்த துரியோதனனும் பயங்கரமான இரவை அங்கேயே கழித்தான்.

10. ஸௌப்திக பருவம்

10.1. அஸ்வத்தாமாவின் யோசனை; பாஞ்சாலர் அழிவு

துரியோதனனால் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட அஸ்வத்தாமா தான் செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி யோசித்தான். கிருபாசாரியாரிடமும், க்ருதவர்மாவிடமும் ஆலோசனை வேண்டினான். அவர்கள் திருதராஷ்டிர மன்னரைச் சந்தித்து அவர் அறிவுரைப்படி காரியமாற்றலாம் என்று கூறியதை அஸ்வத்தாமா ஏற்கவில்லை. இரவு நேரத்தில் மரப்பொந்துகளில் இருந்த காக்கைக் கூட்டத்தை ஆந்தை ஒன்று தாக்கி அழித்ததைக் கண்டு தானும் இரவு நேரத்தில் பாஞ்சாலர்களைக் கொல்ல முடிவு செய்தான். இச்செயல் அதர்மமானது என்று கிருபாசாரியர் கூறியதை அவன் பொருட்படுத்தவில்லை. பின் அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா மூவரும் தேரிலேறிப் பாஞ்சாலர்களின் கூடாரத்தை அடைந்தனர். சிவனை வழிபட்டு, வணங்கித், துதித்து அவர் அருள் பெற்ற அஸ்வத்தாமா கூடாரங்களுக்குள் புகுந்து த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா அனைவரையும் காலால் மிதித்தே கொன்றான். திரௌபதியின் புதல்வர்களை வெட்டிச் சாய்த்தான். கூடாரங்களின் வெளியே நின்றிருந்த கிருபரும், க்ருதவர்மாவும் கூடாரங்களுக்குத் தீயிட்டனர். வெளியே தப்பி வந்தவர்களை வெட்டி வீழ்த்தினர். ஒருவர் கூட தப்பாமல் அச்சேனையில் அனைவருமே அழிக்கப்பட்டனர்.

10.2. மூன்று மகாரதிகளும் துரியோதனனிடம் வருதல்; அமுது புலம்புதல்

பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் அழித்த பின்னர் மகிழ்ச்சி கொண்ட மூவரும் துரியோதனன் உயிருடன் இருந்தால் இச்செய்தியை அவனிடம் தெரிவிக்க வேண்டும் என விரும்பித் துரியோதனன் வீழ்ந்து கிடந்த இடத்திற்கு வந்தனர். துரியோதனன் சிறிது மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் தொடைகள் உடைந்ததால், மிகுந்த வேதனையுடன், வாயிலிருந்து உதிரம் பெருக, உணர்விழந்து கிடப்பதையும் கண்டனர். அவனை அப்போதே உண்ணுவதற்காக அவனருகில் நாய்கள் சூழ்ந்து நின்றன. வேதனையால் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்த அவனைச் சுற்றி மூன்று புறமும் அவர்கள் மூவரும் அமர்ந்து கொண்டனர். மன்னன் இத்தகைய தகுதியற்ற நிலையில் கிடப்பதைக் கண்ட அவர்கள் அவன் முகத்திலிருந்து பெருகிய குருதியைத் துடைத்துத் தீனமான குரலில் புலம்பலானார்கள்.

இறைவனுக்கு எதைச் செய்வதும் கடினமல்ல; 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைக்குத் தலைவனான துரியோதன மன்னன் இங்கு கொல்லப்பட்டு ரத்தத்தால் நனைந்து கிடக்கிறார். தங்கம் அலங்கரித்த கதை அன்பு மனைவியை போல இவருடன் இருப்பதைப்பார். முன்பு பிராமணர்கள்

செல்வத்தைப் பெறுவதற்காக இவரைச் சூழ்ந்து நின்றனர். இன்று இவருக்கு அருகில் மாமிசம் உண்ணும் ஜந்துக்கள் அமர்ந்துள்ளன” என்று கூறி அழுதனர்.

10.3. அஸ்வத்தாமா கருணையுடன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்

அஸ்வத்தாமா கருணையுடன் பேசலானான், “அரச சிங்கமே! வில்லாளிகளில் சிறந்த, கதைப் போரில் குபேரனுக்கு ஈடான, சாக்ஷாத் சங்கர்ஷணரின் (பலராமர்) சீடரான தாங்கள் எவ்வாறு பீமசேனனால் அடிக்கப்பட்டீர்கள்? இவ்வுலகில் நிச்சயம் காலம் பலமுடையது. தர்மமறிந்த உங்களை அந்த முட்டாளும், நீசனும், பாவியுமான பீமசேனன் எவ்வாறு ஏமாற்றிக் கொன்றான்? உங்களைத் தர்ம யுத்தத்திற்கு அழைத்து விட்டு அதர்மமாக கதை மூலம் உங்கள் தொடைகளை உடைத்து விட்டான். அத்துடன் உங்கள் தலையைக் காலால் உதைத்து விட்டான். இதைக் கண்டு அவனைத் தண்டிக்காத ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் திக்காரம்.

பாரதா! வருஷணி குல பூஷணமான பலராமர் மன்னர்களின் சபையில் “குரு ராஜன் துரியோதனன் கதைப் போரில் என் சீடன் எனக் கூறிப் புகழ்ந்து வந்தார். கூடித்திரியர்களுக்கு மகரிஷிகள் கூறியுள்ள உத்தம கதியைத் தாங்கள் பெற்று விட்டீர்கள். நான் உங்களுக்காகக் துயரப்படவில்லை. உங்கள் தாய் காந்தாரி தேவி, தந்தை திருதராஷ்டிரர் இவர்களுக்காகவே கவலைப்படுகிறேன். இவ்வாறு அநியாயமான வதத்தைச் செய்யத்தூண்டிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் திக்காரம். மன்னா! பாண்டவர்கள் வெட்கம் இன்றி மக்கள் முன்னால் தாங்கள் துரியோதனனை எவ்வாறு கொன்றோம் எனக் கூற முடியுமா?

காந்தாரி மைந்தா! தாங்கள் தன்யரானீர். போரில் தர்மப்படி பகைவரை எதிர்த்துக் கொல்லப்பட்டீர்கள். தாங்கள் நாங்கள் விரும்பிய பொருளனைத்தையும் அளித்து வந்தீர்கள். உங்கள் பல பராக்கிரமத்தாலேயே எனக்கும், என் தந்தைக்கும் பணியாட்களோடு, ரத்தினங்கள் நிரம்பிய அழகிய மாளிகைகள் கிடைத்திருந்தன. உங்கள் அருளாலேயே அதிக தட்சிணைகள் நிறைந்த பல முக்கிய யாகங்களை நாங்கள் செய்தோம். மன்னா! பரம கதிக்குச் செல்லும் போது நாங்கள் மூவரும் உங்கள் பின்னால் வரவில்லை. அதனால் நாங்கள் சுவர்க்கம், அர்த்தம் இரண்டிலும் வஞ்சிக்கப்பட்டு உங்கள் நற்செயல்களை நினைத்தவாறே துயரத்தீயில் எரிந்து கொண்டிருப்போம்.

மன்னா! உங்கள் பின்னால் வராமல் இந்தப் புவியில் நிச்சயம் நாங்கள் துக்கம் அனுபவிக்க நேரும். மன்னா! சுவர்க்கம் அடைந்து

எல்லா மகாரதிகளையும் சந்தித்ததும் எனக்காகக் கிரமப்படி அவர்களை மதித்து உபசரியுங்கள். பிறகு அனைவரிலும் சிறந்த ஆசாரியாரைப் பூஜித்து அவரிடம் அஸ்வத்தாமாவின் மூலம் த்ருஷ்டத்யும்னன் கொல்லப்பட்டான் என்று கூறுங்கள். வாஹ்லீகர், ஜயத்ருதன், சோமதத்தன், பூரிச்ரவா அனைவரையும் என் சார்பில் ஆலிங்கனம் செய்து நலம் விசாரியுங்கள்.

மன்னா! தாங்கள் உயிரோடிருந்தால் சுகமளிக்கும் இந்தச் செய்தியைக் கேளுங்கள். பாண்டவர் தரப்பில் ஐந்து பாண்டவரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், சாத்யகியும் மட்டுமே உயிர் தப்பியுள்ளனர். நம் பக்கத்தில் நானும், சரத்வானின் புதல்வர் கிருபாசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும் ஆகிய மூவர் மட்டுமே உயிரோடுள்ளோம். பாரதா! திரௌபதியின் புதல்வர்களும், த்ருஷ்டத்யும்னன் புதல்வர்களும், பாஞ்சாலர் அனைவரும் மதஸ்ய தேசத்தின் எஞ்சி இருந்த சேனையும் அழிக்கப்பட்டு விட்டனர். பகைவரின் செய்கைக்குப் பழி தீர்க்கப்பட்டு விட்டது. இரவு தூங்கும்போது மனிதர்களோடும், வாகனங்களோடும் அவர்கள் கூடாரம் முழுவதும் அழிக்கப்பட்டு விட்டது. நானே இரவில் கூடாரத்தில் புகுந்து பாவி த்ருஷ்டத்யும்னனை விலங்கைப் போல் கழுத்தை நெறித்துக் கொண்டு விட்டேன்” என்று கூறினான்.

10.4. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் மகிழ்ந்து பேசி உயிர் விடுதல்

மனத்திற்குப் பிரியமான சொற்களை அஸ்வத்தாமா கூறக்கேட்ட துரியோதனன் மறுபடி நினைவு வரப் பெற்றான். அவன் அஸ்வத்தாமாவிடம் “நண்பரில் சிறந்தவனே! இன்று கிருபாசாரியாருடனும், க்ருதர்வர்மாவுடனும் நீ செய்த காரியத்தைக் கங்கையின் மைந்தன் பீஷ்மரும் செய்யவில்லை. கர்ணனும் செய்யவில்லை. உன் தந்தை கூடச் செய்ய முடியவில்லை. சிகண்டியுடன் நீச சேனாதிபதியான த்ருஷ்டத்யும்னன் கொல்லப்பட்டதால் இன்று நிச்சயம் நான் என்னை இந்திரனுக்குச் சமமாகக் கருதுகிறேன். உங்கள் அனைவருக்கும் நன்மை உண்டாகட்டும். உனக்குச் சுகம் கிடைக்கட்டும். இனி சுவர்க்கத்தில் நாம் மறுபடி சந்திக்கலாம்” என்று கூறிய துரியோதனன் மௌனமானான். அவன் உயிர் பிரிந்தது. அவன் புண்ணிய தாமமான சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று விட்டான். அவன் சரீரம் பூமியில் கிடந்தது.

அவன் ரண பூமிக்கு எல்லோருக்கும் முன்னால் சென்றான், எல்லோருக்கும் முன்னால் பகைவரால் கொல்லப்பட்டான். இறப்பதற்கு முன் மூன்று வீரர்களையும் அவன் அணைத்துக் கொண்டான். அவர்களும் அவனை அணைத்துக் கொண்டனர். இந்த பூமியிலிருந்து அவனுக்கு விடையளித்தனர்.